

PRAMENY K HOSTIVICKÉ HISTORII

Řada B: Dokumenty

Svazek č. 2

HOSTIVICE
ve starých novinách
v letech 1919 až 1945

Hostivice, prosinec 2015

Hlavní pramen: webové stránky <http://kramerius.nkp.cz>

Přepsala Alena Kučerová

Upravil a úvod doplnil Jiří Kučera

Stránky jsou upraveny pro zmenšování při tisku na formát A5

Úvodem

Projekt Kramerius pražské Národní knihovny zpřístupňuje historické knihy (monografie) i noviny a časopisy¹ a redakční systém umožňuje vyhledávat i v takto zveřejněných textech. Díky tomu bylo objeveno velké množství novinových zpráv týkajících se Hostivice,² z nichž ty vydané do roku 1918 jsou zařazeny do předchozího svazku Pramenů k hostivické historii. Tento svazek se zaměřuje na články z let 1919 až 1945, tedy první a druhé Československé republiky a protektorátu Čechy a Morava. Ke zprávám nalezeným v Národní knihovně byly přidány i další články, získané zejména ze sbírky výstřížků litovického kronikáře Ludvíka Pergla a jeho syna Jiřího.

Způsob zpracování je stejný jako v předchozím svazku. Jednotlivé texty jsou řazeny chronologicky bez ohledu na to, ve kterých novinách či časopisu byly vydány. Zařazeny jsou i zprávy o událostech, v nichž se objevují hostivičtí občané, i když k nim došlo jinde, nejčastěji v Praze. Za hostivického občana tehdy byl považován ten, kdo měl v Hostivici domovské právo, přičemž zde vůbec nemusel žít. Pokud je část původní zprávy vynechána (zejména pokud se zbývající text netýká Hostivice), je vyznačena [...].

I v novinách z první republiky nacházíme především řadu zpráv o kriminálních činech a neštěstích. Při jejich čtení je třeba si uvědomit, že zobrazují tehdejší realitu asi stejně, jako nynější noviny a televizní zprávy současné dění. Soustředění na kriminální činy, nehody a politické výstřelky tak vůbec neznamená, že by tehdejší svět byl mimořádně nebezpečný a plný zločinu...

¹ Z prvorepublikových periodik jsou volně přístupné noviny Národní listy a Národní politika. Později digitalizované noviny, např. Lidové noviny či Rudé právo, jsou z důvodu ochrany autorských práv přístupné pouze v prostorách Národní knihovny, což komplikuje možnost bádání. Ve zveřejněných dokumentech se nepochybně nepodařilo vyhledat všechny zprávy

² Za Hostivici považuji v tomto úvodu pro jednoduchost všechny obce tvořící nynější město Hostivice, tj. obec Hostivice i spojené obce Litovice, Břve a Malý Jenč, i když do roku 1950 šlo o samostatné obce

Rok 1919

Národní politika

4. ledna 1919
Strana 4

Ve prospěch Ústřední Matice školské odevzdáno bylo naší administraci:
Měsíční sbírka úř. fy Staněk a Ponec v Hostivicích

40,–

Národní listy

26. ledna 1919
Strana 3–4

Českoslovenští důstojníci, kteří byli zajati po 1. listopadu 1918 a jsou v koncentračním táboře Badia di Suimona v Itálii.

Kadeti-aspiranti: [...] Částka Karel, stř. pl. 14, Litovice, [...]

Národní listy

3. května 1919
Strana 2

Všelicos. Na nedělní schůzi v Hostivicích pravil sociálně demokratický poslanec Aust: „Vy babičky, které máte dnes na hlavách šátky, myslíte, kdyby k moci se dostal Muna, že byste měly klobouky? Ne, za rok prohledávaly byste půdy a shledávaly hadry po prababičkách, abyste zakryly svou nahotu!“

Národní politika

12. června 1919
Strana 3

Mobilisace Sokolstva. Pořad odvodů v sokolské župě Podbělohorské.

1. Obvodní místo sokolovna Praha VII., 14. 6. jednoty Bohnice, Holubice, Klecany, Libšice, Roztoky, Troja, Tursko, Žalov; 2. odvodní místo sokolovna Praha III., 13. 6. jednota Praha III 20–35letí, 14. 6. 36–50letí; 3. odvodní místo letní cvičiště Sokola Praha IV., 13. 6. Břevnov, Praha IV., 14. 6. Liboc, Řepy, Střešovice, Vokovice; 4. odvodní místo školní tělocvična u vodárny na Letné: 13. 6. jednota Bubeneč, 14. 6. jednoty Dejvice, Podbaba, 16. 6. jednoty Horoměřice, Přední Kopanina, Nebušice; 5. odvodní místo sokolovna v Středoklukách: 14. 6. jednoty Kněževes, Středokluky, Tuchoměřice, 16. 6. jednoty Dobrovíz, Hostouň, Kamýk; 6. obvodní místo sokolovna v Unhošti: 14. 6. jednoty Červený Újezd, Hostivice, Velká Jenč, Unhošť. Odváděti se bude od 8–12 hod. dop. Členské legitimace s sebou. Dodatečný odvod konati se bude pro bratry, kteří z vážných důvodů řádného odvodu nemohli se účastnit, 19. t. m. od 8–12 h. v sokolovně v Praze VII. pro bratry ze všech jednot.

Národní politika

23. září 1919

Strana 4

Tělocvičná jednota Sokol v Hostivici pořádá v neděli 28. září o 3. hod. odpo. domácí veřejné cvičení na dvoře br. starosty Tomáše Chlupatého. Po cvičení taneční zábava v místnosti br. Nerada při domácí hudbě.

Národní politika

18. listopadu 1919

Strana 4–5

Vojenský materiál, majitelům zabavený a jehož majitelé dosud nezjištěni. Ve vojenských ústavech nalézá se ještě následující materiál, jenž byl při státním převratu různými národními institucemi zabaven a jehož majitelé dosud nemohli býti zjištěni: 1. Ve zbrojnici v Hostivicích 198 kusů měkkého olova ve váze 8 864 kg a 300 špiček pro 10 cm granát. šrapnely. 2. V čs. dělostř. skladišti v Rudolfově 3240 10,5 cm patron-nábojnic, v 47 bednách ve váze 6 700 kg a 57 neadjustovaných zapalovačů pro 22 cm N 16 vrhací miny. 3. Ve zbrojnici v Terezíně 859 truhlíků pro násadkové ruční granáty. Odesílatelé resp. majitelé tohoto materiálu se vyzývají, aby sdělili zbrojnímu odboru M. N. O. (odd. 19) další dispoice, pokud se týče doklady, potřebné k zjištění právoplatného vlastníka.

Národní listy

2. prosince 1919

Strana 4

Postřelen vojínem. Rolník Tomáš Chlupatý v Hostivicích (dřívější starosta) postřelen byl tuto sobotu ráno u hostivické prachárny z neznámé příčiny vojínem, kdy dohlédnouti chtěl na dělníky na jeho poli pracující. Těžce raněný byl odvezen do nemocnice v Praze.

Rok 1920

Národní listy

16. ledna 1920

Strana 4

Státní regulační komise pro město Prahu a okolí. Komise pro Velkou Prahu při N. S. projednává právě návrh dra Šámala a soudruhů na zřízení státní regulační rady pro Velkou Prahu, která má vypracovati podklady pro jednotný stavební rozvoj Prahy a okolí se zřetelem na potřeby hospodářské a s hlediska uměleckého a zdravotního. Má tudíž tato komise (pojmenování „rada“ bude patrně změněno) opatřiti přehledný regulační a zastavovací plán pro celé území Velké Prahy, v měřítku 1:2 880; provésti o něm s příslušnými obcemi a zájemníky řízení, a spolupůsobiti při vypracování nového stavebního řádu. Obvod Velké Prahy je v návrhu ohraničen obcemi Roztoky, Podmoráň, Kněževes, Hostivice, Sobín, Třebonice, Chaby, Slivenec, Lochkov, Lipany, Záběhllice u Zbraslavě, Kunratice, Měcholupy, Štěrboholy, Dolní Počernice, Satalice, Vinoř, Třeboradice, Zdiby, Klecánky.

Státní regulační komise má se skládati z předsedy, jmenovaného ministerskou radou, a 8 členů, které jmenuje ministr veřejných prací, při čemž jednoho člena navrhne zemský správní výbor a tři členy městská rada pražská. Funkční doba je tříletá. Členy komise mohou býti jen odborníci, tři čtvrtiny členů musejí býti architekti a inženýři. Technické práce budou prováděti: regulační kancelář města Prahy, studijní kancelář pražské nádražní komise, kancelář pro úpravu Vltavy v Praze a příp. jiné nově zřízené kanceláře. Platy členů komise a všech zaměstnanců, ceny na soutěžní projekty atd. ponese stát; zařízení a udržování úředních místností ponese obce Velké Prahy.

Velmi důležitá jsou ustanovení přechodná, které zavádí zmíněný návrh zákona, pro dobu, kdy stát. regul. komise bude vykonávati své práce. Jakmile vstoupí zákon v platnost, pozbudou totiž platnosti všechny již potvrzené plány regulační, povolená rozdělení pozemků na stavební místa, úpravy terénu, vydaná již povolení ke stavbám dle řádu stavebního, dle předpisů o stavbě silnic, cest, mostů, dle zákona horního neb vodního, pokud nabyly již ve skutek uvedeny. To platí i o potvrzených regulacích a o povolených rozděleních pozemků na stavební místa, s jichž prováděním se sice již začalo, jež však dosud tak nepokročily, aby nedovolovaly změnu.

Veškeré tyto povolené projekty musejí býti příslušnými úřady předloženy státní regulační komisi ke schválení do 12 neděl po učiněném vyzvání. Státní regulační komise vysloví se o povoleních ke stavbám nejdéle ve lhůtě jednoho měsíce, o projektech regulačních, parcelačních atd. nejdéle do 6 měsíců; ve výjimečných případech může však rozhodnutí oddáliti až do potvrzení přehledného regulačního plánu zastavovacího.

Nové plány, projekty regulační, parcelace, úpravy terénu, stavby, smějí býti v době trvání státní regulační komise povolovány jen se schválením této komise, která se o nich vysloví ve lhůtách uvedených v předešlém odstavci. Z rozhodnutí státní regulační komise lze podati ve čtrnáctidenní lhůtě stížnost k ministerstvu veřejných prací.

Přehledný regulační a zastavovací plán, vypracovaný státní regulační komisí a potvrzený ministerstvem veřejných prací, bude základem všech pozdějších regulací. V něm stanovený způsob pro budoucí zastavění a úpravu terénu bude závazný pro všechny budoucí podrobné plány regulační, plána polohy, budoucí stavby a podniky.

Právo, které se tímto zákonem vkládá do rukou 9 členů státní regulační komise, jest velmi obsáhlé, silné a do jisté míry diktátorské. Nicméně nemusí býti obav, budou-li členy komise jmenováni osvědčení odborníci, nestranní a nezaujatí, kteří budou vedeni jedinou myšlenkou, vnést do dosavadních rozháraných poměrů regulačních pořádek a jednotnost. Po smutných zkušenostech s regulací Malé Strany a se záležitostí Letenské komunikace musíme si přát, aby jednotný a závazný regulační a zastavovací plán Velké Prahy byl co nejdříve vypracován.

Na druhé straně nemůžeme se však shostiti obav, že výše zmíněná ustanovení přechodná mohou vážně ochromiti stavební ruch v jeho prvních začátcích, t. j. ve stavební sezoně 1920. Uvážíme-li, že ustanovení státní regulační komise přijde právě na počátek této sezony a že povolené již stavby mají býti přezkoumány státní regulační komisí v první čtvrtině roku jejího trvání, vidíme jasně, jaké nebezpečí může z toho vzniknouti stavbám, které mají býti započaty letos na jaře. Navrhovatelé zákona byli si patrně vědomi této okolnosti a stanovili pro přezkoumání povolených již staveb krátkou lhůtu jednoho měsíce. Avšak i tato lhůta, která sotva bude moci býti dodržena, může vážně ohroziti provedení letošních staveb, a jest proto na technickém výboru N. S., který tento zákon bude v nejbližších dnech projednávat, aby pro stavební sezonu 1920 zavedl zmírňující resp. dispensní ustanovení.

Národní listy

26. března 1920

Strana 4³

Z Československé národní demokracie. Schůze.

28. března. Libochovice: L. Dyk. – Roudnice: L. Dyk. – Kladno: J. Líznar, odb. uč. – Hostouň: dopol. tajemník Hůta. – Hostivice: odpol. tajemník Hůta. – Velvary: dopol. V. Dyk, člen NS. – Podmokly n. L.: J. Havlena. – Chocerady: pí. Nechlebová, [...]

Národní listy

8. dubna 1920

Strana 3

Volební ruch. Schůze.

[...]

9. dubna. Hostivice taj. Fr. Pekárek.

[...]

Příslušníci strany, nezapomínejte odvésti volební daň finančnímu ústředí. Jest to v zájmu každého jednotlivce, strany i národa.

³ Stejný článek byl otištěn také 27. března 1920 na straně 4

Národní listy

19. dubna 1920

Strana 3

Naše první volby parlamentní.

Výsledky v ostatních župách:

[...]

VI. Louny.

[...]

Kladno.

[...]

Hostivice: n. d. 115, č. s. 230, k. 50, s. d. 620, r. v. 70.

Jenč: n. d. 46, č. s. 39, k. 5, s. d. 367, r. v. 64

[...]

Národní politika

4. května 1920

Strana 6

Úmrtí. Dne 30. dubna zemřel v Hostivicích u Prahy zdravotní nadp. Jindřich Rosa. Pohřeb v úterý 4. t. m. o 3. h. odp. z posádkové nem. v Praze.

Národní politika

19. května 1920

Strana 5

Lovecké náboje. (TNO) Ministerstvo národní obrany, oddělení 23., uvede dnem 1. června t. r. do obchodu asi 56 milionů kusů nabitých loveckých nábojů ráže 12, 16 a 20 – okraj normální a slabý, plněných prachem černým i bezdýmným a broky č. 4, 6, 8, 10 a 12. Tyto náboje budou uloženy v těchto státních skladištích: Čsl. vojenská zbrojnice v Hostivicích u Prahy, v Terezíně, Josefově a Olomouci, v čsl. dělostřeleckém zbrojním skladišti v Brně a v Rudolfově u Českých Budějovic, ve filiálce sborové zbrojnice v Báňské Bystřici a ve skladištích látek výbušných v Jindř. Hradci a v Bratislavě. Z těchto skladišť budou se náboje prodávati pouze koncesovaným obchodníkům střelivem. Objednávky, řízené přímo na některé ze jmenovaných státních skladišť budtež doloženy živnostenskou koncesí, opravňující objednatele k prodeji střeliva. Obchodníci budou prodávati tyto náboje jednotlivcům za následující ceny, které musí býti za všech podmínek dodrženy: ráže 12 prach bezdýmný Kč 1 776, prach černý Kč 1 730,-, ráže 16 prach bezdýmný Kč 1 576,-, prach černý Kč 1 536,-, ráže 20 prach bezdýmný Kč 1 561,-, prach černý Kč 1 512,- za 1 000 kusů.

Národní politika

30. června 1920

Strana 5–6

Z přátelské ochoty. V topírnách buštěhradské dráhy v Bubnech se ztrácel americký olej na mazání lokomotiv a při jeho ceně 14 K za kilo nebyla škoda pro dráhu bezvýznamná. Začalo se tudíž pátrat po neznámém odběrateli a tu zjištěno, že olej odcizuje dělník Václav Dupák pro dělníka Bedřicha Šimka z Hostivic. Dupák přiznal, že mu Šimek přinesl asi třikrát bandasku na 10 kg oleje a že mu ji z přátelské ochoty naplnil, protože tvrdil, že mu mlynář v Hostivicích dá za olej mouku. Ale také doznal, že mu tato přátelská ochota, kterou na policii označují slůvkem krádež, vynesla jednou 10 K, podruhé 11 kg mouky. Oba dělníci byli zatčeni a dodáni k trestnímu soudu.

Národní politika

22. října 1920

Strana 2

Nehoda učně. Včera jel v třídě Královské v Bubenci s ročním vozíkem instalatérský učeň Josef Malý z Hostivic a při brzdění upadl tak nešťastně, že si zlámal pravou nohu. Záchraná stanice ho převezla do všeobecné nemocnice.

Národní politika

17. prosince 1920

Strana 4

Zastavený komunistický list.

Situace na Kladně.

Z Kladna 16. prosince (Tel. zpr.) Na Kladensku ještě dělnictvo nenastoupilo práci a domluvy rozvážných dělníků byly dosud marné. Včera večer pokusili se mladí komunisté uspořádat schůzi v Dělnickém domě a chtěli znova zvolit revoluční výbor. Četnictvo však schůzi rozehnalo a dům obsadilo. Dům byl teprve dnes v poledne zase otevřen. Do vysokých pecí kladenských železáren byl včera nasypán koks a otvory uzavřeny. Takto opatřená pec jest prý až čtyři neděle žhavá. Pokud však koks nevyhoří, nemůže se železo z rudy dobývat, takže práce pro dělnictvo na tuto dobu je úplně znemožněna. V četných obcích na Kladensku pokračuje se v zatýkání osob, které se stavěly v čelo komunistickému hnutí anebo se dopustily jiných zločinů. Dnes večer přivezeno bylo z obce Litovic na nádraží do Hostivic 20 komunistů a za silného průvodu byli dopraveni do vlaku a odvezeni do Prahy.

Národní listy
23. prosince 1920
Strana 2

Krádeže. – Dne 22. t. m. večer vyhodil neznámý pachatel mezi stanicemi Bruska-Hostivice z nákladního vlaku balík kůže, který si později odnesl. Bylo po něm zahájeno pátrání.
– [...]

Rok 1921

Národní politika

12. března 1921

Strana 2

Zadržení zloději. Na zavřenou půdu v č. 622 v Praze III. vloupali se včera odpo. zámečnický pomocník Josef Filip z Hostivic a kotlářský pomocník Rudolf Hameršmíd ze Smíchova a odcizili tam vrch. pošt. radovi Demlovi šatstvo a prádlo v ceně 5 000 K. Na ulici je však stráž zadržela a odcizené věci byly majiteli vráceny.

Národní politika

17. března 1921

Strana 6

Vykradená prachárna. Sděluje se nám z Hostivic u Kladna: V prachárně zdejší vojenské zbrojnice zjištěna v pondělí 14. t. m. ztráta asi 16 000 nábojů do pušek a pistolí, jichž cena za dnešních výrobních a drahotných poměrů sahá do tisíců. Přidělený zbrojní poručík zprvu marně pátral po pachatelích, jakmile však vyhlásil 500 K odměny, zjistil nenechavce jak na obrtlíku. Zatím dodání do vazby čtyři vojíni, zaměstnaní v podniku, po pátém se pátrá. Šetřením vyšlo na jevo, že viníci prodali náboje třem pražským puškařům, u nichž bylo doposud 14 000 nábojů zabaveno. Zbrojnici hlídá sice strážný oddíl 150 vojáků, jednotlivé hlídky konají však službu následkem nedostatečného dozoru nadmíru nedbale, takže na př. v noci bývají jednotlivé objekty úplně bez ochrany. Uváží-li se cena nadmíru drahého materiálu, uloženého ve zbrojnici – jenom např. dělostřeleckých nábojů je tam na 500 vagonů – nedá se naprosto pochopiti, že strážní služba v podniku tak důležitém a blízkostí Kladna tak ohroženém doposud nebyla svěřena vojínům bedlivějším a spolehlivějším.

Národní listy
18. března 1921
Strana 3

Povedená stráž. V poslední době ztrácelo se ve zbrojnici v Hostivicích mnoho ostrých nábojů. Teprve nyní bylo zjištěno, že krádeže prováděli vojáci Vladimír Heger, Antonín Hladký, Bedřich Hrdina a Jaroslav Kalazba, a sice v době, když stáli na stráži. Aby mohli snáze do skladiště, opatřili si k němu klíč. Vojáci byli zatčeni a doznali, že odcizené náboje prodávali různým pražským puškařům. Při domácích prohlídkách bylo zabaveno na dvacet tisíc nábojů, které byly odvezeny do zbrojnice v Hostivicích.

Výbuch třaskavin u Hostivic. V prachárenské skupině divisní zbrojnice čís. 1 v Hostivicích udál se ve středu 16. března o půl 3. hod. odpo. výbuch v žumpě vyhloubené mezi objekty, z nichž jednoho bylo pro nedostatek místa použito přechodně pro ubytování strážního mužstva. Žumpa značně hluboká, sloužila za rakouské vojenské správy, ačkoli byla mezi objekty, za smetiště, na které se vysypávaly odpadky třaskavin při výrobě a rozbírání ručních granátů. Z této příčiny byla celá zaplavena vodou. Jáma se časem naplnila a vojenským činitelům, od převratu zbrojnici spravujícím, nebylo známo, jaké množství odpadků, obsahujících namnoze třaskaviny, se v ní nalézají. Když na podzim 1920 dělnice ve zbrojnici této pracující upozornily na obsah jámy, byla na jejím povrchu pravidelně udržována voda. Minulé neděle a v pondělí byla jáma ještě zavodněna, ale v posledních teplých dnech voda v ní částečně vyschla, takže patrně jisté množství výbušných látek dostalo se na povrch. Neznámým dosud způsobem, podle vši pravděpodobnosti však tím, že někdo z odpočívajícího strážního mužstva přes zákaz kouřil a zbytek cigarety odhodil, vzňala se vrchní vysušená vrstva třaskavin a požárem takto vzniklým přiveden byl k výbuchu obsah spodních vrstev žumpy. Explose zasáhla nedaleký barák, ve kterém bylo ubytováno mužstvo II. roty 5. čs. pěš. pl. a roztříštila dveře, okna, střechu i krov. Střepinami skla bylo zasaženo celkem 7 vojáků. Dva z nich byli těžce poraněni na očích, další dva utrpěli těžká zranění na těle, tři pak byli zraněni lehce. Škoda, způsobená na objektech okolních, činí asi 100 000 Kč. Výbuch bylo daleko slyšeti a v okolí asi na 1 km byly způsobeny menší škody na oknech. Na místo neštěstí dostavil se večer velitel 1. čs. pěš. divise generál Voženílek a ve čtvrtek ráno přijela tam vyšetřovací komise, vyslaná ministrem národní obrany za vedení generálního inspektora dra. Machara a vrch. inspektora dělostřelectva plukovníka Wacha. Ministr národní obrany, jsa jinak zaměstnán, vyslal za sebe šéfa presidia generála Škvora. Zranění byli ihned dopraveni do pražských vojenských nemocnic a jsou mimo nebezpečí života. V podrobném vyšetřování příčin výbuchu se pokračuje.

Národní politika

18. března 1921

Strana 4

Výbuch ve zbrojnici v Hostivicích.

Čtyři vojíní poranění těžce, tři lehce.

Z Prahy. 17. (Čtk) (TNO) V prachárenské skupině divisní zbrojnice č. 1 v Hostivicích udál se ve středu 16. března o půl 3. hod. odpol. výbuch v žumpě, ležící mezi objekty, z nichž jeden byl pro nedostatek místa použit přechodně k ubytování strážního mužstva. Žumpa, značně hluboká, používána byla za rakouské vojenské správy, ačkoliv byla mezi objekty, za smetiště, kam se vysypávaly odpadky třaskavin při výrobě a desadjustaci ručních granátů. Z této příčiny byla celá zaplavena vodou. Jáma se časem naplnila a vojenským činitelům, od převratu zbrojnici spravujícím, nebylo známo, jaké množství odpadků, obsahujících namnoze třaskaviny, se v jámě nalézá. Když na podzim 1920 dělnice ve zbrojnici déle pracující upozornily, co jáma obsahuje, byla na jejím povrchu pravidelně udržována voda. Minulou neděli a pondělí byla ještě jáma zavodněna. V posledních teplých dnech voda částečně vyschla, takže patrně jisté množství výbušnin dostalo se na povrch. Neznámým dosud způsobem, podle vši pravděpodobnosti však tím, že někdo z odpočívajícího strážního mužstva přes zákaz kouřil a zbytek cigarety odhodil, vzňala se vrchní vysušená vrstva třaskavin. Požárem takto vzniklým přiveden byl patrně k výbuchu obsah spodních vrstev žumpy. Explose zasáhla nedaleký barák, v kterém bylo ubytováno mužstvo II. roty 5. čs. pěš. pl. a roztříštila dveře, okna, střechu i krov. Střepinami skla bylo zasaženo celkem 7 vojáků. Dva z nich byli těžce poranění na očích, další dva utrpěli těžká zranění na těle, tři pak byli zranění lehce. Škoda, způsobená na objektech okolních, činí asi 100 000 Kč. Výbuch bylo daleko slyšeti a v okolí asi na 1 km byly způsobeny menší škody na oknech. Na místo neštěstí dostavil se hned večer velitel 1. čs. pěší divise generál Voženílek a ve čtvrtek ráno přijela tam zvláštní vyšetřovací komise, vyslaná ministrem Národní obrany za vedení generálního inspektora dra Machara a vrch. inspekt. dělostřelectva plukovníka Wacha. Ministr národní obrany, jsa jinak zaměstnán, vyslal za sebe šéfa presidia generála Škvora. Zranění byli hned dopraveni do pražských vojenských nemocnic a jsou mimo nebezpečí života. V podrobném vyšetřování příčin výbuchu se pokračuje.

Národní politika

29. března 1921

Strana 4–6

Ze soudní síně.

Muna, Zápotocká a spol. před soudem.

(Před šestičlenným senátem – Zločin velezrady).

V dlouhé řadě komunistických procesů byli až na dva případy souzeni a odsouzeni prostí venkovští lidé, že zabírali velkostatky a odníмали rolníkům zbraně. Činili tak na přímý rozkaz ústředního vedení z Kladna, věřice dojista pevně, že se již přiblížil slibovaný socialistický ráj a že se uskutečňují krásné theorie, které se jednou uplatní leda tehdy, až se lidé přemění povahou v anděly a vrátí se zase do prvních počátků lidské kultury.

Dnešního dne započíná se líčení s vůdci komunistů, jimž žaloba klade za vinu, že podvrtnou činností hleděli způsobiti v naší republice převrat a v důsledku toho že byli i původci všech událostí, které se přihodily v pohnutých dobách prosincových. Jsou to: red. Jaroslav Handlír z Vršovic, natěrač Karel Richter z Pardubic, chemik Karel Herrmann z Prahy, red. Břetislav Hůla z Dejvic, red. Alois Muna, učitel Frant. Náprstek, tajemník Václav Stádník, strojuvůdce Alois Šunda, úředník nem. pokladny František Pavel, zámečník Karel Herynk, tito všichni z Kladna, hutník Josef Beránek z Kročehlav, úředník Josef Macák z Libušína a úředník Mikuláš Mlčoch z Prahy.

[...]

Zápotocký v telefonickém rozhovoru s ministerským radou Rozsypalem hrozil, že odvolá topiče z dolů a od vysokých pecí, bude-li tiskárna Svobody zavřena. Ve vojenských kasárnách na Kladně a v Hostivicích rozhozeny byly letáky. Náprstek přišel na policejní úřad v Kladně se třemi ozbrojenými muži, obsadil úřad a telefonní centrálu; současně obsazena i silnice ke Kladnu dělnickými hlídkami.

[...]

Národní politika

7. června 1921

Strana 4

Kopaná. Nedělní výsledky. [...] Čechie Dušníky II. – Hostivice II. 1:1. Čechie Dušníky, dorost I. – Hostivice dorost 2:1.

Národní politika

19. června 1921

Strana 4 – inzerát

Tvrdé ovoce velkostatku Tachlovice bude se prodávati cestou ofertní. Kolkované, písemné oferty přijímá vrchní správa v Jenči do 25. t. m. Páni kupující, kterým sady budou přiřknuty, budou neprodleně vyrozuměni, aby se dostavili nejdéle do 2. července k podpisu prodejních podmínek a složení kupní ceny. Kdo se nedostaví do tohoto dne, ztrácí kupní právo. V prodejní podmínky lze nahlédnouti u vrchní správy v Jenči a u hospod. správ Hostivice, Litovice, Tachlovice, Hořelice a Oujezd.

89019

Vrchní správa Jenč.

Národní politika

22. června 1921

Strana 12 – inzerát

Vyhláška. Místní školní rada v Hostivici zadá stavbu bytu pro řídícího učitele. plány, podmínky, výkazy práce vyloženy jsou od 8–13 h. dopol. na obec. úřadě v Hostivici, kde zájemníci mohou si opis výkazu práce pořídit. Kolk. nab. s 5% vadiem přijímají se na ob. úř. v Hostivici do soboty 25. června 13. h. pol. V Hostivici, 18. června 1921. Václav Bouška, předseda. 7300-1

Národní politika

27. července 1921

Strana 7

Zprávy osobní a rodinné.

Úmrtí. V Praze IV. zemřel dne 23. července pan inženýr František Souček, ústřední ředitel státních velkostatků, ve věku 48 let. Pohřeb konati se bude ve středu 27. července z metropolitního chrámu sv. Víta o 10. hod. dopol. po vykonaných zádušních službách Božích do Hostivic a odtud z chrámu Páně o 4. hod. odpol. na místní hřbitov do rodinné hrobky.

Národní politika

29. července 1921

Strana 5

Úmrtí. V Praze zemřel 23. t. m. pan Inž. Frant. Souček, centrální ředitel státních statků, ve věku 49 let a pochován byl v Hostivicích 27. t. m. Smutečních obřadů účastnil se za kancelář presidenta republiky minist. rada JUDr. Křovák, za ministerstvo zemědělství ministr inž. dr. Vl. Brdlík, státní tajemník JUDr. Pazderka, sekční rada JUDr. Rouček a jiní hodnostáři, zástupci ministerstva zahraničí a Národní obrany, velkého statku a průmyslu, mimo úředníky a zřízence státních statků s nynějším zástupcem ředitelovým, vrch. hosp. radou Kratochvílem. Po obřadech četným patronátním duchovenstvem vykonaných, promluvil nad hrobem tachlovický farář dp. P. Liška a za zaměstnance rada Hevera. Přčetná účast obecnstva z okolí, přes to, že byl všední den ve žních, svědčila, že zesnulý těšil se sympatii všech vrstev společnosti. Vyšed ze stavu rolnického, věnoval se inž. F. Souček studiu zemědělskému, načež vstoupil do služeb na císařské druhdy statky, kde na mnohých místech obohatil své zkušenosti. Postátněné statky a jich průmysl řídil pak ne celá dvě léta, ale ve všech oborech správy jeví se výsledky cílevědomé organisace na moderním základě vědy. Význačnou vlastností jeho byla nezištnost, s jakou vždy podřizoval svůj osobní zájem prospěchu obecnému.

Národní listy

1. září 1921

Strana 5

Z pražského Sokola. Jednota pořádá v neděli celodenní výlet v kroji. Sraz o půl 7. ráno v Košířích u vozovny elektr. drah. Pěšky přes Motol, Řepy, Sobín do Bažantnice, kde pohov. Dále přes Litovice (prohlídka tvrze) do Jenče na oběd. Odpol. účast na veřejném cvičení a rozvinutí praporu jednoty. Večer v 19:20 návrat vlakem do Prahy. Přihlášky, při nichž se přijímá 9 Kč na oběd, nutno učiniti předem ve cvičební dny večer na letním cvičišti.

Národní noviny

4. září 1921

Strana 7

Jiráskov fond. Další dary Jiráskovmu fondu Slovenského Národního Divadla. [...] po 50 Kčs obec Krč u Prahy, [...] obec Hostivice, [...] Všetkým darcom srdečná vd'aka.

Národní politika

25. prosince 1921

Strana 15

Ztráty a nálezy. 22. t. m. ztratil automobil o půl 5. h. večer na cestě Louny–Slaný–Praha pneumatiku 880 × 120 Michelin Gablé i s železným ráfkem. Chauffeur prosí nálezce o vrácení za odměnu na adresu: Staněk, Hostivice u Prahy 2586

Rok 1922

Národní listy

27. ledna 1922

Strana 4

Jak se šetří. Truhlář v obci, v níž jsou býv. císařské statky, žádal o odprodej části zahrady a byl několikrát odmítnut ministerstvem. To mu však nijak nevadilo. Dal se do strany domovníků, došel si na vrchního domovníka, kterého strana republiky již nekandidovala do sněmovny, za to však jej odměnila prebendou v bance, zajel si s ním k p. ministrovi a věc byla hotova. P. ministr jednoduše nařídil, aby se mu odprodal nejen díl zahrady, o který žádal, nýbrž ještě více, o čem ani neřekl. Potřebuje prý si vystavěti – on, truhlář – stodolu. Zahrada je určena k tomu, aby tam obec postavila řádná obytná stavení, ležící zahrada podél dvou silnicí. – Agrární společnost koupila za 1 ½ milionu velkostatek Hostavice. Tam hodlá p. ministr umístiti státní výzkumné ústavy zemědělské. Kupuje tento velkostatek od společnosti velice výhodně. Jen 3 miliony připlatí společnosti, aby objekt získal. Blízko Prahy leží ovšem státní statek Hostavice a Jenč, hodící se velmi dobře svojí polohou, drůbežárnou a rybníky k těmto účelům. O ty se však nedbá, třebaže z jara tu bude zavedena síť střešních elektrárny, poněvadž jsou to státní statky a byly by tedy zadarmo, kdežto stát musí onu společnost nechat vydělat.

Národní listy

17. února 1922

Strana 8

Místo zvláštního oznámení. Navždy nás opustila naše předobrá a milovaná matka, paní Anny Vyšínová, vdova po statkáři v Chýni, zemřela 15. února 1922 v 80. roce svého života, věnovaného péči o blaho rodiny.

Pohřbena bude 19. února o 2. hod. odpo. z kostela v Hostivici, kde bude na tamním hřbitově uložena do rodinné hrobky k věčnému odpočinku.

MUDr. Václav Vyšín, František Vyšín.

1103-1

Národní politika

25. února 1922

Strana 6

Hostivice. Výbor jednoty děkuje srdečně za dar Kč 222.– ve prospěch stavebního fondu, jež vybrala při sňatku p. V. Mičky se sl. Kubrovou družička Anička Nováková ze Sobína.

Národní politika

2. dubna 1922

Strana 9

Úmrtí. V Praze zemřela 31. března t. r. paní Anna Šimková, manželka býv. říd. učitele, působivšího dlouhá léta v Úněticích. Pohřeb zesnulé v pondělí dne 3. dubna t. r. v rodišti jejím v Hostivici o půl 12. hod. dopol.

Národní politika

8. dubna 1922

Strana 5

Odstřelování granátů. V sobotu dne 8. dubna budou se od 8. hodin ráno do 3. hod. odpoledne odstřelovati na cvičišti u Hostivic nepotřebné granáty.

Národní listy

15. dubna 1922

Strana 2

Ruční granát vybuchl při vojenském cvičení v Hostivicích. V sobotu dne 15. t. m. o půl 9. hodině dopolední při cvičení strážní roty pěšího pluku 28. ručními granáty v Hostivicích explodoval předčasně jeden ruční granát systému „Janeček“, následkem čehož byl [...?] vojín zabit, 1 těžce a 2 vojíni lehce raněni. Raněným poskytl první pomoc vojenský lékař, který byl cvičení přítomen. Ranění byli dopraveni do vojenské nemocnice. Na místo neštěstí vyslalo neprodleně vojenské posádkové velitelství Velké Prahy komisi, aby zjistila příčiny neštěstí.

Národní listy

29. dubna 1922

Strana 3

K neštěstí při cvičení s granáty v Hostivicích sděluje se z ministerstva N. O.: První zpráva o neštěstí, které se přihodilo při cvičení ručními granáty v Hostivicích 15. dubna, udávala, že bylo k výcviku použito ručních granátů vzoru Janečkova. Komisionelním šetřením se zjistilo, že použité ruční granáty byly sice vzoru Janečkova, avšak výroby válečné. Vyrobeny byly v r. 1918 v uherské továrně v Pešti a byly převzaty s likvidační masou býv. Rakouska. Závadná byla výroba a nikoli konstrukce. Bylo učiněno opatření, by se granátů této výroby napříště v armádě nepoužívalo.

Národní listy

11. října 1922

Strana 2

Kopaná. SK Slovan Unhošť dokončil v neděli fotbalový turnaj o stříbrný putovní pohár Frant. Junga o mistr. okresu. I. kolo turnaje hráno 24. září. AFK Hostivice zvítězil nad SK Sparta Unhošť v poměru 3:0. Slovan Unhošť dobyl pak krásného vítězství nad SK Řebeč v poměru 2:0. V II. kole 1. října vítězí AFK Hostivice nad SK Slavoj Úhonice 2:0 a SK Slovan Unhošť po těžkém boji nad SK Dobrá 3:2. Finále poháru hráno dne 8. října a střetl se v něm AFK Hostivice se SK Slovan Unhošť. Zápas měl oboustranně krásný nástup a hrán až do poločasu nerozhodně. V II. poločasu nemohou Hostivice odolat krásné hře Slovana ve všech řadách a odnášejí si porážku 3:0.

Národní politika

14. října 1922

Strana 5

Z Pěvecké Obce československé. Na pěvecký dům, důležitou tuto instituci a zároveň příští hudební a pěvecké naše museum, které zaslouží si nejvydatnější podpory naší veřejnosti, přispěli: [...] Sokol v Hostivici Kč 50.–, [...]

Národní listy

12. listopadu 1922

Strana 6

Turistika. Klub čl. turistů. Dnes odpolední výlet: Odj. 12:44 M. N. (13:01 Bruska) do Jenče, Hájek, Litovice, Hostivice, Rusiň, El. dr. č. 1 Strahov. Vede V. Břicháček.

Rok 1923

Národní listy

11. února 1923

Strana 10

Skladatel sokolského pochodu Lví silou Frant. Josef Pelz, učitel v. v., zemřel počátkem roku ve věku 84 roků v Hostivicích u Prahy. Úmrtí jeho prošlo bez povšimnutí sokolského tisku. A přec pochod jeho vykonal mnoho pro naši věc, neboť slova jeho hlásala náš program a povzbuzovala k nadšení a rázný rytmus strhával k zanotování, když po dlouhém pochodování dostavovala se únava. Stačilo „a byť i cesta daleká ...“ a hned se šlo veseleji.

Národní listy

18. března 1923

Strana 5

Úřední poučení. Ant. Staněk a Jan Suchý v Hostivicích podali námitky proti plánu polohy pro východní část obce Hostivic, veřejně vyloženému dle stavebního řádu. Obecní zastupitelstvo v Hostivicích v sezení dne 5. května 1921 nevyhovělo těmto námitkám a oba pánové vyrozuměni o tom výměrem ze dne 6. května 1921 č. 988 a 989. Výměr ten byl jim doručen dne 7. května 1921 a obsahoval právní poučení, že jest jim možno odvolati se do čtrnácti dnů ode dne doručení k okres. správní komisi v Unhošti. Oba zájemníci podali pak odvolání přímo u okresní správní komise v Unhošti, kamž došla dne 20. května 1921 a okresní správní komise zaslala obě odvolání úřadu obecnímu, kamž došla dne 22. května 1921. Okresní správní komise v Unhošti potvrdivši usnesením ze dne 8. srpna 1921 plán polohy, zamítla obě odvolání pro opoždění, poněvadž došla na obecní úřad v Hostivicích až po uplynutí čtrnáctidenní lhůty od doručení usnesení obecního zastupitelstva. Zemský správní výbor pak zamítl další odvolání v podstatě z téhož důvodu.

Potom oba interesenti, zastupovaní dr. Jar. Mellanem, podali do rozhodnutí zemského správního výboru stížnost. A nejvyšší správní soud, pojednav o stížnosti ve veřejném líčení, po vývodech dr. Mellana stížnosti vyhověl a rozhodnutí zrušil pro vadnost řízení.

Toto rozhodnutí, poučující úřady, aby si nechali svá právní poučení o opravných prostředcích, nejsou-li povinny poučovati a nedovedou-li toho, je dosti zajímavé, abychom si všimli jeho důvodů.

Soud nezabýval se tou částí stížnosti, která obrací se především proti obsahu potvrzeného plánu polohy, neboť zemský správní výbor nerozhodoval o tomto obsahu, nýbrž zkoumal toliko, zda okresní správní komise právem odmítla odvolání zájemníků. Pokud stížnost vytýká zmatečnost tím zaviněnou, že žalovaný úřad nepřezkoumal data prý nesprávná, na kterých okresní správní komise založila svůj předpoklad, že odvolání nedošlo včas, a pokud stěžovatelé nabídli důkazy, že odvolání bylo podáno na správném místě a včas, soud odmítá výtky, uváděje, že kdyby tomu bylo vskutku tak, nevzešla jim z nesprávného poučení žádná újma a nesprávné poučení nemohlo pak vůbec býti příčinou podstatné vady řízení. O námitce pak, že stěžovatelé podávající odvolání, řídili se jen nesprávným poučením o opravném prostředku, obsaženým v usnesení obecního zastupitelstva, uvažoval soud takto: Nesprávné poučení o opravných prostředcích zakládá podstatnou vadu řízení

i tehdy, když úřad nemá povinnosti stranu o opravných prostředcích poučiti, byla-li strana nesprávným poučením ke své škodě uvedena v omyl. Zemský správní výbor, zkoumajе, zdali odvolání stěžovatelů z usnesení obecního zastupitelstva podané slušelo odmítnutí pro opoždění, zabýval se pouze faktickými okolnostmi a ponechal mimo svůj zřetel, že stěžovatelé podávajíce odvolání z usnesení obecního zastupitelstva řídili se poučením, jehož se jim od tohoto úřadu dostalo. Leč i tato okolnost je pro posouzení včasnosti opravného prostředku rozhodna a úřad byl povinen zabývat s jí, tím spíše, ježto v rekrutu byla výslovně vytýkána a ježto úřad sám implicity nesprávnost řečeného poučení uznal; nečiniv tak, dopustil se po dvojí stránce formálního poklesku, ježto ponechal moment pro rozhodnutí podstatný bez povšimnutí a výtku rekursu bez odpovědi.

Národní listy

23. března 1923

Strana 2

Kopaná. SK Slovan Unhošť v. AFK Hostivice 12:4 (4:0). Přes těžký terrain Slovan zvítězil jak chtěl. Vystoupení hostí vzorné.

Národní politika

4. dubna 1923

Strana 8

Úmrtí. Všem, kdož bol náš nad ztrátou naší předrahé mamičky pí. Jos. Drnkové zmírniti se snažili ať projevy soustrasti nebo osobní účasti při pohřbu, upřímně děkujeme. V Hostivicích 3. dubna 1923. Rodina Drnkova

Národní politika

29. května 1923

Strana 6

Nešťastná jízda na koni. Ze slavnosti v Hostivicích na Smíchovsku vracel se čeledín rolníka Frant. Fouska z Chýně s dvěma osedlanými koňmi, jichž použito bylo při průvodu, domů. Cestou usedli čeledín a 9letý synek rolníkův na koně a chtěli sjet po srázné pěšině. Tu se koně ulekli a splášili. Hoch spadl a zůstal vězeti nohou ve třmenu, byl koněm vlečen po kamenité cestě tak dlouho, až 16letý synek vdovy Frant. Musil, jenž tudy právě šel, uchopil poděšené zvíře odvážně za uzdu a je zarazil. Fousek byl zraněn těžce na hlavě a stav jeho je vážný. (N. Věc.)

Národní politika

10. června 1923

Strana 5

Z Hostovic. Odbor Nár. jednoty severočeské v Hostivicích uspořádá dnes 10. t. m. o 3. hod. odpo. velkou manifestační schůzi, v níž promluví senátor Em. Hrubý, starosta NSJ.

Národní politika

16. června 1923

Strana 8 – inzerát

Lovecké náboje s větvičkou, nabité broky č. 4, 6, 8, 12 s bezdýmným prachem č. 1, neb s černým, okraj slabý neb normální, se zátkami maštěnými, plstěnými, ráže 16, 20 a 12 100 kusů Kč 65,-.

Jan la Motte, Hostivice u Prahy.

20063

Národní listy

22. června 1923

Strana 6 – inzerát

Pronájem (arendace) dodávek sena, slámy a dříví na dobu od 1. října 1923 do 30. září 1924. Nabídkové řízení koná se od 28. června do 9. července t. r. u intendantce 1. pěší divise v Praze (kasárna Jiřího z Poděbrad), u posádkového velitelství v Hostivicích (divisní zbrojnice), u posádkového velitelství v Berouně, u posádkového velitelství v Benešově. Bližší podmínky k nahlédnutí u jmenovaných velitelstev.

Národní politika

3. července 1923

Strana 2 – inzerát

Stát. úředník VII. h. tř. ožení se v brzku s dámou, která mu vypomůže větší částkou. Zn. „Hostivice-Jenč č. 8068“ do adm. t. l.

8068-1

Národní politika

13. července 1923

Strana 5

Úmrtí. Dne 10. července o 5. hod. ranní zemřela paní Fanuše Zykánová, choť likvidátora z Litovic. Pohřeb konati se bude dne 13. července o 16. hodině v Hostivicích.

Národní politika

31. srpna 1923

Strana 2

Odpovědným kruhům na uváženu. Píše se nám: Ve vzdálenosti asi 15 km od středu Prahy v Hostivici má vojenská správa prachárny. Jíti s hořící cigaretou cestou, která jest asi 30 m vzdálena od těchto, jest co nejprísněji zakázáno. Tento zákaz však nikterak nebyl na závalu 28. srpna pracujícím dělníkům na opravách lepenkových střech. Když ve vzdálenosti 10 kroků rozžali oheň a rozhřivali na něm dehet, tento se jim v kotli vznítíl a plameny ohrožovaly skladiště. Po veliké námaze podařilo se hořící dehet uhasiti, čímž zabráněno hrozícímu neštěstí, neboť ve skladištích je uloženo na sta vagonů třaskavin. Tento případ vzbudil velký rozruch po celém okolí. Jest nezbytně třeba, aby povolání činitelé rázně učinili přítrž takovým nepřístojnostem, které by mohly ohrožovati široké okolí.

Národní politika

20. listopadu 1923

Strana 8 – inzerát

Lovecké náboje Kč 65.- za 100 kusů, s větvičkou, nabitě broky č. 4, 6, 8, 10, 12, s prachem černým neb bezdýmným, se slabým neb normálním okrajem, ráže 12, 16 a 20.

Jan la Motte, Hostivice u Prahy.

83149

Národní politika

16. prosince 1923

Strana 7

Dopravní šlendrián na trati Hostivice–Smíchov je předmětem stálých stesků obecnstva. Tak na př. ranní vlak č. 254, který má býti z Hostivic vypravován o 6. hod. 19 min., přijíždí na Smíchov denně se zpožděním víc než jedné hodiny, k nemalé újmě a mrzutosti pro dělnictvo, úřednictvo a žactvo, na tento dopravní prostředek odkázané. Ještě horší však to bývá se zpětnou jízdou vlakem č. 253. U tohoto vlaku vyjíždějícího ze Smíchova o 17 hod. 45 min. dosahuje zpoždění až dvě hodiny. Smilují se železniční úřady nad ubohými pasažéry?

Rok 1924

Národní listy

9. února 1924

Strana 5

Ze soudní síně.

Dozvuky „Tajemství kláštera v Řepích.“ Jedné krásné letní neděle před dvěma lety – bylo to 15. srpna 1920 – konal se tábor strany soc. demokratické v Řepích. Mluvili na něm sen. Svěcený a red. Piták k programu, který měl míti pro řepské hojně přitažlivosti, a který proto měl míti hodně vůně místní i senační, jak stálo černé na bílém na plakátech „O tajemství kláštera v Řepích.“ Zdařilo se: dostavilo se asi 1 000 osob, ale plamenné řeči měly neočekávaný účinek. Asi 300 lidí bralo známé demagogické fráze a šlágry do puntíku vážně a po táboru táhlo za pustého hulákání do kláštera a ženské trestnice... Heslem bylo zbítí a vyhnání jeptišky (dav řval: „nebeské kozy“) a osvoboditi „ubohé oběti měšťácké justice“. Když nebylo útočníkům otevřeno, vylomili vrata a vnikli do dvora a do zahrady. Trestanky, zřejmě předem o útoku uvědoměné, volaly z oken na řádicí zástup a házely mu motáky. Účastníci vpádu pobouření tím ještě více vnikli za křiku: „Pojďte na ty... Hanba jim! Osvobodte ubohé arestaníky!“ a vylomili již několik dveří... Situace byla krajně kritická, když ráznému zakročení starosty a dělnických důvěrníků bylo zabráněno dalšímu násilí. Téměř za rok, dne 2. června 1921 konáno u zem. trestního soudu líčení s 24 účastníky vpádu, obžalovanými ze zločinu veřejného násilí, spáchaného vpadnutím do cizí nemovitosti podle § 83. tr. zák. Senát odsoudil tehdy zámečníka Ant. Sklenáře z Brv, kotláře Lad. Sklenáře z Brv, kočího Jar. Křepelku z Noutonic a Ant. Průšu, dělníka ze Stodůlek do těžkého žaláře, první tři na pět měsíců a Průšu na 7 měsíců, ostatní osvobodil. Státní zastupitelství podalo zmateční stížnost do osvobozujícího rozsudku a Nejvyšší soud jí vyhověl a nařídil nové líčení, které bylo zahájeno včera před senátem vrch. rady dra Hladíka. Státní zástupce žaluje: tesaře Václava Školu z Řep, dělnici Magd. Novotnou z Hostivic, soustružníka Jos. Náprstka z Brv, dělníka Ant. Karhana z Brv, dělnici Annu Vlčkovou ze Zbejčína, dělníka Tomáše Růžičku z Řep, dělníka Josefa Procházku ze Zbejčína, havíře Václ. Himla z Třebovic, dělníka Karla Žaluda z Řeporyjí, dělníka Jana Vondrušku z Řeporyjí, žel. zřízenec Vlad. Sídlu z Třebonic, kočího Ant. Svobodu z Třebonic, dále dělníka Václava Poláčka z Třebonic, kočího Fr. Blažka z Třebonic, dělnici Marii Voříškovou a Marii Hejnovou z Řeporyjí, dělníka Ant. Růžičku z Řep a dělníka Václ. Tauše ze Zbejčína opět ze zločinu veřejného násilí. Líčení potrvá pravděpodobně dva dny.

Jeptiškám bylo hrozeno davem, že budou naházeny do rybníka, zástup pak v zahradě zničil všechnu zeleninu a ovoce. Václ. Školovi kladeno za vinu, že obstarával „zábavnou“ část programu, která byla tak hrubého rázu, že není možno o ní referovati. Při líčení všichni opět popírají a vymlouvají se. Zakončení líčení a rozsudek přineseme v příštím čísle.

Národní politika

2. března 1924

Strana 11

Zprávy osobní a rodinné.

Sňatky. [...] Otakar Kolátor, prokurista firmy St. Kynzl v Praze a Herma Kolátorová, roz. Skydánková z Hostivic oznamují svůj sňatek. [...]

Národní politika

4. dubna 1924

Strana 5

Smetanovy oslavy.

Z Hostivic. V sobotu 5. t. m. provede Zpěv. spolek „Hvězda“ z Liboce Smetanovu Hubičku. Pohostinsku vystoupí pí Anička Kejrová, Leon Geitler a operní pěvec Jára Prokop. Orchester Středočeské filharmonie z Kladna. Dirigent J. Granát.

Národní politika

15. května 1924

Strana 6

Opět velké automobilové neštěstí u Chuchle. Na silnici mezi Velkou a Malou Chuchlí stala se v poslední době již čtyři automobilová neštěstí, k nimž včera přidružilo se páté. Před 2. hod. odpolední jel tudy na cestě z Davle do Prahy majitel továrny na šrouby Jiří Staněk z Hostivic. Proti němu, směrem od Prahy jel jakýsi nákladní automobil, kterému se Staněk vyhýbal. V tom okamžiku předjíždělo nákladní automobil motorové kolo, na němž seděli dva mladíci. Továrník Staněk chtěl v poslední chvíli se s automobilem vyhnouti, nebylo to však již možno a automobil srazil se s motocyklem plnou prudkostí. Následky jsou hrozné. Motocykl úplně zničen. Na něm v předu sedící Rudolf Ferus z Čes. Budějovic byl na místě usmrcen, za ním pak sedící 22letý syn rolníka Fr. Vasta z Hájku u Voděrad vymrštěn byl do výše tří metrů a spadl na automobil hlavou, při čemž mu nejen byla hlava roztříštěna, ale i údy zpřeráženy, takže zůstal rovněž na místě mrtev. Při ohledání místa bylo zjištěno, že neštěstí bylo zaviněno usmrcenými.

Národní politika

18. května 1924

Strana 6 – inzerát

Cementáře na výr. tašek, rour atd. přijme Haklova cementárna, Hostivice u Prahy.

Národní politika

9. července 1924

Strana 6

Automobilové nehody. [...] – V královské třídě v Praze VIII. povalen byl včera o čtvrt na 8. hod dopol. automobilem O-III-157 25letý dělník Josef Vogel z Hostivic, který stoje v jízdni dráze hovořil s nějakou osobou v motorovém voze, z něhož právě vystoupil. Vogel byl převezen týmž automobilem do všeobecné nemocnice. Dle výpovědi svědků dával řidič znamení houkačkou, takže nemá na nehodě viny.

Národní politika

26. srpna 1924

Strana 9 – inzerát

Lovecké náboje Kč 65,– za 100 kusů ráže 12 a 20, nabité s broky č. 00, 0, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16 s prachem černým neb bezdýmným, se slabým neb normálním okrajem. Ráže 16 s černým prachem Kč 105,–, bezdýmné Kč 120,–.

Jan la Motte, Hostivice u Prahy.

Veškeré střelivo za ceny tovární možno zaslati poštou neb drahou do každého místa.

1462

Národní politika

4. září 1924

Strana 6

Podářený detektiv. V červenci t. r. seznámila se tovární dělnice Karolína Nováková ze Břvů u Hostivic na Malostranském tržišti s 27letým sladovnickým pomocníkem Josefem Bočkem, který se jí představil jako detektiv a ukazoval jí také jakýsi odznak a legitimaci. Boček umluvil Novákovou tak, že ho vzala k sobě do bytu a žila s ním po čtyři týdny. Ale jednou ukradl jí Boček dámský kabát a uprchl. Nováková podala na Bočka trestní oznámení a tento byl zatčen. Vyšetřováním byly zjištěny mnohé trestné činy, jichž se dopustil. Jednou přinesl Boček doutníky a cigarety a arch dvouhaléřových známek a říkal, že prý s jinými detektivy zadržel nějaké hochy, kteří vykradli v Nuslích trafikou a jako odměnu prý dostal ono kuřivo a 50 Kč. Kuřivo však ukradl Boček z tabačnické budky invalidy Frant. Kořána na nároží Krokovy a Slavojovy ul. v Nuslích, kamž se vloupal v noci na 2. srpna a odcizil věci za 1 000 Kč. Jindy zase přinesl batoh s hedvábnými šaty, které prý zabavil nějakému hochovi v nádražní restauraci v Kolíně. Kde věci odcizil, nedalo se zjistit. Boček byl dán zem. trest. soudu.

Národní listy

4. září 1924

Strana 3

Známost z tržiště. Za krásného červencového rány, kdy slunce plnými proudy zaplavovalo staré facady malostranského tržiště, zpozorovala Karlička Nováková ze Břvů u Hostivice, že vrhá po ní vzrostlý hoch, stojící před pivovarem u Karvinských, či, jak se říkalo, u Karabinských, nývé pohledy. Usmála se, neznámý se k ní připojil a představil se jí s velkolepým gestem jako Josef Boček, detektiv. Tak hezky mluvil a měl tak upřímné oči, že jej vzala k sobě do bytu a žila s ním po čtyři týdny. Jednou Pepoušek přinesl haldu doutníků a cigaret a arch poštovních známek a chlubil se, že s kolegy zadržel kluky, kteří vykradli v Nuslích trafikou, a že to vše a ještě 50 Kč hotově dostal jako odměnu. Jindy zase přinesl baťoh s hedvábnými šaty, který prý zabavil nějakému hochovi v nádražní restauraci v Kolíně. Dne 14. srpna přijel jí naproti k hostivickému nádraží na kole, ptal se, jak mu to sluší, a říkal, že je to služební kolo. Tak uplynuly čtyři letní neděle, blížil se podzim, a jednoho dne Boček Karličce zmizel. Na podzim v ořeší, láska již netěší. Žáry hasnou v duši a vše chladne, jako větry, honící se po pláni od Duchcova přes Hostivice. Ale s ním zmizel Novákové i nový dámský kabát. Když se pan detektiv nevracel, šla na policii. A tam se dozvěděla, že detektivem nikdy nebyl, že je sladovnickým pomocníkem, ale bez bytu a zaměstnání, trafikou že vykradl v Nuslích z budky invalidy Kořána dne 2. srpna a nakradl věci za 1 000 Kč, služební kolo že ukradl z chodby domu Starodružiníků v Dejvicích vojínovi Al. Neubergerovi a že mělo cenu 1200 Kč. Kde ukradl dámské šaty, není známo, ale šáteček, který ukradl s nimi a dal Novákové, má značku C. A, tak jí ani ten nezbyl na památku letního snu. Když Bočka zatkli, našli u něho také číslo Olympijského Věstníku s adresou dra Karla Manka v Michalské ulici. Pokusil se tam vloupat do bytu, ale paklíč se mu zlomil v zámku a tak vykradl aspoň schránku na dopisy. Byl dodán včera do vazby zem. trest. soudu. Není to sice velký soujmenovec, pověstný lupič Boček, ale tuží se již pěkně ...

Národní politika

16. října 1924

Strana 6

Sparta Dejvice. [...] – V sobotu hraje Ia mužstvo se záj. XI. Nuselského SK. v Nuslích. V neděli o 1/2 11 hraje Sparta na svém hřišti s Meteorem Žižkov a předzápas hrají junioři. Odpol. zajíždí Ib mužstvo a junioři do Hostivice.

Národní politika

30. listopadu 1924

Strana 5

Odvážná loupež. Z Unhoště se nám sděluje: Ve čtvrtek o 7. hodině večerní udeřil velkým kamenem neznámý pachatel do výkladu klenotníka p. Josefa Černého v Unhošti na náměstí Masarykově a rozbil sklo, v rychlosti vybral 9 kusů zlatých hodinek, zlaté řetízky, několik stříbrných a jiných věcí a ubíhal směrem k sokolovně. Úředník spořitelny p. Jílek a pp. poštovní úředník J. Baur a maj. Černý jej pronásledovali a tu zloděj počal na ně střílet. Lupič unikl přes zahradu sokolovny a hřiště Sparty, načež ve tmě zmizel. Na hřišti bylo později nalezeno četnickým strážmistrem p. Babkou pouzdro, z kterého byly klenoty vyloupeny. Na útěku lupič ztratil jedny zlaté náramkové a jedny kapesní zlaté hodinky. V pátek o 8. hod. ráno byl dopaden u Hostovic Josef Studecký z Kosmonos, jenž měl u sebe 7 zlatých hodinek, 7 zlatých řetízků a nabitý revolver. Svědci určitě poznali v něm zloděje a okradený p. Černý svoje zboží. Po výslechu byl převezen k trestnímu soudu do Prahy.

Rok 1925

Národní listy

29. ledna 1925

Strana 6

Schůze na venkově. [...] Čtvrtek (29. t. m.) Hostivice. (Veř.) Vrch. kom. Fr. Ježek, jednatel z. výk. výb. [...]

Národní politika

12. února 1925

Strana 3

Tulák zapálil stoh. Dne 8. února shořel po 2. hod. odpo. u velkostatku v Hostivici stoh slámy, který patřil rolníku Rudolfu Suchému z Hostivice. Krátce po vzniku ohně potkal nástrojář Jaroslav Jindřich z Hostivice neznámého tuláka na silnici k Litovici. Poněvadž již před tím tento tulák chodil v Hostivici a žebral a ježto po vzniku ohně odtud pospíchal, pojal Jindřich podezření, že tulák stoh zapálil a upozornil proto naň četnictvo. Vyšetřováním bylo zjištěno, že tulák, v němž zjištěn byl 56letý Josef Filip bez stálého bydliště a příslušný do Soušice, okr. Vlašim, stoh skutečně zapálil. Filip se po krátkém zapírání k činu doznal. Po odchodu z Hostivice odešel pryč ke stohu, kde chtěl přenocovati. Zapálil si cigaretku, a když viděl, že se od pohozené zápalky sláma vzňala, chtěl prchnouti. Na hašení ohně nabylo pryč již času, neboť se rozšířil velice rychle. Ve stohu shořelo 25 q krmné ječné slámy. Škoda není příliš veliká. Ohněm ohroženy byly však poblíže stojící domky rolníků a velkostatek, ale na štěstí bylo téměř bezvětrí a na všech okolních staveních silný kryt, takže k rozšíření požáru nedošlo. Tulák Filip byl dodán do soudní vazby.

Národní politika

4. dubna 1925

Strana 8

Sňatky.

František Popper, spolumajitel firmy Bratří Popperové, Praha s chotí Mařenkou roz. Poláčkovou z Hostivic u Prahy oznamují svůj sňatek.

Národní politika

22. dubna 1925

Strana 4

Kopaná. [...] – Sp. Sdr. P. VII. I. mužstvo a reserva zajíždí v neděli do Hostivic. Hráči, kteří reflektují na zařazení, dostaví se v pátek do schůze „U krále Jiřího“ v Belcrediho tř.

Národní politika

21. května 1925

Strana 8 – inzerát

Písmo z nejkratších tahů sestavené za 10 Kč zasílá F. Hacker, Litovice, poště Hostivice u Prahy. 5234

Národní listy

19. června 1925

Strana 5

[...]

Osvědčily se znamenitě: rachot zmírnily a ještě usnadnily slyšení při rozhovoru. Od Petrohradu bylo poněkud jasněji, takže cestující při levém lubu viděli krásně Rakovník s jeho dlouhým náměstím, my pak Lány, Kladno, Hostivice a hodně vlevo Hvězdu.

Nad Prahou stála ovšem šedomodrá zeď mlhy a kouře, takže jsme byli vděční pilotovi, že ji oblétl k jihu. Vltavu jsme přelétali nad Podolskou cementárnou a k Kbelům jsme se přitočili mezi kejským a běchovickým rybníkem. Nad letištěm jsme byli přesně za 1 hodinu. Ještě jeden kruh, a letadlo dosedlo tak lehounce, že býti letiště hladké jako cement, ani byste nevěděli, že jste už na zemi.

Opakuji, co jsem napsal v úvodních řádcích: cesta v takovémto vzdušném obru jest nejpříjemnějším druhem cestování.

Národní politika

1. září 1925

Strana 6

Poutní slavnost P. Marie v Hájku v Prahy (nádr. Litovice). Dne 8. září jest v staroslavném poutním místě u Prahy v Hájku hlavní poutní slavnost. Ráno časně začínají tiché mše s exhortou. V 10 hod. jest slavnostní kázání a slavná mše s asistencí. Odpoledne křížová cesta a slavné sv. požehnání s litaniami. Tentýž program slavných bohoslužeb bude i v neděli 13. září na Jména P. Marie.

Rok 1926

Národní listy

12. ledna 1926

Strana 4

Turistika. Turistické výlety Pražského odboru KČST 17. ledna 1926: - Odpol. Sraz 13:30 na kon. st. el. dr. č. 1 Břevnov, Bílá Hora, Hostivice, podél Bažantnice, Břve, Sobín, Zlejčín, Motol, Košíře el. dr. č. 14. Chůze 16 km. Vede A. Železný.

Národní politika

13. ledna 1926

Strana 6

Jako když vlétne koule do kuželek. Včera o půl 4. hod. odpolední narazil šofér Pavel Švarc z Troje svým automobilem O-VI-596 při zahýbání z Hyberské ulice do ulice Lützowovy na dvoukolový ruční vozík, který táhli proti němu 65letý sluha Josef Šoff z Poříče č. 26 a Rudolf Svoboda, sluha z Břvů u Hostivic. Při nárazu se vozík převrátil a padl na dětský kočárek, s nímž jela manželka bankovního úředníka Marie Minksová a její manžel Bedřich Minks ze Žižkova, Palackého 25. V kočárku byl 12měsíční syn Bedřich. Nárazem se kočárek převrhl a dítě vypadlo na dlažbu. Minksová byla povalena ručním vozíkem a přejety jí nohy. Její manžel byl rovněž povalen a utrpěl škodu na šatech. Dítě zranění neutrpělo. Minksová stěžovala si na bolesti v hlavě a kromě toho utrpěla oděrky na nohou. Šoff, který byl povalen, byl odřen v levém lokti. Všichni zranění byli po ošetření propuštěni. V případě zavedeno trestní řízení.

Národní politika

18. února 1926

Strana 11

Ze soudní síně.

Uškrtila dítě. (Před pražskou porotou.) Jak jsme již uvedli ve včerejším odpoledním vydání „Národní Politiky“, zasedla před pražským porotním soudem na lavici obžalovaných 41letá vdova Ludmila Novotná z Litovic u Unhoště, která se dopustila vraždy na svém dítěti. Dne 25. [...]na m. r. zjistila porodní asistentka Marie Beránková, že obžalovaná porodila ve 2 hodiny v noci zdravou, silnou holčičku, schopnou života, a že druhého dne, když přišla k Novákové, dítě bylo mrtvé, leželo na pytlích s obilím a jeho tělíčko bylo celé modré.

Porodní asistentka, majíc matku v podezření, že dítě zavraždila, oznámila případ obvodnímu lékaři dru Grösslovi a ten mrtvolu dítěte prohlédl a shledal, že maličká zemřela smrtí udušením. Při tom se našla pod kůží stopa strangulační rýhy, prý 2 cm široká, jež osvědčovala, že dítě bylo, neznámo jak, uškrteno. V tom smyslu vypověděli také soudní znalci.

Ludmila Nováková zločin vraždy popřela a popírala jej i včera před porotním soudem, jemuž předal, jemuž předsedal p. vrch. r. dr. Hladík. Udala, že dávala druhého dne po porodu dítěti pít a že při tom usnula. Když se probudila, dítě bylo prý již studené. Jak zemřelo, vysvětlit nemohla.

Obžalovaná činí dojem ženy předčasně ustaralé. Pověst její je dobrá. Jest vdova po válečném invalidovi a vychovala čtyři cizí děti.

„Proč bych byla tedy zabíjela dítě své!“ – hájila se s pláčem.

Po řeči státního zástupce p. dra Česáka byly dány porotcům dvě otázky: zda obžalovaná dítě zavraždila zúmyslně a nebo zda svůj čin spáchala v mátohách, v bolestech.

Na první otázku odpověděli porotci dvanácti hlasy ne a na druhou většinou hlasů záporně. V důsledku toho vynesl porotní soud rozsudek osvobozující.

Národní politika

28. února 1926

Strana 5 přílohy

Do Hostivic a okolí.

Děkuji panu A. Haklovi, staviteli a maj. kruh. cihelny, za důkladné a levné provedení našeho rod. domu a vřele jej každému doporučuji.

88756

Václ. Slaboch, důlní, Hořelice 223.

Národní politika

6. března 1926

Strana 3–4

Katastrofální neštěstí v Truhlářské ulici v Praze.

Výbuch 22 beden s ručními granáty. – Dva vojíni: desátník Hlaváček a vojín Hrubí mrtvi. – Téměř v každém domě několik zraněných lidí. – Celkem ošetřeno 69 osob, z nichž 6 ponecháno v nemocničním ošetřování. – Ulice Truhlářská je hrozně demolována.

Ve včerejším zvláštním vydání „Národní Politiky“ přinesli jsme podrobný, přesný a co hlavního: správný referát o katastrofálním neštěstí, které ve včerejších hodinách dopoledních postihlo tichou ulici Truhlářskou na dolejší Novém městě. V chaosu zvlečených pověstí, které se roznášely po celé Praze, v nichž se mluvilo o devíti mrtvých, o výbuchu benzinové nádrže, o výbuchu třaskavin na dvoře kasáren Jiříka Poděbradského, pak o pěti mrtvých, pak již jen o třech... Shánělo se zneklidněné obyvatelstvo po pravdě a v nesmírných zástupech spěchalo na místo neštěstí: k Truhlářské ulici. Ale tam nebyl nikdo vpuštěn: několikerý kordon utábořeného vojska s kordony policejního mužstva zabraňovaly přístup každému, kdo neměl v ulici co dělat. Pouze z dálky mohly davy zvědavců viděti z Revolučního náměstí zpustošené domy, vybitá okna, zurážené římsy okapové, otlučené fasády a sypající se kryt rozbitých střech. To na dálku.

V ulici samé to vypadalo jako po dělostřelecké palbě: na dlažbě ulice ležela vrstva rozbitého skla, zurážené trámce, římsy okenní, zbytky rozbitých dveří a mezitím trosky rozdupaného drolícího se zdiva. Do toho smutného obrazu, vzbuzující dojem velikého požáru, vyhlížely uplakané, uděšené obličejové obyvatelů, z nichž mnozí jediným zlomkem vteřiny, v pouhém okamžiku přišli o celý svůj majetek.

V jedenáct hodin deset minut před polednem...

Ta osudná chvíle katastrofy byla zjištěna přesně podle všech hodin, jež se v Truhlářské ulici zastavily. Jedenáct hodin, deset minut...

Lidé, spěchající za svým každodenním zaměstnáním, za svými starostmi, zaslechli v oné chvíli náhlý výbuch, krátký a ostrý a dost. Okna v nejvzdálenějších částech Prahy, na př. v Nuselském údolí, na Žižkově, na Letné atd. zařinčela, jako by ohlašovala poplašným, hrůzlivým signálem neštěstí. A neštěstí se stalo -

Několik minut, nežli tajemná rána otřásla Prahou, drkotal středem hrbolaté ulice Truhlářské prostý, jednoduchý erární vůz, do něhož byli zapřaženi dva koně a na kozlíku seděli dva vojáckové, hovorní, bezstarostní hoši: desátník Hlaváček a vojín Hrubý. Jeli z hostivické zbrojnice ze strojního skladu a vezli do Prahy celkem 31 bedniček ručních granátů, aby byly jimi doplněny zásoby jednotlivých vojenských útvarů. Granáty byly vezeny v bedničkách podle předpisu zaplombovaných a přezkoušených, a devět bedniček bylo složeno ve skladišti pomocné roty na Pohořelci. Když vůz zarachotil na dlažbě Truhlářské ulice, bylo na voze naloženo celkem 22 bedniček dynamitových patron.

Jak nastal výbuch...

Zdůraznili jsme již včera ve zvláštním našem vydání soukromý, tedy neoficiální úsudek přítomného vynikajícího generála, který na naši otázku, jak bylo možné, že granáty, uzavřené v zaplombovaných bedničkách mohly bez jakéhokoliv většího otřesu vybuchnout, odpověděl: „Pravděpodobně jde o technickou závadu. Snad že některý granát nebyl dobře utažen a při prudkém otřesu –“

„Pana generále“ – zněla naše odpověď, – „je takováto doprava hrozných nebezpečných třaskavin obvyklá v městě, jako je Praha?“

„Případ se zajisté co nejpřísněji vyšetří!“ poznamenal generál a nám se hned v zápětí podařilo nalézt očitého svědka celého toho dosud nevysvětleného neštěstí, a sice p. Rudolfa Pěkného z Wenzigovy ulice čp. 21, který nám vypravoval následující:

Co vypravuje očitý svědek na místě katastrofy

Šel jsem do domu čís. 16 v Truhlářské ulici. Za sebou slyšel jsem rachot rychle ujíždějícího povozu s ostře okovaným spřežením. Ohlédl jsem se za ním, když v té chvíli udál se výbuch a já byl přiražen tlakem vzduchu ke zdi domu. Na klobouk a šaty špláchla mi krev a části mozku. Rozhlédl jsem se a spatřil jsem, jak vojín, sedící na levé straně vozu, vyletěl do vzduchu, narazil ve druhém poschodí domu číslo 14 na okenní rám a tlakem vzduchu ve výši asi 25 m byl mrštěn k domu čís. 20, tam prorazil střechu, narazil na zděný výběžek domu a spadl k chodníku jako hromada měkkých zkrvavených částí těla, zbaveného lebky, rukou a nohou – –

Spěchal jsem na místo hrůzy a v tom okamžiku dopadly mně k nohám zbytky druhého nešťastníka... Utíkali jsme s onoho hrozného místa, k němuž se sbíhali lidé, nevědoucí, co se děje. Kolem hlavy sypalo se nám sklo, rámy, římsy, úlomky nábytku, jež v několika vteřinách změnilo Truhlářskou ulici v rumiště.

Pádící koně...

Toto vylíčení je správné. Ubozí vojáckové byli nepředstavitelným tlakem ohromné (a stále dosud nevysvětlitelné!!) detonace vymrštěni na dvě protilehlé strany. Byli dvakrát, třikrát odraženi ve výši druhého poschodí od domů, a když dopadli k zemi, byla z nich beztvářá změt masa a roztrštěných kostí. Tělesné pozůstatky Hlaváčkovy ležely uprostřed ulice a vojín Hrubý dopadl asi 25 m dále před domem č. 20. Koně, poděšeni výbuchem, zpřetrhali postraňky a s ožehnutými zadky pádili na Petrské náměstí, kdy byli zadrženi. Na jejich postroji lpěla lidská krev; v kopytech trčely úlomky granátů.

Oblaka prachu a dýmu

Říkají lidé, kteří neštěstí viděli z dálky, netušíce, co se děje, že po výbuchu vyvalil se k nebi začernalý dým, oblaka kouře... a v zápětí že se ozývaly zoufalé výkřiky, a lidé, ženy, muži se zakrvácenými tvářemi že se vyřítili z Truhlářské ulice, prchající šíleně na všechny strany. Jejich oděv byl potrhán, začerněn, zaprášen a jejich oči projevovaly nesmírný úděs. – – –

Je nutno s pochvalou zdůraznit, že v tomto zmatku a v této panice byla to pražská záchranná stanice v čele s předsedou, ředitelem a spisovatelem Evženem Ledererem, s ředitelem Heřmánkem a lékaři drem Kotábem a Šulcem, která nejdříve a takřka bezprostředně po neštěstí přijela na místo katastrofy a poskytla asi 40 zraněným osobám první pomoc. Téměř v každém domě bylo zjištěno a obvázáno několik raněných osob. S pražským dobrovol. záchr. sborem obvazoval raněné i voj. záchr. sbor v čele s náčelníkem zdr. služ. posádkové drem Sladkým, šéf lékařem drem Hořejším a s několika lékaři. Ranění byli odváženi automobily jednak na českou chirurgickou kliniku Kukulovu anebo do nedalekých kasáren.

Ranění, kteří jsou v ošetřování na klinice Kukulově

Jsou to: Emil Pachman, vinárník ze Žižkova, Závíšova 9, [...] Vážná zranění má z těchto zraněných pouze Ant. Hovorka.

Zranění ostatních jsou lehká, způsobená střepinami skla a úlomky říms.

Vojsko a policie na místě neštěstí

Do Truhlářské ulice bylo ihned posláno za policií vojsko. Policie ujala se za řízení polic. ředitele Šlechty záchranných, zjišťovacích a bezpečnostních prací a vojsko odklízelo úlomky tašek, říms a zbytky roztříštěných oken. Ti, kterým byl byt úplně zničen, byli odstěhováni na rozkaz polic. ředitele Šlechty do školy, kde budou tak dlouho, dokud jejich byty nebudou způsobilé k obývání. Celá Truhlářská ulice je uzavřena. V každém domě stojí policejní hlídka a učiněno opatření, aby event. poškozením vedení plynového světla nenastal navečer a v noci výbuch.

Šéf bezpečnostního oddělení ministerský rada Knotek odejel ihned s několika úředníky po výbuchu do Hostovic, aby vyšetřil další důležité okolnosti, související s dopravou třaskavin. Další bezpečnostní opatření řídí vrchní polic. velitel generál Zajíček.

Napsali jsme již, že není jediného bytu a jediného obchodu v Truhlářské ulici, který by nebyl poškozen. V domě č. 14, před kterým se udála katastrofa, bydlí zvěrolékař p. dr. Jedlička. Jeho byt jest učiněným zbořeníštěm: zděné příčky jsou zřícené, stropy propadané, nábytek roztříštěn... a v salonku, do jehož okenic římsy narazila mrtvola nešťastného hrubého, bylo nalezeno na pohovce vyrvané srdce usmrčeného vojáčka... V důsledku výbuchu byla roztříštěna okna i v sousední Soukenické ulici. Kanceláře továrny na chemické výrobky firmy Steuer a Friedländer jsou v pravém slova smyslu rozmláceny.

Mrtvoly zabitých nešťastných vojínů...

Mrtvoly obou nešťastných vojínů: Hlaváčka a Hrubého byly na rozkaz přítomné soudní komise, a sice presidenta zemského trestního soudu dra Vondráčka, vyšetřujícího soudce p. vrch. rady dra Borovičky, státního zástupce p. dra Česáka a zapisovatele p. Dursta dopraveny ambulantním vozem do ústavu pro soudní pitvu. Vojenští lékaři v čele s docentem drem Levitem ujali se s nevšední svědomitostí zraněného civilního obyvatelstva, jež ošetřovali v kasárnách.

Na místo neštěstí dostavili se: ministr N. O. Stříbrný, doprovázen chefem generálního štábu generálem Syrovým, generálem Gajdou, generálem drem Kroutilem, generálem inž. Kolaříkem, zemský voj. velitel generál inž. Drobný, a vojenská komise, která na místě zjišťovala škody vzniklé výbuchem. Dostavili se také primátor dr. Baxa, četní poslanci, senátoři a zástupci denního tisku, jimž ochotně, jak generalitou, tak i policejními úředníky dostalo se podrobných informací.

Úředně zjištěný počet obětí výbuchu

jest tento: Zabiti byli dva vojíni provázející transport ručních granátů. Záchranou stanicí ošetřeno bylo 16 raněných, na posádkovém velitelství ošetřeno 30 osob, ve všeobecné nemocnici 23 osoby, takže celkový počet raněných jest 69. Z nich 63 jsou raněny lehce a byly propuštěny do domácího ošetřování. Ze 6 osob, které byly ponechány v ošetřování nemocničním, jen tři jsou raněny vážněji a žádné zranění není smrtelné.

Pomoc postiženým, potřebným...

Na záchraných a opravných pracích v Truhlářské ulici byla zahájena ihned činnost, aby následky výbuchu byly v nejkratší době odstraněny a aby činnost v obchodech a řemeslech mohla býti znovu zahájena. Vláda republiky československé poskytla policejnímu ředitelství dostatečných peněžních prostředků, aby postiženým potřebným rodinám byla vyplacena ihned výpomoc za způsobené škody.

Co vypravuje Tiskový odbor ministerstva Národní obrany o příčinách katastrofy

Vojenská správa vede přísné vyšetřování o tom, byly-li při transportování těchto granátů přesně zachovány předpisy platné pro dopravu střeliva, jejichž dostatečnost jest potvrzena dlouhou zkušeností a jež, jak nutno zdůrazniti, jsou jiné, než pro dopravu prachu a výbušných látek.

Úsudek odborníka o příčině výbuchu

Se strany povolaneho odborníka v oboru třaskavin dostalo se nám následujících informací: „Je téměř nemožné, aby granáty mohly vybuchnout bez vnější příčiny. Ta by nastala na př. při uvedení v rychlou rotaci tenkrát, když by granát byl zbaven pojistky, tedy zajišťovacího zařízení. Při vypadnutí bedničky na dlažbu, což je možné při rychlé jízdě, zejména po hrbolaté dlažbě, není výbuch vyloučen. Také se někdy stává, jak tomu bylo i při loňském výbuchu ručních granátů ve Vídni, které byly rovněž dopravovány povozem, že třaskavina, kterou jsou granáty plněny, při delším uskladnění vlivem různých příčin se chemicky mění a stává se vůči nárazům značně citlivější. Náměty výše uvedené stávají se pravděpodobnějšími proto, že pokud jest známo, bylo granátu tohoto systému vyrobeno na statisíce a bez jakýchkoliv závad při transportu do všech možných míst rozesláno. Světlo do této záležitosti snad vnese nejlépe posudek znalců vojenských i civilních, jichž máme dostatek. Přesto však absolutní jistoty o příčině neštěstí stěží bude dosaženo, neboť bezprostřední svědkové katastrofy přišli při ní o život.

Výsledek vojenského vyšetřování

Z ministerstva národní obrany se oznamuje: Vojenská správa zavedla ihned na všech místech nejpřísnější šetření, aby objasnila příčiny výbuch v Truhlářské ulici. Jedna komise vyslána ihned do zbrojnice v Hostivicích, odkud byly granáty expedovány, druhá prohlédla zevrubně místo, kde se výbuch stal, a první část granátů, která byla asi hodinu před výbuchem z téhož povozu složena v kasárnách na Pohořelci. Komise v Hostivicích zjistila, že ruční granáty byly v řádně plombovaných truhlících k odeslání připraveny, dnes ráno za účasti správce skladiště naloženy, doprovázející vojínové náležitě poučeni. Pro další šetření bylo skladiště zapečetěno. Jelikož na místě výbuchu byly nalezeny jen střepiny z vybuchlých granátů, které nepřipouštěly posouzení příčiny výbuchu, odebrala se druhá část

komise do Pohořeleckých kasáren k prohlídce devíti truhlíků, které tam byly složeny. Komise shledala všechny granáty v bezvadném stavu a dospěla prozatím k závěru, že příčinu výbuchu nelze hledati ve zjištěném stavu ručních granátů a způsobu jich balení. Zvláštní odborná komise pokračuje v dalším vyšetřování s veškerou pečlivostí a přísností. Komise tato vyšetřuje též, zdali do vozu, v němž bedničky s granáty dopravovány, nebyl cestou z Hostivic na místo neštěstí přibrán vojíny samovolně ještě jiný náklad (TNO.)

Bezpečnostní vojenská opatření po výbuchu

Když v 11 hod. 5 minut v kasárnech Jiřího z Poděbrad byl slyšen hromový výbuch, nařídil zástupce posádkového velitele pplk. Ježek vytroubiti poplach. Během několika minut bylo vysláno několik pohotovostí k uzavření ulice Truhlářské. Zároveň odeslána četa vojínů, aby odváděla raněné do ošetrovny. Na místo neštěstí byla ihned odeslána tři zdravotní auta. Posádková nemocnice na Karlově nám. byla telefonicky vyrozuměna, aby připravila vše na ošetření raněných. Již 5 minut po výbuchu byl první raněný ve vojenské ošetrovně obvázan. Za čtvrt hodiny nato fungovalo již sedm lékařů s pplk. doc. drem Levitem v čele na obvazování raněných. Bylo ošetřeno 17 osob, z nichž tři těžce raněny. Později docházeli ještě další ranění, takže do 12 hodin byla poskytnuta lékařská pomoc 34 osobám. Po odvezení mrtvol do ústavu pro soudní pitvu prof. dra Slavíka byla učiněna opatření, aby veškeré stopy výbuchu byly co nejdříve odstraněny. Způsobené škody byly v odpoledních hodinách, pokud bylo lze, odstraňovány, okna zasklívána, poškozené okenní rámy opravovány. Intenzivní této práci lze děkovati, že v nejbližších dnech budou veškeré vnější škody na domech opraveny a vše uvedeno do původního stavu. Ještě v hodinách večerních pracují v Truhlářské ulici řady dělníků a řemeslníků.

Projev soustrasti rakouské spolkové vlády

Z Vídně. 5. (AN.) Spolkový kancléř dr. Ramek pověřil v souvislosti s výbuchem v Praze funkcionáře zahraničního úřadu, aby československému zahraničnímu ministru dru Benešovi vyslovil upřímnou a srdečnou soustrast spolkové vlády.

K zakročení záchranné stanice. Právě v předvečer neštěstí konal se v Lucerně za obrovské účasti obecenstva dobročinný čaj ve prospěch záchranné stanice, při kterém předseda záchranné stanice red. Eug. Lederer a funkcionáři spolku měli příležitost podávati dr. Alici Masarykové výklady o významu a účelu záchranné stanice. Nepomysleli, že tak brzo budou povoláni, aby hned nazítří před polednem konali svou povinnost za okolností tak strašlivých a tragických!

Národní politika

17. března 1926

Strana 2–3

Branný výbor zasedal včera o 1. hod. odp. za předsednictví posl. Udržala. Ve schůzi této podal ministr nár. obrany Stříbrný v odpověď na interpelaci posl. Staňka o **katastrofě v Truhlářské ulici** prohlášení, jehož obsah shoduje se se známým projevem ministrovým v senátě. Ministr ohradil se co nejdůrazněji proti tvrzení, jako by byl v senátě mluvil nepravdu, připomínaje, že má svoji čest a že podobné tvrzení nemůže si dáti líbiti jako zodpovědný ústavní činitel. Rodičům usmrčených vojínů dostane se náhrady, vyměřené dle zásad, platných při leteckých neštěstích, a to asi po 30 000 Kč. Ministr znova a s důrazem odmítl tvrzení, jako by se byli vůdčí generálové u pana presidenta republiky nebo u ministra zahraničních záležitostí ohradili proti uznání sovětského Ruska de jure. Na konec podě-

koval ministr členům branného výboru, že si dal práci, aby vyšetřeny byly příčiny obdobných katastrof, dokládaje, že je v intencích vojenské správy, aby kasárny z měst byly odstraněny, arciť že bude třeba, by vojenská správa měla k tomu také prostředky. (Pochvala.)

O výkladu ministrově byla pak zahájena rozprava.

Posl. Haken (kom.) tázal se ministra, proč jsou v kasárnách ve středu města přechovávány ve větším množství ruční granáty, u nichž vždy jest nebezpečí výbuchu, a žádal, aby tyto třaskaviny byly z kasáren odstraněny.

Posl. Heeger (něm. soc. dem.) praví, že účinky exploze připouštějí závěr, že byly spolu dopravovány ještě jiné třaskaviny a navrhuje, aby byla zřízena parlamentní vyšetřovací komise.

Předseda Udržal odmítá výtky, jako by předsednictvo nebylo bývalo dosti ochotno svolati branný výbor po události. Prohlašuje, že svolal výbor po nejbližší plenární schůzi poslancké sněmovny a že nebylo jeho vinou, že se tato schůze nekonala, neboť na žádost všech členů, tedy i opozičních, byla odvolána.

Posl. Jílek (kom.) žádá, by byl dosazen z dělníků a vojínů ve skladišti v Hostivicích zvláštní výbor, který by spolu s branným výborem vyšetřil celou událost, aby potom poslancké sněmovně mohla býti podána věrohodná zpráva.

Posl. Gerši (čs. soc. dem.) vítá snahu ministrovu odstraniti kasárny z měst na periferii a projevuje podiv, že vůz nebyl doprovázen příslušnou stráží, jak jest to předepsáno. Žádá, aby pokud nebude možno vyhověti požadavku, aby kasárny byly odstraněny na periferii, změněny byly předpisy pro výzbroj tak, aby granáty a výbušné látky byly uloženy na místech bezpečnějších tak, aby o bezpečnost obyvatelstva bylo postaráno.

Posl. Myslivec (lid.) upozorňuje, že v Hostivicích již před 2 lety došlo k výbuchu dosti značnému. O této explozi bylo v branném výboru mluveno, ale dodatečně nebylo vojenskou správou sděleno nic, co v tomto případě bylo vyšetřeno. Táže se, je-li možno, by záležitost tak ohromného dosahu jako jest zřízení střelnice v Brdech, která bude vyžadovati stamilionového nákladu, byla provedena cestou administrativní a nikoliv legislativní, a vytýká, že toto opatření se stalo proti jednomyslnému projevu české vědy.

Posl. Budig (něm. křesť. soc.) má za to, že o případě vis major nemůže býti řeč. Považuje za neudržitelno, aby výbušné látky byly přechovávány v kasárnách.

Posl. dr. Blaho (rep.) diví se, že posl. Jílek má úplný seznam, kde kolik granátů jest uskladněno, a ptá se, komu to chce sdělit. Přeje si, aby události v Truhlářské ulici nebylo využíváno k agitačním účelům a aby vojenské správě nebylo podkládáno, že nesplnila vše, co splniti měla. Armáda chrání svobodu a mír, po kterém všichni toužíme.

Ministr Stříbrný posl. Hakenovi odpovídá, že ruční granáty po zkušenostech světové války jsou dnes nevyhnutelnou součástí výzbroje každé moderní armády. Dříve byly to jen speciální trupy, ale zákopová válka donutila vojenskou správu všech států i ruského, aby vedle cvičení ve střelbě ručnicí také cvičeno bylo u pěchoty lehkými kulomety a vedle toho ručními granáty. Někteří řečníci nadhodili otázku velmi vážnou: co by se stalo, kdyby tyto granáty ať nějakým zaviněním nebo nedopatřením nebo nevysvětlitelným způsobem vybuchly, jsouce uskladněny v kasárnách. Pro ten případ učinil ministr všechna opatření a znova potvrzuje, že vojenská správa má nejlepší úmysl přeložiti všechny kasárny ze středu měst na periferii, budou-li povoleny k tomu potřebné úvěry. Pokud se týká uskladnění granátů, nařídil ministr zastavení dovozu jich do Prahy a do kasáren ve vnitřním městě a v kasárnách na periferii nařídil pak nejpřísnější prohlídku místností, kde ruční granáty mají býti uskladněny, aby nemohlo dojíti k takovým politováníhodným katastrofám, jako v Truhlářské ulici. Ministr musí odmítnouti generalisování a paušalisování obviňováním vojenské správy z lajdáctví. To si nedá líbiti žádný stát a buďte aspoň tak objektiv-

ní, abych nemusil vypočítávati, kolik podobných neštěstí se stane za rok v jiných armádách, třebaš v Rusku. Mějte ohled k nám, že nejsme žádnými tyrany a krvežíznivci, kteří snad z nějaké kratochvíle nebo z lajdáctví mohli by něco podobného inscenovati. Ministr jest každým okamžikem ochoten podati brannému výboru informace v otázkách, které se dotýkají životních zájmů naší armády a na základě dosavadních výsledků odborného šetření uvádí celou řadu podrobností, týkajících se tragické události v Truhlářské ulici, aby brannému výboru dokázal, že vojenská správa hned po výbuchu splnila svoji povinnost a provedla nejpečlivější šetření v každém směru. Bude učiněno vše, aby byla zjištěna skutečná příčina katastrofy, pokud to ovšem bude lidsky možné. (Výborně.)
Ministrovo prohlášení bylo vzato na vědomí a před ukončením schůze návrh poslance Heegera zamítnut.

Národní listy

4. července 1926

Strana 4

Okresní silnice Kněžves–Hostivice v úseku od státní silnice „Dlouhá Míle“ až na hranice okresu unhošťského před vojenskými prachárnami v Hostivicích bude od 7. t. m. do odvolání uzavřena. Povozy jedoucí do Hostivice odbočí na Dlouhou Míli–Ruzyň a po Karlovarské silnici aneb polními cestami k prachárně a zpět.

Národní listy

3. září 1926

Strana 3

Střelba v Hostivicích. Z posádkového velitelství se oznamuje: V pondělí 6. t. m. dopoledne bude laboratorní skupinou v Hostivicích na střelnici ničeno staré střelivo.

Národní politika

16. září 1926

Strana 6

Upozornění. Posádkové velitelství Velké Prahy upozorňuje, že dnes ve čtvrtek v poledních hodinách bude se za střelnici v Hostivicích ničiti staré nalezené střelivo.

Národní listy

28. září 1926

Strana 3

Staré nalezené střelivo bude se ničiti ve středu v hodinách dopoledních na střelnici v Hostivicích.

Národní listy

29. září 1926

Strana 4

Staroměstský klub velocipedistů Praha pořádal 26. t. m. klubové závody o přebor na trati Bílá Hora–Hostivice s tímto výsledkem. V hlavní jízdě o přebor na 20 km br. Hájek Fr. v čase 34:54 (stává se přeborníkem klubu pro r. 1926), 2. Jarkovský L. 35:53. 3. Lašťovka Em. 35:57. 4. Vršecký A. 36:05. Br. Doubek pro defekt odpadl. Turisté 5 km: 1. Lašťovka Fr. 9:15. 2. Polák V. 10:08. 3. Hájek st. 13:28. Ženy 5 km: 1. Pácalová L. 9:23, 2. Králová M. 9:28, 3. Pechočová A. 10:05, 4. Lašťovková A. 10:22. 5. Pospíšilová P. 11:05. 6. Janoušková M. 12:25. Žactvo 5 km: 1. Lašťovka J. 11:07. Pechočová J. 11:25. Z uvedených časů jest vidno, že přes deštivé počasí bylo jeto ve všech kategoriích velice rychle, což je též zásluhou dobrého obsazení trati, jež obstaral klub cyklistů Vpřed Vyšehrad, za což mu S. K. Č. V. Praha vzdává díky.

Národní listy

11. října 1926

Strana 4

Kopaná.

V sobotu: . [...] – Reunion – Hostivice 5:2

SK. Hostivice v. AC Reunion 2:5 (1:2). Hosté předvedli velmi pěknou hru a po zásluze zvítězili.

Národní politika

12. října 1926

Strana 7

Kdo zavraždil Patočku?

Je doznání Hurychovo pravdivé?

Zločin, spáchaný mezi Unhoštěm a Jenčem, vyvrcholuje v dramatické rozuzlení, není-li již vlastně jasno. Václav Hurych, který byl dopaden na Slovensku a zatčen, jest z vraždy na ubohém muži usvědčován okolností, jež nato byla včera sdělena z kompetentních míst: byl zatčen, vydávaje se za Patočku a maje u sebe listiny, které náležely zavražděnému, což jest velmi závažné.

Některé večerníky, zabývaje se hrozným případem, píší, že Hurych, takto strojní zámečnick a šofér, narozený v Radlicích, příslušný do Ruzyně a bydlící v Motole č. 80, vraždu popírá a že tvrdí, že uloupené auto dostal do prodeje od šoféra Krále z Vyšehradu. Šofér K. byl v důsledku této výpovědi Hurychovy zatčen a dopraven na bezpečnostní oddělení, kde byl ihned podroben křížovému výslechu a – „dané podezření proti němu vzrostlo“ – dokládá jeden večerník.

Nám se dostalo rovněž neúředně informací poněkud jiných. A to, že Hurych Krále při zatčení v Bratislavě sice výpověďmi svými kompromitoval, vraždu popíral, ale pak se přiznal a to, co uvedl proti Královi, odvolal. Že tedy hrozný zločin doznal.

Hurych na cestě do Prahy.

Bezpečnostní oddělení v Praze, které vede vyšetřování proti šoferu K. za přítomnosti chefa bezpečnostního oddělení, min. rady Knotka, nevydává zcela pochopitelně zprávu o průběhu tohoto vyšetřování, dokud nemá plné jistoty. Neboť je ještě veliký rozdíl mezi podezřením a usvědčením. Faktem je, že Hurych se na zatčeného šoféra odvolával, ale odvolal-li, co prve tvrdil, byl by viníkem pouze on.

Dnes bude Hurych dopraven do Prahy a konfrontován se zatčeným šoferem, dojde-li ovšem k této konfrontaci. Pro tuto chvíli nelze tedy činiti určitých závěrů a třeba vyčkati oficiálního, konečného oznámení bezpečnostního oddělení na základě zjištěných a Hurychem potvrzených fakt. Výpovědi četných svědků pro a proti K. si odporují. Platnost bude míti jedině doznání Hurychovo, který již de facto nezapírá.

Hurychovo doznání.

O Hurychově doznání přináší „P. T.“ následující zprávu. Ve čtvrtek večer kolem 6 hod. otázal se Hurych Patočky, jel-li by s ním na Kladno. Když si byl ještě něco obstaral, vrátil se k Patočkovi o 7. hodině, vstoupil do vozu a dal mu směr na Kladno. Blíže Hostivic vytáhl revolver a zastřelil Patočku zezadu. Patočka byl ihned mrtev. V témž okamžiku skočil Hurych, jenž se vyzná v řízení k volantu a počal řídit auto, kdežto mrtvolu zvedl k sobě na sedadlo. Teprve mezi Unhoštěm a Jenčem cítil se dosti bezpečným, zastavil auto a odvekl mrtvolu Patočkovu do silničního příkopu, kde ji ukryl pod můstkem a přikryl pláštěm, na hlavu pak jí narazil starou konev. Nato vrátil se do Prahy, kde vyhledal Krále, jež označuje jako vlastního původce vražedného plánu, sdělil mu, že se zločin podařil, a o ukořistěné peníze se s ním rozdělil.

Oba se pak umluvili, že dopraví auto na Slovensko a tam ho za každou cenu prodají. O výnos chtěli se později rozdělit v Rusku, odkud chtěl Hurych Krále o prodeji auta vyrozuměti. Král měl zatím zůstat v Praze, všechno podezření od sebe odvrátiti a policii na falešnou stopu uvést.

Smuteční projev šoferů v době pohřbu.

Pohřeb zavražděného Patočky konal se včera o 2. hod. odpolední v olšanském krematoriu. Členové společenstva majitelů aut zúčastnili se pohřbu v plném počtu. Šoferi, zaměstnaní při autech, sloužících veřejné dopravě, uctili památku zavražděného soudruha zastavením jízdy na pět minut.

Národní politika

13. října 1926

Strana 7

Ku vraždě na majiteli autodrožky Patočkovi.

Hurychovo doznání.

Včera o půl 9. hod. ranní dopraven byl do bezpečnostního oddělení v Praze z Topolčan na Slovensku Václav Hurych, 1903 roz., do Ruzyně, okr. Smíchov příslušný, svob., zámečník a šofer, posledně bytem v Motole čp. 80. Týž trvá na svém doznání, učiněném v Topolčanech četnictvu, že dne 6. t. m. o ½ 8 hod. več. vsedl do automobilu Patočkova na Staroměstském náměstí v Praze s rozkazem, aby ho Patočka odvezl na Bílou Horu. Jeli přes Mánesův most, Nerudovou ulicí na Bílou Horu a dále pak do Hostivic. Za Hostivicemi Hurych zezadu z bezprostřední blízkosti (asi 15 cm), střelil Patočku do hlavy, načež Patočka ihned pozbyl vědomí. Nato Hurych zachytil volant, zastavil vůz, Patočkovu mrtvolu

odstrčil od volantu na vedlejší sedadlo, sám přisedl k volantu a dojel přes Jenč až ke křižovatce silnic před Unhoští. Několik kroků za kanálovou propustí zastavil, otevřel dvířka automobilu, na kterých mrtvola shroucena ležela, takže tato vypadla z vozu a spadla do příkopu. Hurych mrtvolu prohledal, odebral jí peněženku a svazek klíčů, načež ji za nohy vlekl asi 10 kroků ke kanálu, kam ji za sebou skrčiv se vtáhl. Aby si pak uvolnil cestu z kanálu ven, přiklonil mrtvolu k jedné straně kanálu na bok a přiklopil jí na hlavu plechovou konev. Poněvadž neznal u vozu zpáteční řazení, jel asi 50 kroků kupředu, přešel napravo přes mostek na pole, kde obrátil a jel zase zpět ku Praze. U ruzýňského hřbitova prohlížel si obsah tašky, aniž by však peníze počítal. Na místě obíral se s mrtvolou asi 10 minut, takže celá cesta netrvala ani hodinu. Kolem ½ 10 hod. več. zastavil před Soukupovým hostincem v Malém Břevnově, proti němuž v domě čp. 167 bydlí Václav Král, štukatér, r. 1901 v Žižkově narozený, ve společné domácnosti s Marií Vlčkovou, vdovou po dělníku r. 1901 ve Velkém Jenči narozenou. V této době meškala Vlčková u jedné sousedky v domě, odkud ji dal Hurych vyvolati její 12letou dcerou Annou Vlčkovou. Otci Vlčkové v bytě přítomnému dal 10 státovek po 10 Kč, a to z oné náprsní tašky, kterou uloupil Patočkovi. Zatím se Vlčková oblékla a Hurych s ní pak odjel přes Košíře, Smíchov a Vyšehrad k Benešovu a dále přes Tábor až do Pelhřimova, kam dorazili dne 7. o 6. hod. ranní. Nakoupiv tam benzín, odjel dále přes Jihlavu do Brna a Uherského Hradiště, kde oba přenocovali. Z Uherského Hradiště odjela Vlčková do Prahy drahou, dostavši před odjezdem od Hurycha částku 140 Kč. Hurych odjel pak přes Bánovce do Velké Bělce, kde automobil nabízel majiteli škrobárny za 10 000 Kč.

Poněvadž tomuto byla koupě podezřelá, zdržoval Hurycha pod různými záminkami a telegrafoval o bližší informace policejnímu ředitelství v Praze. Než došla odpověď z policejního ředitelství, zaměstnával Hurycha, takže tento neměl ani tušení, že majitel škrobárny podniká nějaké kroky, vedoucí k jeho zatčení. Když pak na základě vyrozumění policejního ředitelství v Praze dojel do škrobárny na kole četník ze stanice Velké Ostratice, Šimon Almasy a chtěl Hurycha perlustrovati, sáhl tento do pravé kapsy kabátu, v níž měl browning, a chtěl četníka zastřeliti. Ten mu však v činu zabránil. Hurych po svém příjezdu do bezpečnostního oddělení byl podroben výslechu, poněvadž stává podezření, že týž měl při vraždě pomocníky, z kteréžto příčiny jest ještě vyslýchán. Zejména, poněvadž doznal, že již v úterý dne 5. t. m. vypravil se společně s Václavem Králem na benešovskou silnici k Jesenici, oba ozbrojeni opakovacími pistolemi, majíce v úmyslu nějaké auto přepadnouti, po případě i cestující zastřeliti a automobilu se zmocniti. Poněvadž se jim však nic nehodilo, vrátil se po půl 1. hod. v noci do Prahy. K Jesenici šel Hurych již po druhé, a to dle vyprávění Králova a dle záznamů v Hurychově zápisníku 3. června t. r. u 11 km u Jesenice směrem od Prahy natáhl drát a zachytil jakýsi motocykl zn. Indián s přívěsným vozíkem, v němž nikdo neseseděl. Dotyčný motocyklista přetrhl drát a vrátil se týmž směrem, kterým přijel. Dotyčný se žádá, aby se přihlásil za účelem sdělení bližších podrobností v bezpečnostním oddělení pol. ředitelství v Praze. Ve vyšetřování se pokračuje.

Národní listy

15. září 1926

Strana 4

Upozornění. Posádkové velitelství Velké Prahy upozorňuje, že v pátek 15. t. m. v hodinách dopoledních bude se na střelnici v Hostivicích ničiti staré nalezené střelivo.

Národní politika

18. října 1926

Strana 4

Úraz na elektrické dráze. Včera po 1. hod. odp. povalen byl při přecházení jízdní dráhy na rohu Bělského a Veletržní třídy v Praze VII., strojvůdce Ant. Třeštík z Bubenče čp. 209 osobním automobilem N-VIII-781, který řídil šofér František Chramosta z Hostivic, a pádem na dlažbu utrpěl tržnou ránu na hlavě, na levém boltci a na pravé ruce. Byl ošetřen policejním lékařem. Nehodu zavinil šofér, který nedával výstražné znamení.

Národní politika

18. listopadu 1926

Strana 5 – inzerát

Dům s pekárnou Kocourkovou, v Hostivici, 2 pece, bude prodán v exek. dražbě v sobotu 20. t. m. o půl 9. hod. ráno u okresního soudu v Unhošti. 01369

Rok 1927

Národní politika

24. února 1927

Strana 5

Zavraždění šoféra Patočky na silnici u Hostivici.

Před pražskou porotou.

Dnes bylo zahájeno před pražským porotním soudem, jemuž předsedá p. vicepresident Kratochvíl, líčení proti člověku, jenž 7. října m. r. zastřelil na silnici nedaleko Hostivic známého pražského autodrožkáře Karla Patočku. Vražda vzbudila tehdy široký ohlas ve veřejnosti a zavdala podnět k různým pověstem, neboť osobnost zavražděného muže těšila se značné popularitě, jak mezi pražskými šoféry, tak i mezi obecními. Byl Patočka bodré, veselý povahy, člověk, který nebyl nikdy líný k práci a jehož vůz byl vždycky každému pohotově. Snad tato okolnost přivodila jeho tragický konec.

V našem listu bylo o tomto případě v souvislosti s vraždou obšírně referováno, a proto se omezíme jen na věci policejně zjištěné, jak byly čteny v žalobním spise. Když mrtvola Patočkova byla nalezena v kanále státní silnice nedaleko Hostivic, bylo zjištěno, že ležela na levé straně. U její hlavy byla pohozena stará bandaska na mléko, jež byla položena tak, že zakrývala zavražděného muže pohledům ze silnice.

K smutnému místu byla ihned povolána soudní komise, která zjistila následující důležité podrobnosti hrozného činu. Muž byl střelen zezadu do hlavy. Rána roztržila lebeční kost a rozdrtila mozek. Smrt následovala okamžitě. Na těle a na ruce nebylo nalezeno žádných stop násilí, které by naznačovaly, že šlo o zápas mezi zavražděným a vrahem.

V té době pražské policejní ředitelství bylo v horečné činnosti. Hledal se jednak pachatel tajemného zločinu, jednak bylo pátráno po totožnosti zastřeleného člověka. Noviny se široce rozepisovaly o všem, co souviselo s pochmurným nálezem na hostivické silnici a tak se stalo, že do bezpečnostního oddělení pražského policejního ředitelství dostavila se paní Josefa Patočková, manželka autodrožkáře z Nerudovy ulice na Král. Vinohradech, která oznámila, že její muž odešel z domova časně ráno 6. října a že vzal s sebou náprsní tašku na peníze, v níž měl nějaké drobné bankovky. Vypravovala, že muž nosil každého večera domů kolem 1 200 Kč a ten den, nežli odešel, říkal ženě, že má navečer nějakou schůzi. Odešel a více se nevrátil...

„Byl na té schůzi?“ zněla otázka.

„Nebyl!“ odpověděla polekaná paní. „Zjistila jsem, že na oné schůzi nebyl.“

Bratr pohřešovaného autodrožkáře Jan Patočka, který byl se zmizelým spoluvlastníkem automobilů, oznámil policii, že jeho bratr byl na stanovišti s landaurem malá Tatra N-VI-527. Vyšetřující úředník vzal p. Patočku do policejního vozu a odvezl ho k mrtvole neznámého muže.

„To je on!“ – vykřikl, jedva nahlédl do obličeje zavražděného člověka, a od té chvíle tajemná osnova zločinu počala se již trhati. Telegrafické depeše létaly na všechny strany. A jako odpověď na ně došel do Prahy konečně telegrafický dotaz jedné četnické stanice ze Slovenska, zdali se neztratilo v Praze auto N-VI-527, že je tam jakýsi Karel Patočka prodává – –

Dlužno poznamenati, že toho dne, kdy již byla mrtvola zavražděného muže v Praze pitvána, zahlédl majitel škrobárny Michael Schwarz státi na silnici nedaleko nádraží ve Velkých Bielicích automobil, v němž seděl šofér a něco spravoval.

Domnívaje se, že se šoférovi stala nehoda, dal se s ním do řeči a ptal se ho, kam jede. Šofér nadával. Prý koupil auto, které nestojí za nic. Zlobí ho, zdržuje ho v jízdě a – „kdybych našel kupce, prodám jej za babku!“

„Za kolik?“

„No“ – řekl váhavě šofér – „za 15 000 Kč. To je jako zadarmo!“

Schwarz chtěl vůz koupit, ale ta nízká cena zdála se mu podezřelá. Nabídl proto šoférovi, aby u něho přespal, že si může druhého dne auto spravit v jeho továrně v Brodanech. A pak že by vůz od něho koupil – –

Mezitím však poslal svého bratra na četnickou stanici v Žabokrekách s dotazem, není-li pánům známo, že by byl někde ukraden automobil. Popsal jej a čekal odpověď.

Četníci poslali okamžitě telegrafickou depeši do Prahy a z Prahy přišel příkaz, aby auto bylo ihned zabaveno a všichni, kdož s ním přijeli, aby byli zatčeni.

Vrchní strážmistr Šimon Almaši vykonal rozkaz v půlhodině. A tak se dostal vrah nešťastného autodrožkáře Karla Patočky do rukou spravedlnosti.

Byl v něm zjištěn vrah, zámečnický pomocník Václav Hurych, narozený roku 1903 v Radlicích a do Ruzyně příslušný.

Zločinec, vida, že je zle, chtěl na cestě utéci. Ba, v jedné chvíli vytáhl dokonce na četníka revolver, chtěje po něm střílet, ale četník byl chlapík, odrazil mu ránu a spoutal ho.

Doznání vrahovo.

Ve vězení se Hurych k vraždě doznal.

Ba, doznal se i v pražském bezpečnostním oddělení, kamž byl ještě téhož dne dopraven, a vypravoval, že si najal u Patočky automobil 6. října v 8 hodin večer na Staroměstském náměstí. Dal se odvézt do Hostivic, kde se chtěl prý poradit se svou tetou o zamýšlené cestě do Ruska. Za Jenčí, vida, že na silnici není nikoho, zastřelil zezadu Patočku a zmocnil se volantu. Zastavil, opřel mrtvolu o lenoch druhého sedadla vedle sebe a jel zvýšenou rychlostí dále. Jel tak asi čtvrt hodiny. Pak opět zastavil, odtáhl mrtvolu do škarpy silnice, do míst, kde byla později nalezena.

Odtud jel zpátky do Břevnova, kde učinil zastávku před hostincem Soukupovým a vzkázal pro svoji milenkou Marii Vlčkovou, jež měla současně známost s ním a se šoférem V. Králem. Tento dualism způsobil, že mezi oběma soky bylo zlé napětí, které se často končovalo hádkami.

Jakmile se Vlčková objevila, naložil ji do vozu a jel s ní přes Vypich, Košíře, Smíchov, Vyšehrad, Krč a Jesenici k Benešovu. U Jesenice, asi v místech, kde už 3. června r. 1926 natáhl v noci drát, aby se zmocnil motocyklu, na němž jel prý tehdy úředník ministerstva zahraničí p. Häring, vjel s automobilem na patník. Patník se vyvrátil a vůz sjel do škarpy.

Odtud závada auta, která umožnila dopadení zločince na Slovensku. Hurych za pomoci Vlčkové vytáhl vůz z příkopu a jel rychle přes Jihlavu, Velké Meziříčí, Brno, Kroměříž do Uherského Hradiště, kde přenocoval v hotelu. Tam zapsal do knihy cizinců Vlčkovou jako svoji choť.

Ráno odejela Vlčková do Prahy a vrah pokračoval v jízdě uloupeným automobilem přes Luhačovice a Vlárský průsmyk do Trenčína, kde přešel Váh, ale před Bánovci mu praskla pneumatika. Porouchané auto vypovědělo službu.

Opravit je jakž takž a pokračoval v jízdě až k Bílicům, kde se setkal se Schwarzem.

Vrah Patočkův jest žalován pro zločin úkladné a loupežné vraždy podle §§ 134, 135 tr. z., pro zločin loupeže pro případ u Jesenice podle § 190, pro zločin veřejného násilí na četníkovi, pro přestupek falešného hlášení podle § 320 a konečně pro zločiny krádeže, jichž se dopustil v letech 1923 až 1926 tím, že kradl součástky strojů, zajíce z revíru u Dáblíc atd.

Národní politika

25. února 1927

Strana 12–13

Ze soudní síně.

Zavraždění šoféra Patočky na silnici u Hostivic.

Vrah Václav Hurych zločin popírá, ačkoliv se k němu přiznal a udává, že jej spáchal někdo jiný... (Před pražskou porotou)

Proces Hurychův vzbudil ve veřejnosti pochopitelný zájem. Dokladem toho byl včerejší mimořádný nával obecnosti do porotní síně zemského trestního soudu. Ačkoliv vstupenky k přelíčení byly již dávno rozdány, našlo se přece mnoho vytrvalých a důvěřivých žadatelů (víc žadatelek), kteří se stůj co stůj chtěli dostat dovnitř a viděti příšerného „hrdinu“ dne, vraha Václava Hurycha.

Je to mladý, 23letý člověk, temných vlasů, bezvousý, zdravého zevnějšku – nikdo by v tomto zdánlivě pasivním, červenolícím mladíkovi netušil zločince tak hrozného cynismu. Na dotazy předsedy porotního soudu, vicepresidenta Kratochvíla odpovídá klidně, souvisle. Na jeho otázku, týkající se zločinů, zdůrazněných v žalobním spise, prohlašuje, že se necítí vinen v celém rozsahu škody. Vypravuje, že osm roků chodil do obecné školy v Břevnově. Měl z mravů jednotku. Otec jeho, který nebyl alkoholikem, v roce 1914 šel na vojnu a následujícího roku padl někde v Rusku. Od svého mládí pozoroval prý na sobě občasně záchvaty, jevící se v náhlé ztrnulosti. Pak se vyučil zámečnickem, pak nechal řemesla, udělal šoféřskou zkoušku, dostal vůdčí list, nějaký čas byl bez zaměstnání, nějaký čas pracoval... zkrátka: otázky předsedovy směřující k osudnému dni 6. října r. 1926, kdy byl u Hostivic zavražděn šofér Patočka.

Od 6. září t. r. byl obžalovaný Hurych bez zaměstnání a žil u své matky v Motole. Měl prý nějaké peníze, mnoho toho prý nebylo, asi 600 Kč, ale přivydělával si pytláctvím. Střílel v revíru za Kobylisy. Chodil pytláčit dvakrát týdně. Zastřelené zajíce prodával prostřednictvím svého kamaráda Václava Skleničky. Průměrně dostával za kus asi 40 Kč. Celkem jich prý prodal takovýmto způsobem asi třicet. Dvakrát byl přistižen hajným. Naposledy 22. září 1926. Tehdy ho dělníci, pracující v lomech, hledali po lese, když slyšeli třesknout ránu, ale nenašli ho. Našel ho syn hajného, Hurych se mu zprotivil, v tahanici o pušku vyšly dvě rány a konec této lesní scény byl ten, že Hurych byl zatčen a měl se zodpovídati před soudem ze zločinu veřejného násilí.

Odtud se jaksi (ovšem dle výpovědi Hurychových!) pramení zlo jeho činu. Hurych alespoň motivoval vše, co následovalo, strachem před soudem. Je to zejména jeho fantasticky myšlený „útek“ do Ruska.

První náповěď Hurychova o známém-neznámém vrahovi...

Jak jsme již včera uvedli, obviněnému Hurychovi se klade za vinu mimo vraždu, spáchanou na šoférovi Patočkovi několik zločinů krádeží, a to v Hájích u jakéhosi Mullera a u Kostrby. V Hájích byl mezi jinými věcmi ukraden také magnet, který byl později nalezen u Hurycha. Hurych za značného vzrušení (ačkoliv obě krádeže dříve udal) prohlašuje, že ten magnet dostal od člověka, jehož nechce jmenovati, poněvadž týž člověk je prý ve spojení s vraždou u Hostivic.

Předseda senátu (nejsa nikterak udiven): Zač jste dostal magnet?

Hurych: O tom nejde mluvit.

Předseda: Já nevím, jestli si takovými výmysly posloužíte! Vy jste přece hostivickou vraždu doznal?

Hurych: Já ji musil doznati, protože jsem nechtěl, aby ten, kdo ji udělal, byl zatčen!

Předseda: To je divná křesťanská láska.

Hurych: To není žádná křesťanská láska. To jsou okolnosti, které...

Předseda čte prvotní jeho doznání obou krádeží, které Hurych tentokráte popírá.

Natažený drát přes silnici u Jesenice.

I tento případ (viz referát ve čtvrtěčném vydání Národní politiky) Hurych popírá, ačkoliv se k němu v přípravném vyšetřování doznal.

Předseda: Kdo napjal ten drát přes cestu, aby zachytil motocyklistu?

Hurych: Dotyčný můj známý...

Předseda: Zase váš známý?

Hurych: Nu, on to řekl... Vypravuje, že ten „dotyčný muž“ mu řekl, že natáhl přes cestu drát a že na něj najela motorka.

Předseda: Vy jste tam nebyl?

Hurych: Ne, Ten známý člověk mi to říkal po činu.

Předseda: A co říkal? Proč to dělal?

Hurych: Nu, to je jeho osobní záležitost! –

Předseda listuje v Hurychově zápisníčku, v němž je mimo několik sentimentálních rýmovaček o nešťastné lásce načrtnuta také tajná abeceda a čte poznámku, z níž vysvítá, že obviněný si útok na motocyklistu Häringa poznamenal i s datem. Praví, hledě na obžalovaného: Proč jste to psal?

Hurych: Ten dotyčný mi to vypravoval, já si to zapsal. On se ptal, proč to píši...

Stát. zástupce dr. Tomsa: Co jste říkal pánům soudním lékařům o tom případě?

Hurych: Nu, že jsem měl nápad, abych si chytil motorku.

Stát. zástupce: Řekl jste, že jste chtěl vidět, jak se chytají motocyklisté na očko!

Hurych: To jsem neřekl.

Hurych vypravuje o „neznámém“ vrahovi...

Na otázku předsedovu líčí obviněný svůj podivný přátelsko-nepřátelský poměr k šoferovi Královi, který žil ve společné domácnosti s Vlčkovou a již Hurych často navštěvoval v Břevnově. Vypravuje, že lekaje se následků svého konfliktu s hajným, rozhodl se, že odjede 2. října do Ruska. Na cestu si vzal ovšem revolver –

Předseda: Proč jste chtěl na tu cestu revolver?

Hurych: Nu, v Rusku jsou nepokoje a dravá zvěř... chtěl jsem mít revolver. – Jak to vypadalo v domácnosti Králově, popisuje Hurych. Je u dne 4. října r. 1926. Tehdy navštívil Vlčkovou. Ona plakala, když slyšela, že chce s Hurychem odejet do Ruska také Král, on ji těšil, pak přišel Král, Vlčková mu dělala výčitky, chytila sekyrku, Král chytil zase revolver a –

Předseda: To musilo být veselé! Jako to skončilo?

Hurych: Srazil jsem Vlčkové sekyrku. Královi jsem vyrazil revolver a mírnil jsem to. – Noc ze 4. října na 5. u nich přespal. Druhého dne šel s Vlčkovou do nemocenské pokladny do Jámy, když vyšli, setkali se s Králem, on Vlčkovou zase kopal, poručil jí, aby se vrátila, a když poslechla, vydal se s Hurychem přes Pankrác na cestu do Ruska. Kráčeli k Jesenicům.

Předseda: Proč zrovna k Jesenicům? Tu otázku vám dal před chvílí váš pan obhájce a vy jste mu řekl, že jste silnici k Jesenicům neznal (v případě napjatého drátu), a teď mluvíte, že jste ji znal.

První zločinná myšlenka...

Na cestě potkali prý oba automobil. Král řekl: Takový vůz kdybychom měli! – Hurych odpověděl: Nu, ten nám oni nedají! To bychom je museli postřílet!

Předseda: Kdo to řekl?

Hurych: Já – V dalším líčí, že chvíli odpočívali, ale pak prý Král ztratil chuť k cestování, dal obžalovanému čtyři náboje a šel zpátky. Odchází, zahrozil prý na Hurycha. Obžalovaný toto pohrození vysvětluje tím, že prý myslel, že on Král chce Vlčkovou oddělat, a poněvadž byl (Hurych) před tím s ní viděn, že se zalekl, aby nepadlo podezření z vraždy na něho. A tak se vrátil i on. Šel do Břevnova.

Předseda: Ke komu?

Hurych: K Vlčkové. – Šel tam a vysvětloval jí, proč se vrací.

Předseda: To se asi Král divil, když přišel domů a viděl vás tak brzy z Ruska zpátky?

Hurych: On řekl: Ten syčák je už tady?

Šestý říjen roku 1926.

Rovněž i tu noc z 5. na 6. přespal u Králů. Měl neklidnou noc. Ráno se rozhodl, že odejde domů k matce. Odcházel, Vlčková za ním volala, ptala se ho, kam jde, a on jí odpověděl, že má smůlu, že jde domů a v tom přišel Král a udeřil Vlčkovou se slovy: Co děláte se mnou za podfuk? – Já mu odpověděl: Proč ji mlátíš? a on mne udeřil přes ucho a srazil mne na zem. Sáhl do kapsy pro revolver, ale Vlčková volala o pomoc a já se mu vymkl. Při tahanici ho prý Král poškrábal na krku a odtud prý ony krvavé skvrny na kapesníku, jež byl po vraždě u Hurycha nalezen. Vlčková se prý tehdy rozhodla, že odjede k sestře na Moravu a Hurych si dal s ní schůzku o 1/2 8. hodině večerní na Staroměstském náměstí u věže.

Předseda: A co ona?

Hurych: Ona řekla, že kdyby jí Král zastřelil, že nepřijde! – Na to líčí svoji toulku po Praze, po Karlíně a návrat na Staroměstské náměstí.

Předseda: Přišla Vlčková?

Hurych: Ne. – Asi o 1/2 7. hodině večerní přišel tam prý ten jeho známý, co se dopustil těch dvou krádeží, a ptal se ho, co chce dělat. On mu prý vypravoval o svém konfliktu s Králem a on, ten neznámý, mu prý řekl, aby odjel s Vlčkovou a nestaral se o to. Obviněný mu prý odpověděl, že neodjede, že snad Král zavraždil Vlčkovou, že by ta vražda zůstala na něm. Byl rozčilen a rozhodl se, že přese všechno pojedede se poradit do Hostivic k přátelům! Ten neznámý se ho prý mezi jiným také zeptal, jaký ten revolver je, co má u sebe, on Hurych, zbraň vytáhl z kapsy, dal ji tomu neznámému a ten si ji nechal. ... Pak mu prý neznámý slíbil 500 Kč, ale jen pod tou podmínkou, když z Prahy skutečně odjede a hned, že ho doprovodí do Hostivic, že najme auto a počká, až si vyřídí Hurych svoji záležitost v Hostivicích. Tož přistoupili tedy k šoferovi na Staroměstském náměstí –

Předseda: Kdo s ním mluvil?

Hurych: Já

Předseda: A co jste mu říkal?

Hurych: Že pojedeme. Otevřel dveře a my nasedli. – Obviněný mu prý řekl, aby jel do Hostivic. V Břevnově se chtěl zastavit u Krále, ale dotýčný známý řekl, aby tam nechodili, že je to dost času, že šofér nemá čas, tož vstoupil znovu do vozu, ale – nasedl se prý do auta, nýbrž k šoferovi. Cestou nikdo nemluvil. Hurych byl rozčilen; měl prý obavy, aby vražda spáchaná na Vlčkové nezůstala na něm. V Hostivicích řekl neznámý šoferovi, aby jel přímo. – Já nevěděl, co myslí, dokládá Hurych a praví: Najednou něco zadunělo!

Předseda: Kde?

Hurych: Ve voze. Taková dušená rána! A v tom jsem uslyšel, jak ten muž vykřikl na mne: Chyťte volant! Popadl jsem volant... a když prý ujeli asi 200 m, zastavil vůz.

Předseda: Jaký to byl výstřel?

Hurych: To byl výstřel, který usmrtil Patočku!

Předseda: Kdo střílel?

Hurych: Ten můj známý... A vyličuje, jak neznámý přetáhl mrtvolu přes sedadlo do vozu a jak on Hurych vykřikl na něho: Cos to udělal? Nemusels ho střílet! A on, že už měl na Patočku dávno s vršku! A že nechce-li Hurych dostat kuličku, aby jel – U zábradlí silničního za Jeneč prý zastavil vůz, neznámý vytáhl Patočku a obviněný pomohl mu mrtvolu zatáhnout do kanálu.

Předseda: To je všechno krásné, ale vy jste při vyšetřování říkal: Já ho zabil, já ho odstřelil, byl jsem bez zaměstnání, chtěl jsem se zmocnit automobilu... já mrtvolu vytáhl, já ho zastrčil do kanálu, já zakryl zavražděnému hlavu plechovkou. To jste řekl! Jak mně to vysvětlíte?

Hurych: Poněvadž se ještě něco událo mezi námi na cestě ku Praze!

Předseda: Prohledával jste mrtvého?

Hurych: Ne. – Vypravuje, že jel zpátky do Prahy, že přejely Jeneč, Hostivice a u potravní čáry, že mu dal neznámý člověk tašku mrtvého, peněženku, klíče a že mu řekl, aby ihned odjel. Zůstane-li, že učiní na něho oznámení pro vraždu, že udá, že on Hurych, vraždu provedl. – Já odpověděl: Když já, tak ty také! A on: To si nemysli! Já ti odstřelím matku i všechny od vás! – Od potravní čáry jel prý již Hurych sám. Jel do Břevnova, naložil Vlčkovou a jel s ní k Pelhřimovu. Cestou se ho ptala Vlčková, čí je to auto. On jí prý odpověděl, že ho natočil u chodníku a ujel s ním. Později když se Vlčková doptávala na podrobnosti, řekl jí přímo: Zabil jsem šoféra! Ona se zalekla: „Cos to udělal?“ A on: Jestli mne chytanou, tak mne pověsí! Na cestě platil útraty z peněz zavražděného.

Proč jste změnil svoje výpovědi?

Při odpoledním pokračování přelíčení čte předseda senátu vicepresident dřívější výpovědi obviněného jak na policii, u četnictva, tak i u soudu, jež jsou v přímém rozporu s tím, co Hurych vypovídá nyní. A táže se ho: Proč jste tato jasná, určitá udání změnil?

Hurych: Z toho důvodu, poněvadž kdybych byl řekl, že mám společníka, byli by mne učinili násilí.

Předseda: Kde?

Hurych: Na policii.

Předseda: A což u soudu?

Hurych: O soudu já nic netvrdím.

Předseda: A přece jste se přiznal k vraždě u soudu. A nejen u soudu, ale i při zatčení, četníkům i u vyšetřovacích soudců. Poslyšte, ze všech těch povídaček věřím vám jen tomu, že jste nejel sám! Vy jste nasedal na Staroměstském náměstí s mužem! Svědkové říkají, že jste nasedal se ženou!

Hurych: Bylo šero...

Předseda: Dovolte, snad nechcete říci, že jste si spletl ženu s mužem? Nebyla s vámi tehdy žena?

Hurych: Ne. – Na to se odebral soudní dvůr s porotci a znalci na dvůr justičního paláce k prohlídce auta zavražděného Patočky. – V dalším výslechu vylíčí obviněný Hurych cestu na Slovensko a své zatčení. Když ho četnický strážmistr odváděl, chtěl se prý zastřelit.

Předseda mu odpovídá, že četník udal do protokolu, že obracel hlaveň revolveru proti němu. A dál: poznamenává, že když ráno vypravoval Hurych o tom, jak neznámý známý vyskočil u potravní čáry z auta, že řekl: Jeli jsme dál, ale hned se opravil slovy: Jel jsem dál.) Hurych: To jsem se přeřekl.

„... tak nepatrným spuštěním pistole přivedl jsem člověka o život“

Vicepresident Kratochvíl přečetl obviněnému část dopisu, který Hurych zaslal z vazby pankrácké své milence Svobodové 29. prosince 1926 a který byl zabaven. Žádá, aby mu obviněný vysvětlil význam věty: Jako tehdy stačilo položit ruku a zabránit neštěstí, tak nepatrným stisknutím spouště připravil jsem člověka o život. Táže se Hurycha: Koho jste tím myslel?

Hurych: Patočku. Nechtěl jsem, aby bylo nové vyšetřování.

Předseda čte druhý dopis Hurychův, zasláný Svobodové. Ten zní již ne o smrti jako o vysvobození z útrap a v němž doznává svůj zločin. Tento druhý dopis má stať, že – „největší legrací je, že (žaloba) nepatří mně, ale někomu venku. Já jsem Patočku nezastřelil ani magnet neukradl, ani hřidel, ani kola, ani 30 zajíců, jen 3.“ a dál: „Oni dva šoféři viděli správně nastupovat dámu – mého satana a tygra! O tom však nelze mluvit, dokud dáma nebude pod zámekem.“

Vězeňskou stravu na Pankráci („čočku se šutrem“) líčí humorně. Kdyby jí prý dal doma pudlíkovi, stáhl by ocas a nikdo by ho už neviděl. Při četbě této vložky se Hurych srdečně zasmál ...

A ještě ten neznámý-známý.

Dr. Čeřovský: Kde jste se poznali s tím neznámým-známým?

Hurych odpovídá, že v administraci listu, kde psal nabídku na inserát. Šel za obviněným, říkal, že je také šofér a že hledá zaměstnání. Pak se prý někdy setkávali. Někdy denně, jindy řídčeji. Naváděl prý Hurycha v květnu r. 1926 ke krádeži.

Dr. Čeřovský: Proč ho nechcete jmenovat?

Hurych: Já si na svědomí nevezmu, abych na matku poštvál vraha.

Votant dr. Pražák: Proč jste dnes připustil jeho existenci?

Hurych: Aby páni porotci se dozvěděli, jak to bylo. – Obhájce dr. Čeřovský navrhuje na dnešek výslech šoférů Žížaly a Veselého, kteří viděli Hurycha nastupovat do Patočkova auta.

Výslech svědků:

V hodinách večerních byl vyslechnut první svědek v řadě sedmnácti svědků, kteří budou v procesu Hurychově vyslechnuti. Byl to Michal Schwarz z Velkých Bielic, který vypravoval o tom, jak kupoval od Hurycha na Slovensku auto. Vypravuje shodně s tím, co bylo uvedeno v žalobním spisu. Zdůrazňuje, že četníci žabokrtští nechtěli v té věci telegrafovat do Prahy, že musil poslat pražské policii telegram sám!

Jako druhý svědek byl slyšen vrchní četnický strážmistr Šimon Almašín z Velkých Ostradic. Líčí scénu při zatýkání Hurycha. Líčí ji rovněž souhlasně se žalobním spisem a dokládá, že Hurych namířoval proti němu hlaveň revolveru, který měl v kapse. Svědek mu mačkal ruku k jeho tělu a vzkřikl o posilu.

Při zatčení řekl Hurych svědkovi: „Já Patočku nestřelil! Zastřelil ho Král!“ Hurych zdůrazňuje, že řekl svědkovi, že dostal auto od Krále!

Předseda odročil líčení na další den.

Národní listy

25. února 1927

Strana 2

Vražda autodrožkáře Patočky před porotou. První den líčení.

Čtvrteční líčení vyplněno výslechem žalovaného Václava Hurycha. Prohlásil, že necítí se vinen. Pokud se týče krádeže magnetu praví Hurych, že magnet dostal od člověka, jehož nechce jmenovati, poněvadž týž člověk je prý ve spojení s vraždou u Hostivic. Předseda, vicepresident Kratochvíl, čte pak ihned jeho prvotní doznání o krádeži magnetu, kterou nyní popírá.

Pokud se týče případu útoku na motocyklistu Höringa na silnici u Jesenic, svaluje Hurych vinu opět na jednoho svého známého ... Předseda pak čte z Hurychova zápisníku poznámku, z níž vysvítá, že obviněný si útok na motocyklistu sem poznamenal i s datem. Na dotaz Horych praví, že si to poznamenal, když mu to známý vypravoval ...

Patočku zavraždil známý ...

Obžalovaný pak obšírně líčí, od kdy zná Krále, Vlčkovou, jak chtěl odcestovat do Ruska, pak líčí jak 6. října potuloval se Prahou a jak na Staroměstském náměstí potkal se se známým, který si najal Patočkovu auto a s nímž pak odjel do Hostivic. Jeli přes Bílou Horu. Když projeli Hostivicemi a hnali se k Jenči, ozvala se prý tlumená rána a onen známý na něho volal: „Chyt' volant!“ Když Hurych viděl, že šofér klesl, chopil se volantu a vůz zastavil.

Předs.: Co to bylo za výstřel?

Hurych: Ten, který usmrtil Patočku.

Předs.: Kdo jej vypálil?

Hurych: Onen můj známý. (Vzrušení v posluchačstvu).

Předs. Z jakého revolveru?

Hurych: Z nového ...

Obžalovaný pak vypravuje, jak onen známý mu řekl, že měl na Patočku dávno spadeno. Dál líčí, jak kamarádovi pomáhal mrtvolu Patočkovu vhoditi do kanálu.

Předseda upozorňuje obžalovaného, jak ve vyšetřování doznal, že chtěl se zmocnit auta, aby získal peníze a ptá se ho, jak se octla tobolka s Patočkovými průkazy v jeho ruce. Na to odpovídá obžalovaný, že neví jak. Líčí pak dál, jak mu známý hrozil, kdyby něco řekl, že odstřelí mu matku a všechny příbuzné. Kamarád pak u potravní čáry v Hostivicích od něho odešel. Hurych jel s autem k Vlčkové a vyzval ji, aby jela ke své sestře. Jeli a cestou jí Hurych řekl, že zabil šoféra.

Poté byli slyšeni méně významní svědci a líčení přerušeno. Dnes se v líčení opět pokračuje.

Národní politika

27. února 1927

Strana 12–13

Rozsudek nad Václavem Hurychem, vrahem pražského šoféra Karla Patočky.

Výrok poroty: všemi dvanácti hlasy vinen. Rozsudek: trest smrti.

(Před pražskou porotou).

Při včerejším zahájení líčení (o ¼ 11. dopoledne) oznámil předseda senátu vicepresident Kratochvíl, že otázka navržená obhájcem Hurychovým drem Čeřovským na vzdálenou spoluúčasť, jest eminentně důležitá a že si proto vyžádala delší porady senátu. V této poradě bylo navrženo zamítnouti navrhovanou otázku z toho důvodu, že podle § 137. tr. zák., vyžaduje se pro skutkovou podstatu spoluúčasti na zločinu, aby spolupachatel zločin nastrojil anebo zločinu se zúčastnil v úmyslu předem uváženém, což se v tomto případě nestalo ani podle vlastního hájení se Hurychova, který tvrdí, že svůj revolver před vraždou svěřil onomu neznámému pachateli, aniž by věděl, že tento pachatel chce Patočku zavraždit.

Není zde tedy dle tvrzení obžalovaného úmyslu předem uváženého, podporovati neznámého pachatele při jeho zločinu a proto se rozhodl porotní senát otázku na spoluvinu zamítnouti.

Asi o ½ 11. hodině dopolední ujal se slova státní zástupce dr. Tomsa, jenž mimo jiné pravil i toto: „Myslíte, že je člověk, kterému hrozí šibenice, aby nejmenoval vinníka? To by byl buď heros a nebo románový hrdina!“ A dále: „V poslední době se vraždy neobyčejně rozmnožují. Veřejnost je znepokojen tím, že zločiny zůstávají buď nevypátrány, anebo když úřady zachytí vrahovu stopu, porota zločince sprostí. Pachatel pak s daleko větší odvahou a rafinovaností připravuje se k novému zločinu. Státní zástupce připomíná případ Ciconkova.

Ve ¼ 12 ujal se obhajovací řeči dr. Čeřovský. Zdůrazňuje, že zločin je jen projevem (ne pramenem) mravního úpadku poměrů a že k nápravě nepřispěje pásti se v soudní síni na strachu a na rozpacích žalovaného a smát a bavit se poznámkami, vytrysklými často za tragických okolností! Promluvil klidně a věcně o dědičnosti a upozornil, že Hurych je typem poválečného dítěte, plodem nezdravé, chorobné doby. Připomíná smrt jeho otce, bídu válečných a poválečných let, ukazuje ne na jeho rafinovanost, ale na chorobné, vrozené chytráctví, hraničící s dětinskou naivností a kreslí pochmurnými barvami obraz rodinného rozvratu, v němž Hurych vyrůstal a vyrostl. –

Za jeho řeči Hurych, který do té chvíle zachovával klid, ne-li jakousi ztrnulou lhostejnost, plakal. Konec řeči vyslechl s kapesníkem na očích.

Ve ¼ na 1 hod. odpoledne zahájil své obsáhlé, právnicky skvělé resumé předseda porotního soudu vicepresident Kratochvíl, jenž celý proces vedl s podivuhodnou objektivností, svěžestí a přesností. Jeho resumé bylo plastickým obrazem děje, tak, jak se vyvíjel se všemi příšernými podrobnostmi i s tragickým svým koncem a stalo se zajisté i spravedlivým a nestranným vodítkem při posuzování žalovaného zločinu.

O ½ 2. hodině odpolední bylo resumé vicepresidentovo ukončeno a porotcové se odebrali k poradě, jež trvala do čtvrt na pět.

Rozsudek...

Jejich příchod byl očekáván netrpělivým obecnstvem, jenž naplnilo porotní síň do posledního místečka. Byly to zejména ženy, které (mimo posluchače četnického kursu) tvořily

většinu mezi diváky. Některé z nich projevily v prvním dnu procesu obdivuhodnou vytrvalost, sedíce na svém místě od rána do večera...

Hlavní porotce oznámil v hlubokém tichu síně výsledek hlasování, zdůrazniv, že porotci zodpověděli první hlavní otázku, znějící na zločin úkladné a loupežné vraždy dvanácti hlasy ano.

Stejně tak jednomyslně zodpověděli otázku, znějící na zločin loupeže (přepad na silnici u Jesenic). V případě krádeže u J. Müllera v Hájích přisvědčili porotci k vině 9 hlasy kladně a v případě krádeže u V. Kotrby 12 hlasy kladně. V případě krádeže kola 12 hlasy, v případě pytláctví 12 hlasy kladně. Rovněž i v případě zločinu veřejného násilí, spáchaného na hajném V. Vorlíčkovi, v případě přečinu násilí na vrch. četn. strážmistru Almašínu a v případech falešného hlášení a nedovoleného nošení zbraně přisvědčila porota k vině všemi dvanácti hlasy.

K otázce pohnutek nízkých a nečestných přisvědčila porota 9 hlasy kladně.

Zodpověděla tedy porota všechny otázky kladně a všechny, jež se týkaly důležitějších případů, jednomyslně.

Před pátou hodinou odpolední vynesl porotní senát rozsudek, jímž se Václav Hurych odsuzuje k trestu smrti.

Odsouzený Hurych vyslechl rozsudek klidně. Zbledl pouze, když předseda porotního soudu publikoval rozsudek.

Obhájce Hurychův ohlásil zmatečnou stížnost a odvolání do výměru trestu.

Národní listy

21. května 1927

Strana 10 – inzerát

Pronajmu byt 2 pok. a kuch. s přísl. v novostavbě v Hostivici u Prahy. Nabídka pod zn.: „Ihned k stěhování-5338“ a. t. l. 5338-I

Národní listy

4. června 1927

Strana 3

Staré střelivo. Posádkové velitelství Velké Prahy upozorňuje, že v sobotu dne 4. t. m. v hodinách poledních bude na střelnici v Hostivicích ničit staré nalezené střelivo.

Národní politika

4. června 1927

Strana 5

Upozornění. Posádkové velitelství Vel. Prahy upozorňuje, že dnes v hodinách poledních bude se na střelnici v Hostivicích ničit staré nalezené střelivo.

Národní listy

17. června 1927

Strana 2

Ničení střeliva v Hostivicích. Tuto sobotu bude se na vojenské střelnici v Hostivicích u divisní zbrojnice č. 1 ničiti nalezené střelivo.

Národní politika

18. června 1927

Strana 6

Zničení nalezených střel. V sobotu dne 18. t. m. bude se na střelnici v Hostivicích u divisní zbrojnice č. 1 ničiti nalezené střelivo.

Národní politika

23. července 1927

Strana 7

Krádež peřin a prádla. V úterý v noci vloupali se neznámí pachatelé do statku M. Tůmy v Hostivicích, okr. Kladno, a odcizili tam 10 velkých peřin, 12 polštářů, různé prádlo a šaty. Do místnosti se vloupaly okny ze zahrady, kde vypáčili mříže. Před 14 dny vloupali se patrně též pachatelé do statku M. Tomka, kde odcizili rovněž 10 peřin a 15 polštářů. Po pachatelích bylo zahájeno pátrání.

Národní listy

30. července 1927

Strana 2

Nebezpečné setkání a lupiči.

V obci Hostivici u Unhoště spácháno bylo v poslední době mnoho krádeží. Pachatelé byli patrně cikáni. Včera o půl 1. hod. noční potkali na silnici u Hostivice strážmistři Hrubý a Janča 3 muže, kteří drželi v ruce nabitě revolvery. Četníci dva z nich, lupiče Hula a Hartmana zatkli. Třetí, který nesl lupičské nářadí, uprchl.

Národní politika

30. července 1927

Strana 6

Cikánské loupeže. V posledních dnech spácháno bylo několik krádeží v Hostivicích. Podezření byli cikáni. Dne 25. t. m. o 1 hod. potkala četnická hlídka z Hostivic, strážmistři Hrubý a Janíček tři muže. Byli v nich zjištěni cikáni 19letý Václav Hula a 47letý Josef Hartman. Třetí muž nesl v tlumoku lupičské nástroje a prchl. U Václava Huly byl nalezen ostře nabitý revolver. Hartman držel v ruce nabitou opakovací pistoli a v kapse měl 40 nábojů. Lupiči byli zatčeni a dopraveni k okresnímu soudu v Unhošti.

Národní politika

18. srpna 1927

Strana 10

Úmrtí. V Hostivicích zemřela v pondělí 15. t. m. choť obchodníka pí Jana Pelclová, ve stáří 69 roků. Zesnulá paní byla matkou redaktora Jar. Pelce v Kolíně. Pohřeb její koná se v pátek 19. srpna o 3. hod. odp. na hřbitově v Praze na Malvazinkách.

Národní politika

5. září 1927

Strana 1–2

Slavnostní odhalení mohyly bratra Karla Vašíčka v Šárce.

(Původní zpráva.)

Včera v neděli dopoledne vzpomínala v Liboci velká sokolská rodina bolestného a nečekaného skonu sokolského písmáka br. Kar. Vaníčka, býv. člena předsednictva Čsl. obce sokolské, který loni v době plné práce, spojené s posledními přípravami ke sletu všesokolskému, vydechl v Šáreckém údolí šlechetnou svoji duši.

Sokol libocký postaral se o trvalé uctění památky Vaníčkovy, postaviv vlastním nákladem mohylu na místě, kde sokolský písmák skonal.

Na letním cvičišti za pěknou sokolovnou libockou shromáždili se velmi četní zástupci korporací i spolku, bratři i sestry, přátelé a ctitelé Karlovi. Přítomni byli zejména za presidium hl. m. Prahy náměstek primátorův br. dr. Štůla a člen měst. rady br. Kavánek, za zemský výbor br. dr. Krčmář, členové výboru případně předsednictva ČOS.: starosta dr. J. Scheiner, jednatel dr. Urban, Ambrož, Dvořák, Liska, Schwarz, Vondrák, za náčelnictvo ČOS bratři Beránek, Bílek, Havel, Müller, sestry: Fučíková O., Kosařová, Pechlátová, Šourková, za jízdu ČOS br. Růžička, za vzdělávací odbor ČOS br. s. Lasovská, býv. členové předsednictva ČOS br. dr. Masák a dr. Klíma za Máchalovu župu v Brně. Dále byli přítomni zástupci žup: Moravsko-slezské v Mor. Ostravě, Máchalovy v Brně, Barákovy, Jungmannovy, Podbělohorské, Pražské, Středočeské-Podlipného; sokolské jednoty: Praha, Praha-I., II., III., VII. VIII., Podmokly, Kladno, Vídeň, Unhošť, Hostouň, Vyšehrad, Sedlec, Bílá Hora, Jinonice, Košíře, Vinohrady, Košíře, Hostivice, Smíchov I. a II., Vokovice, Veleslavín, Kunratice, Dejvice, Malešice, Vršovice, Břevnov, Nebušice, Vackov, Žižkov; br. Rössler, býv. župní starosta župy Budečské a mn. j.

Pietní slavnost zahájil Pěvecký kroužek Sokola pražského Smetanovým Věnem, zapěným řízením sbormistra br. Rychlíka, načež starosta místního Sokola br. Jos. Hejduk srdečně přivítal přítomné.

Vzdělavatel Sokola libockého br. F. Pavlas, který se obšírněji zmínil o životě, díle a činnosti zesnulého br. Kar. Vaníčka, sledoval zajímavými doklady životopisnými sokolskou jeho práci.

Vzdělavatel župy Podbělohorské br. Václav Behal mluvil o lásce Vaníčkově k sokolské věci a vyzýval přítomné následovati Vaníčka jako vzoru.

Za Pražské pětižupí mluvil br. Liska, který zejména vyzdvihl Vaníčkovu skromnou nenáročnost, jeho čisté názory náboženské, vzorný jeho život sokolský i soukromý.

Po zpěvní vložce náměstek primátora hl. m. Prahy br. dr. Štůla poukázal na příslovečnou lásku Vaníčkovu k přírodě a dovedil, že již po té stránce podal důkaz, že byl dobrým člověkem.

Národními hymnami, které zapěl opět Pěvecký kroužek pražského Sokola, skončila slavnost na letním cvičišti.

Mezitím již odešla velmi početná deputace k vlastní mohyle do Šárky, kamž pro omezenost místa před mohylou nemohl hromadně celý průvod se odebrati. V čele jeho kráčela s praporem jednota Smíchov I, jejíž členem byl zesnulý Kar. Vaníček, předsednictvo ČOS, místní starosta části Praha XVIII. Böhm a Praha XIX. Čech a jiní hosté.

U mohyly položeny byly nádherné kytice a věnce, které věnovaly: ČOS, Volné sdružení sokolských žup pražských, Sokol Vokovice-Veleslavín, Liboc, Hostivice a četní jednotlivci. Po straně mohyly stálo žactvo, dorost i členstvo Sokola libockého. Průvod očekával bratr zesnulého, náčelník ČOS br. dr. Jindra Vaníček.

Po úvodních slovech starosty Sokola libockého odhalena s mohyly státní vlajka a za dojemného ticha starosta ČOS br. dr. Scheiner v pohnutí vzpomíná tragického skonu Vaníčkova, oceňuje jeho činnost a děkuje srdečně Sokolu libockému, že myšlenku, postavit tuto mohylu, tak vhodně uskutečnil.

Za hl. město Prahu promluvil m. radní br. Kavánek; br. Tom. Šrajer za místní jednotu děkuje zemskému výboru za ochotu při budování mohyly poskytnutou a předává tomuto mohylu v ochranu. Za zemský výbor přejal památník br. dr. Krčmář; poté dojemnými slovy děkuje jednotě libocké i přítomným bratr zesnulého Karla, náčelník Jindra Vaníček.

Po doslovu starosty župy Podbělohorské br. Schwarze pietní slavnost ukončena. Ostatní účastníci zatím došli k mohyle a vzdali před ní čest památce mrtvého sokolského písmáka. V brzku bude jistě postaráno, aby cesta k Vaníčkově mohyle byla vhodně – zejména na rozcestích – označena. bjb.

Národní listy

14. září 1927

Strana 2

Ničení starého střeliva v Hostivicích. V Praze, 14. září. Dne 15. září o 10. hod. dop. bude ničeno staré nalezené střelivo na střelnici v Hostivicích. Byla učiněna bezpečnostní opatření.

Národní politika

15. září 1927

Strana 6

Ničení starého střeliva v Hostivicích. Dnes o 10. hod. dopol. bude ničeno staré nalezené střelivo na střelnici v Hostivicích. Byla učiněna bezpečnostní opatření.

Národní listy

24. září 1927

Strana 3

Ničení starého střeliva. Dne 26. t. m. v ranních hodinách bude ničeno staré nalezené střelivo na střelnici div. zbrojnice 1. v Hostivici.

Národní listy

3. října 1927

Strana 4

Z cyklistického ruchu. Vyhledávaný závod pro každého příchozího vypisuje SK. Slavia, cyklistický odbor v Praze a to na trati Praha – Unhošť – Praha, na den 16. října t. r. Start jest u hostince na Vypichu za Břevnovem a trať vede přes Hostivice, Jenč do Unhoště, kdež obrátka, načež zpět k Vypichu, kde jest cíl. Závodu může se zúčastnit každý příchozí, který nebyl a není dosud organisován v Čs. Ú. J. V. a nedobyl ve vyhledávacím závodě ceny. Pořádající klub dotuje tento závod skvělými cenami. Doporučuje se jezdcům, aby se s tratí již nyní seznámili. Hodina startu bude ještě oznámena, proto sledujte další zprávy. Přihlášky bez vkladů přijímá sekretář odboru Th. V. Richter, Praha II., na Zderaze čp. 267.

Národní politika

3. října 1927

Strana 3

Upozornění. Dne 4. října v dopoledních hodinách bude ničeno staré nalezené střelivo na střelnici v Hostivici. Bezpečnostní opatření učiněna.

Národní listy

4. října 1927

Strana 4

Z cyklistického ruchu. AFK. Union Žižkov pořádal v neděli klubový závod na trati Bílá Hora – Hostivice a zpět na 10 km. 1. Mrázek Jan za 16 min. 43 vř., 2. Svášek Jos. za 16 min. 44 vř., 3. Malér K. za 17 min. 3 vt.

Národní politika

22. října 1927

Strana 5

Ničení starého střeliva. Dne 22. října t. r. v dopoledních hodinách bude ničeno trháním staré nalezené střelivo na střelnici divišní zbrojnice 1 v Hostivicích. bezpečnostní opatření budou učiněna.

Národní politika

29. října 1927

Strana 1

Československé vojsko oslavuje 28. říjen. Deputace a návštěvy pana presidenta.

V Praze, 28. října (Čtk.) Vojenské oslavy státního svátku 28. října započaly již včera v poledne, kdy ozdobeny byly vojenské objekty státními vlajkami a kdy strážé nastoupili ve slavnostním úboru. Oslavy pokračovaly odpoledne slavnostní akademií v Lucerně pro nováčky všech útvarů a místními vojenskými oslavami ve Kbelích, Motolu, Ruzýni a Hostivicích.

[...]

Národní listy

10. prosince 1927

Strana 3

Nový železniční autobus Škodových závodů. Včera konána byla na trati Praha–Hostivice zkušební jízda nového autobusu na kolejích, dodaného mladoboleslavskou automobilkou Škodových závodů. Zkušební jízdy zúčastnil se ministr železnic se svými referenty a presidialisty a čelné osobnosti z vedení Škodových závodů s prezidentem Šimonkem a gen. ředitelem drem Löwensteinem v čele. Výsledek zkušební jízdy byl velmi uspokojivý. Autobus s motorem o 50 HP, určený pro 30 osob, má 8 rychlostí a zvláštní zařízení, umožňující jeho otočení na kterémkoli místě, tedy nikoli jen na tzv. točnách, což má přirozeně zejména pro lokální trati, pro něž jsou železniční autobusy předurčeny, značný význam.

Národní listy

18. prosince 1927

Strana 3

Autobusy na kolejích. V minulých dnech byla podniknuta s velmi dobrým výsledkem zkušební jízda s prvním autobusem na kolejích, dodaným ze závodů Tatra, na trati Wilsonovo nádraží – Hostivice – Řepy – Kladno – Praha, Masarykovo nádraží. Tento vůz má motor o 65 HP, umístěný uprostřed vozu pod sedadly a dvojí řízení, takže nemusí být otáčen na točnách. Největší hodinová rychlost činí 65 km, s přívěsným vozem 40–45 km, při stoupání 25 promille. Autobus i jeho přívěsný vůz mají po 32 místech k sezení a celá souprava stojí asi 270 000 Kč. Tento autobus bude zařazen po Novém roce do provozu na trati Jáchymov–Ostrov. Autobus dodaný mladoboleslavskou automobilkou Škodových závodů bude jezdit na místní trati Netolice–Nákří a autobus Praga na místní dráze Libáň–Kopidlo.

Rok 1928

Národní listy
8. ledna 1928
Strana 4

Ničení střeliva v Hostivicích. Dne 9. ledna t. r. v poledních hodinách bude ničeno trhaným staré nalezené střelivo v divisní zbrojnici 1 v Hostivicích. Bezpečnostní opatření jsou učiněna.

Národní listy
10. ledna 1928
Strana 3

Tragický konec vojenské lásky.

František Hajný, četař pěšího pl. č. 46, šel v neděli o 14. hodině v Hostivicích se svou milenkou na procházku. Pojednou vytáhl pistoli a střelil dívku do obličeje a vážně ji zranil. Na to si vypálil ránu do pravého spánku a smrtelně se zranil. Zranění byli nalezeni chodci a byli včera dopraveni do nemocnice v Praze, kde Hajný včera o půl 6. hod. ranní zranění podlehl. Mrtvola bude soudně pitvána. Dívka je v klinickém léčení ve všeobecné nemocnici. Příčinou tragické události je patrně nešťastná láska. Hajný byl hodný voják a u mužstva oblíben.

Národní politika
18. ledna 1928
Strana 12

Konkursy. Stanislava Kocourka, pekaře v Hostivicích, Čenka Halamíčka, býv. obchodníka v Bubenči, a Anny Stránské, manž. obchodníka v Praze, byly zrušeny.

Národní listy
18. února 1928
Strana 3

Pro zastávku na přejezdu v Hlubočepích. Ve včerejší schůzi městské rady pražské podal člen rady P. Kavánek (nár. dem.) návrh, aby ředitelství státních drah Praha-Sever bylo požádáno, aby motorové vlaky, které budou jezdit od 15. května na trati Smíchov–Hostivice, zastavovaly také na silničním přejezdu v Hlubočepích. K nejbližší stanici tramvajové jest 15 až 20 minut, ke stanici asi 12 minut. Prospělo by se občanstvu bez zvláštního nákladu. Také bezpečnost na přejezdu by se tím zvýšila.

Národní politika

14. března 1928

Strana 6

Turistika, 18. března. Odp. Odj. Mas. n. 14:15 do Jenče, příj. 15:09. Hájek, Litovice. Odj. 18:16, Wils. n. příj. 19:15. Sníž. jízdné Kč 7,80. Chůze 10 km. Vede Kittl.

Národní politika

14. března 1928

Strana 6

Prohnaní lupiči pokladen dopadeni.

Jak již oznámeno, zatčeni byli lupiči pokladen, 33letý Boh. Mittelbach bez zaměstnání, bytem v Košířích, 34letý Karel Čeněk, bez zaměstnání a stálého bydliště, býv. soukromý úředník, 32letý Klement Holý z Kr. Vinohrad, jako podezřelí z vyloupení několika pokladen. Bezpečnostní oddělení zjistilo, že na krádežích byla spoluúčastna milá Čenčkova, 24letá Julie Fialová, bytem posledně v Praze II., Hopfelštoková 13, která byla 10 t. m. zatčena. Bylo vyšetřeno, že Fialová nosila pro Mittelbacha a Čenka náčiní na vylupování pokladen a že prohlížela místnosti, kde chtěli pokladnu vyloupit. Večer 6. t. m. přenášela jim toto náčiní v aktovce ze Žižkova, kde bylo v polích zahrabáno, na konečnou stanici na Smíchov, kde ji očekávali Mittelbach s Čenkem a vyprovodila je až na silnici k Řepům. Oba téhož dne šli do Hostivic, kde ve školní budově, kde jest kancelář poštovního a obecního úřadu, chtěli vyloupit pokladny, v nichž bylo několik tisíc korun a mnoho poštovních cenin. Šramotem probudil se školník, v budově bydlící, a vyskočiv oknem ze svého přízemního bytu, přivolal místní četnictvo, které se ihned dostavilo, leč pachatelé unikli. Četníci pronásledovali je až k Řepům, kde na cestě ke Košířům se jim stopa ztratila. Čeněk přišel ráno o půl 9. hod. do bytu Fialové a řekl jí, že byl v noci daleko za Prahou. Holému pak říkal, že je honili četníci. Oba byli poznáni při konfrontaci svědkem, který je viděl státi u školy.

Čeněk poslal dále Fialovou do obchodu firmy Oberwalder v Křemencově ul., aby se podívala, jak to v kanceláři vypadá, aby obhlédla zámky a podívala se, kam v závodě jsou ukládány peníze. Skutečně také 5. t. m. Čeněk s Mittelbachem pokladnu u této firmy vyloupili. Odcizili přes 5 000 Kč. Kromě toho vyloupili pokladnu reál. gymnásia na Smíchově, kamž se vloupali v noci na 27. února t. r.

Dále usvědčen byl Mittelbach s Čenkem, že vyloupili pokladnu v úřadovně zkušební komise Českého fyzikálního ústavu na Karlově, kde v noci na 10. února odcizili cenné papíry s kupony v ceně 112 000 Kč. Odcizené cenné papíry byly u lupičů těchto nalezeny. Vyšetřováním zjištěno, že Čeněk zúčastnil se vloupání do ohnivzdorné pokladny Hospodářského družstva ve Vlašimi v noci na 26. listopad m. r., kde odcizeno přes 5 000 Kč. Čeněk s Mittelbachem měli v úmyslu koupit si vlastní automobil, aby rychleji a bezpečněji mohli z místa na místo a vylupovat pokladny. Oba chodili v noci na loupeže ozbrojeni. Je jisto, že v Praze a zvláště mimo Prahu vyloupili více pokladen, než ze kterých byli usvědčeni. Mittelbach mnohokrát jako lupič a násilník byl již trestán. Posledně odpykával si trest těžkého žaláře 7 let. Rovněž Čeněk a Holý byli již několikrát trestáni. Mittelbach, Čeněk, Holý a Fialová dodání byli do vazby zem. trest. soudu v Praze.

Národní listy
20. března 1928
Strana 2

Z nedělních voleb.

[...]

Hostivice.

Národní demokraté a republikáni 146 hlasů, 3 mandáty (v roce 1925 národní demokraté 36), soc. demokraté 106 hl. a 2 m. (71), nár. soc. 280 a 6 m., komunisté 306 hl. a 7 m. (357 a 9 m.), lidovci 143 a 3 m. (109 a 3 m.), živnostníci 144 a 3 m. (99 a 2 m.).

[...]

Národní listy
27. března 1928
Strana 3

Ze Žďánic u Kouřimi. V neděli 25. t. m. zemřel v Žďánicích u Kouřimi staříčkový výměnkář pan Josef Zedník ve věku 91 let. Narodil se v dobách tělesné roboty (roku 1837), které také sám okusil. Sloužil jako vojín ve válce o sjednocení Itálie, bojoval v bitvách u Solferina, Custozy a j. Jako občan a rolník byl velmi uvědomělým a obci ku prospěchu do poslední doby činným. Po dlouhá léta byl volen a zastával různé úřady ve správě obecní, okresní pojišťovny v Plaňanech, akc. cukrovaru v Kouřimi a j. Vychoval účelně a vlastenecky čtyři syny a pět dcer. Synové vždy byli a dosud jsou buditeli a činovníky Sokola a j. vlasteneckých a humánních spolků a jednot. Ve válce byl jeden syn Ing. Jan Zedník roztrhán ručním granátem v Hostivicích u Prahy a druhý Josef, rolník, ztratil levou nohu v bitvě u Kolki na ruském bojišti. Mezi občanstvem požíval zemřelý vždycky plné úcty, důvěru i vážnost a proto má památku jistě zajištěnou. Čest jeho památce!

Národní politika
31. března 1928
Strana 5

Úmrtí. V Hostivicích u Kladna zemřel ve čtvrtek 29. t. m. obchodník pan Josef Pelc, otec red. „Hlasu Demokracie“ v Kolíně, Jar. Pelce. Pohřeb zesnulého bude v neděli 1. dubna o 3. hod. odpol. na místní hřbitov.

Národní listy

24. srpna 1928

Strana 4

Otevření osobních zastávek Hlubočepy-zastávka, Konvářka a Cibulka. V oblasti ředitelství státních drah Praha-Sever byl dnem 1. srpna na trati Smíchov–Hostivice–Kladno zahájen provoz motorovými vlaky (kolejovými autobusy). Na traťovém úseku Smíchov–Hostivice byly pro tyto vlaky zřízeny nové osobní zastávky Hlubočepy zastávka, Konvářka mezi stanicemi Smíchov a Jinonice a Cibulka mezi stanicemi Jinonice a Řepy-Zličín. Na těchto nově zřízených zastávkách, jakož i ve stanici Smíchov jsou u všech motorových vlaků jízdenky vydávány průvodčími ve vlaku a cestovní zavazadla a spěšniny odbavovány na doplatek. Váha jednotlivých kusů nesmí přesahovati 30 kg. Psi jsou z přepravy vyloučeni. (Řed. st. dr. Praha-Sever).

Národní politika

24. srpna 1928

Strana 6

Nové zastávky. V oblasti ředitelství státních drah Praha-Sever byl 1. t. m. na trati Smíchov–Hostivice–Kladno zahájen provoz motorovými vlaky (kolejovými autobusy). – Na traťovém úseku Smíchov–Hostivice byly pro tyto vlaky zřízeny nové osobní zastávky Hlubočepy zastávka a Konvářka mezi stanicemi Smíchov a Jinonice a Cibulky, mezi stanicemi Jinonice a Řepy-Zličín. Na těchto nově zřízených zastávkách i ve stanici Smíchov jsou u všech motorových vlaků jízdenky vydávány průvodčími vlaku a cestovní zavazadla a spěšniny odbavovány na doplatek.

Národní politika

28. srpna 1928

Strana 6–7

Provoz železničními motorovými vozy na trati Smíchov–Hostivice–Kladno. V minulých dnech byla zahájena přeprava cestujících v trati Smíchov–Hostivice, příp. Smíchov–Kladno, motorovými vozy. Obecnostvo se upozorňuje na toto výhodné spojení Prahy s vnějšími předměstskými obcemi a nově postavenými vilovými čtvrtěmi Velké Prahy mezi Smíchovem a Řepy, kam dosud vozy pražských elektrických podniků nejezdí. Ceny a slevy jízdného jsou tytéž jako u normálních osobních vlaků. Motorové vozy jezdí z nádraží býv. Buštěhradské dráhy na Smíchově a naopak. Vchod mezi prvním a druhým železničním viaduktem ve směru z Prahy na pravé straně u místa označeného tabulí: „Přístup k vlakům do Hostivic.“

Národní listy

8. října 1928

Strana 3 – inzerát

Starší paní hledá místo n. star. paní neb pána jako hosp. s velice dobrým delším vysvědč., kde by našla domov. Adr. Marie Nová v Hostivici č. 150, v domě p. Závory u paní Kautské. Z 720

Národní politika

26. října 1928

Strana 7

Státní autobusovou přepravu mezi Kladnem a Prahou zahájí v pondělí 29. t. m. ředitelství státních drah Praha-Sever a pro: přes Buštěhrad-Kněžves-Dejvice ke konečné na náměstí Republiky v Praze; přes Přítočno-Unhošť-Kněžves-Dejvice a přes Braškov-Unhošť-Sobín-Košíře-Smíchov ke konečné stanici na Staroměstském náměstí v Praze. Podrobné jízdní řády lze zakoupiti u hlav. pokladny ředitelství státních drah v Praze, Bredovská 7, u výpravčích autobusů a u dopravního úřadu v Kladně za 1 Kč. Ceníky jízdného jsou vyvěšeny v autobusech. V den zahájení provozu na těchto nových tratích bude pro slabou frekvenci zastaven provoz na dosavadní autobusové trati mezi Kladnem a Prahou, vedené přes Dobrou-Jeneč-Hostivice-Bílou Horu k Wilsonovu nádraží v Praze.

Národní listy

28. října 1928

Strana 1

Deset let republiky.

JUDr. Jindřich Vaniček: Vojenská jubilejní vzpomínka.

Vy, kteří uvidíte dnes v slavném průvodu kráčetí švarné naše hochy hrdě a sebevědomě, Vás jistě zajímá bude obraz, jak vypadalo vojsko toto před desíti lety, jak se vyvíjelo a zdokonalovalo.

To, co zdělala republika po monarchii v ohledu vojenském, nebylo v prvých dnech popřevratových lze zvatí vojskem. Byla to společnost, vychovaná v zákopech, kterou konečně dorazil smutný pro monarchii konec války a rozvrat po něm nastalý.

Zmizely pro ni zákony, zmizel pojem podřízenosti a nadřízenosti, pohasla kázeň, základ spolužití vojenského tvořící. Důstojnictvo bylo ve věcech služebních živo z pouhých kompromisů s mužstvem.

Vojna považována za zaopatřovací ústav, kam se chodilo jen k menáži a na nocleh. Služba? Ta na naše vojáky neplatila, a byli-li přes to k této komandováni, šli nejvýše na místo sobě přikázané. Odtud rozešli se pak, zejména v neděli, kdykoliv a kamkoliv komu bylo libo. Přišel zpět, nebo nepřišel. Co na tom záleželo? A což statky, dozoru jich svěřené? Co jim po nich, vždyť jsou to beztoho jen statky erární nebo zemské, a na těch nezáleží!

Na doklad pravdy tohoto stavu uvádím, že vojenské stráže často nahrazovány býti musely mužstvem „národní stráže“ sokolské, zejména i na malostranské stráži, ačkoliv této svěřena byla ostraha zemské hlavní pokladny i skladiště v Hostivicích, kdež chovány byly hodnoty stamilionové. Vše jim prošlo. Nikdo nedovolil si zaslouženým trestem za to je

stihnouti. A což kasárny? Tam chodili k obědu a na nocleh, snad tedy alespoň zde panovati bude pořádek předválečný? Chyba lávky! Kasárna, toť chlév plný slámy, špíny a nečistoty, kde válel se, kdo právě chtěl, i osoby vůbec do kasáren nepatřící. Poměry tyto, vyznačující jasně morálku poraženého vojska, měl jsem důkladnou příležitost poznati při převratu, když jako občanský náměstek velitele pražské posádky prohlížel jsem ubytování vojenské v rayonu pražském.

[...]

Národní politika

27. listopadu 1928

Strana 4

Pane bože, to budou alibi!

Nezdařený útok pražských kasařů na poštu v Hostivicích.

Ve 12 hodin v noci na neděli zastihl četnický strážmistr Votava z Hostivic nedaleko tamní pošty dva muže, kteří se dali před ním na útěk do polí. Počal je pronásledovati, ale narazil na dva jiné, kteří se krčili velmi podezřele za zdí. Když je strážmistr vyzval k legitimování, vymlouvali se, že právě přijeli z Prahy, čímž jen utvrdili četnickovo podezření, že do Hostivic nepřijeli za žádným ušlechtilým cílem.

Strážmistr uváživ, že by mohlo jíti o ozbrojené lupiče, vyzval oba neznámé ku zvednutí rukou. Zplna vyhověl jen jeden, kdežto druhý pozdvihl jen jednu ruku a v druhé visící držel aktovku, kterou pustil na zem teprve na další rozkaz četníkův. V aktovce podezřele zachrastilo a strážmistr Votava byl doma. Zvedl ji a otevřel, a ovšem našel, co hledal – úplné náčiní na vylupování pokladen!

V tom okamžiku dali se oba muži na šílený útěk a strážmistr, když výzvy k zastavení nebylo uposlechnuto, vypáliv ránu z karabiny, po níž jeden z mužů jeden z mužů klesl na zem. Votava pronásledoval druhého, jež však zmizel v temnotách a také domněle raněný se zvedl po náležitém vzdálení četnickova a zmizel.

Všichni čtyři uprchlíci mířili odděleně sice k Břevnovu, neboť Praha, odkud přijeli posledním vlakem, byla po nezdařeném díle opět jejich cílem. Šlo se vsí určitostí o vyloupení hostivické pošty a lupiči měli patrně dobré zprávy, že neodejdou s prázdnou. Podle sdělení strážmistra Votavy, byli všichni čtyři lupiči důkladně opatřeni proti zimě, majíce vesměs krátké zimníky s kožešinovými límci.

O případu podána byla zpráva pražskému policejnímu ředitelství a pražští detektivové luští nyní vděčnou hádanku, jak z toho času na „frai noze“ jsoucích pražských kasařů trávil, který noc ze soboty na neděli. Jeden z mužů zákona pověřený touto funkcí, znající dobře svoje Pappenheimské, ulevil si již dopředu povzdechem: „Pane Bože, to budou alibi!“

Rok 1929

Národní politika

13. února 1929

Strana 5

Změna ve vlakové dopravě. Pro nepatrnou frekvenci zrušuje se s platností od 15. t. m. na trati Smíchov–Hostivice, příp. Kladno pravidelnou jízdu motorových osobních vlaků 3120, odjezd z Hostivic 20:22; vlaku 3119, odjezd ze Smíchova 21:15; vlaku 3124, odjezd z Hostivic 22:02 a vlaku 3123, odjezd Smíchov 23:20 hod.

Národní politika

14. února 1929

Strana 6

Zastavení dopravy rychlíků a osobních vlaků v oblasti ředitelství státních drah Praha-Sever

Pro trvajících prudké mrazy a onemocnění personálu budou zastaveny počínaje pátkem 15. února t. r. až do dalšího opatření podle čl. 4 § 1d přepravního řádu tyto vlaky:

[...]

B. Osobní vlaky

Trať Praha-Chomutov: 521 Praha Mas. n.–Kladno, 513 Praha Mas. n.–Lužná u Rak.–Rakovník, 533 Bubny horní n.–Hostivice, 531 Praha Mas. n.–Kladno, 522 Hostivice–Bubny horní n. (Kladenský vlak 522 pojedje z Hostivic jako vlak 532 do Buben horního nádr.), 528 Kladno–Praha Mas. n., 512 Rakovník–Lužná u Rak.–Bubny horní n.

[...]

Národní listy

29. března 1929

Strana 3

Nová odbočka Nezávislé jednoty čsl. legionářů byla založena v Karvinné ve Slezsku, nové odbočky Kruhu přátel v Domažlicích a v Hostivicích.

Polední Večerní list

10. dubna 1929

Strana 1

Zřídili si hradní vodovod a vytopili celou obec.

Celá obec jako napitá houba. – 200 metrů hničících ryb otravuje vodu. – Státní lékař nařizuje opatření, která 14 dní se neprovádějí.

Litovice je malá obec, asi o 500 obyvatelích, u Hostovic – několik kilometrů od Prahy. Bývala to zdravá obec malého lidu. Dnes je to močál.

Vědí boží, v čí hlavě se zrodil ten projekt: obnoviti tam středověký hradní vodovod.

Už po několik let zařazeny za tím účelem milionové položky do rozpočtu (letos 2 ½ mil. Kč). Pro Hrad a jeho kuchyni byl totiž ve středověku zřízen vodovod z bělohorských haltýřů a voda přiváděna z litovických rybníků otevřenou stokou. To bývalo za slavného panování císaře Rudolfa – a nějaké moudré hlavě nedalo to spáti ani nyní.

Nebudeme se zmiňovati o zřízení samostatné projekční hradní kanceláře a technickém pochybění celé věci.

Nejdříve bylo nutno pro obnovený středověký vodovod na Hrad v Litovicích vodu nadřezati a proto tam postavena milionovým nákladem ohromná hráz a zatopeny lány nejurodnějších pšeničných polí spoustami vod. Na některých místech docíleno až 6 m hloubky.

To stalo se osudným všem těm chaloupkám, roztroušeným po celé obci. Hladina rybníka stoupla po niveau starých domků. V studních 4 m hlubokých vytlačila se voda až na povrch. Sklepy obytných budov byly zatopeny tak, že někde tam stála voda až 1 m 75 cm vysoko. Projekční kancelář tomu odpomáhala po dlouhých urgencích zavážením sklepů, v nichž zničeny zásoby a hlavně brambory – ale ze zdravé obce rázem se stal močál.

Většina domků je stavěna z opuky, bez vápenné omítky, na hlínu. Teď stojí všechny domky vlastně ve vodě, jako v Benátkách – ale tam aspoň stojí na pilotech – zde na chabých základech. Všecka stavení jsou zničena. Opuka se napila, zdí praskají, jak na rozmoklé půdě ssedají – takže v nejstarších staveních objevují se trhliny, kam by člověk vložil celou ruku.

Obrazně lze říci, že celá obec podobá se napité houbě. Byli jsme pozváni celou situaci shlédnouti. Bolelo nás srdce v těch příbytcích. Všude nacházíme podlahy vlhkem zborčené, ze zdí vyráží všude nezničitelná houba. Malby světnic jsou s omítkou opadané, nábytek odstaven od zdí – plesnivý, zničený, šatstvo ve skříních bílé – ztuchlé.

Lidé naříkají, jsou zoufalí – komise stíhá komisi – nikdo jim nepomůže, po straně někomu dá se nějaké stovka náhrady, aby mlčel, nejpotřebnější nedostali nic. Ve dne v noci, i v těch nejkrutějších mrazech, všude okna, dveře otevřeny, aby se světnice vyvětrala od hrozného zápachu šířící se houby.

Stejný osud potkal i stavení, před 2 lety nově postavená. Marrně volali po 3 leta tito ubožáci, aby hladina vody v rybníce byla snížena. Nikde s ochrany nedočkali.

A teď přišla obleva, 150, snad 200 metrických centů dvoukilových kaprů následkem krutých mrazů i s potěrem zmrzlo. Po tisících plavou nyní po rybníce – jsou shrabováni na hromady. Šli jsme okolo 4 takových hromad. Na každé leží sta a sta leklých kaprů. Teď do toho počíná pražiti slunce – zacpáváte si nos nad šířícím se zápachem. Částečně vozí to do kompostů vedle rybníka – většinou tlí ryby však na břehu a otravují vodu.

Co na tom, že jedná se přece jen o jedinou vodu užitkovou i pitnou pro celou obec.

Státní obvodní lékař MUDr. Emil Frössl vydal před 14 dny následující nařízení starostovi obce Litovic:

„Při prohlídce obce v Litovicích dne 27. března 1929 shledal jsem, že všechny ryby v rybníce jsou leklé a částečně již v rozkladu. Ježto studniční voda obce jest filtrovaná voda rybníka, mohlo by vzniknouti onemocnění obyvatelstva při používání vody nevařené. Žádám tudíž, aby se všemu obyvatelstvu vyhláškou dalo na vědomí, aby nikdo vody nevařené nepoužíval. Za druhé žádám, aby se obecní úřad obrátil na správu hradního vodovodu se žádostí, aby hnijící ryby byly neprodleně odstraněny, dříve, než vzniknou zdravotní závady a případné onemocnění obyvatelstva.“

To tedy shledal obvodní lékař 27. března. A včera, po 14 dnech, leželo tam ještě tisíce shnilých ryb v rozkladu, jako na nějakém mrchovišti.

To se děje několik kroků od Prahy, pod Hradem, ve státě, který zřídil si speciální ministerstvo zdravotnictví, který se chlubí svými hygienickými opatřeními, který sanuje zdravotní poměry na Podkarpatské Rusi a v každé cikánské vesnici. To se děje ve státě demokratickém a založením na humanitě. Tři plná léta žijí obyvatelé v Litovicích v opravdovém zoufalství.

V několika dnech bude znám chemický rozbor této hnijící vody – ale již dnes řekl vodu zkoušející odborník, že voda je nebezpečná pro zdraví i dobytka.

Matky trnou o zdraví dětí, protože je nemohou uhlídati, aby se někde nesvařené vody nenapily. A jiné vody v celé obci není.

Tři roky vedou obyvatelé těchto domků zápas o své právo. Slyšíce, jak starý, skorem vysloužilý železniční zřízenec K. Fiala šel si stěžovati p. ministerskému radovi B. Přítomný inž. J. M. osopil se na zřízence, který přišel v uniformě: „Budete se souditi, tak to z vás sundáme (uniformu) a budete hotov.“

Když to doma řekl, propukla žena v pláč a varovala muže, aby nic raději nepodnikal. Slyšíte to všechno, zdá se vám, že jste v knížectví Ferdinanda d'Este na Konopišti. Ale i tam se lidé bránili.

Co máme na to říci, abychom nepropadli konfiskaci? Snad nám bude dovoleno říci aspoň to, co odpověděl před 200 lety německý mlynář pruskému králi Bedřichovi Velikému. Pruský král nařizoval prostému občanu skácení stromu, vlastnictví to onoho mlynáře. Ten se bránil a nepovolil ani hrozbám, uživ při tom historického výroku, jenž býval chloubou Pruska: „Zaplat' pámbu, veličenstvo, že máme v Prusku ještě soudy.“

Co řekl onen mlynář v absolutistickém Prusku – říkáme my v demokratické republice. nejde o žádnou agitaci – záleží nám na tom, aby utrpené bezpráví a škoda byly odčiněny. V tomto státě musí se dostatí práva každému, byť se jednalo i o hradní středověký vodovod.

Národní listy

13. dubna 1929

Strana 8 – inzerát

Obchod koloniální s bytem o 2 pokojích a kuchyní pronajme A. Šroubek, Hostivice u Prahy čp. 17. 3306a

[Výstřížek z neurčených novin]

6. května 1929

Teče voda, teče, od Litovic do Hradu. Výsledek lučební zkoušky studniční vody.

Před časem uveřejnili jsme řadu článků o vytopené nešťastné obci Litovicích u Prahy. Ujali jsme se těch nešťastných lidí, jejichž majetek byl zničen napuštěním ohromného rybníku pro zásobování hradního vodovodu.

Jedno jsme prozatím docílili – že hladina vody klesla – rybník byl částečně vypuštěn. Ale to naprosto nestačí k odčinění způsobené škody. Tisíce pošlých kaprů byly vyloveny a naházeny na hromady, kde dodnes hnijí. Již zdaleka je cítiti tento nesnesitelný zápach. Každý sebemenší deštík splavuje toto mrchoviště se břehu rybníka do rybníka a odtud do studen s „pitnou“ vodou.

V celé obci dnes nemohou lidé pít ze svých studní vodu. Leda svařenou. Přijde léto a nikdo se uhřátých a žíznivých dětí neuhlídá.

Jak vypadá odborný úsudek výzkumného ústavu lučebního, dovídáme se z právě vyšlého výměru.

Ústavu předáno bylo 5 lahví studniční vody z jednotlivých domků.

Některé vody jsou žluté a zapáchají. Všechny zkoušky vody vykazují nepříznivou známku, a sice reakci na kyselinu dusičnou. U jedné zkoušky byla zjištěna silná reakce amoniakální. Voda je znečištěna, že se v některých studních blíží již splaškovým vodám.

Posudek vychází z názoru, že do studničních vod zvýšením hladiny vnikly povrchové splašky a odpadní voda z chlévů a hnojišť.

Posudek je datován 13. dubna 1929. V takových zdravotních poměrech žijí lidé v bezprostřední blízkosti Prahy – jen proto, že si někdo usmyslil zříditi si zvláštní vodovod hradní.

Obecní rada v Litovicích už 26. února se usnesla požádati o vyslání zdravotní komise do obce, která by zkoumala jakost životu nebezpečné vody studniční. Tyto poměry trvají již od roku 1927 a nejen že se nelepší – ale den ze dne se horší. S hrůzou čeká se doba dešťů, kdy do rybníka dostanou se splašky z celého okolí.

Dovolají se občané letovičtí někde ochrany?

Národní listy

29. června 1929

Strana 4

Střelba v jabloňové aleji

Znáte přece onen typ lidí: z božího dopuštění stal se panem frajerem a už si myslí, že je generálmajor, třebaže co chvíli se objeví, že se ani pro funkci toho frajera nehodí. Takovým osudem byl asi postižen také František Melíšek z Dobrovíže. Obchodní příručí a udělali ho hlídačem v jabloňové aleji. Aby však míra osudové neprozřetelnosti byla dovršena, měl dokonce u sebe browning ...

22. září minulého roku šel přes Dobrovíz do Hostivice František Matějka a v jabloňové aleji, vedoucí podél polní cesty od silnice k železniční trati sebral si pod štěpy několik spadlých jablek. V tom však třeskl ze vzdálenosti asi patnácti kroků výstřel. Polekaný Matějka dal se na útěk. Když však padly z onoho místa ještě další tři výstřely a volání Stůj!, zastavil se. I přiběhl k němu Melíšek, obchodní příručí ve funkci hlídače, oznámil Matějkovi, jakou hodnost zde zastává a velmi energicky mu nařídil, aby šel s ním do Dobrovíže, kde bude

zjištěna jeho totožnost. Matějka mu pověděl své jméno, ale vrátiti se do Dobrovíze odmítl. Nabízel, aby šli do nedalekého strážního domku u dráhy, tam může se snadno zjistiti jeho totožnost. S tím však nesouhlasil zase přísný a velmi energický hlídač jabloňové aleje a domnívaje se snad, že je v této chvíli desetkrát víc, než četník, vykřikl na Matějku: „Chlape, jak se mnou nepůjdeš, tak do tebe střelím!“...

Přišly však věci ještě horší. Matějka se obrátil směrem ke strážnímu domku a šel. Melíšek za ním. A zase mu nedalo jeho funkční sebevědomí pokoje, nařídil Matějkovi, aby dal ruce dozadu, a když neuposlechl – střílil jej ze vzdálenosti asi čtyř kroků zezadu ranou z browningu ráže 6,35 mm do dolní části stehna pravé nohy!

V posledních dnech zodpovídal se divoký hlídač Fr. Melíšek, který by už přece mohl býti rozumnější, vždyť je mu 29 let, senátu vrch. rady K. Novotného ze zločinu těžkého ublížení na těle a nebezpečného vyhrožování. Už dříve, když se smutný případ z jabloňové aleje vyšetřoval, hájil se tím, že prý při cestě za Matějkou zaslechl cvaknutí, jako by Matějka natahoval kohoutek zbraně; proto prý na něho vykřikl, aby dal ruce vzhůru, a když neuposlechl, naopak, obrátil se a Melíšek spatřil v jeho ruce nůž, tu vystřelil, ale do země a Matějku zasáhl toliko náhodou. Matějka však rozhodně popřel, že by byl vůbec měl v ruce nůž.

Soud vyhověl žalobě, hájené stát. zást. dr. Kočím, pokud se týkala těžkého ublížení na těle, a odsoudil dosud zachovalého Melíška ke třem měsícům těžkého žaláře podmíněně na tři léta a k náhradě škody Matějkovi, zprostil ho však ohledně výhrůžky zastřelením, protože šlo spíše o nepředložené a přemrštěné hlídačské sebevědomí ve chvíli, kdy – jsa „ve službě“ – mohl ukázat, čím vlastně je. Ukázalo se ovšem brzy, že je – potrhlec a že se k té službě nehodí. Pro pár spadlých jablek se do lidí nestřílí! -b-

Národní listy

8. července 1929

Strana 2

Prohnaní šejdíři. V pátek ráno zatčeni byli hlídkou stráže bezpečnosti na žádost funkcionáře orelské výpravy ve škole na Vyšehradě 16letý Augustin Trempert z Prahy III. čp. 178 a 24letý zedník Václav Hník z Hostovic čp. 34, kteří se vydávali za pořadatele orelského sletu a vylákali ve škole na účastnících tamže ubytovaných částku 660 Kč na vstupenky do Národního divadla na „Prodanou nevěstu“. Dále vylákali jmenovaní ve škole v Praze VII. částku 300 Kč pod toužou záminkou. Bylo u nich nalezeno ještě 500 Kč, které byly poškozeným vráceny. Oba dodání byli do bezpečnostního oddělení.

Národní listy

13. července 1929

Strana 3

Pachatel podvodu v budově trestního soudu zatčen. Již ve včerejším vydání N. L. psali jsme o rafinovaném vylákání peněz v budově trestního soudu. Ještě téhož dne, to jest včera podařilo se detektivům Švábovi a Fakanovi pachatele zadržeti o 5. hodině odpo. na nádraží v Hostivicích a zjištěn v něm byl 31letý Alfred Votava, bez bytu a zaměstnání. Vylákané peníze, 15000 Kč, byly u něho až na nepatrnou částku, za níž si koupil kufr a zaplatil šofera, nalezeny a zabaveny. Byl dodán do bezpečnostního oddělení.

Národní politika

14. července 1929

Strana 6 – inzerát

Dělníky na výr. cement. zboží přijme Hakl, Hostivice u Prahy, poš. tamt.

5266-1

Národní politika

17. července 1929

Strana 3

Jak byl zatčen falešný detektiv, který včera vylákal na úřednici 15 tisíc Kč.

Dnešní podvodníci ovládají své řemeslo s rafinovaností, jíž jsme se kdysi podivovali jenom v detektivních příbězích, líčených romanopisci a nad nimiž jsme rozpačitě pokyvovali hlavou. A dnes už nepřekvapuje největší drzost a neomalenost, s níž si počínají podvodníci nikoli vymyšlení, nýbrž skuteční a živoucí. Včerejší smělý kousek drzého podvodníka, který zastavil úřednici na ulici, pak ji odvedl do budovy krajského zemského soudu a tu jí ve vši klidnosti zabavil 15 tisíc – jsme zaznamenali v ranním vydání. Rovněž jsme již uvedli, že podvodník byl ještě večer zatčen. K tomu tedy jenom sluší dodatí podrobnosti, aby bylo zřejmo, že se vzrůstem rafinovanosti u podvodníků stoupla také obezřetnost naší policie, která opravdu s úspěchem šlape na paty všem vyšinulcům, kteří jsou bezpečnější za mříží než ve svobodném styku se spoluobčany.

Včera odpoledne upozornil pražskou policii šofér autodrožky, že v poledne vezl do Hostivic neznámého pána, který mu na konec nechtěl zaplatiti předepsanou sazbu. To byla nitka, které se naši policisté ihned chytli. A opravdu šťastná nitka. Dva detektivové sedli do šoférovy autodrožky a za 11 minut už byli v Hostivicích. Vpadli do hostince, kde šofér ihned poznal svého v placení neochotného pasažéra a představil jej detektivům – inspektorům Fakanovi a Švábovi, z nichž jeden si zajistil neznámého muže a druhý jeho zavazadlo. Při stručném výstupu vyšlo ihned na jevo, že stopa byla dobrá. Zatýkaný se přiznal, že má u sebe 12 000 – dosud v páskách.

To bylo první podřeknutí, z něhož pak následovalo přiznání úplné. Na bezpečnostním oddělení v Praze byl potom konfrontován s úřednicí, jíž odcizil oněm 15 tisíc, a byl rovněž poznán. Nyní tedy šlo o to, kdo vlastně rafinovaný podvodník je. A tu se poznalo, že zatčený má u sebe trojí bezvadně vyplněné průkazy totožnosti, každý na jiné jméno. V kufru pak měl zatýkácké rozkazy s falešnými podpisy šéfa bezpečnostního oddělení a několik druhů karet, označených k falešné hře. Večer se zjistilo, že pravé jeho jméno je Alfred Votava, že je bez bytu a zaměstnání, k čemuž sluší jenom dodatí, že nyní se mu dostane obého. Sám si musí doznati, že svůj kousek provedl sice rafinovaně, ale ne tak rafinovaně, aby naň nestačila – pražská policie, která měla včera svůj velmi šťastný den.

Národní politika

11. srpna 1929

Strana 7 – inzerát

Prod. domek, novost. o 3 ob. míst., spíž, sklep, stud., zahr., Litovice čp. 222, pp. Hostivice u Prahy.

1719

Národní listy

9. září 1929

Strana 4

Hlídká dělnicko-zřízenecká. Nový bojovník.

Dne 17. t. m. ustavena byla nová odbočka Nár. sdružení v Litovicích u Hostivice. Schůzi zahájil a řídil p. rev. Náprstek z Litovic, jehož přičiněním byla připravena půda k založení této odbočky. Zapisovatelem zvolen p. Branžovský. O úkolech a cílech Nár. sdružení promluvil tajemník N. S. z Kladna p. Červený, který též odpověděl všechny dotazy naň vznesené. Protože většina přítomných projevila s nimi souhlas, usneseno zvoliti přípravný výbor k založení nové odbočky, jemuž postaven v čelo p. St. Göbl jako předseda. Jeho zástupcem zvolen p. Ant. Doubrava, jednatelem p. V. Maik, pokladníkem p. Jan Rýdl, členy výboru p. Frant. Svoboda, p. I. Sládek a p. Fr. Růzha. Náhradníky p. Fr. Šimůnek a p. Matouš Jarošinec. Přehlížiteli účtů pp. Ant. Maik a Al. Bobek. Po vysvětlení postupu organizační práce taj. Červeným, usneseno vyslati na ředitelství stát. statků a lesů deputaci, aby povolaným orgánům tlumočila obrat ve smýšlení zemědělských dělníků a žádala o uznání a podporu. Mimo to vypracován rozvrh práce pro zbývající část roku a zahájeny přípravy k uspořádání vánoční nadílky, na níž přítomní členové politické organizace ihned peněžité příspěvky složili. Je to slibný počátek v tomto kraji, který bude v brzkú i jinde následován. Tímto krokem přenáší Nár. sdružení svoji účinnou práci i mezi zemědělské dělníky, především k jejich vlastnímu prospěchu, ale i prospěchu celku, to jest státu československému.

Národní politika

30. září 1929

Strana 5

Opilec ležel v noci uprostřed silnice. V pátek večer po 10. hod. oznámeno bylo nezjištěným šoférem na policejní strážnici v Košířích, že na motolské silnici poblíže potravní daně u Beránka leží v příkopu u silnice neznámý muž, který byl patrně přejeto autem, ježto je v bezvědomí. Hlídká stráže bezpečnosti případ vyšetřila a zjistila toto: Téhož dne po 10. hod. več. přijel továrník Alois Feifr z Plzně s nákladním automobilem k domku potravní daně a hlásil, že as 400 metrů k domku odtud leží uprostřed silnice neznámý, pravděpodobně opilý muž, jemuž se musel s autem vyhnouti, aby jej nepřejel. Dozorce potravní daně Vilém Jodl ze Smíchova odebral se ihned s Feifrem na místo, když však přicházeli k místu, přijížděl od Prahy na motorovém kole N-I-696 23letý automontér Josef Šmíd z Litovic čp. 26, který na krátkou vzdálenost teprve muže, ležícího na zemi, spatřil a snažil se proto rychle zabrzditi, aby jej nepřejel. Při tom dostal motocykl smyk a na motocyklu spolu se Šmídem jedoucí snoubenka, 18letá švadlena Helena Šmídková, bytem v Chýni, okres Kladno, byla se sedadla vymrštěna a dopadla obloukem hlavou na silnici. Pádem utrpěla přeražení lebeční kosti a byla v bezvědomí dopravena mimojedoucím autem do všeobecné nemocnice, kde zůstala v ošetřování. Také Šmíd spadl s motocyklu a poranil se krvavě na rukou a v obličeji. Podle jeho výpovědi narazilo pak pravděpodobně prázdné kolo na ležícího muže na silnici, který rovněž utrpěl těžké vnitřní zranění a byl pak záchr. stanicí dopraven do všeobecné nemocnice, kde zůstal rovněž v ošetřování. Později byl v něm zjištěn zedník Josef Najman ze Zličiny čp. 69. Příslušné řízení bylo zavedeno.

Národní listy

1. října 1929

Strana 2

Vypadl z jedoucího vlaku. Osobním vlakem ze Žatce do Prahy jel včera večer řeznický pomocník Fr. Kindel z Nového Sedla. Za stanicí Hostivice vypadl z jedoucího vlaku na trať, kde zůstal ležeti v bezvědomí. Byl vlakem dopraven na nádraží dejvické a záchrannou stanicí na kliniku.

Národní politika

20. listopadu 1929

Strana 4

Klubko zlodějů.

Dne 16. t. m. večer zadržel detektiv na Wilsonově nádraží Václava Pěchoučka, 23letého kočího bytem udánlivě v Dušníkách a Václava Junga z Hostivic 260, kteří chtěli vyplatiti v nádražní šatně dva balíky, uložené tam na dva uschovací lístky. V balících byly věci, patrné odcizené u firmy Baťa, a to 16 pánských a dámských polobotek a mnoho dámských punčoch a pánských ponožek, 15 flanelů, as 100 párů šněrovadel, vše v úhrnné ceně přes 2 000 Kč. Nepodařilo se však zjistiti, v které prodejně Baťově věci byly odcizeny a zda snad uvedené věci nejsou jen částí lupy, který zlodějům padl do rukou.

Jung udal, že s Pěchoučkem seznámil se u okr. soudu v Unhošti, kde byli společně ve vazbě. Dne 16. t. m. odpoledne přišel Pěchouček za Jungem do jeho bytu a žádal ho, aby mu zapůjčil 60 Kč na vyplacení těchto věcí, a že až do zaplacení půjčky věci budou v jeho bytě. Pěchouček udal, že úschovné lístky na tyto věci obdržel od jistého Emila Brauna, 26. ledna 1897 v Chlumčanech u Loun nar., který prý mu řekl, že na lístky je uloženo prádlo a šaty, aby je vyzvedl. Všechny věci byly odevzdány jako doličné kraj. soudu trest. v Praze, kamž dodán byl i Václav Pěchouček.

Národní listy

23. listopadu 1929

Strana 4

Upozornění stoupencům Čsl. národní demokracie. Schůze na venkově.

[...] Neděle, 24. listopadu. Hostivice (o 10 h. U Šroubků porada). [...] Litovice (Valná Nár. sdružení o 14. h. U Prchalů). [...]

Národní listy

24. listopadu 1929

Strana 5

Z Československé národní demokracie.

Schůze na venkově. Neděle 24. listopadu. Hostivice (O 10. h. U Šroubků porada). Litovice (Valná Nár. sdružení o 14. h. U Prchalů). Taj. Červený.

Rok 1930

Národní listy

24. ledna 1930

Strana 4

Změny držebností. Manželé Antonín a Anežka Stonglovi na Žižkově koupili od stavitele Josefa Slavíka v Kyjích dům čp. 101 a pozemek čk. 222/24 v Hostivicích za 89 000 Kč. – Manželé Josef a Milena Jelínkovi v Hostivicích koupili od stavbyvedoucího Václava Řeháčka dům čp. 159 a pozemek čk. 212/6 role v Hostivicích za 90 000 Kč.

Národní politika

15. února 1930

Strana 4

Z naší strany. Schůze na venkově. [...] Hostivice (Valná železničářů odkládá se na 30. března.) [...]

Národní politika

15. února 1930

Strana 4

Povedený policejní inspektor, z něhož se vyklubal docela obyčejný, ale značně rafinovaný sňatkový podvodník, byl včera zatčen na smíchovském nádraží, když se právě chystal s jednou svou novou obětí – služebným děvčetem z Dejvic – odjeti vlakem pro slíbených 7 000 Kč. Pan policejní inspektor imponoval děvčeti zejména titulem a proto věřilo jeho námluvám a chtělo mu svěřit všechny úspory. Představil se jako Vojtěch Šimek, chlubil se legitimacemi, bytem v Hostivicích, do něhož je třeba jenom už nábytku, aby mohla být svatba. Děvče uvěřilo, vypovědělo službu a chtělo si s ženichem jeti vyzvednout 7 000 Kč. – Nevěřil však její dosavadní zaměstnavatel a zapátral na policii po panu inspektorovi toho jména. Nebyl tam – a tak jej na tajné udání včera zatkli v kritickém okamžiku před odjezdem vlaku. Je to 31letý Vojtěch Šíp z Božkova u Plzně. Po zatčení prohlásil, že je úředníkem, ale jakého druhu, vysvitlo z dalšího nálezu detektivů. Při prohlídce vyly u něho nalezeny dvě legitimace na jméno Vojtěch Šíp, inspektor civ. stráže, Praha-Hradčany, visitky na toto jméno, jakož i na jméno Vojtěch Šimák, úředník Ústř. soc. pojišťovny, Dušníky 362, a legitimace na jméno Vojtěch Šimek, policejní úředník, Praha III. Dále měl u sebe různé noviny, v nichž v rubrice Nabídnutí k sňatku byly červenou tužkou zaškrtnány jednotlivé inseráty. V notesu měl seznam různých značek těchto insertů. Zdá se, že jde o nebezpečného sňatkového podvodníka, který poškodil více důvěřivých vdavekchtivých žen.

Národní listy
14. března 1930
Strana 2

Veliký vzrůst Sdružení národních železničářů.

Od říjnových voleb vzrostl počet členů o 2 000 hlasů.

Ústřední výbor Sdružení národních železničářů konal 12. t. m. za předsednictví starosty posl. F. Ježka řádnou měsíční schůzi, na které referoval o organizačních věcech ústř. taj. Fr. Dědič a o věcech politických starosta posl. Fr. Ježek. Debaty zúčastnili se kol. Čámský, Praha III., Černý, Vršovice, Dušek, Praha III., Fryšák, Olomouc, Goleňa, Sp. Nová Ves, Hartman, Bratislava, Janák, Sp. Nová Ves, Jiráček, Kladno, Kaplan, Louny, Keil, Praha III., Kratina, Budějovice, Leden, Praha III., Mann, Praha, Mikota, Smíchov, Pivoňka, Plzeň, Prokop, Vršovice. Přijata zpráva o založení nových odboček v Sučanech, Přerově, Prostějově, Vrbnu n. L., Hostivicích, na Smíchově, ve Vršovicích, v Litoměřicích a v Karlových Varech. Veškeré zprávy a referáty přijaty byly jednomyslně. S potěšením konstatováno, že od voleb do Národního shromáždění přes fanatický útok socialistů proti našim železničářům na českém severu a na východním Slovensku vzrostl počet členů o dva tisíce, to jest o největší přírůstek za celého trvání Sdružení. – Je to nejlepší odpověď na všechny útoky. Dru Kramářovi zaslán byl projev důvěry a oddanosti.

Národní politika
3. dubna 1930
Strana 3

K nešťastnému případu vojína Pavla Jelena, který byl předevcírem těžce postřelen svým druhem Macurou u odbočky zemské zbrojnice v Hostivicích a o němž referujeme dnes v ranním čísle, dodáváme, že případ je velmi vážný, ba smrtelný a že podle sdělení lékařů na chirurgickém oddělení divisní nemocnice na Karlově náměstí nebude asi naděje na uzdravení. Vojín Pavel Jelen je už po operaci, která měla zdařilý průběh, ale podle posledních zpráv prý umírá. Stejně jako vojínův stav zajímá vojenské úřady případ sám. Je dosud nevysvětlen, aspoň ne tak, aby přesvědčoval, a byla ustavena zvláštní komise, aby věc vyšetřila se vsí přísností a podala velitelství zprávu. – Pavel Jelen má prostřelené břicho a střeva. Je to Maďar, který neumí ani česky ani slovensky, neví se zatím taky, odkud pochází, neboť příslušný jeho prapor neposlal dosud dokumentů, o něž se ihned po zranění žádalo. Než Jelen upadl do bezvědomí, z něhož se dosud neprobral, prohlásil, že se na volání stráže hlásil. Macura, který vystřelil, je ve vazbě hostivické strážnice. Tvrdí, že třikrát volal, pak ještě dvakrát, ale že neznámý vůbec ze sebe nevydal jediné odpovědi. Případ udal se za noci, kdy byly hustá tma. – Jak se nám právě sděluje z divisní nemocnice, nešťastný vojín Pavel Jelen zemřel včera v 6 hodin večer. Byl stár 22 roků.

Národní listy
2. května 1930
Strana 2

Z naší strany. Schůze na venkově. Sobota 3. května. Hostivice-Litovice (Valná o 20. h. U Šroubka). Posl. Ježek.

Národní listy

3. května 1930

Strana 12

Z naší strany. Schůze na venkově. Sobota 3. května. Hostivice-Litovice. (Valná o 20. h. U Šroubka.) Posl. Ježek.

Národní listy

12. května 1930

Strana 2

Vojín prohrál peníze v kartách a zastřelil se. Včera v noci se zastřelil ze služební pušky svobodník Matěj Lagin od pěš. pluku č. 9, přidělený strážní rotě v Hostivicích. Konal službu závodčího a svůj čin spáchal při zavádění stráže u objektu č. 9 odbočky zemské zbrojnice v Hostivicích. Komise vyslaná do Hostivic zjistila, že Lagin, jenž se střelil do hlavy, byl ihned mrtev. Byl řádný a svědomitý voják a dosud nikdy nebyl trestán a také žádný trest mu nehrozil. Důvodem sebevraždy byla pravděpodobně jeho vášeň: prohry v karty. V poslední době pozbyl ve hře v karty částky poměrně značné, které ho při jeho psychickém založení patrně velmi tísnily.

Národní listy

12. května 1930

Strana 2

Sebevražda vojáka v Hostivicích. Včera v noci se zastřelil ze služební pušky svobodník Matěj Lagin od pěš. pluku č. 9, přidělený strážní rotě v Hostivicích. Konal službu závodčího a svůj čin spáchal při zavádění stráže u objektu č. 9 odbočky zemské zbrojnice v Hostivicích. Komise vyslaná do Hostivic zjistila, že Lagin, jenž se střelil do hlavy, byl ihned mrtev. Byl řádný a svědomitý voják a dosud nikdy nebyl trestán a také žádný trest mu nehrozil. Důvodem sebevraždy byla pravděpodobně jeho vášeň: prohry v karty. V poslední době pozbyl ve hře v karty částky poměrně značné, které ho při jeho psychickém založení patrně velmi tísnily.

Národní politika

29. května 1930

Strana 9 – inzerát

Pronaj. místnost 16x9 m, neb spol. přij. autodílna neb hosp. stroje Protiva Karel, Litovice, Karlovarská čp. 39. 1371

Národní listy

4. června 1930

Strana 3

Z obecních voleb na Unhošťsku. V neděli se konaly volby do obecního zastupitelstva Litovice s osadami Jeneček a Břve. Výsledek voleb je tento: Občanský klub obdržel 286 hlasů a 5 mandátů (z toho 4 národní demokraté a 1 zemědělský republikán), nár. socialisté dostali 201 hl. a 4 m, soc. demokraté 142 hl. a 3 m., živnostníci sdružení s lidovci 29 hl. a 1 m. Pozoruhodný je vzrůst hlasů občanského bloku. V r. 1925 obdržel pouze 11 hlasů, v říjnu r. 1929 124 hlasů. Za vzrůst hlasů občanského bloku resp. Čsl. národní demokracie dlužno děkovati v první řadě členstvu Národního sdružení, které bylo v loni v místě založeno. Organizace Čsl. národní demokracie byla založena před měsícem.

Národní listy

18. června 1930

Strana 3

První rybářský klub v Praze letošního roku osadil povodí klubové – rybníky a tůň: Litovice, Hovorčovice, Pakoměřice, Toušeň, Borek, Křenek, Mlékojedy, dále Vltava, Labe a Berounka takto: kaprů 53 700 kusů, línů 4 150 kusů, úhořů 7 000, cejnů 1 000 a candátích jiker 1 700 000 kusů. Za tuto násadu zapláceno bylo 30 000 Kč. Nájemné za tato povodí platil klub ročně 87 000 Kč.

Národní politika

26. června 1930

Strana 16 – inzerát

Přes prázdniny 2 studentky na byt příjmu. Čes. konver. Šípková, Litovice 159, p. Hostivice. 8763-1

Národní politika

25. července 1930

Strana 3

První rybářský klub v Praze snaží se, aby loňskou katastrofu, kdy vlivem velkých mrazů zmrzly a takřka vyhynuly velké ryby i potěr, napravil tím, že bohatě osazuje všechny své povodí. Jest jisto, že jen společným úsilím všech rybářských spolků a nájemců vod možno vybudovati dílo veliké, aby naše řeky opět slynyly hojností ryb, jak bývalo dříve, co zdá se dnes jako pohádka. Aby svá povodí přivedl na stupeň někdejšího bohatství, bude klub osazovati každoročně určitá povodí a věří, že v několika létech všechny vody, které obhospodařuje, podaří se mu náležitě osadit. Letošního roku se osadilo: Rybníky: Litovice 5 250 kusů kaprů, 1 600 kusů línů, 80 kusů cejnů; Hovoršovice 500 kusů kaprů a 1 500 kusů kapřího plůdku; Pakoměřice 1 500 kusů kapřího plůdku; Toušeň 1 000 kusů kapřího plůdku; Borek 1 350 kusů kapřího plůdku, 850 kusů línů a 100 000 candátích jiker; Křenek 1 350 kusů kapřího plůdku a 100 000 candátích jiker; Kozly 1 700 kusů línů, 2 000 kusů

úhořů, 13 500 kusů kapří násady a 200 000 candátích jiker. Řeky: Štěchovice 100 000 candátích jiker; Dobřichovice 10 000 kusů kapřího plůdku; Všenory 10 000 kusů kapřího plůdku; Bráník-ledárenská tůň 1 500 kusů kapří násady a 100 000 candátích jiker; Bráník tůň vršovická malá 800 kusů kapřího plůdku; Bráník tůň vršovická velká 2 500 kusů kapřího plůdku; Praha I. a II. 3 000 kusů kapřího plůdku, 5 000 kusů úhořů a 500 000 candátích jiker. Kupní cena násady letošního roku činí Kč 30 000,- a roční nájem za povodí letos osazená činí Kč 120 000,-. Snahou klubu jest, aby zákony a nařízení o provozování rybolovu byly členstvem zachovány, aby vody nebyly znečišťovány a otravovány a aby nařízení rybářství se týkající byla prováděna a nynějším poměrům přizpůsobována. K tomu všemu jest třeba hmotných i fysických obětí klubu i jeho členstva, kteří vedle sportu a zábavy pamětlivi jsou též vážné práce. Klub jest odhodlán i nadále své cíle se zdarem vykonávati a dosáhnouti i toho, co dosud vlivem zevních okolností nemohlo býti provedeno. K tomu jest zapotřebí součinnosti všech členů a jest v zájmu všech sportujících, aby práci klubu podporovali. Proto vítáno jest klubu každé upozornění i sdělení různých závad, aby klub mohl na příslušných místech nápravu hledati. Voláme všechny sportovníky ke společné práci, jejíž výsledek jistě vyzní ve prospěch celého rybářského sportu.

Národní listy

26. července 1930

Strana 3

První rybářský klub v Praze snaží se, aby loňskou katastrofu, kdy vlivem velkých mrazů zmrzly a takřka vyhynuly velké ryby i potěr, napravil tím, že bohatě osazuje všechna svá povodí. Letošního roku se takto osadilo: Rybníky: Litovice 5 250 kusů kaprů, 1 600 kusů línů, 80 kusů cejnů; Hovoršovice 500 kusů kaprů a 1 500 kusů kapřího plůdku; Pakoměřice 1 500 kusů kapřího plůdku; Toušeň 1 000 kusů kapřího plůdku; Borek 1 350 kusů kapřího plůdku, 850 kusů línů a 100 000 candátích jiker; Křenek 1 350 kusů kapřího plůdku a 100 000 candátích jiker; Kozly 1 700 kusů línů, 2 000 kusů úhořů, 13 500 kusů kapří násady a 200 000 candátích jiker. Vltava: Štěchovice 100 000 candátích jiker; Dobřichovice 10 000 kusů kapřího plůdku; Všenory 10 000 kusů kapřího plůdku; Bráník-ledárenská tůň 1 500 kusů kapří násady a 100 000 candátích jiker; Bráník tůň vršovická malá 800 kusů kapřího plůdku; Bráník tůň vršovická velká 2 500 kusů kapřího plůdku; Praha I. a II. 3 000 kusů kapřího plůdku, 5 000 kusů úhořů a 500 000 candátích jiker. Kupní cena násady letošního roku činí Kč 30 000,- a roční nájem za povodí letos osazená činí Kč 120 000,-.

Národní politika

10. srpna 1930

Strana 12 – inzerát

Prodám neb vym. za byt v Praze rod. domek v Hostivicích, 10 min. od dráhy, dobré sp. vlakem i autobusem. Zn. Dle dohody s-2963 do adm. t. I. 2965

Národní listy

16. srpna 1930

Strana 4

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 16. srpna. Litovice (Členská Nár. sdruž. o 20. h. U Prchalů) Taj. Červený.

Národní politika

23. srpna 1930

Strana 2 – inzerát

Přijmeme tři mladší obuvníky. Baťa, Hostivice.

9422

Národní listy

7. října 1930

Strana 4

SK Bubeneč v. SK Hostivice 3:1 (1:0) Hráno v Hostivicích o sportovní slavnosti. Hosté představili se jako velmi dobré mužstvo a splnili očekávání. Branky za Bubeneč: Čáda, Čech a Moravec, za Hostivice Ryvora. Staří páni 2:0 pro Bubeneč.

Národní listy

1. listopadu 1930

Strana 5

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 1. listopadu Litovice (Členská N. S. o 20. h. u Prchalů).

Národní listy

4. prosince 1930

Strana 4

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 6. prosince. Litovice (členská NS o 20. h. U Prchalů), prof. Srba.

Národní listy

18. prosince 1930

Strana 6

Oslavy 70. narozenin dra Karla Kramáře.

Hostivice-Litovice. 20. t. m. o 19. hod. akademie.

Národní listy

19. prosince 1930

Strana 3

Oslavy 70. narozenin dra Karla Kramáře.

Hostivice-Litovice. Zítra akademie. Zač. o 19. hod.

Národní listy

30. prosince 1930

Strana 4

Z oslav 70. narozenin dr. K. Kramáře.

V Hostivicích-Litovicích uspořádala místní organizace národně demokratická oslavný večer k poctě 70. narozenin dra K. Kramáře. Za veliké účasti členstva i mnoha příslušníků jiných stran a zástupců korporací promluvil předseda organizace insp. Koula. Ze slavnostního večera byl odeslán blahopřejný přepis dru Kramářovi.

Rok 1931

Národní listy

2. ledna 1931
Strana 5⁴

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Neděle 4. ledna. Hostivice (valná železničářů o 14. h.) Taj. Dědič.

Národní politika

8. ledna 1931
Strana 5

Děcko uhořelo. Manželka dělníka Karla Štětiny v Hostivicích na Unhošťsku, šla krmit dobytek, zanechavši v bytě svého jednoročního synka Jiříka v peřince na zemi vedle kamen. Nešťastnou náhodou vypadl z kamen žhavý uhel přímo na peřinku, která se vzňala. Děcko utrpělo tak strašlivé popáleniny, že jim zakrátko podlehl. Na matku bylo učiněno trestní oznámení pro zanedbání povinné péče.

Národní listy

6. února 1931
Strana 2

Dva výstřely v hostinci.

V obou případech stříleli 18letí hoši. Jeden syn hostinského, po druhé nevítaný host. Ale byl jen přece jen velký rozdíl mezi jejich činy.

Do Jílkova hostince v Hostivicích přišli odpoledne čtyři muži. Hráli do večera karty a obsluhoval je syn hostinského Josef. Když odcházeli, vznikla hádka o placení útraty. Syn hostinského tvrdil, že mu umazali čárky. Když viděl, že nepořídí, poslal služku pro četníky. Tři muži odešli, se čtvrtým, jakýmsi Linkem se hádal dále. Pojednou oni tři Šroubek, Vrzal a Zelenka se vrátili a ve zlém. Jílek, který je znal jako lidi trestané, vytáhl rychle ze zásuvky revolver, vykřikl: „Ruce vzhůru!“ a střílel. Pak vyběhl na dvůr a tam vystřelil ještě jednou na poplach. Výstřelem v hostinci byl zasažen Šroubek do prsou, na štěstí rána nebyla smrtelná. Střela uvízla v kosti. Poležel si však. A syn hostinského byl obžalován před trestním senátem ze zločinu těžkého ublížení na těle, z přestupku proti bezpečnosti života (výstřel na dvoře) a z přestupku zbrojního patentu, neboť právo k držení revolveru měl otec, ne on.

Senát, jemuž předsedal vrchní rada Sitta, odsoudil ho po přiznání řady polehčujících okolností do těžkého žaláře na osm měsíců podmíněčně na tři roky. Žalobu zastupoval státní zástupce dr. Zítek.

⁴ Stejná pozvánka byla otištěna také 4. ledna 1931 na straně 5

Národní listy

17. února 1931

Strana 4

Porucha telefonů. Pražským telefonním účastníkům se oznamuje z telegrafního stavebního úřadu č. 2 v Praze, že právě se vyskytnuvší poruchou telefonního kabelu jsou postiženi účastníci v Hostivicích, Vokovicích, na Vořechovce, ve Střešovicích, v Bubenči (Uralské nám., Kostelní nám., Na Zátorce a Na Valech). Oprava kabelu potrvá několik dnů.

Národní politika

17. února 1931

Strana 4

Pražským telefonním účastníkům se oznamuje z telegrafního stavebního úřadu č. 2 v Praze, že právě se vyskytnuvší poruchou telefonního kabelu jsou postiženi účastníci v Hostivicích, Vokovicích, na Ořechovce, ve Střešovicích, v Bubenči (Uralské nám., Kostelní nám., Na Zátorce a Na valech). Oprava kabelu potrvá několik dnů.

Národní listy

27. února 1931

Strana 2

S tandemem v náručí smrti.

Loni 8. října večer jel od Vypichu k Břevnovu motocykl s přívěsným vozíkem. Bylo již šero, mlhavo a bylo po dešti. Motocykl řídil 28letý adjunkt Jan Kadečka. V tandemem za ním seděla úřednice Ludmila Soldátová, ve vozíku Růžena Křížková.

V tu dobu jelo od Břevnova k Vypichu nákladní auto, řízené šoférem Josefem Barákem. Ten, když viděl rychle jedoucí motocykl, zastavil a čekal, až projede. Kadečka zachytil však řídítka za blatník auta a prudkým nárazem byli všichni tři jezdcí shozeni. Nejhůře bylo se Soldátovou, sedící v tandemem; vymrštěna, dopadla hlavou na patník a byla zabita. Druhá dívka a Kadečka byli zraněni jen lehce.

Dnes zodpovídal se Kadečka před senátem vrch. rady dr. P. Tomana z přečinu proti bezpečnosti života. Hájil se, že byla mlha a šofér nákladního auta, když k němu přijížděl, zhasl světla, takže nemohl se v kritickém okamžiku dobře orientovati. Proti výtce, že jel příliš rychle, namítal, že jel rychlostí 35–40 km. Žaloba, vytýkala však, že bylo po dešti, kluzko, a právě proto bylo nutno jeti opatrně a ne tak rychle. Lékař dr. Brejcha, zavolaný na místo neštěstí, povšiml si, že obžalovaný před tím pil alkohol. Kadečka přiznal, že v Hostivicích vypil pivo a dvě čtvrtky vína.

Soud, uznáv některé okolnosti, zdůrazňované obhájcem sr. Tobischem ku zmírnění rozsahu viny obžalovaného, odsoudil Kadečku pro přečin podle § 335 tr. zák. ke 2 měsícům těžkého žaláře podmíněně na 2 roku, neboť byl dosud zachovalý.

-b-

Národní listy

8. května 1931

Strana 5

Z cyklistického ruchu. Skupinový závod. Praha–Hostivice–Pavlov–Kamen. Žehrovice–Rozdělov–Kladno pořádá župa pražský ČsÚJV za účasti SK Kladno c. o. 17. t. m. Jede se ve skupinách 5 jezdců, z nichž nejméně 3 musí dojetí do cíle. Způsob závodění, zvláště oblíbený v cizině, činí závod mimořádně zajímavým. Start v Praze Na Vypichu o 8:30 hod. na km 3, cíl v Kladně u Lidového domu. Kategorie závodníků i turistů do 25 a přes 25 let. Týž den je na Kladně propagační den s programem: zájezd klubů a žup pražské a středočeské, dopoledne propagační průvod městem, odpoledne cyklist. reje a hry na hř. SK Kladno před Ligovým zápasem AC Sparta v. SK Kladno.

Národní listy

28. května 1931

Strana 3

Když voják zakopne o kolejnici. V úterý v noci pohlížel rotmistr Pavel Nágýo od pěš. pluku 38 jako dozorčí důstojník stráže u zemské zbrojnice v Hostivicích, Když po prohlídce jednoho za strážných ubíral se k rayonu druhému strážního vojína, zakopl doprovázející ho vojín Rauch o kolejnici dráhy, při čemž vyšla z pušky rána a ze strážního náboje zasažen byl rotmistr Nágýo jedním brokem do levého stehna a druhým do pravého boku. Zraněný byl převezen do nemocnice ř. 1 v Praze; zranění není životu nebezpečné.

Národní politika

28. května 1931

Strana 4

Rotmistr náhodně postřelen. Předevčírem v noci pohlížel rotmistr Pavel Nád'ó od pěšího pl. 38 jako dozorčí poddůstojník stráže u zemské zbrojnice v Hostivicích. Když po prohlídce jednoho ze strážných ubíral se k rayonu druhého strážného vojína, zakopnul doprovázející ho vojín Rauch o kolejnici dráhy, při čemž vyšla z pušky rána a náboj zasáhl rotmistra Nád'ó do levého stehna a do pravého boku. Zraněný byl převezen do nemocnice č. 1 v Praze; zranění není životu nebezpečné.

Národní listy

6. června 1931

Strana 10

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 6. června. Hostivice. (Plenárka železničářů o 20. hod. U Hamouzů) vrch. adj. Černý.

Národní listy

7. června 1931

Strana 14

Československá obec sokolská.

Porota, svolaná k posouzení návrhů na text k pochodové sokolské písni, sešla se dvakrát. Došlo celkem 106 prací mimo 3, jež byly vyloučeny pro porušení anonymity. První cena vůbec neudělena a peníz Kč 500 na ni určený rozdělen stejným dílem na druhé a třetí ceny. Uděleny dvě druhé ceny po 300 Kč a dvě třetí ceny po 200 Kč. Dvě druhé ceny uděleny návrhům č. 46 heslo Zkusmo, autor František Lašek-Lukovič, vzdělavatel Sokola Praskolesy a č. 2 heslo Šariš, autor Josef Stíbal, Prešov. Dvě třetí ceny uděleny č. 96 heslo K nejvyšší metě, autor Fr. Pechlát, učitel Hostivice a č. 91 heslo Každý něco pro slet, autorka Zdenka Hrubá, Plotiště č. 321.

Národní politika

13. června 1931

Strana 3 – inzerát

Místní školní rada v Hostivici vypisuje v Úředním listě č. 135 ze dne 12. VI. 1931 veřejnou soutěž na přístavbu a nástavbu školy. 388-1

Národní politika

31. července 1931

Strana 4

Nehoda na ulici. Včera při přecházení Belcrediho třídy v Holešovicích zachycena byla motocyklem O-I-551 soukromnice Anna Filipová, která byla povalena a zraněna. Jak se zjistilo, utrpěla vnitřní zranění a četné oděrky na těle. Na motorce seděl strojní sazeč Jan Šesták z Hostivic, který v posledním okamžiku závčas se vyhnul a tak zabránil velkému neštěstí. uh.

Národní politika

4. srpna 1931

Strana 3

Péče o školství na Kladensku. Školství na Kladensku se v posledních létech podstatně zlepšuje a nových budov školních neustále přibývá. Obec Třebušice chce ještě letos dostavět obecnou školu nákladem 350 000 Kč, v Rynholci obecná škola se dostavuje, obec Doksy hledá potřebnou úhradu na novostavbu školy. Nařízeno stavět nové školy mají obce Družec, Chyňava, Hostivice, Hnidousy a Unhošť. Také obec Lány hledá na stavbu školy příslušnou úhradu. -ka.

Národní listy

24. srpna 1931

Strana 4

SK Hostivice v. Meteor Vyšehrad (AB filmová XI.) 3:2 (2:1). Hráno v Hostivicích. Zálohy 1:4.

Národní politika

4. září 1931

Strana 2

Nové letiště pro Prahu. Nové pražské letiště buduje se v Ruzýni na prostore 105 hektarů, nákladem 70 milionů Kč. Pravidelný denní provoz letecký v Praze dosahuje výše 30 pravidelných příletů a odletů se 130 osobami. Nové letiště, s jehož stavbou v Ruzýni umožní 150 řádných příletů i odletů celkem s 1 000 osobami. Pozemek na nové letiště stál 14 milionů Kč. Na letišti bude vybudováno moderní letecké nádraží s celní a revisní pohotovostí, velkou restaurací a hotelem. Průměr letiště bude činiti 900 m, na jeho východní straně bude postaveno osm hangárů, každý o rozměrech 50 × 35 × 10 m. Vedle toho budou zde i dílny na opravu motorů, garáže a autopark pro 500 automobilů, vlastní letecké povětrnostní stanice, byly pro personál a železniční přípojka k nádraží v Hostivicích.

Národní listy

11. září 1931

Strana 5⁵

Z Československé národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 12. září. Litovice (plenárka Nár. sdružení o 19 ½ h. U Prchalů).

Národní politika

18. září 1931

Strana 8

Ze soudní síně.

Sekyrou a břitvou na ženu...

Manželství, která končí tragédiemi. (Před pražským porotním soudem.)

[...]

V porotním sboru zasedli tentokráte jen samí muži. Což je zajímavé! Státní zástupce i obhájce právem se báli žen, a proto je šmahem zamítali. V porotě zůstali jen muži, a to:

[...] Ant. Hakl, mistr zednický z Hostivic, [...]

[...]

⁵ Stejná pozvánka byla otištěna také 12. září 1931 na straně 5

Národní listy

21. září 1931

Strana 4

SK Hostivice v. Čechie Smíchov 6:2 (4:0). Fair zápas v Hostivicích.

Národní politika

6. října 1931

Strana 10

Ze soudní síně.

Zavraždil milou. (Před pražským porotním soudem.)

[...]

V porotním sboru zasedli [...] a Antonín Hakl, mistr zednický z Hostivic.

[...]

Národní politika

14. října 1931

Strana 3

Dva nebezpečné pády. [...] – Včera odpoledne spadl na Horním nádraží v Holešovicích se žebříku 35letý dělník Ant. Vodolan z Hostivic a zlomil si nohu v kotníku. Byl dopraven na kliniku prof. dra Schloffera.

Národní politika

21. října 1931

Strana 3

Nešťastný pád stařeny na dvoře. Včera odpoledne upadla na dvoře hostince v Karlíně 73letá Anna Kaucká z Hostivic a zranila se tak, že zůstala ležeti v bezvědomí. Byla přivolanou záchrannou stanicí dopravena do všeobecné nemocnice, kde bylo shledáno, že si zlomila levou ruku v zápěstí a způsobila otřes mozku. Byla ponechána v nemocnici na klinice prof. dra Jiráska.

Rok 1932

Národní listy

1. ledna 1932
Strana 13

Přání štěstí, zdaru, zdraví v Novém roce 1932 prostřednictvím Národních Listů svým přátelům a známým zasílají:

[...]

Litovice: Náprstek Josef, cejchovní revident

[...]

Národní listy

6. ledna 1932
Strana 5

Z naší strany. Schůze na venkově. Středa 6. ledna. Hostivice (valná železničářů), taj. Dědič.

Národní politika

19. ledna 1932
Strana 14 – inzerát

Vilu a auto Ford nákl. prodá Hruša, Hostivice.

3067

Národní politika

3. února 1932
Strana 4

Zprávy z Kladenska. – V politickém okrese kladenském budou konány obecní volby mezi 28. únorem a 19. březnem v těchto obcích: Kladno, Kročehlavy, Rozdělov, Dušníky, Hostivice, Pavlov, Malé Přílepy, Velké Přítočno a Tachovice.

Národní politika

7. února 1932
Strana 11

Ford na 10 q prodá levně Kafka, Litovice-Hostivice.

2897

Národní politika

10. února 1932

Strana 4

Okradl rolníka. V noci na pátek vloupal se neznámý pachatel do usedlosti rolníka Václava Zikla ve Břvech u Hostivic, kde odcizil různé skvosty za 6 000 Kč a bubínkový revolver. Pachatele se nepodařilo dosud vypátrati. –ka.

Národní politika

20. února 1932

Strana 3

Doplňovací volby na Kladensku. Okresní úřad v Kladně vypsál doplňovací volby v okrese kladenském pro řadu obcí na neděli 20. března. Voliti se bude v tento den v Kladně, Kročehlavech, Rozdělově, Drahelčicích, Dušníkách, Hostivici, Chrustenicích, Jenči, Jinočanech, Litovicích, Makotřasech, Pavlově, Malých Přílepech, Velkém Přítočně a Tachlovicích. Ihned po vypsání těchto voleb byly ve čtvrtek podány v Kladně kandidátky soc. dem., komunistické oposice, čsl. nár. soc. Mimo to bude podána kandidátka nár. dem., majitelů domů, strany republikánské, Ligy a strany lidové. V městě Kročehlavech byly podány dosud čtyři kandidátní listiny, nár. dem., soc. dem., čsl. nár. soc. a komunistů. Ve všech obcích je možno pozorovati zvýšený volební ruch. –ka.

Národní listy

4. března 1932

Strana 6

Z naší strany. Schůze na venkově. Sobota 5. března. Litovice (NS o 19. hod. U Prchalů), taj. Červený.

Národní listy

10. března 1932

Strana 5

Z Kladenska. K obecním volbám v Hostivicích. Kandidátní listina organizace Čsl. N. C. v Hostivici byla sestavena takto: 1. Jan Heim, továrník, 2. Fr. Koula, inspektor čs. st. drah v. v., 3. Josef Najman, soustružník, 4. MUDr. Hugo Houba, lékař, 5. Josef Nachtman, železničář, 6. Josef Vobořil, účetní, 7. Josef Svoboda, strojní zámečnick. – Tato kandidátní listina obdržela č. 2, a je přijímána občanstvem všech vrstev sympaticky, neboť národní demokracie v Hostivici kandiduje vesměs dobré a poctivé pracovníky.

Národní listy

15. března 1932

Strana 2

Poslanec Fr. Ježek promluví dnes, dne 15. března na veřejné volební schůzi u Šroubků v Hostivicích u Prahy, zítra 16. t. m. na veř. voleb. schůzi u Maisnerů v Kročehlavech u Kladna a dne 17. t. m. na veř. voleb. schůzi v Národním domě v Olomouci.

Národní listy

19. března 1932

Strany 2 a 4

Volby na Kladensku. V neděli 20. března kandiduje čl. národní demokracie na Kladensku v těchto obcích: Kladno kand. listina č. 10 (vede lékař MUDr. Ig. Hajn). – Kročehlavy kand. list č. 3 (vede řed. škol. Ant. Dubský). – Rozdělov kand. list č. 5 (vede úř. H. Ra-
boch. – Hostivice kand. list č. 2 (vede továrník Jan Heim). – Dušníky kand. list. č. 6 (vede
báň. inspektor Jos. Baumann). – Velké Přítočno kand. list č. 2 (vede dílovedoucí Jos.
Kafka). – Chrustenice kand. list č. 2 (vede obchodník Felix Harvánek).

Úspěšný vstup místní organizace Národní demokracie v Hostivicích do obecních voleb.

V úterý dne 15. března pořádala místní organizace Čsl. N. D. veřejnou schůzi voličů, na kterou byl pozván jako hlavní referent poslanec F. Ježek a zástupci všech občanských stran v místě. Jednání zahájil p. předseda Koula uvítáním všech přítomných z místa i hostů z Unhoště. Poslanec F. Ježek ujav se slova pojednal v obsáhlém referátu o všech politických i hospodářských aktualitách a velmi výstižným způsobem precisoval stanovisko strany k defaitismu a aféře hakenkreuzlérské. Jeho referát, myšlenkově hluboko založený a s noblesností p. poslance vlastní podaný, zanechal u všech přítomných, a bylo jich více jak 100, dojem ten nejlepší. Předsedající děkovav referentu vyzdvihl zásluhu poslance Ježka na vyvolání rázného postupu státní administrativy proti německé iredentě, jakož i za všechny úspěšnou práci pro členy strany konanou. Dále za stranu agrární promluvil tajemník Thorn, za stranu lidovou p. Fendrich a v debatě za učitelský stav p. řídící Seifert. K závěru schůze promluvil taj. Nejedlý o idei národní solidarity jako stěžejním bodu programu naší strany.

Jak průběh tohoto projevu ukázal, stala se místní organizace N. D. v Hostivicích krystalizační základnou plodné politiky všech politických složek, které pro dobro obce a celého národa chtějí pracovat.

Kandidátní listinu naší strany vede p. Jan Heim, továrník. Voličové a voličky v Hostivicích, podpořte svou důvěrou kandidátní listinu Čsl. národní demokracie a volte v neděli dne 20. března kandidátní listinu číslo 2.

Národní politika

22. března 1932

Strana 3

Výsledky nedělních voleb do obcí. Hostivice: obdrželi: Republikáni 154, 4 (146, 3), lidovci 207, 5 (143, 3), nár. dem. 144, 4, živnost. 126, 3 (114, 3), soc. dem. 122, 3 (106, 2), nár. soc. 239, 6 (280, 6), komunisté – III. internacionála 219, 5 (306, 7).

Národní listy

21. dubna 1932

Strana 2

Podvodník, vydávající se za inženýra, chtěl podvést státní dráhy. O rafinovaný podvod pokusil se neznámý podvodník, vydávající se za inženýra Vorla ve stanici Hostivice u Unhoště. Přišel ke staničnímu úředníkovi a sdělil mu, že posílá na Slovensko čtyři bedny s radiopřístroji. Předložil mu také čtyři nákladní listy a žádal zálohu 640 Kč, jelikož prý bedny s radiopřístroji mají cenu 5 000 Kč. Úředník chtěl se přesvědčiti o obsahu beden a tu milý inženýr řekl, že se půjde zeptat šéfa. A víc nepřišel. Jak bylo zjištěno, bylo v bednách kamení. Po podvodníku se pátrá a varuje se před ním.

Národní politika

21. května 1932

Strana 7

Unhošť. Veřejné okrskové cvičení 29. t. m. za účasti jednot: Hradčany, Dejvice, Ruzyně, Řepy, Hostivice, Jeneč, Kyšice, Červený Újezd, Chýně a Unhošť. Pro pražské jednoty bude vypraven zvláštní vlak. Předsletové veřejné cvičení stane se dostaveníčkem značného počtu Sokolstva. Účast cvičících složek V. okrsku je povinná. -ka

Národní politika

1. června 1932

Strana 7

Hledají se svědci srážky osobního auta s motocyklem, sběhnuvší se 12. dubna 1932 o 15. hod. odpo. na státní silnici u Hostivic, zejména pak šofér auta, jedoucího do Karlových Var, který těžce zraněného Trojana odvezl do Hostivic k lékaři dru Houbovi. Adresy buďtež hlášeny do advok. kanceláře Dr. Procházkové, Praha II., Spálená 38, telefon 218-78. 78863

Národní politika

3. června 1932

Strana 5

Kromě I. a II. ligy, jakož i amatérského mistrovství budou tuto sobotu a neděli sehrány ještě tyto zápasy: Sobota: [...] Čechie Hostouň–SK Hostivice, [...]

Národní politika

5. června 1932

Strana 9 – inzerát

Učně na lakýrnictví, řád. př. na byt a str. J. Jandera, Hostivice.

2538-1

Národní politika

31. srpna 1932

Strana 7

Tragická smrt dvou bratří na motocyklu. V pondělí po 19. hod. jeli směrem od Bílé Hory do Hostivic na novém motocyklu bratři Šmídové z Hostivic. Stroj řídil 25letý František, na tandemu seděl 19letý Jaroslav. Když vjeli po státní silnici na hranice okresů smíchovského a kladenského do silniční zatáčky, byli oba z neznámé příčiny s motocyklu vymrštěni. Starší František zůstal na chodníku silnice, druhý asi 3 m v silničním příkopě. Motocykl ležel o 10 m dále. Oba bratři měli zlomený vaz a pravděpodobně zranění vnitřní. K neštěstí podle provedeného šetření došlo asi tím, že František za prudké jízdy ztratil vládu nad strojem. Je zajímavé, že motocykl byl jen nepatrně poškozen a byl schopný další jízdy.

–ka–

Národní politika

25. června 1932

Strana 7 – inzerát (vynechány výkresy)

Výstavba ideálních rodinných domků v Hostivici na hranicích Velké Prahy od 18. do 28. září 1932. Vstup volný, prohlídka zdarma.

Domky sestávají: v přízemí: s velké kuchyně 20 m², předsíně, spíže, klosetu a sklípku; v podkroví: velké ložnice 20 m², malého pokojíku a půdy.

Domky nejsou stavěny za žádných náhražkových stavebních materiálů, nýbrž z nejlepších strojních zličiných cihel, základy z kopaninské opuky, facada škrábaná imitace břízolitu, krytina dvojitá z červenopečeckých tašek. Každý domek má předzahrádku, dvorek a zahrádku vzadu s bohatou černou půdou.

Architektonické řešení, jakož i veškeré práce stavitelské velmi pěkně a solidně provedl arch. Josef Hudec, stavitel v Břevnově, Dvořeckého ul. Rovněž i veškeré řemeslné práce provedeny známými a solidními živnostníky. Domky jsou osvobozeny od daní a převodních poplatků dle zákona o stavebním ruchu.

Osobní i nákladové nádraží jest v místě, ke stanici elektrické dráhy v Břevnově jest necelá hodina pěšky, takže každý, komu jest nutno docházeti do Prahy, vykoná denně zdraví velmi prospěšnou a příjemnou procházku. Státní autobus má započítati jezdit co nejdříve.

200 metrů od domků při hlavní karlovarské silnici bude zřízeno veřejné státní koupaliště.

Poloha stavenišť má velmi mírný sklon k jihu, slunce celý den.

Okolí jest velmi příjemné s dalekým rozhledem, zvláště pěkně působí pohled na nedalekou obou a letohrádek Hvězdu. V těsném sousedství jsou veliké zahrady a růžové pláže fy Josef Strnad, velkozahradnictví v Praze, Ruzyni a Veleslavíně.

Celý domek ihned k nastěhování připravený jest za pouhých 35 000 Kč a parcely dle velikosti od 3 500 Kč. Složití nutno hotově na domek nejméně 18 000 Kč a zaplatiti celý pozemek, na zbytek opatřím sám úvěr.

Chodníky a silnice jsou provedeny současně se stavbou domků, takže jest úplný, bez potřebných jakýchkoli dodělávek.

Elektrické světelné vedení a vodovodní zařízení jest v domcích zavedeno.

Přijďte se nezávazně podívat a jistě budete výpravou domku, solidností stavby a veškerých řemeslných prací, jakož i levnou cenou překvapeni.

Koupí domku zajistíte si velmi levné a trvalé bydlení ve vlastním domě, bezpečné a výhodné uložení svých úspor.

Zásadou mojí jest stavěti solidně a levně, s nejmenším ziskem a tím čeliti nynější bytové a hospodářské krizi.

Koupí domku umožníte mi další podnikání a přispějete k odstraňování krise a při tom jen získáte.

Kdo nechtěl by koupiti domek hotový, může si koupiti pouze parcelu a postavit si domek sám dle svého přání. Parcely jsou velmi levné, 1 sáh čisté plochy i s investicí na zřízení silnice pouze 89 Kč.

K domkům možno jeti Buštěhradskou drahou do stanice Ruzyně neb Hostivice a odtud jest asi 20 minut pěšky, informace o směru cesty na staveniště ochotně podají zřizenci dotyčných nádraží.

Těž možno jeti na konečnou stanici elektrické dráhy č. 1 a 22 do Břevnova, odkudž Vás doveze autobus až k domkům.

Informace ústně neb telefonicky milerád sdělím a těším se, že navštívíte tento český podnik v Hostivici vedle zahrad pana Strnada, kdež jsou domky zdarma k volnému a nezávaznému prohlédnutí.

Bude mi velkým potěšením, poctíte-li mne vzácnou Vaší návštěvou a použijete mých služeb.

V úctě Václav Morávek, Praha-Břevnov, ulice 8. listopadu 572. Telefon 415-86.

78686

Národní listy

14. července 1932

Strana 4

Československá národní demokracie. Valnou hromadou v Hostivici-Litovicích zvolen byl předsedou Fr. Koula, inspektor drah, místopř. Jan Heim, továrník, jednatelem Josef Náprstek, cejch. revident, pokladníkem Jos. Nachtman, železničář.

Národní politika

17. července 1932

Strana 8

Sokolský věstník. „Lví silou, vzletem sokolím“. Po mohutných sletových prostných uchvacujících obecenstvo, odcházeli stateční borci za nadšeného potlesku desetitisíců svižným krokem při zvucích pochodové písně „Lví silou“ do svých šaten. Druhého dne za zvuků této pochodové písně nastupovali starší bratři k prostným. I v dalších dnech sletových ozývaly se známé zvuky pochodové písně „Lví silou“ rozlehlým cvičišťem. Většině obecenstva není asi známo, kdo byl skladatelem tohoto pochodu. Všeobecně má se za to, že skladatelem pochodu je známý kapelník kolínské sokolské hudby F. Kmoch. Uslyšev známé zvuky písně, vzpomněl jsem na autora, jímž byl učitel F. J. Pelz.

Popud k písni „Lví silou“ nutno hledati v nadšení, které vyvoláno bylo prvním sokolským sletem v r. 1882, pořádaným na paměť 20letého trvání mateřské jednoty pražské. Byl to slet, konaný na ostrově Střeleckém a řízený drem. Mir. Tyršem. Myšlenka sokolská ukázala se ve své velikosti a probudila nadšení v tisících duší českých. Není tedy divu, že i F. J. Pelz, který myšlenke sokolské rovněž byl nakloněn a pro věc sokolskou mnohé vykonal, v šťastné chvíli šťastnou myšlenku vyjádřil slovy i hudbou.

První zpěváčkové této písně byly vlastní děti skladatelovy. Večer, po namáhavé a vysilující práci školní, rád hrával Pelz na housle, které mistrně ovládal. V kruhu milé své rodiny při hraní různých písní, vyloudiv na houslích kteréhosi večera i nápěv sokolské písně „Lví silou“. Děti s radostí zanotovaly slova, a kdykoliv potom zaslechly otce na housle píseň hráti, neodolaly, aby otce slovy nedoprovázely.

Fr. J. Pelz upravil píseň k pochodu a zdařilou tuto skladbu vydal tiskem 1884 u G. Rödera v Lipsku (nebylo tehdy u nás ústavů k rytí not). Skladba vydána byla pro piano a pro salonní orchestr. Skladbu věnoval autor tělocvičné jednotě „Sokol“ v Kralupech nad Vltavou při jejím založení. A právě tímto sokolským pochodem stalo se jméno F. J. Pelze jako hudebního skladatele populárním. Píseň vnikla do všech jednot sokolských a bezmála půl století hlaholí již v našich tělocvičnách a po širých nivách drahé naší vlasti.

Píseň tato, vlasteneckým duchem procítěná a hudebně šťastně vyjádřená, sílila bratrstvo sokolské v době útisku rakouského, kdy dvouhlavý orel zatínal spáry v tělo Sokola, aby znemožnil mu vývoj.

Píseň tu pěli a dosud pějí bratři naši všude, kde Sokol rozepjal křídla svá, tato píseň zaznívá i z hrdel bratří našich daleko za hranicemi, až za širým mořem v nové oblasti jejich.

Píseň „Lví silou“ stala se za půlstoletí tak oblíbenou, že slyšeti ji možno při všech cvičeních, slavnostech a sletech sokolských doma i za hranicemi. V době výstavy jubilejní (1891) a národopisné (1895) zahajovány byly večery na výstavišti při tryskající fontáně pochodem „Lví silou“.

Píseň i při výletech sokolských povzbuzovala k nadšení a její rázný rytmus strhával k zanotování, když po dlouhém pochodování dostavovala se únava. Stačilo jen zanotovati „... a byť i cesta daleká ...“ a hned rázovalo se veseleji.

Píseň vykonala i jinak mnoho k prospěchu naší věci sokolské i národní, neboť slova její hlásala náš program, vybízela k osvobození vlasti a věštila naši volnost a svobodu.

Není tudíž divu, že v době světové války zněla i na všech frontách, kde bratři naši bojovali za svobodu a samostatnost českého národa. Sílila a povzbuzovala je v boji proti dávnému nepříteli.

Plných čtyřicet osm roků zaznívá píseň tato a dosud nezevšedněla; naopak mladší bratři a sestry pěj jí v dnešní době s nemenším zápalem, jako pěli ji starší jejich druhové v dobách minulých. Vnikla tak do krve sokolské, že nedovedeme si ani mysliti bratry, sestry, dorost nebo žactvo, kteří by písně té neznali a nezpívali.

Stala se sokolskou hymnou a možno říci, že znárodněla.

Text písně „Lví silou“ přeložen r. 1905 do chorvatštiny a skladatel požádán o harmonisování písně pro mužské kvarteto. I do němčiny byla tato jadrná, pochodová píseň přeložena K. Frankenbergrem a roku 1913 otištěna v časopise Union.

Ukázka překladu písně pro zajímavost otištěna též ve 20. čísl Věstníku sokolského ročník 1913.

Spisovatel a hudební skladatel Frant. Jos. Pelz, povoláním učitel, narodil se 23. září 1848 na Zbraslavi a zemřel 30. prosince 1922 v Hostivici pod Bílou Horou, kde skoro 40 roků žil a blahodárně působil. Pohřben je na hřbitově v Praze-Bubenči.

Pochod „Lví silou“ přinesl F. J. Pelzovi mnohou trpkou chvíli, neboť byl v pozdějších letech nezasvěcenci považován za skladbu F. Kmocha. Kapelník F. Kmoch má však tu zásluhu, že pochod se svou chvalně známou kapelou často hrával, zvláště na výstavě jubilejní a národopisné.

Původní výtisk pochodové písně zaslán byl též ČOS a uložen do sokolského musea.

Mnohé jednoty v Čechách i na Moravě jmenovaly autora sokolského pochodu „Lví silou“ svým zakládajícím členem. Též ČOS roku 1905 ocenila hudebně skladatelskou činnost F. J. Pelze a poctila ho čestným uznáním.

Sokolstvo provždy zachová u vděčné paměti skladatele sokolské hymny „Lví silou“, kterou skoro po půlstoletí se sílilo a povzbuzovalo a kterou oživovati bude vždy památku F. J. Pelze.

Sokol v Hostivici při 10. výročí úmrtí skladatele odhalí 25. září t. r. pamětní desku na radniční budově, bývalé to škole, kde skladatel v učitelském úřadě dlouhá desetiletí působil.

Sokolským heslem navždy zůstanou slova odkazu Pelzova: „Lví silou, vzletem sokolím!“

Fr. Pechlát

Národní politika

19. července 1932

Strana 16 – inzerát

Do hokynářského obchodu příjmu do komise, hod. se k tom. oboru L. Bandurenková, Litovice č. 194, p. p. Hostivice. 1501

Národní politika

21. srpna 1932

Strana 12

Prodá se domek o 5 m. zahr., elektr., voda, dráha 10 min. Hostivice u Prahy č. 318.

10562-1

Národní politika

21. září 1932

Strana 6

Pamětní deska skladateli sokolské hymny. Sokol v Hostivici odhalí 2. října pamětní desku učiteli, spisovateli a hudebnímu skladateli Fr. Pelzovi, autoru sokolského pochodu „Lví silou“. Pelz narodil se r. 1848 na Zbraslavě a zemřel r. 1922 v Hostivici, kde přes čtvrt století působil. Jeho práce literární a hudební došly značného ocenění. Na národopisné výstavě byl za své práce instrumentální a vokální vyznamenán první cenou. Pamětní deska bude Pelzovi odhalena na bývalé školní budově, dnešní hostivické radnici. -ka

Národní politika

2. října 1932

Strana 3

Pamětní deska autoru sokolského pochodu „Lví silou“ Fr. J. Pelzovi, učiteli a spisovateli, bude dnes o 2. hod. odpo. odhalena na radnici (býv. škole) v Hostivici u Prahy. Fr. J. Pelz narodil se 23. září 1848 na Zbraslavi, zemřel 30. prosince 1922 v Hostivici a pohřben v Praze-Bubenci. Mimo pochod „Lví silou“, věnovaný Sokolu v Kralupech n. Vlt., složil mnoho jiných hudebních skladeb, věnovaných sokolským jednotám. Z nejznámějších jsou: Slavnostní pochod Sokola kladenského, Vlasti stráž, pochod Sokola v Bráníku, pro Sokol v Hostivici Podbělohorskému Sokolu. – Pro ženy složil Píseň českých sokolek, ženám americkým v Clevelandu věnoval Pochod sokolek. Pro smyčcový orchestr napsal arii Mařenky z Prodané nevěsty, velkou skladbu, již provedl Kovařovic při symfonických koncertech na Národopisné výstavě. V Zemském ústředí jednot hasičských byl hudebním referentem a složil i sebral na 200 pochodů.

Národní politika

4. října 1932

Strana 5

Kopaná. Příští zápasy. Největší zájem příští neděle bude soustředěn k mezistátnímu utkání Československo–Jugoslavija, který bude vybojován v Praze na hřišti Slavie. V důsledku tohoto utkání budou ostatní význačné zápasy sehrány buď v sobotu neb v neděli dopoledne. [...] Další zápasy: [...] SK Hostivice–Admira XIII., [...]

Národní politika

5. října 1932

Strana 9

Konkurs byl uvalen na jmění: [...] Jar. Plzáka, obch. kol. zb. v Janečko, p. Hostivice (Ihůty 25., 14. října a 11. listopadu); [...]

Národní listy

9. října 1932

Strana 7 – inzerát

Výstava rodinných domků v Hostivici prodloužena do 30. října. Pravidelné autobusové spojení z koneč. stan. el. dráhy v Břevnově (červený autobus). 79188

Národní politika

14. října 1932

Strana 3

Dvě srážky motocyklů s automobily. [...] – Včera odpoledne srazil se na křižovatce ulic Pod Kaštany s Korunovačnickou v Bubenči úředník Rudolf Potůček z Bubenče, Wintrova ul. č. 11, který jel na motocyklu, s osobním automobilem, řízeným šoférem Josefem Kučerou z Hostovic u Kladna. Podle výpovědi šoféra narazil Potůček přímo se svým motocyklem na přední kolo auta a spadl těsně před kola auta, Kučera však na místě zastavil. Potůček byl Kučerou odvezen do Bubenče na policejní strážnici a odtud záchrannou stanicí do všeobecné nemocnice. Utrpěl komplikovanou zlomeninu pravé nohy v kotníku a v bérce. Byl ponechán na klinice prof. dra Schloffera. Kučerovi byl zabaven vůdčí list.

Národní listy

16. října 1932

Strana 13

Promoce v USGA. Odznak zkušených řidičů USGA. byl propůjčen těmto pánům: [...] Frant. Suchánek, Litovice; [...]

Národní listy

27. října 1932

Strana 2

Vojenská oslava státního svátku v Praze.

Na všech vojenských budovách vyvěšeny jsou dnes státní vlajky. Ve všech kasárnách uspořádány budou přednášky spojené s akademiemi. Veřejné vojenské koncerty jsou dnes na Hradčanském náměstí a u Musea, kde od 15:30 hodin do 17. hod. hrají hudby pražských pěších pluků 5. a 28. Státní svátek bude zahájen ráno přehlídkami a slavnostními přísahami, které se konají v šesti střediscích, t. j. ve Štefánikových kasárnách, Žižkových kasárnách, kasárnách Roháče z Dubé, Na baště XI., na letišti ve Kbelích a v Hostivicích. Všude jest nejdříve přehlídka nejvyšším představeným, pak proslov a přísaha nováčků, načež ze všech středisek odpochoďují útvary na seřadiště nad Hradčanským náměstím k holdu vrchnímu veliteli branné moci, prezidentu republiky. Tam na rozkaz posádkového velitele v 10:45 hodin vyrazí pochodový proud k pochodu hradem před prezidentem republiky. V 9. hod. zúčastní se čestná rota p. p. 48. slavnosti vztyčení státní vlajky u Pamětní desky „Osvobození“ na Obecním domě hl. m. Prahy. Začátek této slavnosti bude ohlášén 28 čestnými dělovými ranami, vypálenými z posice na Petříně děl. plukem 151.

Národní listy

8. listopadu 1932

Strana 6

Lovecká jízda Hubertova Válečné školy v Praze.

V sobotu 5. t. m. uspořádala Válečná škola jako každoročně tradiční loveckou jízdu Hubertus, jež se stala sportovní a společenskou událostí prvního řádu. Společnost, čítající na 150 jezdců, vyjela za krásného počasí od meetu na Vipichu ve třech skupinách. První skupina nejlepších jezdců-hostů byla vedena masterem mjr. Charvátém, velitelem pomocné eskadrony Válečné školy. Cesta vedla přes Petřiny po strmém svahu k libockému rybníku do Divoké Šárky, odtud pak lesem po slezení hlubokého úvalu až na konec šáreckého lesa a obloukem zpět k Nebušicům. Odtud ke Kněževsi krásným lesním údolím, zbarveným zlatým podzimním listím, přes Dlouhou Míli na civilní letiště, kde po dlouhém cvalu byly překonány některé přírodní překážky. Dále se jelo přes Ruzyň do Hvězdy a zpět na Vipich k halali.

Druhá skupina frekventantů Válečné školy a jejich hostů vykonala bezvadně za masterem pplk. gšt. Kučerou touž trať. Třetí skupina záložních důstojníků a civilních hostů za masterem kpt. Statečným jela od meetu k motolskému cvičišti ke stanici Řepy, pak přes Hostivice a litovický potok, který byl na několika místech přeskočen, k Ruzýni, přes civilní letiště, Dlouhou Míli a zadním údolím Šárky přes Liboc a přes Hvězdu k halali zpět na Vipich. Když se všechny skupiny vrátily k halali, byly uspořádány výběhy o ceny ve třech skupinách pánů a jedné skupině dam, s výsledky:

I. skupina: 1. stud. Pazour (Honora) – Selská jízda, 2. stud. Pojkar, 3. bankéř Knapp.

II. skupina: 1. špkt. Havelský, Válečná škola. 2. ryt. Kořínek, 3. kpt. Chaura, 4. špkt. Svoboda.

III. skupina: 1. ppor. v záloze Oberland (Galán) – Selská jízda, 2. ppor. dr. Dvořák, 3. npor. v z. Tesařík.

IV. skupina dam: 1. pí Mendlová, 2. pí. Kornová, 3. pí. Sláviková. – Jízdy zúčastnili se buď jako jezdci nebo jako hosté z kruhů vojenských gen. Klecanda, gen. Luža s chotí, gen. Petřík, plk. dr. Koutňák, plk. Seidl, plk. Volf, mnoho důstojníků z MNO, Válečné školy, francouzské misse a útvarů celé posádky. Z civilních hostů jmenujeme kancléře dr. Šámala, býv. min. dr. Slávika, dr. Páska, konsula Hřebíka, vrch. prokuristu Picka, arch. Machoně, tov. Tanzera, inž. Pažouta, tov. Pleskota, většinou v doprovodu svých dam, a jiné četné zástupce pražských jezdeckých spolků, jízdního Sokola, Honební společnosti a Selské jízdy. – Po skončení rozjížděk byly rozdány pí. Sužovou, chotí velitele Válečné školy, upomínkové odznaky všem jezdcům a vítězům krásné ceny. Na tisíc diváků sledovalo rozjížděky a průběh krásné jízdy, na jejíž opakování se všichni účastníci budou opět celý rok těšiti.

R. Š.

Národní listy

15. listopadu 1932

Strana 3

Ukradený motocykl. V sobotu dne 12. t. m. ukraden byl Rud. Protivovi z Hostivice u Prahy motocykl značky JAWA, který si postavil před kavárnou Slavie v Kladně. Motocykl je obsahu 500 ccm, model 1932, č. motoru 1435, poznávací značka 14.962-Č.

O čem se mluví. Kde by se mělo v první řadě šetřit? Hradní vodovod, přivádějící užitkovou vodu z jenečského státního velkostatku, je drahocennou technickou hračkou. Má být provedena velkolepá práce, o níž by se jednou v historii mluvilo, jak o kanálu suezském nebo panamském. Marrně bylo odborníky poukazováno, že místo drahocenných staveb rybníčků, jichž hráze připomínají terezínskou pevnost, stačilo vésti z Vltavy filtrovanou vodu nejkratší cestou jelením příkopem do hradu., kterýžto projekt nebyl by stál ani desetinu dosavadních nákladů na znovuzřízení starého hradního vodovodu. Stavební odbor hradní vypracoval nový plán, dle něhož se prý jedná o přeložení karlovarské silnice a zatopení ještě dalších komplexů úrodné půdy, odňaté zemědělskému hospodaření a znehodnocení státního velkostatku, neboť ve zřízených rybníčcích nepřipustí se racionelní pěstování ryb, jak o tom svědčí výpověď smlouvy dosavadnímu nájemci litovického rybníka. Zřizování nových rybníků po hradní vodovod lze považovati za bezcenné si hraní, poněvadž budou napájeny pouze nepatrným potůčkem a odkázány na milost a nemilost sv. Petra, dá-li pršet nebo ne. O této věci se už kdysi jednalo, jeden z agrárních senátorů upozornil na neúčelnost hradního vodovodu, ale jak se zdá marně. Bylo by tedy záhodno dnes, kdy všechny vrstvy národa jsou těžce postiženy sanací neblahých financí republiky, aby pan finanční ministr nařídil prozkoumání projektu hradního vodovodu odborníky a do té doby, než bude podán řádný posudek, odepřel finanční prostředky na další jeho provádění. Státní lesy a statky vykazovaly loni deficit 60 milionů Kč a snaží se nyní, kde mohou, úsporami, vhodným pronajímáním částí svého hospodářství i racionelním hospodařením tento deficit zmírnit. Má právo jiný státní odbor rušiti jich činnost svými náklady, místo pěstování zemědělských produktů nutiti je k pěstování divokých kachen a vodních slípek. – Ing. V. M.

Národní politika

19. listopadu 1932

Strana 2

Zítří bude loven u Prahy veliký rybník litovický poblíž Hostivic v unhošťském okrese, který už nebyl šest let loven a slibuje pěknou úrodu. S výlovem se počne o 8. hod. ranní; také počasí slibuje být trvale pěkné podobné atrakci. V rybníku budou velmi zdatní jedinci, jichž se tu – jenom u kapří násady – čeká přes 150 centů. Je příležitost k levnějšímu nákupu ryb, nehledě ani k milé podívané, pro Pražana ne zrovna nejčastější.

[Výstřížek z neurčených novin]

12. prosince 1932

Pomocná akce v Litovicích. Ve středu minulého týdne konána byla na obecním úřadě v Litovicích společná porada, svolaná starostou obce, na níž pozvány byly všechny místní spolky a korporace. Zúčastněným zástupcům přednesl starosta obce celkovou situaci o nezaměstnanosti v obci a zároveň je seznámil s dnešním finančním stavem obce, který zabraňuje, aby obec sama podnikla investiční práce jako práce nouzové, neboť nemůže prováděti ani normální práce rozpočtové. Nedostává se jí dostatečných peněžních přidělů, takže není možno propláceti ani potřeby po zákonu nutné. Patřičné korky a intervence za tím účelem byly sice již starostou podniknuty, slíbeno bylo, že obci se dostane dostatečné dotace, avšak dosud se tak nestalo. Svolal tudíž tuto společnou poradu, aby podniknuta byla alespoň místní svépomocná akce ve prospěch zdejších nezaměstnaných občanů, aby z jejího výtěžku poskytla se výpomoc těm nejpotřebnějším. Debaty zúčastnili se jednotliví zástupci, kteří správně (až na jednotlivé výjimky), posoudili naznačenou situaci. Konečný výsledek těchto projevů vyzněl v ten smysl, aby sice bylo upuštěno od sběrací akce dům od domu, jelikož obyvatelstvo jest ponejvíce dělnické a nemajetné, avšak obecní úřad se pověřuje, aby vydal svolání k občanstvu, aby případné dary ať peněžité či věcné odevzdávalo na obecním úřadě proto potvrzení. Zvolená sociální komise provedla by pak jejich rozdělení. Zástupci doufají, že tato akce najde pochopení v nejširších řadách obyvatelstva a že zejména vrstvy majetné a hospodářsky zajištěné, splní svoji občanskou povinnost. Jména dárců budou kvitována. Jest nutno, aby v těchto těžkých dobách semkli se všichni lidé dobrého srdce k pomoci těm, jejichž rodiny hledí s obavou budoucnosti vstříc. V zájmu lidskosti splň každý svoji povinnost občana a hlavně člověka!

Národní listy

17. prosince 1932

Strana 4

Československá národní demokracie. Národní sdružení. Sobota 17. prosince. Litovice, členská př. Šenk.

[Výstřížek z neurčených novin]

23. prosince 1932

Strana 3

Poslední novinky z našich obcí. Z Litovic do Hostivic. V minulých dnech byla svolána do Dělnického domu v Litovicích schůze nezaměstnaných, která za dosti četné účasti měla také své zajímavé momenty. Jest samozřejmé, že dnešní situace není vhodná, aby nezaměstnaní dělníci, kteří marně nabízení svoje ruce k práci, pěli chválu na stávající poměry, avšak jsou mezi nimi přece mnozí, kteří rozumně uznávají, že nenesou viny na dnešní mizerii samosprávné úřady, jejichž činnost mimo to byla značně podvázána neblahým zákonem č. 77 a že proto není jen na jednotlivých obcích a jejich vedoucích činitelích, aby dnešní zlo mohli zdolat, zejména když jsou to obce chudé, jako Litovice, jež nemají ani jmění, ani podniků, ani živnostenstva, ani obchodnictva, nemají závodů, ani továren, obec má pouze svoje chudé a potřebné obyvatelstvo. Tohle tedy rozumný dělník všechno ví a podle toho se také chová a jedná. V tomto smyslu také referoval na schůzi člen obecní rady občan Pachman a objektivně vylíčil situaci a stav obce. Starosta obce přítomen nebyl, neboť schůze mu nebyla oznámena. To se hodilo patrně dobře starostovi z Hostivice F. Čermákovi (lidovec), který prohlásil, že hlavní vinu má starosta obce, který prý o nic nedbá a píše pouze články do Večerního Českého Slova. Připomněl ovšem, že on jinak pečuje o nezaměstnané a v jeho obci že každý nezaměstnaný dostává poukázku na stravovací akci, mimo to podniká prý ještě nouzové práce atd., zkrátka za jeho vlády je v Hostivici pravý blahobyt proti Litovicím. Není divu, že tato samochvála nalezla ohlas u některých přítomných, kteří poměry na obcích dobře neznají. A tak se stalo, že nepřítomný starosta, který se ovšem nemohl hájit, byl lehce souzen panem Čermákem. Proto litovický starosta odpovídá na kavalírský útok takto: „Milý pane Čermáku, děkuji za přátelský projev pozornosti. Buďte rád, že můžete hospodařiti z fondů, které byly získány těmi před Vámi, buďte spokojen, že máte rozparcelováno dosti pozemků na stavby, z nichž může míti obec příjmy. Ale prosím snažně, nenuťte mne, abych se od Vás učil komunální politice. To bych odmítl. Máte-li tak dobré srdce, že mluvíte pěkně na schůzi o lidech, kteří nejsou přítomni a nemohou se tudíž obhájit, myslím, že vyslyšíte i mou skromnou žádost, abyste na moji nepatrnou osobu zapomněli a věnovali pozornost a práci důležitým úkolům ve svém okolí. Učiníte-li to, budu Vám neskonale vděčným.“

Rok 1933

Národní politika

1. ledna 1933

Strana 8

Zprávy osobní a rodinné.

Sňatky. [...] Fanouš Zábranský, řez. a host., Litovice-Hostivice a Fanuška Svobodová, dcer. rolníka, Nečas-Břistev, oznamují svůj sňatek. (Místo zvláštního oznámení.) [...]

Národní listy

14. ledna 1933

Strana 2

Z naší strany. Sdružení národ. železničářů. Neděle 15. ledna: – Hostivice, valná, ref. zast. ústředí.

Národní listy

27. ledna 1933

Strana 5

Z Národního sdružení. Neděle 29. ledna: – Litovice, valná N. S. o 14. hod. odp. U Prchalů. Ref. př. Šenk.

Národní politika

12. února 1933

Strana 12 přílohy

Stavební místa. 1 m² od 14 Kč prodá, dobře a lacino staví, A. Hakl, Hostivice u nádraží.

10970.1

Národní politika

7. března 1933

Strana 5

Smrt při předjíždění. V neděli odpoledne jel po Plzeňské silnici od Motola ku Praze osobním automobilem Josef Koula, majitel autodopravy v Kladně. Nedaleko „Poštovky“ za Košířemi přijíždělo neznámé osobní auto a za ním na motocyklu Bohumil Fanta, cihlářský mistr z Hostivic u Prahy. Jak se zjistilo, Fanta vyjel náhle doprostřed silnice a narazil na auto Koulovo. Srážka vozidel byla strašná. Fanta vyletěl ze sedla a dopadl na silnici, kde zůstal ležeti v těžkém bezvědomí. Jeho spolujezdec krejčí Josef Jakeš z Hostivic byl zraněn v obličeji a má tržnou ránu na hlavě. Také autodopravce Koula a jeho spolucestující četnický strážmistr Josef Vokáč byli zraněni. Zranění byli vozem záchranné stanice dopraveni do všeobecné nemocnice, kde Fanta svému zranění podlehl. Ostatní po převazech byli propuštěni do domácího ošetřování. Případ se vyšetřuje. uh.

Národní politika

11. března 1933

Strana 15 – inzerát

Vilu s menší tovární budovou v Hostivicích č. 289 možno výhodně koupiti ve veřejné dražbě dne 14. března 1933 o 2. hod. odpol. u okresního soudu v Unhošti. Bližší informace u Obch. živn. záložny, Praha IV., telefon 49115 a 43179. 07017

Národní listy

31. března 1933

Strana 6

Československá národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 1. dubna. Litovice, členský N. S.

Národní listy

19. dubna 1933

Strana 6

Československá národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 22. dubna. Hostivice, valná, taj. Flégl.

Národní listy

25. dubna 1933

Strana 6

SK Walter v. SK Hostivice 5:0 (0:0). Hráno v H. Branky Nový 3, Matys a Mašek. Walter dor. v. Republikán XIX. dor. 2:0.

[Výstřižek z neurčených novin]

29. dubna 1933

Samospráva.

Hospodaření v Litovicích. K zamezení nezaměstnanosti v obci nebylo včasně podniknuto socialistickou správou obce nic, až sami nezaměstnaní si vynutili aspoň jednání o nějakém podnikání. Nejsou peníze ... Dostavila se ona doba, kdy je jich tolik potřebí a dříve se jen rozhazovaly. Tak rozhodnuto, že se bude upravovat ulice kolem dělnického domu v nové čtvrti obce. Vyměřením ulice a připravením rozpočtu pověřen místní radní a za to účtoval pěknou sumičku. Mimořádný rozpočet pro tuto práci udělán takto: 10 000 Kč jest v rozpočtu na rok 1933 (komunikaci), 16 000 Kč obdržela obec jako subvenci na vypůjčené dlužné peníze k přístavbě školy a asi 6 000 Kč obdrží prý od min. soc. péče. A jak to dopadlo: Deset tisíc není ještě povoleno (není schválen rozpočet), 16 000 Kč věnovati tomuto účelu jest nezákonné, poněvadž patří účelu (dluhu), na který byla subvence poslána, a obec jest povinna prokázati, že skutečně tak učinila, a dalších šest tisíc min. soc. péče také nepovolilo. Stavba se zadala p. staviteli Haklovi z Hostivic, který ihned započal s pracemi. Jaké však bylo jeho překvapení, když v rozpočtech místního radního se mluvilo o ulici 10 m a ona jest 12 m! – Za dozor nad stav. p. H. usneseno zaplatiti p. radnímu Š. 1 500,-. Je to třeba? Na to jsou peníze? Jakmile začal s vykopávkou, tu se srocovali všichni zdejší maj. domků, odvolávajíce se, že nebyli vyrozuměni o stavební komisi a dnes že se jedněm odkopává značná vrstva a druhým se přivází ku stavení, takže by měli okna nad samým chodníkem. Stavba musela býti zastavena a co bude dále? Co když úřad bude tuto subvenci žádati zpět, když nebyla dána účelu, pro nějž vyplacena? Jest nyní možno, že stav. p. Hakl bude žádati náhradu a kdo mu ji zaplatí? Obec? O tom všem jistý socialistický list nepíše, poněvadž vedoucí obce tam takové zprávy nedá. Tam dává jen co vše dělá on, ale co nikdo v obci nevidí a jen se občané naši tomu diví. Inu, vždyť máme v naší obci vzorného starostu! Bude dobře častěji si promluvíti veřejně o těchto poměrech a věřte, čtenáři, že se budete diviti, co vše je možné v samosprávě. k.

Národní politika

5. května 1933

Strana 13 – inzerát

Prod. domek vil o 4 místn., s přísl. a vel. zahr. Š. Zelenka, Litovice 188, p. Hostivice.

11177-1

Národní listy

9. května 1933

Strana 1 a 3

U Hostivic vyjel z kolejí nákladní vlak. Včera v 15 hodin vyjel z kolejí stroj rychlonákladního vlaku 8802 v kilometru 17 mezi stanicemi Hostivice–Jenč. Rychlíky 33, 44 a 14 jedou pomocnou trasou přes Kralupy, Kladno. U osobních vlaků na místě nehody se přestupuje.

Nehoda nákladního vlaku u Hostovic. Včera v 15. hodin vyjel z kolejí stroj rychlonákladního vlaku 8802 v kilometru 17 mezi stanicemi Hostivice–Jenč. Rychlíky 33–34 a 14 jedou pomocnou cestou přes Kralupy, Kladno. U osobních vlaků na místě nehody se přestupuje. (Z ředitelství státních drah v Praze).

Národní politika

9. května 1933

Strana 1

Nejnovější zprávy. Včera o 15. hod. vyjel z kolejí stroj rychlíku mezi stanicemi Hostivice–Jenč. Rychlíky 33, 44 a 14 jezdily pomocnou cestou přes Kralupy–Kladno. U osobních vlaků na místě nehody se přestupovalo.

Národní listy

15. května 1933

Strana 6

Velká plochá dráha v Praze.

II. Stíhací závod juniorů na motocyklech do 175 ccm a do 250 ccm, 12 kol čili 8 400 m. Stroje 175 ccm dostávají 230 m napřed. 8 u startu. 1. B. Protiva, Hostivice, Jawa 8:28,9. 2. V. Stanislav, Hradec Král., Jawa 8:32,1. 3. J. Musílek, Čelákovice, Jawa 8:46,7. Poněvadž jely jen stroje do 175 ccm, jet závod od mety. Od startu byl v čele Šmíd na Terrotu před Stanislavem. Šmíd uvázl v 3. kole, Protiva ujal se vedení a zvítězil neohrožován.

Národní politika

15. května 1933

Strana 5

Dokonalý úspěch velké ploché dráhy v Praze. 50 000 diváků sleduje vzrušující boje zahraničních i domácích jezdců. – Vídeňský Killmayer hrdinou dne a miláčkem obecnstva. – Pražan Nerad dokazuje svou třídu vítězstvím nad znamenitým Fügleinem z Norimberka. – Celkem šťastný pád berlínského Bertama jedinou nehodou podniku. – 126 jezdců startuje ve 13 závodech. – Skvělé uspořádání. – Zástupcové vlády, primátor dr. Baxa a řada významných osob v hledišti.

Výsledky. [...]

II. Závod stíhací motocyklů do 175 ccm a 250 ccm pro juniory. 10 startujících. Junioři si dobře vedli a byli to zvláště Protiva z Hostovic a Stanislav z Hradce Králové, z nichž tento byl ke konci závodu předstížen dobře finišujícím Protivou. – 1. B. Protiva, Hostivice, 8:28,9 min. 2. V. Stanislav, Hradec Král., 8:32,1 min. 3. J. Musílek, Čelákovice, 8:46,7 min. Všichni na strojích Jawa.

Národní listy

18. května 1933

Strana 5

Z naší strany. Z organizací. Organizace n. d. v Hostivici-Litovicích konala IV. valnou hromadu U Šroubků v Hostivici. Účast členů uspokojivá. Přítomen za ústředí pan dr. Molík a za sekr. v Kladně tajemník pan Fr. Červený. Přednesené zprávy jednatelské a pokladní schváleny. Volby provedeny lístky a zvítězila oficiální kandidátka vedená inspektorem stát. drah v. v. panem Frant. Koulou.

Pan dr. Molík informoval nás o aktuálních otázkách dneška. Učinil tak výstižně a obsáhle, takže jeho referát přijat sympatickým potleskem a nebylo třeba žádati vysvětlení nějakých nedopověděných věcí. Výbor musí si nyní lépe počínati než v minulém období, neb hospodářská situace jest svízelnější a je třeba leckde rychlé pomoci. Též nutno uspořádati účelné přednášky a jiné podniky.

Národní politika

17. srpna 1933

Strana 7

Racionalisace, která ubíjí.

Mnohým jiným pro výstrahu. (Krajský soud trestní v Praze)

V Dejvicích provozoval obžalovaný výrobu hořčice. Obchod jeho prosperoval, i jeho rodině se dobře vedlo. Tu však mu různí „přátelé“ počali našeptávati, že by se mu mohlo vésti ještě mnohem lépe, kdyby svůj podnik rozšířil, nakoupil nové stroje a pracoval jinou, americkou metodou, zkrátka, aby svůj podnik zracionalisoval, jak zní onen moderní termín. Poslechl. Jeho dílna v Dejvicích zdála se mu pojednou malá. I zakoupil v Hostivicích dům se zahradou, kde zařídil značným nákladem továrnu na hořčici. Jelikož však potřeboval většího provozovacího kapitálu, vstoupil do vyjednávání se záložnou, která mu povolila úvěr 60 000 Kč, jež si hned vtělila na dům.

Nyní mohla továrna chrliti denně spoustu hořčice, avšak teď nebylo pro ni odběratelů.

Aby je získal, koupil obžalovaný automobil Praga za 53 000 Kč, které rozváželo hořčici široko daleko. A snaha, prodati co nejvíce hořčice, nutila jej, aby dával na dlouhodobý úvěr, nijak nezajištěný, čímž se zkrátka stalo, že nemohl dostáti svým platebním povinnostem.

Zvýšil svůj dluh u Dejvické záložny na 100 000 Kč, ale přes to musil býti exekvován na dluh 31 000 Kč, který měl u něho dodavatel Achats.

Stoupající krisí všeho obchodního podnikání ztrácel obžalovaný stále více, až nakonec měl pasiv na 375 000 Kč, kdežto aktiva neúměrně menší a ještě značný díl nedobytných. Jeho reality byly prodány v dražbě v březnu t. r., leč výtěžek z tohoto prodeje mohl uspokojiti jen některé věřitele, ostatní vyšli na prázdno.

Následkem toho byl žalován pro přečin úpadku z nedbalosti, kterážto žaloba, zastoupená stát. zástupcem drem Koptou, projednávala se před trestním senátem vrch. soud. rady dra Tomana. Obžalovaný uznán byl vinným, že lehkomylně užíval úvěru a právě tak lehkomylně jej poskytoval, takže zavinil svůj úpadek, ale jelikož byl dosud zachovalý, vyměřen mu byl toliko podmíněčný trest tuhého vězení v trvání jednoho měsíce.

Národní listy

4. září 1933

Strana 6

Dva zápasy na Waltru. SK Walter v. Hostivice 7:2 (3:2) a Radlický team v. Řeznický AFK 6:0 (3:0).

Národní politika

1. října 1933

Strana 12 – inzeráty

Prodám rod. vilku o 5 obytných místnostech v Hostivici. K doptání U Mrázů. 11723.

Prod. rod. domek, bl. Prahy, 8 míst., ov. zahr., osv. 25 l. Štůla, Jeneček 48, p. Hostivice. Potř. 30 tisíc. 19507-1

Národní politika

5. října 1933

Strana 2

Pražský Semering. Již asi dvě léta projíždějí v pravidelných spojích několikrát denně kolejové autobusy po odbočce býv. buštěhradské dráhy Smíchov–Hostivice a některé z nich dokonce zajíždějí až na Vyšehrad – a přece ještě tak málo Pražanů zná tento pozoruhodný kout pražského údolí, který svou divokou romantikou právem zaslouží názvu „Pražský Semering“. Zvláště podzimní dny se velmi dobře hodí ku projížďce touto tratí, které poskytuje řadu neznámých výhledů na celou Prahu, vine se po skalnatých úbočích hlubočepského údolí a dává možnost poznati nové vilové čtvrti na západě Prahy. Železniční správa dala sčítati osobní frekvenci u každého vlaku a snad výsledky nebudou zatím nejpříznivější – poněvadž se zapomnělo, že právě na této trati, která zhuštěním dopravy a příp. prodloužením až na Wilsonovo nádraží by se mohla státi vhodným doplňkem dopravní sítě velkoměstské, především nutno snížití tarify, tím spíše, že na hlavní trati do Hostivic již mimořádně snížená sazba platí. Posloužilo by se tím potřebám obyvatelstva i turistiky právě v době podzimní a zimní a dráha by jistě docílila větších příjmů. Dr. E

Národní listy

7. října 1933

Strana 5

Československá národní demokracie. Schůze na venkově. Sobota 7. října. Litovice, členská N. S.

Národní politika

7. prosince 1933

Strana 7

Italský kolejový autobus „Littorina“ pojedje po čsl. drahách. Italský lehký kolejový autobus Littorina projel napříč Švýcarskem a dokončil tak první díl své cesty po Evropě. Cestu z Chiassa do Buchsu na rakouské hranici, dlouhou 550 km, urazil za 10 hodin s 11 zastávkami. Maximální rychlost tohoto autobusu, který je výrobkem závodů Fiat, činí 140 km za hodinu. Autobus zůstane nyní několik dní v Rakousku, kde bude zkoušen rakouskými spolkovými železnicemi, načež bude pokračovati v cestě po Evropě, a to přes Československo, Polsko a Maďarsko na celkové trati 6 000 km. Do Prahy Littorina přibude 14. t. m. a podnikne odtud 15. t. m. zkušební jízdy do Hostivic a do Kolína. Dne 16. t. m. pak nastoupí přes Hradec Králové, Pardubice, Českou Třebovou a Bohumín cestu do Polska, odtud přes Žilinu pojedje na zpáteční cestě do Maďarska.

Národní listy

14. prosince 1933

Strana 1

Zloděj okradl – četnického strážmistra. Do bytu četn. strážmistra v Hostivicích J. Podlipského vloupal se neznámý pachatel, který zde odcizil skvosty a šatstvo v ceně 4 000 Kč. Po pachateli pátrá četn. strážmistr Podlipský spolu se svými kolegy z Kladna. Prý jsou pachateli na stopě.

Národní politika

22. prosince 1933

Strana 5

Pěvecký spolek Bendl a orchestr v Hostivici, řízený br. Ad. Kubátem pořádal 9. t. m. společenský večer ve prospěch nár. letec. sbírky, na níž odvedeno jako čistý výtěžek 800 Kč.

Národní politika

22. prosince 1933

Strana 4

Nezdařená výprava pražských kasařů na Hradecko. Koncem ledna letošního roku zajeli si dva pověstní kasaři 42letý František Burián z Hostivic u Prahy a 27letý Alois Starý z Chodova u Říčan do Hradce Králové, kde chtěli „udělat“ nějakou tu kasu. Z Hradce Král. šli pěšky do Lhoty pod Kostelcem u Náchoda a obhlédli si tam textilní továrnu Jana Zítka. V noci pak nepozorovaně se přiblížili k továrnímu objektu, vyrazili roletu u skladiště a prorazili železný závěs. Hlukem upozornili na sebe chodce, kteří křikem přivolali pomoc. Lupiči museli prchnout. Bylo ihned vyrozuměno četnictvo, které pak zlodějskou dvojici zatkl ve Smiřicích n. L. U obou bylo nalezeno kompletní kasařské náčiní a nabitý revolver. Mimo to zjištěno, že Starý 8. listopadu minulého roku napadl na cestě mezi Radošovicemi a Uhříněvsí cyklistu Františka Kováře, strhl ho s kola do příkopu a pěstí zasadil mu čtyři rány do obličeje. Pak rychle sedl na kolo a ujel. Měl na Kováře zlost, že dostal výpověď z bytu v domě, kde Kovář byl domovníkem. Ve středu byl Starý dopraven z trestní vazby na Pankráci, kde si odpykává 14měsíční žalář, k líčení před trestní senát v Hradci Králové. On i Burián souhlasně doznali pokus vloupání v továrně Zítkově a omlouvali se nouzí. Burián byl odsouzen na půl roku. Starý dostal přidáno 5 měsíců těžkého žaláře, jež si odsedí v královéhradecké věznici. -Dr.

[Výstřižek z neurčených novin]

1933

Litovice. Poslední schůze obecního zastupitelstva projednávala a schválila zadání prací na úpravě části ulice v nové čtvrti. Práce provede Ant. Hakl z Hostivic, který byl nejlevnějším oferentem. Všechny přípravné práce jsou skončeny a čeká se pouze na vyřízení žádosti ohledně příspěvku na dělnické mzdy. Byla podniknuta již intervence v min. soc. péče a jakmile přijde rozhodnutí, započne obec s úpravou. Bude ovšem zároveň nutno, aby i majitelé domků v této ulici zřídili chodníky nebo alespoň chodníkovou obrubu, jinak by se nemohly dělat uliční rigoly. V tomto směru bude s majiteli domků jednáno. – Byla schválena smlouva mezi obcí a správou obecního chorobince v Unhošti ohledně umístění manželů Káclových ze Břvů. Schváleny a podepsány smlouvy s chovateli veřejných plemeníků. Usneseno vyhověti žádosti Karla Tichoty z Litovic za odprodej části obecního pozemku. Žádost o darování starého štěrkového materiálu na správkou obecních cest se pošle na ředitelství státních drah. Vzato na vědomí, že knihovník L. Pergl zakoupil od spolku Svatopluk Čech z Dejvic knihovni skříň i s knihami za 500 Kč a usneseno poslati spolku poděkovací dopis. Vzata na vědomí zpráva zástupce újezdni školní rady J. Zykána, jakož i zpráva starostova ohledně školy obecné spolu se zaslaným dopisem od školní rady. Obecní účty za uplynulý rok byly již v obecní radě projednány a jsou postoupeny finanční komisi k prozkoumání. Až budou vyloženy k veřejnému nahlédnutí, má občanstvo možnost přesvědčiti se, jak se v minulém roce hospodařilo s jeho penězi.

Rok 1934

Národní listy

4. února 1936
Strana 6

Československá národní demokracie. Schůze na venkově. 4. února. – Litovice, valná NS.

Národní listy

22. února 1934
Strana 6

Výlety Klubu čs. turistů, odbor Praha. Lyžařské výlety. 5. února. Kladensko. Odj. Mas. n. 7:50 do Unhoště, Hájek, Jeneč, Džbán, Liboc. Návrat el. dr. Vede J. Valeš. Okolí Prahy. Sraz v 9 hod. na kon. st. el. dr. č. 9 a 15 v Košířích, Stodůlky, Hostivice, Přední Kopanina, Dejvice. Vede E. Kovařík.

Národní listy

10. března 1934
Strana 3

Auto na chodníku. Včera po 17. hod. jel s osobním autem Č-25.403 zástupce pojišťovny Fr. Suchánek z Litovic u Kladna Třebízského ul. v Košířích. V tu dobu vyjel z Čechovy ulice cyklista Ant. Richter z Chrášťan a chtěl zahnouti do Třebízského ulice. Suchánek, aby cyklistu nepřejel, strhl vůz stranou a vjel na chodník, kdež porazil 61letého rukavičkářského dělníka Jana Otradovce z Košíř čp. 369. Cyklista byl přes to zachycen zadkem vozu a sražen i s kolem na dlažbu. Otradovci byla zlomena pravá noha a byl dopraven na kliniku dr. Schloffera, kdež byl ponechán v léčení. Richter utrpěl pouze lehčí zranění a byl ošetřen polic. lékařem. Kolo bylo rozbito. Řidiči auta byl zabaven vůdčí list.

Národní listy

11. března 1934
Strana 12

Tenisové dvorce, červené pískové a opravy levně a odborně provede Ladisl. Šroubek, Litovice čp. 19, u Prahy. 69869a

Národní politika

6. května 1934

Strana 3

Pražská posádka uctívá památku generála dr. M. R. Štefánika.

Pražská vojenská posádka vzpomněla včera smutečnými slavnostmi v šesti vojenských střediscích patnáctého výročí tragické smrti prvního ministra války generála dra M. R. Štefánika. Hlavní vzpomínková slavnost vojenská se konala za účasti generálního inspektora branné moci československé armádního generála Syrového, náčelníka hl. štábu gen. Krejčího, náčelníka francouzské mise gen. Fauchera, šéfa presidia ministerstva národní obrany gen. dra Vobrátilka, zástupce zemského vojenského velitele brigádního generála Petříka, velitele pražské posádky brigád. gen. Homolky, generality, důstojnictva a rotmistrů pražské posádky ve Štefáníkových kasárnách na Smíchově.

[...]

Státní hymnou a slavnostním pochodem byla pietní slavnost ukončena. Podobné pietní slavnosti byly uspořádány v kasárnách Žižkových a Roháče z Dubé, v dělostřeleckých kasárnách v Ruzyni, na letišti ve Kbelích a v Hostivicích.

Národní politika

15. května 1934

Strana 11

Kopaná. Další nedělní výsledky. [...] Sparta Chrášťany – Meteor Litovice 4:3, [...]

Národní politika

28. května 1934

Strana 4

Bena, Sparta, vítězem V. Masarykova marathonu.

29 závodníků sešlo se v neděli odpoledne před zámkem pana presidenta v Lánech u startu k V. ročníku Masarykova marathonu. Uvítal je předseda Sparty plukovník Malý. Zmínil se o založení tohoto závodu (k počtě 80. narozenin p. presidenta v r. 1930), vzpomněl spolu s athlety minutovým klidem marathonce Lojzy Krofa, přál borcům příjemnou cestu a startér Běchovic, rada Richter, pustil závodníky na dlouhou pouť ku Praze. Hned vpředu viděli jsme Moravana Schlesingera z Olomouce s vojínem Kleisnerem z Mostu, pak byla skupina 4 Slávistů: Takač, Štěpánek, Kraus, Toužil, Mizerovský z Kolína, Jelínek a favorit Šulc. Vzadu za nimi běží takticky na umístění Bena s Jekšem a Klein a Kočí. Nezměněné pořadí probíhá pátým km v Tuchlovicích za 17:01 min., dobíhají do Kamen. Žehrovic, kde na špici je Kraus, Kleisner, Schlesinger, pak nezměněná skupina z 5. km, 500 m za nimi dvojčata Hekš–Bena. Přichází část prašné, kamenité silnice do Rozdělova, kopec v tomto úseku vybíhá pěkným tempem Schlesinger a opět vede. 10 km v Rozdělově má za 35:38 min., za ním Kleisner, pak strojově běžící Toužil, skupina Štěpánek, Kraus, Šulc, Mizerovský.

Bena–Hekš, měříme 36:50 min, 14 km, a spuštěné závory, nikdo se však nezdržel, část jich podběhla, vlak přešel, a dobíhají teprve další. Přicházíme v dobré, opět na asfalt, a v 15. km začíná boj. Vede ještě Schlesinger do kopce nad Dobrou, Šulc lehkým tempem, právě v 15. km jde před něho, čas 53:10 min., blízko za nimi Mizerovský, Takač, skupina Jelínek, Hronek, Toužil, Brunner, Kraus, 300 m zpět, ½ km za prvním Bena–Hekš. Po 16. km vzdává Schlesinger, Šulc zouvá střevíc – má rozedřené palce do krve – a běží bos. Na špici vidíme Štěpánka s Takačem a modrý dres Mizerovského. Šulc jde stejnoměrně. V 18. km je opět prvý, v Pavlově, na 20. km, čas 1:16,20 hod. (to již je obut do nového střevíce), 50 m zpět trojice ze 16. km. V Jenči u občerstvovací stanice na 23. km mají čas 1:30,15 hod., to již Hekš s Benou se dotáhli na Šulce, 80 m zpět Takač s Mizerovským, pak přidávající Jelínek, Štěpánek zůstává zpět. Měříme na 25. km 1:35,37 hod. Hostivice, 27 km, vede Jelínek ze Stráže, ještě svěží, 50 m zpět Hekš–Bena–Šulc. Před potravní čarou uniká Šulc své skupině, jde před Jelínka, který přece jen přecenil své síly, u potravní daně, na 30. km, je však zase skupina Šulc–Bena–Hekš pohromadě. Čas 1:56,5 hod. Nejhorší část trati, Ruzýňský kopec, dlouhý, se značným stoupáním, spotřebující poslední zbytek sil závodníků, vybíhá vedoucí skupina pohromadě. 200 m za nimi Jelínek, 100 dále Takač. U remisy v Liboci je značka 35 km. Čas prvních 2:16,10 hod. dává tušiti, že čas vítěze bude sice pod 3 hod., ale rekord trati asi zlepšen nebude. To již je Šulc 50 m za Benou s Hekšem, Takač dotahující, předbíhá Jelínka a je 300 m zpět. Náskok prvních před Šulcem se zvětšuje na 100 m, ve St. Dejvicích na 200 m. Takač přidává, Šulc je unaven a zůstává zpět. Ve Velvarské tř. je již Takač třetí, 200 m za prvými, 100 m dále Jelínek a 50 m za ním teprve Šulc. Před zadním vchodem na stádio Čs. AAU běží ještě Hekš s Benou pohromadě, dáváme více šancí Hekšovi – má finiš a vypadá svěžeji – avšak Bena přece jen mu uniká, 2 m, 5 m, 10 m – poslední kolo na dráze stadia a trhá pásku jako prvý. Za ním Hekš a finišující Takač, který měl dříve přidat.

Výsledky: 1. Bena, Sparta, 2:46,27 hod., 2. Hekš, Hagibor, 2:46,28,4, 3. Takač, Slavia, 2:46,48,8, 4. Jelínek, Stráž, 2:46,52,4, 5. Šulc, Sparta, 2:49,22, 6. Brunner, Sparta, 2:53,18. 7. Mizerovský, Kolín, 2:55,37, 8. Bačák, Star, 2:56,11, 9. Kočí, V. S., 2:55,37, 10. Hronek, Star. Dále: Černík, Sparta, Kadeřábek, Sparta, Doležal, Baťa Zlín, Friedl, Sparta, Toužil, Slavia, Němota, SK Kladno, Petula, V. Meziříčí, Nad' o, ppluk. 151 (jako 1. vojín), Novotný, del. pl. 151 (2. vojín), Heller, SK Kladno, Naňko, Sparta. – Zaslужují všichni úcty a obdiv za svůj výkon. – 7 atletů se vzdalo.

Pořadatelská služba byla na výši po celé trati, až v cíli, kde byly současně dorostenecké přebory to neklapalo. Diváků po celé trati dosti, zbytečných kol, motocyklů a aut samozřejmě také.

Vítěz Bena. Běžel takticky na umístění a nikoliv na čas. Byl to také prvý letošní maraton a žádný atlet si tolik nedůvěřoval. Běželo se mu celkem dobře, až ten pověstný ruzýňský kopec; byl rád, když už byl nahoře. Pak to již šlo. Proti loňsku se zlepšil v kroku, který mu nyní vyhovuje. Šulc má zlost na své rozbité palce – má nyní co uzdravovat. Takač měl to samé zranění.

Krásné ceny, předané předsedou pluk. Malým, byly závodníkům odměnou za jejich námahu. Bena nebyl ani vidět pod vavřínovým věncem, za křišťálovým pohárem, plaketou a medailí.

Kk.

Národní politika

30. května 1934

Strana 3

Pouliční nehody a neštěstí. Včera ráno jel na kole s Klárova na Mánesův most v Praze Jiří Mühlberger, zámečnický z Žalova čp. 340. Na rohu Lužické ulice zachytil a povalil Marii Karbanovou, ženu dělníka z Hostivic, která přecházela přes ulici. Byla vozem ochranné stanice dopravena do nemocnice a tam zjistili, že utrpěla otřes mozku a četné oděrky. Také cyklista byl zraněn. Karbanová byla ponechána v nemocničním ošetřování.

Národní listy

1. července 1934

Strana 6

Co všechno lze dokázat na malém motocyklu. Senzací závodu „Napříč Podkarpatskou Rusí“ pořad. 23.–24. m. m. byl start p. B. Protivy, který byl uskutečněn za jedineč. okolností. Protiva, bydlící v Hostivicích u Prahy, se rozhodl teprve v pátek večer, že bude startovat na tomto závodě a ve dvě hodiny v noci v sobotu odstart. z Hostivic na svém seriovém stroji Jawa 175, na kterém má najeto nejm. 25 000 km a na kterém se letos zúčastnil s úspěchem asi tří soutěží. V půl páté odpo. byl v Užhorodě u startu a bez jakéhokoliv zdržení jel dále k cíli první etapy do Jasinné. Cestu z Prahy do Užhorodu projel v rekord. čase 14 hod. 30 min., non stop, tedy průměrem ca 70 km/hod. Jeho stroj nejen že tuto námahu vydržel, nýbrž byl na něm absolv. celý tento závod na Podkarpatech. Rusi bez jedin. trest. bodu a Protiva dokonce se umístil jako první ve všech solo motocyklech i před stroji větších kubatur. Tento krásný úspěch byl oceněn denním tiskem a pochválen.

Národní listy

10. srpna 1934

Strana 3

Z pražských příhod a nehod.

Otrávená zhroutila se na silnici. Včera po 20. hod. přivezena byla do všeob. nemocnice Ludmila Nováková, 45letá z Krče č. 77, která na cestě z Hostivic stížena byla náhlou nevolností. Byla v průvodu své sestry dopravena do nemocnice a zjištěna u ní otrava houbami nebo masem. Byla ponechána na klinice prof. Pelnáře.

Národní politika

23. srpna 1934

Strana 5

Zprávy osobní a rodinné.

Úmrtí. [...] Dne 22. t. m. zemřel p. Leopold Poláček, obchodník z Hostivic. Pohřeb koná se v pátek dne 24. t. m. o půl 4. hod. odp. na židovském hřbitově v Hostouni u Unhoště.

Národní listy

9. září 1934

Strana 16 – inzerát

Autolakýrnák, stříkač, 37letý, přijme jakékoliv místo. Pracoval jako přední dělník. Bohuslav Branžovský, autolakýr., Jeneček-Hostivice u Kladna. 70478a

Národní listy

2. listopadu 1934

Strana 5

Z čsl. národní demokracie.

Schůze na venkově. Sobota 3. listopadu. – Litovice, členská NS.

Schůze Národního sdružení. 3. listopadu. Litovice v 8. hod. večer U Prchalů, členská.

Národní listy

3. listopadu 1934

Strana 6

Národní demokracie. Schůze na venkově. Dnes v sobotu 3. listopadu: – Litovice, členská NS.

Národní politika

18. listopadu 1934

Strana 7

Úmrtí. Ve středu 14. listopadu zemřela po dlouhé nemoci v Praze-Michli, Táborská č. 375, Anna Veselá, rodilá v Hostivici. Zpopelněna byla v sobotu 17. listopadu v novém krematoriu v Praze (Místo zvláštního oznámení).

Národní politika

29. listopadu 1934

Strana 3

Kominík nosí štěstí, ale také saze. Pozor na něho, kde se suší prádlo na půdě. Na čistém vzduchu suší prádlo Kafkova prádelna v Hostivici. Pere pouze mýdlem – že je z prádla jedna radost. Vonící a vyžehlené dodá Vám je až do bytu. Vyžádejte si prospekt, napište Kafkově prádelně v Hostivici. Auto každý den v Praze. 05895

Národní listy

1. prosince 1934

Strana 2

Po nezdařeném rudém teroru v Hostivicích – rudé uličnictví.

V těchto dnech se konala v Hostivicích-Litovicích veřejná schůze lidu, svolaná místní organizací čsl. národní demokracie. Socialistické strany a komunisté horečně agitovali mezi stoupenci, aby schůzi znemožnili. Návštěva byla veliká, ale socialisté s komunisty pohořeli. Jako referent promluvil dr. Lad. Rašín, jehož skvělá řeč byla provázena mohutným souhlasem. Socialisté s komunisty marně se snažili, aby znemožnili projev pro národní sjednocení. Dr. Lad. Rašín parátně čelil hrubým výkřikům poštvaných lidí a jeho vtipné odpovědi vyvolávaly salvy smíchu, když usazoval socialisticko-bolševická „práčata“, jež vedl zaměstnanec nemocenské pokladny p. Stehlík, který však po schůzi se dr. L. Rašínovi – omlouval a prosil za prominutí; myslel že je jiný, než jak jej poznal ... Několik set lidí, jež bylo přítomno na schůzi, si učinilo úsudek o našich socialisticko-bolševických nepřátelích, kteří ze schůze – o níž se mluví v celém kraji – odešli s blamáží. Rudá práčata se však za to pomstila ... Neznámý dosud uličník využil nepřítomnosti hlídače auta dr. Rašína a prořezal mu ostrým předmětem dvě pneumatiky. Místo důvodů, bojují proti národnímu sjednocení terorem, rámusením a uličnickým poškozováním cizího majetku. -r.

Národní listy

14. prosince 1934

Strana 2

Vražedný útok v Řepích. Na nádraží v Řepích, v místě, kde je známá ženská trestnice, konají v noci hlíd. službu dva výhybkáři. Jeden z nich, Jos. Nachtmann z Hostivic, zaslechl v noci na dnešek podezřelý hluk u přednostovy kanceláře a při prohlížení okolí otevřel také dveře kurníku. V témže okamžiku mihla se nad jeho hlavou sekyra a Nachtmann zachránil se jen rychlým únikem. Protože bylo zřejmo, že tu běží o život, volal napadený železničář o pomoc, rozbil také okno přednostova bytu, nastal poplach a útočník zatím zmizel. Podle hlasů zaléhajících ze tmy bylo jasno, že šlo o připravovaný útok více osob.

Národní politika

18. prosince 1934

Strana 12 – inzerát

Kadeřnici znalou vod., trv., žel., za plat 200 Kč m., k cel. zaop., přij. ihned Vác. Zachariáš, Hostivice u Prahy. Přij. jen dob. sílu. 2462-1

Národní politika

19. prosince 1934

Strana 4 – inzerát

Dům radostných úsměvů a spokojených hospodyněk je ten, kam dojíždí Kafkova prádelna z Hostivic. V těch domácnostech se rozloučili s dřínou, s párou, s vlhkem. Pere jim Kafka a dobře, šetrně a ne draho. Jaké to má pro Vás výhody, stojí v prospektu, který Vám zdarma zašle Kafkova prádelna v Hostivici. Napište si o něj. Auto každý den v Praze.

06179

Rok 1935

Národní listy

18. ledna 1935
Strana 5

Z čl. národní demokracie. Schůze na venkově. Neděle 20. ledna: – Litovice, valná Nár. sdr. – [...]

Národní politika

24. ledna 1935
Strana 7

Úmrtí. V Řevnicích zemřel pan Josef Jass, inspektor ČSD a dlouholetý přednosta stanice Litovice. Kremace koná se v pátek 25. t. m. o půl 5. hod. odpo. v pražském krematoriu.

Národní politika

13. února 1935
Strana 8

Pěvecký spolek Bendl v Hostivici. Valná hromada 17. t. m. o 14. hod. ve spolkové místnosti u br. Mir. Nerada v Hostivici.

Národní listy

22. března 1935
Strana 6

Kopaná.

[...]

SK Aero zajíždí v neděli se dvěma mužstvy do Hostivic, kde se utká s tamním AFK. Aero má volný termín na velikonoce na venek.

[...]

Národní listy

24. března 1935
Strana 16 – inzerát

32letý, žen., vyuč. stroj. zámečnick, veškerých prací znalý, prosí o jakékoliv zaměstnání. Jos. Koukal, Litovice 72, pp. Hostivice. 60258a

Národní listy
26. března 1935
Strana 5

Kopaná. Z pražského okolí. [...] Aero Letiště v. SK Hostivice 4:4. [...]

Národní listy
19. dubna 1935
Strana 3

Velký nástup Národního sjednocení železničářů k volbám.

Ve středu 17. t. m. konal se říšský valný sjezd Sdružení národních železničářů ČSR, za neobyčejně četné účasti delegátů ze 100 míst naší republiky. Jednání zahájil místostarosta insp. Černý vzpomínkou na zesnulé od posledního říšského valného sjezdu. Jménem Národního svazu úředníků a zřízců pozdravil sjezd předseda prof. Kvasnička a taj. Holejšovský. Mezi jednáním dostavil se starosta Sdružení posl. Fr. Ježek, kterému uspořádány nadšené ovace. Po referátech ústř. taj. Dědiče schválena jednomyslně změna stanov, navrhovaná ústř. výborem, jakož i řada disposic volebních a agitačních. Název mění se na Sjednocení národních železničářů.

Debaty zúčastnili se kol.: Černý (Falknov n. O.), Kvérek (Dol. Bousov), Zrna (Hostivice), [...]

Po odhlasování promluvil starosta posl. Fr. Ježek shrnující řeč o politické situaci a nástupu k volbám.

Neustálý nadšený potlesk a výkřiky souhlasu svědčily o naprosté jednotě, vnitřní kázni a odhodlání zvítězit za všech okolností. Po něm jménem Slovenska učinil nadšený projev posl. Eisenhamer. I jeho projev přijat nadšeným potleskem a schůze za zpěvu Hej Slované skončena s pevným odhodláním: K vítězství!

Národní listy
8. května 1935
Strana 6

20 km vojáků na kolech.

Zájem našich vojáků o sport potěšitelně roste. Vzhledem k tomuto zájmu vypisují také jednotlivé vojenské útvary samostatné závody. Tuto neděli se koná cyklistický závod vojáků v hlídkovém úboru (s puškou, bodlem atd.), který se pojede na 20 km dlouhé trati z Vypichu v Břevnově přes obě Liboce a Kněževy, kolem Hostivic zpátky na místo startu. Aby však jezdci na těžkých erárních kolech fakticky netrpěli tímto handicapem, budou vypuštěni o určitý čas dříve, než jezdci na kolech sportovních nebo dokonce závodních. Celá soutěž nabývá na sportovní zajímavosti tím, že u startu se objeví také naši známí štrekaři Šnobl, Kryštůfek, Vinický a Jiří Novák, kteří ovšem vzhledem k dlouhé absenci v závodech nebudou pravděpodobně svým spolujezdcům příliš nebezpeční. —es.

Národní listy

9. května 1935

Strana 6

Vojenský cyklistický závod o putovní pohár a čestné ceny pojede se v neděli 12. t. m. na trati Vypich–Liboc–Vokovice–Dlouhá Míle–Hostivice–Vypich v hlídkové ústroji. Přihlášky přijímá do 10. t. m. major Purkyt, posádkové velitelství.

Národní listy

30. května 1935

Strana 6

Ruzyňský Team v. Meteor Litovice 6:0 (3:0). Po velmi pěkné kombinační hře vítězí Ruzyňský Team rozdílem celé třídy brankami Lövyho a Svobody. Zálohy 3:0 pro Team.

Národní listy

7. června 1935

Strana 3

Pozor na padesátikoruny! V oběhu jsou falešné padesátikoruny. Není jich snad ještě mnoho, ale jsou udělány tak, že je lze od pravých jen těžko poznati. Včera byl zachycen opět jeden padělek v Hostivicích. Platil jím občan z Břevnova, jehož výpověď je trochu nejasná. Celkem má policie v rukou 7 zachycených padělků. Dala je Národní bance, jejíž odborníci budou zkoumati, jakým způsobem jsou dělány a podle toho zavedeno bude pátrání. – Úřední zpráva praví: Hlavní poznávací znaky padělku: Papír: jako by mastný, na okrajích padělku se dosti snadno rozlepuje ve dvě až tři vrstvy. Vodotisk: chybí buď úplně nebo jsou napodobeny jen světlé čáry, bez tmavých křížků. Tisk: jeví všechny podobnosti i odstíny barev jako pravá bankovka, ale ostrost i barevná intenzita jednotlivých linií, zvláště u podtisků, jest značně slabší. Tisk hlavních obrazců na obou stranách padělku postrádá úplně typického reliefu hlubotiskového. Hlavní červený tisk (karminový) na přední straně, který je v odstínech značně světlejší než u originálu a zvláště hnědý obraz na zadní straně jest nápadně bledý a neurčitý. Rovněž pořadové číslo na líci jest bledší.

Národní listy

13. června 1935

Strana 6

Ruzyňský Team v. Vikroia Kněžívka 10:1 (0:1). Přátelský zápas v neděli. Soudce p. Němota. V pondělí podlehl Ruzyňský Team po rušné hře Meteoru Litovice 4:2 (2:2), když byl mnohokrát poškozen soudcem p. Bláhou.

Národní listy

16. června 1935

Strana 6

Tisícimíloví muži a ženy na cestě. 55 československých, italských a německých závodníků na trati. – Nehoda Turkova a pí Slavíkové. – Od Čáslavě se jede v bouři. – Randaccio, první v Brně, měl průměr 105,8 km/h a dobyl ceny města Brna. – Pak odpadl. – Kubíček první v Bratislavě.

O významu závodu píšeme v příloze; zde kronikář zaznamenává už jen vlastní průběh závodu. Přípravy ke startu se odehrávají za nádherného počasí, které Italům připomíná jejich vlast, nám střeoevropanům však dává parní lázeň.

Zatím co ostatní Praha jest už weekendově vyprázdněná a ztichlá, bouří Lützewovou ulicí vozy, sjíždějící na start a mezi nimi tiše proplouvají vozy hodnostářů pozvaných k slavnostnímu zahájení.

Je to tradiční schůzka závodníků ve velkém sále domu Autoklubu RČS, kde závodníci dostávají poslední instrukce na cestu.

Cizím závodníkům byly tyto instrukce německy a italsky dány na seznamovacím večeru v Autoklubu už v pátek večer.

Včera tady inž. E. Mölzer uvítal česky a německy závodníky a vyzvedl cenu presidenta republiky a zájem veřejnosti i ciziny, který je zárukou, že ze závodu vyroste velká událost i mezinárodního významu.

Ředitel závodu V. Štancl shrnul stručně podmínky závodu a obraz trati, zejména pak upozornil na její změny a nebezpečná místa, vyložil pojem cizí pomoci atd.

Zatím venku se seřadily vozy, tentokrát ze tří států, jak ostatně ohlašují vlajky na balkoně domu AKRČS, kde vedle naší jsou umístěny německá a italská.

Vozy nemají letos tak exotického vzhledu, nebo to aspoň tak nepozorujeme jako loni, kdy jsme byli svědky aerodynamické orgie. Ač je letos pole o tucet méně čtené než loni, je zato pestřejší co do známek než loni. Po prvé startují totiž letos Fiaty, Balilly, Alfy Romeo, Lancie a anglické Midgety. Aerodynamickými tvary nejen účelnými, nýbrž i hezoučkými jsou nápadny červené Jawy, Škodovka a Zetka.

Netřeba zvláště připomínati, že na chodnicích se už od časných hodin odpoledních tísní husté zástupy obecenstva, v němž fanouškové si ukazují zajímavé vozy, o nichž toho vědí často víc než tovární katalogy. Postavy závodníků, jejich ústroj a výprava na cestu budí stejně živý a kritický zájem, jenž dostává zvláště sympatickou notu u dám slečny Vlčkové, která je šéfem na palubě, u pí Slavíkové, která se hodlá o volant dělit s nejslavnějším ze všech Turků a pí Mary Rezkové, která je u volantu, majíc svého chotě inž. Rezka po boku. Jedním z nejnádhernějších pohledů závodů vůbec a také ovšem 1 000 mil je pohled na vozy seřazené na startu.

Byly to: [...]

Ve třídě do 750 ccm: [...]

74. R. Protiva, B. Protiva, Hostivice u Prahy – Jawa 750, otevř., [...]

Startu a zahajovacímu obřadu byli přítomni z úředních kruhů polic. president Dolejš, za kancelář p. presidenta republiky min. rada inž. Člupák, za MNO gen. Šára. Jinak kromě nějaké té omluvy nikdo. Také důkaz láskyplného zájmu vlády o automobilismus.

Chvilí před startem se nebe zachmuřilo a zavanul svěží větřík. Pět minut před startem zakroužilo nad sady a Lützewovou ulicí letadlo a z tlampačů se ozvala státní hymna.

Jen utichla, zabouřily motory, klesla startérova vlajka a levá řada vozů se rozjela a za ní druhá, třetí, čtvrtá. Závod začal. [...]

Národní listy

25. července 1935

Strana 6

SK Čechoslovan Praha po letním odpočinku sehrál přátelský zápas v Hostivicích s tamním SK a po dobrém výkonu všech řad a slušné hře obou mužstev zvítězil 5:2 (1:2). Branky: Pivoňka 2, Petr, Stuchlík a Fröhlich. Soudce dobrý. – V neděli hrají dvě mužstva v Řeporyjích s tamní Spartou.

Národní listy

5. srpna 1935

Strana 6⁶

SK Walter v. SK Hostivice 7:0 (4:0). Hráno v Hostivicích.

Národní politika

27. srpna 1935

Strana 7

Mléko státních statků do Prahy. Ředitelství státních lesů a statků učinilo dispošice, aby byla upravena dodávka mléka ze státních dvorů do Prahy v souhlase s předpisy nového zákona o mléčném hospodaření. Správa státního statku v Jenči byla pověřena, aby vybudovala mlékárnu v Hostivicích u Prahy, kde by se soustřeďovalo mléko ze všech dvorů. Mlékárna bude míti kapacitu 10 tisíc litrů denně a zahájí činnost 1. října. (ÚTK).

Národní listy

22. října 1935

Strana 6

Honební společnost za smečkou v Praze. Terén, v němž v sobotu 19. t. m. přišli psi na stopu, poskytl velmi zajímavý, asi 9km run. Od Ruzyně měla smečka výborný scent a hnala se ostře k vrbám Litického potoka,⁷ přes potok směrem na Hostivice, pak přes železniční násep a po lukách na Zličín. Hadovitě se vinoucí Litický potok byl na této trati třikrát hladce překonán. Před Zličínem zpomalili psi pro špatný vítr dosavadní rychlou pace, pak náhle přidali v tempu a asi 3 km za Zličínem, blíže plzeňské silnice, došlo ve 3 hodiny 48 min. k halali.

V tomto 88. honu honební společnosti za smečkou byl major gšt. Kadainka již pátý člen společnosti, který absolvoval svůj 50. hon.

Příští hony: ve středu 23. t. m. meet ve 3 hod. na „Vypichu“, v sobotu 26. t. m. meet výjimečně již ve 2 hod. v Hrdlořezích „u Topola“.

⁶ Zpráva byla otištěna rovněž 6. srpna 1935 na straně 6

⁷ Správně Litovický potok

Rok 1936

Národní listy

7. dubna 1936

Strana 6

Kopaná. Mistr. zápasy III. tř. V Litovicích zvítězil Meteor Litovice nad SK Třebonice 2:0 a v Jinočanech Ruzíňský team nad SK Jinočany 4:0

Národní listy

22. května 1936

Strana 4

Státní statky dodávají do Prahy 12 000 l mléka. V důsledku úpravy mléčného trhu postavily státní statky v Hostivicích nákladem 2 mil. Kč mlékárnu, která zpracuje z okolních 4 státních dvorů 12 000 litrů mléka denně a odváží je do Prahy.

Národní listy

29. května 1936

Strana 7

Mlékárna státních statků v Hostivicích. Praha 28. května.

Ústřední ředitelství státních lesů a statků mělo již dávno úmysl zřídit ústřední mlékárnu pro Prahu, ale finanční krize a jiné překážky vždy uskutečnění tohoto úmyslu oddálily. Do Prahy dováželo se ze státních statků pro přímý konsum kol 10 000 litrů mléka a pro mlékárny taktéž 10 000 litrů mléka. Tímto dováženým množstvím mléka pro přímý konsum bylo zřízení mlékárny plně odůvodněno. Když bylo vydáno vládní nařízení o pasteurisaci mléka, prodávaného v Praze, bylo nutno se rozhodnouti buď pro zařízení našich mlékáren u jednotlivých dvorů, nebo zařídit jednu mlékárnu, ve které by se všechny dodávky mléka pro Prahu koncentrovaly. Bylo rozhodnuto postavit velkou mlékárnu v Hostivicích. Celá mlékárna stála 1 900 000 Kč, z toho budovy 720 000 Kč, úprava okolí a nádvoří 180 000 Kč a strojní zařízení 1 000 000 Kč.

Mlékárna nyní může zpracovati pro konsum 10 000 litrů mléka denně, mimo další množství 6 000 litrů na mléčné výrobky. Svoji stavební úpravou a strojním zařízením jest nejmoderněji zařízenou a nejlépe řešenou mlékárnou v naší republice a podle názoru zahraničních návštěvníků i v celé střední Evropě. V mlékárně se započalo pracovati dnem 1. listopadu 1935. Dnešní kontingent pro Prahu jest 10 500 litrů mléka, 200 litrů smetany a 35 litrů šlehačky. Mlékárna dodává mimo pasteurované mléko všechny mléčné výrobky své a ostatních státních mlékáren a sýráren. Její velikou předností jest, že dodává mléko jen ze státních dvorů a tím jakost mléka je zaručena.

Pokud jde o celé státní statky, převládá zde v produkci živočišné mlékařeni. Celkový stav veškerého dobytka činí 18 500 kusů, a z toho jest 9 150 krav. Průměrná roční produkce mléka činí 30 000 000 litrů, to jest pro kus a den přes 9 l mléka. Toto mléko odprodává se z velké části mlékárnám a konsumentům, jen menší jeho část zpracuje ve vlastních mlékárnách a sýrárnách.

Národní politika

3. července 1936

Strana 3

Oslava Zborovské bitvy.

[...] Ostatní oslavy se konaly na vojenském hřišti na Strahově, na Invalidovně, v kasárnách Roháče z Dubé, v Ruzyni u pomníku padlých, na letišti ve Kbelích a v Hostivicích. Všechny vojenské budovy byly včera ozdobeny prapory.

Národní politika

12. července 1936

Strana 11 – inzerát

Vilku pěk. o 4 míst., prád., elektr., voda, kr. zahr., výh. prodá J. Podlipský, Hostivice u Pr. 9681

Národní listy

3. října 1936

Strana 4

Schůze Národního sdružení. Dnes. Litovice: členská 20 h. U Mrázků.

Národní listy

20. listopadu 1936

Strana 2

Motocyklista na kluzké dlažbě. Včera před 24. hod. jel v Břevnově po silnici od Vypichu ku Praze na solomotocyklu 33letý kočí Antonín Petřík z Hostivic u Prahy. Před ním po silnici vedl 21letý dělník Josef Vlček z Postoloprtně. Držel koně za ohlávku a sám šel po chodníku, takže patrně ani příjíždějícího nezpozoroval. Také Petřík všiml si koně až v posledním okamžiku. Aby do něho motocyklem nevrazil, uhnul v posledním okamžiku do prava. Bylo však kluzko, motocykl se smekl, Petřík spadl na dlažbu a zůstal ležeti v bezvědomí. Po chvíli byl nalezen chodcem Jos. Fuchsem z Břevnova, který přivolal stráž. Zraněný, který se zatím z bezvědomí probal, byl dopraven na kliniku prof. dr. Jiráska. Má lehčí otřes mozku a poranění na levém koleně a byl v nemocnici ponechán v ošetřování.

Večerní České slovo

23. listopadu 1936

Strana 2

K volbám v Litovicích. Žádné sliby, ale činy!

Když se strana čs. nár. socialistů v roce 1930 ucházela v Litovicích o důvěru voličů, vydala stručný volební leták, ve kterém se dožadovala především: 1. Stavby obecního hřbitova, 2. Elektrisace v nové části obce, 3. Úpravy komunikační. Dnes, před novými volbami v obci, které budou 6. prosince, možno říci, že národní socialisté v Litovicích stanovený program provedli. Prvé dva body uskutečnili docela a třetí tolik, pokud dovolily finanční poměry. V posledních obecních volbách zvoleni byli 4 nár. socialističtí členové obecního zastupitelstva, a starostou nár. socialista Ant. Tejnor, který i nyní vede kandidátku strany. V několika článcích vylíčíme, jak nár. socialisté v Litovicích pracovali a s jakým programem jdou do prosincových voleb.

[Výstřižek z neurčených novin]

25. listopadu 1936

Konec šestiletého období. Obecní zastupitelstvo v Litovicích.

V pátek se konala v Litovicích poslední schůze dosavadního obec. zastupitelstva. Zúčastnili se jí všichni zástupci stran socialistických a živnostenské, kteří po celých šest let tvořili pracovní souručenství. Projednán byl hlavně rozpočet, o kterém přineseme zprávu. Přijata byla resignace Stan. Zpěváčka na členství v radě i zastupitelstvu. Zpěváček byl zvolen za tak zvaný Všeobčanský klub, ale za celých šest let neprojevil zájem o obecní záležitosti a také schůze nenavštěvoval. To však asi nevádí, neboť nyní kandiduje znovu na prvním místě za týž, prý „nepolitický“ Všeobčanský klub. Ke konci schůze poděkoval starosta Tejnor za všechnu práci a podporu, kterou mu členové v posledním období věnovali. Připomněl, že v zájmu obce i občanů bylo by třeba, aby volby 6. prosince dopadly dobře a zejména pro ty strany, které vždy obecní zájem stavěly nad zájmy stran i osob.

[Výstřižek z neurčených novin]

1936

Práce mluví za všecko. Činnost litovického starosty.

Člověk, který chce spravovat obec s nejlepším vědomím a svědomím, těžko urve kousek volného času pro sebe a svou rodinu. Příkladem vzorného starosty může být Ant. Tejnor v Litovicích, kde budou v neděli obecní volby. To, co o něm píšeme, není chvála, nýbrž konstatování skutečnosti, při které si všichni litovičtí občané musí dobře uvážit, kdo jejich zájmy spravoval skutečně odpovědně. Od 30. července roku 1930 až do nynější doby předsedal starosta Tejnor celkem 162 schůzím obecní rady, při kterých bylo vyřízeno 1 840 bodů programu. V tomto šestiletém období řídil 53 schůze obecního zastupitelstva, které projednaly 591 bodů pořadu jednání. Úhrnem tedy předsedal Tejnor 215 samosprávným schůzím, kromě čtených schůzí komise osvětové, elektrárenské, hřbitovní, chudinské a j. Lidé, kteří zastupovali t. zv. Všeobčanský klub a kteří se znovu na této kandidátce dávají volit, svou účastí v samosprávné práci litovickým voličům, rozhodně se chlubit nebudou. Kandidátka čs. strany národně socialistické v Litovicích, vedená Ant. Tejnorem, má číslo 5.

Rok 1937

Národní listy

5. ledna 1937

Strana 8 – inzerát

Dva mladí lidé, od 30 do 35 let, hledají místo jako šofér a závodník, s dlouholet. praxí, vyučení mechanik a stroj. zámeč., vyznají se v obsluze parních i jiných strojů. Adr.: Josef Koukal, Litovice čís. 72, pp. Hostivice u Prahy. 60638a

[Výstřižek z neurčených novin]

13. ledna 1937

Litovickému občanstvu. Nár. socialisté děkují.

V neděli byl starostou obce Litovic na Kladensku i pro další období zvolen osvědčený komunální pracovník Antonín Tejnor. Do obecní rady za národní socialisty byl vedle starosty zvolen ještě Václav Denebír a obecní pokladník Václav Pšenička. Po volbě komisi učinil v neděli starosta Tejnor projev, který byl přítomnými přijat s potleskem. Volební výbor čs. strany nár. socialistické v Litovicích děkuje touto cestou všem voličům, kteří věnovali zvýšenou důvěru nár. socialistické kandidátce. Ujistňuje, že zvolení zástupci i v dalších šesti letech se podle svého nejlepšího občanského svědomí vynasnaží, konat řádně samosprávné povinnosti a dbát zájmu obce i občanstva.

Národní listy

29. ledna 1937

Strana 8

Z našich schůzí. Neděle 31. ledna. Litovice: valná Nár. sdruž. o 14. h. U Balejů v Je-nečku.

Národní listy

31. ledna 1937

Strana 11

Z našich schůzí. Národní sdružení. Dnes. Litovice: valná U Balejů, ref. kraje.

Národní listy

4. února 1937

Strana 2

Nešťastná matka. Hostivice, 4. února.

U kolejí trati Praha–Kladno nalezena mrtvola 41leté svobodné služky Antonie Růžičkové z Dobrovíže. Nešťastnice skočila z vlaku a zabila se. V dopise, u ní nalezeném, loučí se s dcerou. Píše, že si bere život, protože se za ni dcera stydí, což je jí příliš líto. Růžičková po celý život pilně pracovala a ještě do nedávna sloužila v Praze.

Národní politika

22. března 1937

Strana 4

Hostivice–ČASK 0:5 (0:4). Branky: Mikota 2, Černý, Špírek a Roček. Soudcoval Procházka.

Národní politika

30. března 1937

Strana 4

Kladenská kopaná o velikonocích. [...] Meteor Pletený Újezd–Meteor Litovice 5:3.

Národní listy

31. března 1937

Strana 6

Svaz zjednává pořádek. IV. trestní komise středočeské župy nedodržovala trestní tarif. – Svazu doporučeno na žádosti středočeské župy ke škrtnutí z řad sportovců Votavu (Hostivice) za falšování podpisu, [...]

Národní politika

8. dubna 1937

Strana 10

Český zemský výbor ve schůzi 7. t. m. schválil ministerstvem zemědělství upravený program na rok 1937, podle něhož má býti v zemi České provedeno za 10 mil. Kč plošných meliorací, za 14 mil. Kč staveb vodních a za 2 400 000 Kč regulací. [...] Okresu kladenskému povolil, aby provedl dlažbu silnice Hostivice–Kněževes nákladem 1 100 000 Kč a [...]

Národní listy

12. dubna 1937

Strana 6

Nedělní kopaná Na Kladensku: ..., Kladno II. – Meteor Litovice 9:0.

Národní politika

12. dubna 1937

Strana 2

Zajímavost Hostivic. V obci Hostivici na Kladensku není v těchto dnech vůbec žádných volných bytů. Tento zjev posledních dnů není jen v Hostivici, ale také v jiných obcích, blízkých hranicím Velké Prahy. V těchto obcích je znatelný přírůstek obyvatelstva, které se přestěhovalo z Prahy, neb zde jest levnější a zdravější bydlení. Tak se stalo, že právě nyní při zahájení provozu na letišti v Ruzyni nedostalo se již bytů pro zaměstnance v jeho blízkém okolí, t. j. v Hostivici a v Kněževsi. Nef.

Národní politika

16. května 1937

Strana 25 – inzerát

Vily a rod. domky s cel. přísl., zahr., koupaliště, stát. dr. v místě, se prodají. Možno i na splátku. Hyp. zajišt. Stádník, Jeneček, p. Hostivice. 75068-1

Národní politika

31. května 1937

Strana 4

Úspěch Sparty v Masarykově marathonu.

Zvítězil Bena za 2:51,28,2 hod. před Žofkou a Hekšem – všichni Sparta.

Kk. – Hrdinové silnice, tak můžeme právem nazvat všech 28 startujících (19 registrovaných a 9 příchozích včetně Sokolů), kteří se sešli včera v 15. hod. před lánským zámkem. Úmorné vedro, rozpálená silnice, prašný povrch $\frac{1}{3}$ trati, to vše měli k dobru, a jestliže některý z nich podlehl nejen únavě, ale i nepříznivým podmínkám, pak i on zaslouží obdiv za odvalu, se kterou do závodu šel.

VIII. ročník Masarykova marathonu přinesl úspěch spartánským vytrvalcům. První tři místa křísí znovu slávu spartánské vytrvalostní třídy. Staří matadoři opět zazářili. Ať už je to skromný Bena, či chodec-olympionik Žofka, nebo na závodní dráhu se navrátivší Hekš. Všichni se bili o čest spartánské vlajky, a jestliže boj rozhodl Bena, pak i druhým nelze upírat úspěch. Hekš ku př. bojoval s největším zapřením, nevyléčená noha mu dělala velké potíže. Jen tak, tak, že závod nevzdal.

Nutno se zmíniti i o dvou nováčcích, pro které marathon a jeho obtíže byly španělskou vesnicí. Kutnohorský Sokol Fiedler, překvapivší již na Běchovicích, rozpočítal své síly velmi rozumně. S počátku vzadu, ke konci přidával. I nový člověk Sparty Menšík, do včerejška neznámý muž, se dlouho držel vedoucí skupiny. neměl přece nakonec dostatek síly, ale páté místo v jeho prvním závodě je úspěchem.

[...]

Na polovině trati v Jenči je velká shánka po dobrém osvěžení Ovomaltinou. Vedou stále Spartané – čas 1.33.25 hod. Vzdává Cimler. Bačák jde před Takacse, Kočí dotahuje Jelínka a Fiedler Šulce. Zpět z vedoucí skupiny zůstává Žofka – 60 m, pak 100 m v Hostivicích, 300 m za ním Bačák a dalších 100 m Takacs. Nyní nastává boj. Žofka dotahuje vedoucí skupinu, zpět zůstává Menšík. Na 30 km jdou společně Bena–Žofka–Hekš, čas 2.00.10 hod., Menšík 2.01, Bačák 2.03.55, Takacs s Fiedlerem 2.04.50, Štěpánek a Kočí 2.05.40, Šulc 2.06.25. V ruzyňském kopci do Liboce padá rozhodnutí. Bena utíká na kopci u libocké potravní čáry, má náskok 30, později 60 a 100 m před Hekšem a Žofkou. Zde vzdává Takacs, pak Jelínek a j. [...]

Národní politika

2. června 1937

Strana 5

IV. Marathon Údolí Oddechu. 20. června koná se již IV. tradiční tramp. marathon v chůzi a běhu, jehož pořadatelem je známý Osadní klub Údolí Oddechu. Již tři ročníky tohoto tramp. závodu, který vyžaduje největší vypětí vůle a sil fyzických, ukázaly celé sportovní veřejnosti, že tramp. sportovci vytrvalci jsou schopni nejen závod tento absolvovati, ale i vytvořiti velmi hodnotné časy. Výsledkem loňského boje byl postaven J. Pavlíčkem z LOK krásný čas 2:52,39, který je tramp. rekordem a snese srovnání s časy našich nejlepších vytrvalců. Trať závodu vede od stadionu SK Slavie na Letné, přes Bílou Horu, Hostivice, Jeneč, Unhošť do Podkozí, kde je cíl. O závod jeví se letos opět ohromný zájem a zúčastní se jej nejlepší vytrvalci chodci i běžci. Ú. O. připravilo na 40 krásných orig. cen, 10 pohárů, plakety atd., každý startující získá orig. upomínkovou plaketu. Přihlášky přijímá a propořice zašle jednatel Malík, Nusle II., Ul. Žateckých 761, nebo na schůzi UO, v klub. rest. U Národního divadla, Praha II., Divadelní ul.

Národní listy

5. června 1937

Strana 4

Schůze Národního sdružení. Sobota 5. června. Litovice: členská u Balejů.

Národní politika

5. června 1937

Strana 5

XVI. kolo II. třídy. Pro nedostatek místa uveřejňujeme jen zápasy, které budou míti vliv na postup neb sestup: [...] Čechie Hostouň – Hostivice (1:0). Velké Přítočno – Jeneč (1:4), [...] V závorce výsledek podzimního kola.

Národní politika

17. června 1937
Strana 13 – inzerát

Cihláře na topení v žárovce i kruhovce a na rovnání, jen zkušeného odborníka, přijme
A. Hakl, Hostivice. 2849-1

Národní politika

19. června 1937
Strana 5

Poslední kolo II. třídy. Zápasy, které mají vliv na postup neb sestup:
Zápasy nových klubů I. B třídy: Družec – Hostivice (1:4), [...]

Národní politika

19. června 1937
Strana 15 – inzerát

Prod. malý domek s parcelou, za 22 tis. u Prahy, Hostivice, na Paloukách, Schnellberg.
2698

Národní listy

3. července 1937
Strana 8

Z našich schůzí. Dnes: – Litovice: členská Nár. sdruž. o 20. h. U Balejů.

Národní politika

4. července 1937
Strana 15

Sportovní podniky od 4. do 6. července. Atletika těžká: Neděle a pondělí. Břve
u Hostivic: Sportovní meeting KA. Hellas Košíše.

Národní politika

10. července 1937
Strana 5

Středočeská I.B třída na přelomu dvou ročníků. Noví účastníci ročníku 1937–38.
Jsou to 4 z I.A třídy letos sestoupilé kluby: [...] Dále 12 vítězů II. třídy: [...] Nováčky ve
třídě budou Hostivice, Veltrusy, Olympia Cerhenice, Smíchovská XI., Waldes, Liberta Měl-
ník a Kazín Dolní Mokropsy. Posledně jmenované 2 kluby postoupily teprve loni ze III. třídy
do II.!

Národní politika

16. července 1937

Strana 5

Dopadli podvodníka, kterého hledá 21 bezpečnostních úřadů.

Ve středu byl zatčen v Praze 31letý Jaroslav Žaba, podvodník z Hněvčevce, okres Nová Paka, který po výslechu na bezpečnostním oddělení byl dopraven do soudní vazby. Žaba je hledán pro rozličné podvody od listopadu roku 1935, 21 úřady. Jsou to především četnická stanice v Rakovníku, ve Slaném, ve Zbraslavi, Pavlíkově, Hostivicích, v Hlubočepích a j. Také po něm pátrali detektivové bezpečnostního oddělení policejního ředitelství v Praze. Zjistilo se, že Žaba se dopouštěl podvodů na nezaměstnaných a nemajetných osobách, jimž sliboval práci v továrnách nebo na pilách v okolí Prahy. Pod rozličnými záminkami vylákal celkem asi 10 000 Kč. Žaba vystupoval elegantně a sebevědomě, zastavoval sám nezaměstnané a lákal z nich peníze. uh.

Národní politika

30. července 1937

Strana 6

Jak pomoci středočeské I.B třídě.

Řešení tohoto hlavolamu zaměstnává právě všechny účastníky příštího ročníku mistrovství této třídy. Zmínili jsme se již o obtížích a jejich příčinách, které působí rozdělování této třídy před zahájením každého ročníku a o důvodech mluvících pro dosavadní zásadu okrskového rozdělení. Ta byla ostatně po učiněných zkušenostech pojata již před 5 lety do mistrovského řádu jako nutnost pro II. a nižší třídy.

Zastánci okrskového rozdělení mají již připravený návrh, který vypadá takto:

Oddělení A: Kamenné Žehrovice, Motyčín, Pchery, Libušín, Čechie Kladno, Buštěhrad, Hostivice, Slavoj Mikovice, Čechie Kralupy, Vojkovice, SK Roudnice, Veltrusy.

[...]

Návrh odpovídá dosavadnímu způsobu rozdělování. Domníváme se však, že by bylo možno alespoň částečně vyhovětí přání některých pražských klubů po větší změně v odděleních s pražskými kluby, než které přináší sestup a postup.

[...]

Oddělení C. V tomto oddělení mohly by býti provedeny 2 změny, které by prospěly. [...]

Také by se dalo zameziti tomu, aby mělnická Liberta nemusela jezdit na každý zápas do Prahy nebo hostiti klub z Prahy, případně Karlín. Výměnou Liberty za Hostivice prospělo by se oběma: Liberta měla by polovinu zápasů s kluby s Kralupska a Roudnicí, a na Kladno neměla by o nic dále, než do Prahy. Naopak Hostivice, vzdálená jen asi 3 km od hranic Velké Prahy, mající přímé spojení býv. Buštěhradskou drahou jak se Smíchovem, tak s Prahou VII., byla by zařazením do oddělení A více poškozena, než Liberta. Zde ovšem hrála úlohu okolnost, že Hostivice náleží ke kladenskému okresu a že v Hostivici soudců kladenští soudcové.

[...]

Také v oddělení A až na výměnu Hostivic s Libertou nelze nic měnit. [...] Naprosto jest vyloučeno, aby bylo vyhověno přáním všech klubů – na to je Středočeská župa příliš rozsáhlá a zájmy klubů příliš různorodé a navzájem protichůdné, než aby v rámci 4 oddělení této třídy mohlo býti všem vyhověno.

Národní politika

4. srpna 1937

Strana 9 – inzerát

Obecní úřad spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček. – Pošta Hostivice.

Číslo jed. 1691/37.

V Litovicích, dne 29. července 1937.

Vyhláška.

Obec Litovice obsadí na základě usnesení obecního zastupitelstva ze dne 14. července 1937 systemisované místo obecního zaměstnance.

Místo jest systemisováno ve II. plat. stupnici podle vlád. nař. ze dne 7.7.1926 čís. 113 Sb. z. a n. s tou podmínkou, že uchazeč musí ztráviti 3 roky ve služebním poměru kancelářského pomocníka s požitky III. plat. stupnice.

Dřívější prakse u samosprávného úřadu může býti na základě usnesení obecního zastupitelstva při nastoupení započtena do postupu, nebo může býti k tomu vzat zřetel při definitivním ustanovení.

Služební práva a povinnosti budou určeny služebním řádem.

Uchazeči ne starší 35 let, tělesně i duševně způsobilí, důvěryhodní, náležitě kvalifikovaní a zejména schopní obstarávati samostatně veškeré písařské a kancelářské práce spojené s administrativou obecního úřadu, necht' podají vlastnoručně psané a řádně kolkované žádosti nejdéle do 21. srpna 1937 do 12. hod. polední u obecního úřadu v Litovicích a přiloží tyto doklady: 1. křestní list, 2. domovský list, 3. osvědčení o státním občanství, 4. vysvědčení zachovalosti vydané nejdéle před 3 měsíci, 5. vysvědčení úředního lékaře ne starší 1/2 roku o tělesném i duševním zdraví, 6. průkaz o vykonané presenční službě vojenské, 7. vysvědčení nejméně ze IV. roč. měšťánské školy, 8. průkaz o praxi nejméně tříleté ve službě samosprávné, 9. stručné vylíčení dosavadního života, v němž nutno uvést stručný běh života a jiné závažné okolnosti, které nejsou z příloh patrný.

Při stejné kvalifikaci platí pro legionáře ustanovení zák. čís. 462/1919 Sb. z. a n.

Obecní zastupitelstvo vyhrazuje si voliti svobodně mezi uchazeči, po případě zamítnouti všechny žádosti bez udání důvodů.

Starosta: Tejnor Antonín v. r.

83466

Národní politika

11. srpna 1937

Strana 6

O největší fotbalové soutěži.

Myslíme, že nepřeháníme, mluvíme-li o největší fotbalové soutěži. Neznáme jiné takové, kde jednu jedinou mistrovskou třídu tvoří 200 klubů.

Takovou soutěží je III. třída střeďočeského mistrovství. Dvě stě klubů – to je dvě stě fotbalových středisek, jejichž největším kapitálem je fotbalové nadšení. Za pomezími čarami při jejich zápasech nenajdete ani tisíce, ba ani stovku diváků. Ale mluví-li se o úpadku kopané u nás, neměly by býti podporovány právě tyto nejmenší kluby, těchto dvě stě mužstev s 2 200 hráči, mezi kterými nám mohou pro příští léta vyrůstati budoucí talenty? [...]

Pondělní schůze hracího oddělení rozdělila přihlášení kluby do 21 oddělení, a to 12 venkovských a 9 pražských. Po ukončení soutěže postoupí do třídy vyšší 24 kluby, a to z nejsilnějších oddělení dva kluby. [...]

III. třída u zeleného stolu již nastoupila a jest si přáti, aby také na hříšních dnem 22. srpna měla pokračování ve slušné a fair play hře. Kluby byly rozděleny takto:

[...]

PRAHA A: 1. Český Lev, 2. Železničáři. 3. Meteor Litovice, 4. Union XIV. 5. Horní Počernice. 6. Zličín. 7. Viktorie Vršovice. 8. Admira IX.

[...]

Národní politika

17. srpna 1937

Strana 10 – inzerát

Kadeř., všech prací znalou, za dobr. podm. do stálého místa přij. Vlastimil Šprunk, Hostivice u Prahy. 2394

Národní politika

20. srpna 1937

Strana 6

Středočeská I.B třída v novém ročníku. Sledovaly jsme v naší rubrice obtíže, které provázely rozdělení této třídy na 4 oddělení. Teprve kompromisní třetí rozdělení bylo přijato oběma tábory. A tak po pětileté přestávce opět budou měřit své síly kluby pražské i s kluby z Kladenska. Ukáže se, jak dalece prospěla tato izolace v mistrovství klubům obou táborů.

Mistrovství začíná 23. srpna, a proto chceme se dnes zmíniti o složení jednotlivých oddělení a odhadnouti chance klubů.

Oddělení C má 6 klubů Velké Prahy, k nimž přifařeny dva kluby z nejbližšího sousedství, AFK Kbely a Hostivice. Z pražských klubů se sešly v něm hned tři ze silné čtyřky loňského oddělení B, Sparta XI., Mogul a Stráž bezpečnosti. Nemůže býti sporu, že mezi nimi nastanou opět dostihy, jichž se zúčastní i starý prvotřídní klub SK Praha VII. Sparta XI. a Stráž jsou stálými čekateli postupu, kteří dostali loni nečekaného společníka v Mogulu. Ten jako vysloveně firemní klub je tím více nepříjemným, neboť má lepší podmínky pro získávání dobrých hráčů. Nový pokus Prahy VII o návrat nemá proto valných vyhlídek. Venkovské kluby budou proti ostatním ve výhodě, neboť dovedou využití domácího prostředí, v němž zajišťují si potřebný počet bodů pro zajištění se ve třídě. Platí to zvláště o Kbelech, Čechii Tuklaty a Úvalech, za nimiž nováček cerhenická Olympie nezůstane v tomto směru pozadu. Čechie Kolín musí však zvýšiti výkonnost mužstva, neboť titulární nováčkové SK Smíchov a Střešovice znali poměry v I.B třídě z doby daleko dřívější. Zejména SK Smíchov, který právě před 10 lety se potýkal ještě v I.A třídě! Zbývající třetí nováček, Hostivice, má prokazovati jako vítěz kladenského oddělení II. třídy stejnou vospělost kopané kladenské a ostatní.

Národní politika

8. září 1937

Strana 6

Nováčkové středočeské I.B třídy se tuží! V nedělním II. kole plné polovina ze 12 jich zvítězila, jeden remisoval. [...]

V oddělení C vede také nováček Olympia Cerhenice – v neděli dobyla krásného vítězství 6:1 nad také nováčkem SK Smíchov. Opět zvítězilo i Mogul, který neočekávaně hladce rozhodl 3:0 souboj favoritů se Stráží bezpečnosti, a AFK Kbely, který sehrál na branky úrodný boj s Čechií Kolín 7:5. Po 3 bodech mají SK Úvaly zvítězivší 2:1 v sousedních Tuklatech nad Čechií, a Sparta XI., stejným poměrem zdolavší nováčka v Hostivici. Nováček Střešovice dobyl prvých bodů nečekaným vítězstvím 6:1 nad Prahou VII na jejím hřišti. SK Smíchov a Praha VII. mají po 1 bodě, Čechie Kolín, Čechie Tuklaty a Hostivice jsou bez bodu.

V neděli Olympia Cerhenice hraje po první v cizím prostředí – v souboji s druhým nováčkem Střešovicemi obhájí vedení. Velmi těžký zápas čeká Mogul v Hrdlořezích se Spartou XI., s níž nemá mnoho válečného štěstí. Ale ani Kbely nemají velkých vyhlídek v boji se Stráží bezpečnosti na Invalidovně. Proto není vyloučeno, že by se vedení mohl ujati SK Úvaly, který jest doma favoritem proti Hostivici. SK Smíchov má doma více šancí proti Čechii Tuklaty, také Čechie Kolín má příležitost získat první body proti Praze VII.

Národní listy

10. září 1937

Strana 4

Z Národního sjednocení. Dnes. Hostivice-Litovice: členská v rest. p. Nerada v Hostivicích.

Národní politika

15. září 1937

Strana 5

III. třída středočeského mistrovství Pro nenastoupení k mistrovskému zápasu Viktorie Vršovice a Českého Lva získaly 3:0 a body Union XIV. a Meteor Litovice.

V. kolo bude hráno 26. září a VI. kolo 10. října.

Národní politika

16. září 1937

Strana 5 – inzerát

Malíř pokojů pracuje čistě a levně. Schnolbergr, Hostivice na Paloukách.

3102

Národní politika

17. září 1937

Strana 6

O body ve III. třídě středočeské Praha A. vedou železničáři s 8 body, za nimi jsou Meteor Litovice a Union XIV. a Horní Počernice 6 bodů.

Národní listy

18. září 1937

Strana 1–2

V sloupové síni pod stráží generálů.

Cesta zvěčnělého presidenta za noci z Lán do Prahy. – Obrovské zástupy lidstva přihlížejí převozu ostatků presidenta T. G. Masaryka podél karlovarské silnice. – Osvětlená okna v obcích a nezapomenutelné obrazy národního smutku. – Zář ohňů v temnu noci. – Příjezd do sídla českých králů. – Tklivé výjevy lásky a oddanosti národa k velkému mrtvému.

[...]

Cesta ku Praze.

[...]

Hostivicemi ku Praze.

Hostivice 17. září.

Tisíce lidí čekalo v Hostivicích, aby se naposledy rozloučili se svým presidentem – Osvoboditelem. Ticho bylo jen tu a tam přerušováno pláčem truchlících občanů, kteří oplakávali ztrátu pro Československou republiku i její lid tak velikou.

Celá obec se oděla do hlubokého smutku. Veškerá okna byla ozářena. U vstupu do obce zaujala místo podle dvou pylonů s řeckým ohněm strážní rota pěš. pluku, opodál stáli důstojníci a rotmistři z blízké posádky, legionáři, spolky s prapory a dál pak téměř nepřehledné špalíry lidu.

Ve 20:45 hod. projela tři auta směrem z Lán. Nastalo hrobové ticho a konečně o 9. hod. rozezvučely se zvony. To smuteční průvod minul Jeneč.

Krátký povel „Pozor!“, strážní rota stojí v pozoru i veškeré obecní se postavilo do pozoru. Rozechvění se stupňuje. Přesně v 9:15 hod. se blíží volným tempem auto s kanceléřem dr. Šámalem a poté auto, ve kterém uložena byla rakev s tělesnou schránkou presidenta – Osvoboditele. Rakev pokrytá státní vlajkou září v osvětleném voze. Vojsko vzdává k poctě zbraň, prapory spolků se hluboce sklánějí, lidé pohnutím pláčí. Ani v řadách vojáků nezůstává oko suché. Rakev se vzdaluje ku Praze.

Hustá masa lidu, vlnící se po celé dlouhé trati, se tiší, ustává tlumený hovor, lidé, kteří přinesli s sebou i židličky, povstávají. Blíží se průvod. Muži smekají, ženy hluboce se kloní, mládež sype na cestu kvítí, sokolové sklánějí hořící pochodně, krojované a uniformované složky vzdávají poslední čest. Tklivě rozezvučely se zvony v kraji. Chvilé bolestného loučení. Dušený i hlasitý vzlyk. Lid v bolestném zármutku se loučí s velkým svým Mrtvým.

V 21 hod. 17 min. míjí vůz s ostatky prezidentovými úřad potravní daně v Ruzyni a v 21:25 hod. vjíždí k východnímu okraji Malého Břevnova za Bílou Horou. Do hlubokého ticha zaznívá dušený povel „Šavli tas!“ a „Vpravo vlevo hled!“ Vůz zastavuje, velitel převozu brig. gen. Dostál přijímá hlášení velitele Hradu plukovníka Kvapila, doprovázejícího furgon. Chvilé ticha, nový velitel „Přímě hled!“, „V čtyřstap, krokem v chod!“. Velitel brigádní generál Dostál se svým pobočníkem majorem Fiedlerem a velitelem korouhve majorem

Kokrdou předjíždí, za nimi velitel první eskadrony štábní kapitán Pernička s mužstvem. Následuje furgon a druhá eskadrona, jíž velí št. kapitán Viták. Zde se na koních k smutečnému průvodu připojují dva dlouholetí vojenští spolupracovníci presidenta – Osvoboditele, plukovník generálního štábu Eret a major generálního štábu Čihula. Furgon mizí v dáli a rozbolestněný dav se rozchází do svých domovů.

[...]

Národní politika

18. září 1937

Strana 2

Z Lán na pražský hrad.

[...]

V Hostivicích.

V poslední obci okresu kladenského, asi 10 km od hranic Velké Prahy, učiněny byly velké přípravy, protože podle původních dispozic měla býti v této obci rakev s tělesnými pozůstatky presidentovými přeložena do pohřebního vozu. Dispozice tyto byly však v poslední chvíli změněny a rozhodnuto, aby rakev byla vezena po celé cestě v pohřebním voze bez zastávky. Stanoveno, že teprve na Vypichu přidá se k průvodu četa policie a dvě korouhve dragounů jezdeckého pluku 5. Na hranicích hostivické obce byly vztyčeny dva smuteční sloupy s řeckými ohni a po celé délce státní silnice v obci bylo zesíleno elektrické osvětlení. Na druhém konci obce za mostem buštěhradské dráhy byla zapálena hranice. Starosta obce Čermák rozhodl, aby po dobu průjezdu rakve obcí vyzváněly všechny zvony místního kostela sv. Jakuba a řecké ohně plály po celé dvě hodiny. Již dávno před příjezdem průvodu, jehož výjezd z Lán byl ohlášen na 19:30 hod., seřadily se v Hostivicích všechny místní spolky a korporace, jako čestné pořadatelstvo. Bezpečnostní a pořádkovou službu obstarávalo ovšem četnictvo, jehož pod velením majorů Víta, Uhlíře a Riedla bylo shromážděno podél silnice z Lán až na obvod Velké Prahy několik set mužů. Kromě toho bdělo nad pořádkovou službou pět politických komisařů s okresním hejtmanem vrch. radou Faltisem v čele. Špalír v Hostivicích tvořily tyto spolky: Sokol, Orel, Republikánská jízda, Baráčníci, nezávislá jednota čsl. legionářů, Čsl. obec legionářů, hasičstvo, členové sportovních klubů, strážní rota místní posádky a všechny místní politické organizace.

Ve 20:45 hod. projela tři auta směrem z Lán. Nastalo hrobové ticho a konečně o 9. hod. rozezvučely se zvony. To smuteční průvod minul Jeneč.

Krátký povel „Pozor!“, strážní rota stojí v pozoru i veškeré obecnstvo se postavilo do pozoru. Rozechvění se stupňuje. Přesně v 9:15 hod. se blíží volným tempem auto s kanceléřem dr. Šámalem a poté auto, ve kterém uložena byla rakev s tělesnou schránkou presidenta Osvoboditele. Rakev pokrytá státní vlajkou září v osvětleném voze. Vojsko vzdává k poctě zbraň, prapory spolků se hluboce sklánějí, lidé pohnutím pláčí. Ani v řadách vojáků nezůstává oko suché. Rakev se vzdaluje ku Praze.

[...]

Národní politika

22. září 1937

Strana 8

Hrozná srážka lokomotivy s autobusem. Tragedie na nechráněném přejezdu. – Tři mrtví, 12 těžce zraněných.

Včera odpoledne se stalo na trati Praha–Slaný velké neštěstí, které si vyžádalo tři mrtvé osoby a 12 zraněných cestujících. Krátce před 16. hodinou srazili se mezi stanicemi Dušníky–Litovice plně obsazený autobus D-5633 s lokomotivou jedoucí ku Praze. Autobus byl rozdvojen a následky byly osudné. Přední část vozu byla odhozena s trati, při čemž byly hned dvě osoby usmrceny. Potom lokomotiva vlekla zadní část autobusu asi 80 m, zanechávajíc na kolejích trosky a krvavá tratoliště. V přední části vozidla byl usmrcen jiný cestující. 12 osob bylo zraněno a z nich sedm těžce.

Na místo srážky ihned přijely tři sanitní soupravy pražské ochranné stanice s lékaři dr. Jiráskem a Kepesem a zraněným poskytli první pomoc. Dopravili je rychle na chirurgickou kliniku všeobecné nemocnice v Praze. Ošetření zraněných se účastnili také místní lékaři a k neštěstí přijeli též dva jiné pomocné sbory. Četnictvo učinilo bezpečnostní opatření podle trati a zjišťovalo totožnost zabitých osob. Zároveň věc úředně ohlásilo. Na místo byla vyslána komise, aby zjistila příčinu srážky.

Hrozná srážka vyvolala značné vzrušení a místo neštěstí bylo do pozdní noci obklopeno zástupy lidí. Zabití byli po úředním zjištění dopraveni do márnice. Mrtvoly budou pitvány. Podle úředního hlášení, neštěstí se stalo na trati Praha–Moldava, která vede z Prahy přes Smíchov, Hlubočepy, Dušníky, Slaný a Louny do Moldavy. Vlak s ostatky presidenta Masaryka byl veden po trati Praha–Smíchov–Hostivice a odtamtud přes Jeneč, Pavlov, Unhošť, Kladno do Lán. Stalo se tudíž neštěstí na jiné trati než jel vlak s ostatky presidenta Osvoboditele. Praví se, že v autobusu byli účastníci pražských smutečních slavností. Stav některých zraněných je vážný, poněvadž byli těžce zraněni a v hlubokém bezvědomí přivezeni do nemocničního ošetřování.

Usmrceni byli: František Čech, řídící v. v. z Prahy, Václav Havlůj, řídící v. v. z Unhoště, do nedávna bydlící v Hnidousích a Rudolf Procházka, úředník z Velké Dobré.

Zraněni byli: Jarmila Holá z Bratronic, A. Podzemská ze Ptic, A. Bureš, řidič z Kročehlav, František Pichl z Motyčína, M. Kšírová z Chyňavy, Anna Černá ze Ptic, M. Roztočilová ze Ptic zraněna byla lehce a František Horálek z Loun.

V zadní části vozu, jež dopadla nalevo od trati, byla též žena s dítětem v náručí. Při dopadu na zem však žena zůstala sedět v sedadle a vyvázla bez zranění; dítě má jen nepatrné zranění na ruce.

Národní listy

6. října 1937

Strana 6

Honební společnost za smečkou v Praze.

[...]

K meetu na Vypichu dne 2. 10. dostavilo se asi 40 jezdkyň a jezdců z kruhů vojenských a civilních. Huntsman, statkář Seyfried, vedl smečku podél obory Hvězdy do Ruzyně a nasadil ji na stopu za ruzyňskými zahradami. Psi hnali po lukách k vrbám litovického potoka, jehož hadovitý tok musil býti třikráte překonán. Po krátkém checku u karlovarské silnice vzala smečka na druhé straně této silnice směr na Hostivice, zabočila pak ostře vlevo na zličínská luka, kdež bylo ještě několik vodních příkopů hladce vzato.

Halali u Zličína v 15 hod. 55 min. po asi 12 km runu. Kdežto na vlhkých lukách ležela stopa dosti dobře a pace byla místy ostrá, byla práce psů ve vyschlé půdě na polích velmi ztížena dusným a teplým počasím.

Vzrůstající zájem o honební sport dokumentuje nejen sobotní pole 40 jezdkyň, nýbrž i účast vynikajících reprezentantů z kruhů bankovních a průmyslových, kteří s velkou pozorností průběh honů z aut sledovali.

Nejbližší další hony: Ve středu 6. 10. meet v 15 hod. Hloubětín, voj. cvičiště a v sobotu 9. 10. meet ve 14 hod. v Břevnově Na Vypichu, který se koná společně s velkým reprezentačním podzimním honem Švehlova sboru Selských jízd.

Národní politika

11. října 1937

Strana 3 – inzerát

Tam mohou a tam chtějí skvěle vyprat Vaše prádlo. Vždyť mají k ruce 9 velkých strojů a vycvičený personál. V Kafkově prádelně se pere poctivě a svědomitě. Prádlo mluvit neumí, ale jeho vzhled přimlouvá se za takovou prádelnu, která s ním dovede dobře zacházet a jmenuje se Kafkova prádelna, Litovice – Hostivice. Napište si o prospekt.

0945

Národní listy

15. října 1937

Strana 2

Zvon zmizel. Praha, 15. října. V noci na dnešek ukraden byl z kaple v Hostivicích zvon vážící 36 kg a o průměru 35 cm. Měl cenu 1 200 Kč. Na zvonu byl nápis: „Z lásky k bližnímu věnovali občané hostivičtí.“

Národní politika

15. října 1937

Strana 6

O body ve III. třídě středočeské v VI. kole. Praha A: [...] Meteor Litovice–Union XIV 2:0.

Příští neděli dne 17. října utkají se: Praha A: [...] Horní Počernice-Meteor Litovice, [...]

Národní politika

16. října 1937

Strana 5

Ukradli zvon ze hřbitovní kaple. V úterý v noci byla v Hostivicích u Kladna spáchána neobvyklá krádež. Neznámí pachatelé se vyšplhali na střechu hřbitovní kaple, která stojí o samotě za vsí, a odšroubovali ložiska zvonu, který pak opatrně snesli se hřbitovní kaple a odcizili ho. Zvon vážil 36 kg a byl na něm nápis: „Z lásky k bližnímu věnovali občané hostivičtí.“ Tato drzá krádež vzbudila v celé obci velké vzrušení, neboť nyní nelze zvoniti při pohřbech umíráčkem. Odcizený zvon měl cenu 1 237 Kč a byl zakoupen ze sbírek místních občanů. Zloději byli pravděpodobně dva a budou se snažiti zvon rozbítí a prodati. Četnictvo upozorňuje překupníky, aby oznámili případ nejbližšímu bezpečnostnímu úřadu.

Národní politika

27. října 1937

Strana 6

Středočeská I.B třída v sedmém kole.

V oddělení C přeskupení v horní polovině tabulky.

Jen vedoucí Mogul nezměnil své umístění. Výsledek zápasu Čechie Kolín-SK Úvaly 0:1 a vyhraný protest Stráže bezpečnosti na nedohraný zápas s Prahou VII. upravily pořadí na prvních sedmi takto:

1.	Mogul	6	5	1	0	34:6	11
2.	Stráž bezpečn.	7	4	2	1	28:15	10
3.	Střešovice	6	4	1	1	25:14	9
4.	SK Úvaly	8	4	1	3	17:28	9
5.	AFK Kbely	6	3	2	1	29:15	8
6.	Olympia Cherh.	6	3	1	2	20:15	7
7.	Sparta XI.	6	2	3	1	16:14	7

V neděli hraje Mogul s nebezpečným soupeřem AFK Kbely. O druhém místě rozhodnou si Stráž bezpečnosti se Střešovicemi. Úvaly hostí nováčka Olympii Cerhenice, Sparta XI. utká se s populárním SK Smíchov. Čechie Kolín jest doma favoritem proti tuklatské jmenovkyni, nováček Hostivice pokusí se o získání prvního bodu proti Praze VII.

Ze III. třídy středočeské [...] Příští VIII. kolo se hraje 31. října. Mistrovské tabulky III. třídy těch oddělení, které dnem 17. října mistrovství, t. j. podzimní kolo, ukončily:

Praha A

1. Železničáři	7	7	0	0	40:2	14
2. Horní Počernice	7	6	0	1	38:18	12
3. Meteor Litovice	7	5	0	2	19:18	10
4. Union XIV.	7	4	0	3	15:9	8
5. Český Lev	7	3	0	4	19:21	6
6. Admira IX.	7	2	0	5	17:26	4
7. Zličín	7	1	0	6	13:29	2
8. Viktorie Vršovice	7	0	0	7	10:43	0

Národní listy

1. listopadu 1937

Strana 5

Zápasy pražských amatérů. Praha VII. v. Hostivice 6:1.

Národní listy

12. listopadu 1937

Strana 6

Z Národního sjednocení. Dnes: Hostivice-Litovice: členská v rest. pana Nerada.

Národní listy

8. prosince 1937

Strana 4

Z Národního sjednocení. Pátek 10. prosince: Hostivice-Litovice: výbor v rest. p. Nerada.

Národní listy

12. prosince 1937

Strana 4

Z Národního sjednocení. Dnes. Hostivice-Litovice: výbor v rest. p. Nerada, Hostivice.

Národní politika

23. prosince 1937

Strana 6

Podzimní bilance středočeské I.B třídy.

[...] Mimořádně vysoká střelecká kvota jest dobrým vysvědčením pro střelce této třídy, špatným ale pro brankáře! Celkový průměr více než 5 branek (přesně 5,4) na zápas jest úctyhodným – liga má na př. průměr jen 4 branky! Nejvíce se střílelo v oddělení C. – 403 branky, hlavně v důsledku malé odolnosti nováčka Hostivice. Průměr má toto oddělení 6,6 branky! [...]

Štěstí málo přálo letošnímu nováčkovi Hostivici. Prohrál všechny zápasy, dostal nejvíce branek, nejméně jich nastřílel – výsledek nejhorší poměr branek 8:69 a žádný bod! Utrpěl také největší porážku ve třídě – 0:12 od Olympie Cerhenice. Jako další outsideri ukázaly se tyto kluby: [...] v oddělení C vedle Hostivic předloňský nováček Čechie Tuklaty (2 body).

Rok 1938

Národní listy

6. února 1938
Strana 5

Z Národního sjednocení. Dnes. Litovice: valná o 14. hod. u Balejů.

Národní listy

2. března 1938
Strana 6

Jednotný svaz v. SK Hostivice sehrají dnes večer na Zimním stadioně hockeyový mistrovský zápas, ve kterém se rozhodne o jednoho z klubů.

Národní listy

3. března 1938
Strana 6

Jednotný svaz v. SK Hostivice 5:0 (1:0, 1:0, 3:0). Hockeyový zápas hraný na Zimním stadionu. Branky: Toms a Smetana po 2 a Moravec.

Národní listy

5. března 1938
Strana 8

Schůze Národního sdružení. Dnes. Litovice: členská o 20. hod. u Prchalů

Národní politika

23. března 1938
Strana 6

Zdařilý nástup středočeské I.B třídy.

V neděli zahajovala I.B třída jarní mistrovství. Nástup se vydařil v každém směru. Krásná pohoda přála zápasům, které se těšily velkému zájmu obecnostva a byly sehrány bez rušivých příhod. Výsledky potvrdily vyrovnanost výkonností, což při tak časném začátku mistrovství dosti překvapilo.

Oba neporažené kluby, Slovan VII. a Mogul, nedaly se poraziti ani v tomto, v pořadí dvanáctém kole. Ale i Hostivice vyšly v bodovém zisku opět na prázdko.

V oddělení C pokračovaly dostihy Mogulu a Stráže.

V neděli zvětšil si Mogul brankový náskok, neboť vyhrál 6:0 nad Čechii Kolín, zatím co Stráž bezpečnosti zvítězila jen 2:0 v Hostivicích. Také další 2 kluby v tabulce zvítězily: Střešovice 1:0 ve Kbelích, Olympie Cerhenice 5:2 v Tuklatech. Sparta XI. remisovala 1:1 v Úvalech. Praha VII. vyhrála 3:1 nad Smíchovem. Výsledky ukazují zvýšenou výkonnost klubů s konce tabulky.

Výměna nastala na V. a VI. místě tabulky. Praha VII. zlepšila si umístění o 2 stupně, takže zatlačila Smíchov a Čechii Kolín o 1 stupeň níže:

1.	Mogul	12	8	4	0	59:16	20
2.	Stráž bezpečnosti	12	9	2	1	47:21	20
3.	Střešovice	12	8	1	3	45:22	17
4.	Olymp. Cerhenice	12	8	1	3	53:31	17
5.	Sparta XI.	12	4	5	3	29:33	12
6.	AFK Kbely	12	4	4	4	43:31	12
7.	SK Praha VII.	12	5	2	5	29:31	12
8.	SK Smíchov	12	3	5	4	38:27	11
9.	Čechie Kolín	12	5	0	7	31:35	10
10.	SK Úvaly	12	4	2	6	24:38	10
11.	Čechie Tuklaty	12	1	0	11	19:59	2
12.	Hostivice	12	0	0	12	8:71	0

Národní politika

1. dubna 1938

Strana 5

Středočeská třetí třída v druhém kole. V Praze A: nenastaly žádné změny v tabulce, Železničářům se nedostavil soupeř Čes. Lev, který mezi tím byl navržen ke škrtnutí se seznamu členstva ČSAF., Horní Počernice porazily Admiru IX. 5:2, Union XIV. Zličín 4:2 a Meteor Litovice hrál s Viktorií Vršovice nerozhodně 1:1.

Národní listy

20. dubna 1938

Strana 6

Podle fotbalových paragrafů. Středočeská župa navrhla k vyloučení z řad členstva ČSAF pro různá provinění Tesaře (Hostivice), Jecha (Meteor VII.), Schneidra (Vítkov), Malého (Vysočany). Předáno svazu k dalšímu vyřízení.

Národní politika

25. dubna 1938

Strana 5

Středočeská I.B třída. SK Praha VII.–AFK Kbely 5:4 (2:0). Jediný mistrovský zápas hraný v neděli dopoledne. [...]

Vítězstvím dostali se domácí na šesté místo tabulky oddělení C:

1.	Stráž bezpečnosti	14	10	3	1	52:24	23
2.	Mogul	14	9	4	1	57:20	22
3.	Olympia Cerhenice	13	8	3	3	54:33	18
4.	Střešovice	14	8	1	5	42:29	17
5.	Sparta XI.	14	5	5	4	39:34	15
6.	SK Praha VII.	15	6	2	7	41:46	14
7.	SK Smíchov	13	3	6	4	37:40	13
8.	AFK Kbely	15	3	5	7	45:43	11
9.	Čechie Kolín	14	5	0	9	32:42	10
10.	SK Úvaly	13	3	2	8	22:41	8
11.	Hostivice	13	1	0	12	9:48	2
12.	Čechie Tuklaty	výsledky zrušeny					

Národní listy

10. května 1938

Strana 6

Nedělní kopanou. Železničáři Praha v. Meteor Litovice 7:0 (3:0). Branky: Businský, Panec, Korouš po dvou, Pech jednu.

Národní listy

25. května 1938

Strana 6

Trestá se. Trestní komise středočeské župy potrestala tyto hráče: Griesel (Bohemians), Kaftan (Kbely), Svoboda (Hostivice) a Šimek (Admira IX.) po šesti týdnech, ...

Národní listy

30. května 1938

Strana 6

SK Smíchov c. SK Hostivice 11:2 (6:1). Mistr. utkání I.B třídy. O branky vítězů se dělili: Janouch 4, Gregor 3, Mika 2, Friedrich a Šprinda.

Národní listy

30. května 1938

Strana 6

Masarykův marathon. Spart'an Bena vítězí v novém rekordu.

Startovalo 43 závodníků. – Napínavý průběh závodu.

Masarykův marathon, založený AC Sparta v roce 1930 na oslavu presidenta T. G. Masaryka, získává každý rok na popularitě. Svým devátým ročníkem stává se pietním k uctění památky prvního presidenta. Uspřádání závodu bylo slavnostní. Výbor Sparty před závodem navštívil hrob presidentův, na který šest závodníků z celé republiky položilo věnec.

Ke startu se dostavilo 43 závodníků, ke kterým promluvil předseda AC Sparta, posl. Ing. Žilka. U startu i po celé trati sledovalo závod velmi mnoho diváků. Na hřišti Sparty bylo u cíle 1 000 osob, kteří vítěze nadšeně vítali.

Závod měl velmi napínavý průběh. Ve vedení se vystřídal několik závodníků, ale pouze zkušenému 37letému Benovi se podařilo od 20 km rozhodnouti závod pro sebe. Velmi takticky běžel také Hekš. Držel se stále vzadu, aby s nastřádanými silami v posledních 10 km se vypracoval na třetí místo. Přes velkou námahu, kterou závod vyžaduje, přiběhli všichni závodníci svěží.

Přesně o 15. hod. bylo před zámekem v Lánech odstartováno na dlouhou trať ku Praze 14 registrovaných, 27 příchozích závodníků a 2 vojíni. [...]

Na 22 km odpadl Hroch, vedení se ujal Číča. Obec Jenč proběhl Číča za 1:29:30. Nyní nastala rozhodující fáze závodu. Na špici se dostali Bena s Takaczem, kteří proběhli 25 km v čase 1:35:20. O 2 km dále v Hostivicích Takacz ustal pro nevolnost v běhu. Bena sledoval v malé vzdálenosti Číču, který opět vedl závod. Ve 28 km se pak ujal Bena definitivně vedení, aby nikým neohrožován skončil závod vítězně v novém rekordním čase. V posledních 10 km vypracoval se ještě Hekš ze dvanáctého místa až na třetí.

Výsledky: 1. Bena, Sparta, 2:44:38,6. [...]

Národní politika

30. května 1938

Strana 5

Slovan do I.A třídy, Hostivice sestupují.

[...]

Z oddělení C sestupují Hostivice.

[...]

SK Smíchov-Hostivice 11:2 (6:1). Branky Janouch 4, Gregor 3, Mika 2, Friedrich a Brynda. Rozhodčí výborný.

Národní politika

1. června 1938

Strana 7

Úmrtí. Dne 31. května 1938 zemřela Milada Haklová, choť stavitele v Hostivici. Pohřeb zesnulé koná se ve čtvrtek 2. června 1938 o 3. hod. odpolední z chrámu Páně sv. Jakuba v Hostivici.

Národní listy

6. června 1938

Strana 7

Československé státní statky a lesy.

[...]

Průmyslové závody zemědělské jsou účelným doplňkem polního hospodářství, neboť zpracují značnou část jim vyrobených surovin a odevzdají mu ke zužitkování krmné a hnojivé odpadky.

Jsou to 2 cukrovary, 7 pivovarů, 3 mlýny, 6 lihovarů, 2 mlékárny, 2 sýrárny, 1 olejna, 1 rafinerie lihu, 1 sušárna na brambory. [...]

[...] Z ostatních závodů zasluhuje mimořádné zmínky ještě moderně vybavená státní mlékárna v Hostivicích, postavená v roce 1935 na denní kapacitu 15 000 l, která dodává konsumní mléko do Prahy. [...]

Národní listy

6. června 1938

Strana 2

15 zraněných při železniční nehodě v Hostivicích. Praha, 5. června. Ředitelství státních drah v Praze oznamuje: Dne 5. června v 6:47 hod. se vyšinul v Hostivicích při vjezdu vlaku 538 obsazený osobní vůz. Tím došlo k lehčímu poranění 15 cestujících. Dva vozy byly poškozeny, doprava byla na 53 minut přerušena. Příčinu nehody vyšetřuje ředitelství státních drah v Praze.

Národní politika

22. června 1938

Strana 5

Těžké neštěstí auta u Hostovic.

Jedna osoba zabita, dvě těžce raněny.

Včera v 19.20 hodin došlo na státní silnici v Hostivicích k těžké havárii osobního automobilu továrníka na mýdlo Fr. Otto z Rakovníka. V autu seděly 4 osoby, z nichž jedna byla usmrcena. Je to syn továrníka, asi 14letý student, který pravděpodobně seděl za volantem a z nevysvětlitelné příčiny sjel do příkopu, kde se vklínil mezi dvojitou telegrafní tyč. Auto bylo úplně rozbito a hoch byl z trosek vyproštěn mrtev. Měl proraženou lebku, pravděpodobně nárazem na stěrač. Dvě starší osoby z rodiny továrníka Otty – byli to pravděpodobně bratři – byly těžce zraněny a dopraveny v bezvědomí záchranou stanicí do pražské nemocnice. Jeden člen této rodiny byl zraněn lehce a odjel ihned náhradním autem do Rakovníka, aniž vyčkal příchodu četnictva, takže nemohlo býti zatím zjištěno, jak se neštěstí stalo. Na místo neštěstí se dostavila soudní komise z Unhoště, četnictvo z Hostovic a pátračka z Kladna, která případ fotografovala. Jména dosud nebyla zjištěna. Četnictvo odjelo za zraněnými do pražské nemocnice.

Dr.

* * *

Podle našeho zjištění, zahynulá osoba je žena. Lehce zraněn – střepinami – byl chlapec a po ošetření byl propuštěn do domácího ošetřování. Do všeobecné nemocnice v Praze byli dodáni 41letý Karel Otta se slabým otřesem mozku a 60letý Alois Otta s těžkým otřesem mozku a vnitřním zraněním. Zraněné ošetřil šéflékař dr. Kotáb. uh.

Národní listy
27. července 1938
Strana 6

Trestá se. Trestní komise potrestala hráče: Sokol (ČAFC), Havránek a Řeháček (Viktorie VIII.) 2 týdny; Holeček (Hostivice), Hampl (Slavoj Slaný), Anděra a Michálek (Star VII.) 4 týdny; [...]

Národní listy
18. srpna 1938
Strana 6

V. mistrovský marathón trampů.

Již tuto neděli dne 21. srpna koná se V. trampský marathón v běhu a v chůzi na 42 km, jehož pořadatelem jest klub Údolí oddechu. Závod sám, jako mistrovský, řadí se k nejlepším a nejpopulárnějším a ovšem také k nejtěžším a nejdelším trampským závodům.

Trampští běžci a chodci dokázali již v minulých ročnících, že jsou schopni, by utvořili časy hodné obdivu sportovní veřejnosti. Loňské rekordy jak v chůzi (Kocí, VS, 3:46:24 vt.), tak i v běhu (Pavlíček, LOK., 2:45:13,6 vt.) je možno přirovnávat k mezinárodním. Trať vede od hřiště Slavie na Letné, kde jest přesně v 7 hod. start, přes Bílou horu, Hostivice, Jenč, Unhošť – zde občerstvovací stanice – Kyšice, Horní Bezděkov, Nouzov, Chyňavu, do Podkozí, kde jest cíl. O. K. Údolí oddechu připravil přes 40 krásných cen.

Přihlášky přijímá a proposice zašle Rud. Dvořák, Praha VIII., Kaplířova 14, neb jednatel G. Zenker, Praha VII, Zátory 521. Podrobné informace každý pátek U Neuholdů, Praha II., nároží Divadelní a Ostrovní ulice.

Národní listy
18. září 1938
Strana 7

Pro čekankové kořeny čerstvé pol. č-1-a povolují se další relační slevy (viz naše předchozí zprávy). Při 15 tun. zásilkách počítá se za 100 kg do stanice Kolín ze stanic Hostivice 340 hal., Jeneč 345 hal., Kladno 365 hal., Litovice 360 hal., Poděbrady lázně 155 a Unhošť 360 hal. Sleva se poskytuje návratkem a platí od 19. září t. r. do 31. října 1939. Příjemce musí přepravit nejméně 1 000 tun. Nákladní listy třeba předložit ředitelství ČSD v Praze.

Národní politika

26. října 1938

Strana 3 – inzerát

Hledám posluhu, rozumím německy. Hostivice, Na Paloukách, Schniberg.

3641-1

Rok 1939

Národní politika

10. ledna 1939

Strana 8

Dům s obch. koloniál, v Hostivicích u Prahy pr. ih. za příč. úmrtí. Zn.: „Cena 220 tis. 1-8407“ adm. t. I.

Národní listy

9. března 1939

Strana 5

Nová úprava osvětových obvodů. V důsledku územních a správních změn, týkajících se území našeho státu, upravuje ministerstvo školství a národní osvěty osvětové obvody referentů státní osvětové služby takto:

Země Česká:

[...]

II. Beroun, Unhošť, Zbraslav, Hořovice, Dobříš, Příbram, Březnice, Mirovice, Křivoklát. Sídlo: Hostivice, referent: Josef Bohuslav.

[...]

Národní listy

12. března 1939

Strana 11

Za příkladnou práci osvětovou byli poctěni ke Dnu osvěty uznávacími diplomy Masarykova lidovýchovního ústavu: Jos. Bohuslav, státní osvětový referent v Hostivicích u Prahy, [...]

Národní politika

3. června 1939

Strana 4

Dálnice přes Kladensko. Stavíme dálnici, silnici toho druhu u nás první. Kolem Prahy je projektována dálnice jako okruh. Tato okruhová dálnice půjde také přes okres Kladno v blízkosti Hostivic. Ale po kladenském okrese povede ještě jedna dálnice, z Prahy do Lán. Že tato dálnice bude dříve nebo později postavena, nasvědčuje jednání Generálního ředitelství pro stavbu dálnic s okresním úřadem v Kladně, u kterého si zajistila povolení k vstupu na pozemky pro trať projektované dálnice. V kladenském okrese zasáhne nová dálnice Hostivice, Jeneč, Vel. Dobrou, Rozdělov. mkp.

Národní listy

5. srpna 1939

Strana 6

Zájezd autokarem do pout. místa Hájku s františkán. klášterem Loretou, oborou „Svatý les“, far. kostel v Hostivicích a jiné. Jízdné obě cesty 13 K. V neděli 13. t. m. odpo. Přihlášky při vycházce Kult. odboru Č. L. B. zítra neb telef. 60402. Hosté vítáni!

Národní listy

6. srpna 1939

Strana 13

Úmrtí. V Hostivicích u Prahy zemřel 30. července ve věku 64 let po dlouhé chorobě br. František Škoda, vrch. účet. ředitel v minist. financí. Zesnulý byl po dlouhá leta vzorným sokolským činovníkem jako člen výboru Sokola vinohradského a člen předsednictva župy Středočeské. Ve svém povolání sloužil věrně republice jako znamenitý odborník ve věcech finančních najmě pensijních. S bratrem Škodou odchází ze světa muž zanechávající po sobě nejsvětější památku.

Národní listy

11. září 1939

Strana 4

Nedělní kopanou. Mistrovství Ib třídy na Kladensku. Motyčín v. Tuchlovice 5:1, Kamenné Žehrovice v. Čechie Kralupy 1:0, Meteor Kladno v. Čechie Hostivice 1:1.

Národní listy

14. září 1939

Strana 5

Župní výbor. Středeční schůze výboru Středočeské župy fotbalové vzala na vědomí telegrafické odřeknutí meziměstského zápasu Hlívce-Praha, dále [...] Vzato na vědomí sloučení SK Meteor Litovice se SK Hostivice pod názvem SK Hostivice.

Národní listy

16. listopadu 1939

Strana 5

Župa zakázala propůjčovatí hřiště pro utkání Studentské ligy. Středeční schůze výboru Středočeské župy fotbalové delegovala k zápasu [...] Zamítnuto odvolání Čechie Hostouň z rozhodnutí o zápasu s SK Hostivice, avšak zápasy s Viktorií Strašecí a SK Družec Čechie sehraje.

Národní listy

27. prosince 1939

Strana 5⁸

O body i v přátelství. Čechoslovan Košíře–SK Hostivice 7:2 (0:1, 3:1, 4:0). Mistrovský hockeyový zápas II. třídy v Hostivicích. O branky se rozdělili: Bláha 4. Mares, Herold a Zelenka.

⁸ Stejná zpráva byla otištěna také 28. prosince 1939 na straně 5

Rok 1940

Národní politika

28. března 1940

Strana 2

Po stopách pračlověka v okolí Prahy.

Vzácný archeologický nález. K objevu pravěkého ohniště v cihelně Julisce.

Ohniště pračlověka ve vrstvě z poslední doby meziledové.

Již na několika místech ve středočeských cihelnách našli jsme v tmavohnědé až černé vrstvě poslední doby meziledové čili riss würmu uhlíky po spáleném dříví. Na některých místech byly těchto uhlíků celé vrstvy. Tomu bylo tak na příklad v Hostivicích u Prahy. Avšak marně jsme pátrali po nějakém jiném ještě dokladu činnosti tehdejšího pračlověka. Nikde jsme nenašli ani kamenných nástrojů, ani spálených nebo rozbitých kostí. Bylo sice jasno, že všechny tyto dřevěné uhlíky jsou stopy po ohních člověkem založených, ale důkazů pro to nebylo, ač ani na tehdejších stepích nemohlo naprosto k nějakému samovznícení suché trávy dojít a proto nemohly také od ní ani lesy hořet.

Když jsem pak v Jeskyni nad Kačákem objevil veliké sídliště pračlověka z této poslední doby ledové, měli jsme aspoň důkaz, že ten člověk zde v Čechách v této době skutečně žil a tedy, že předpokládané ohně zaněcoval sám.

K tomu druží se nyní i vzácný nález ohniště v cihelně Julisce, kde pod vrstvou spraše z poslední doby ledové bylo objeveno krásné, kruhové ohniště s uhlíky v tmavé vrstvě poslední doby meziledové.

Tyto dřevěné uhlíky byly pak roztroušeny ještě i na mnoho metrů dál. Snad je tehdy – po vyhasnutí ohně rozvál vítr.

Nález tento je dostatečně ověřen a přináší nový pohled do života České země v době tak pradávnej.

Jar. Petrbock.

Národní listy

15. května 1940

Strana 4⁹

LTC Praha-SK Hostivice 6:1 (3:0). Footballové mužstvo LTC Praha, složené z hockeových internacionálů, dobylo v pondělí dalšího úspěchu v Hostivicích, kde předvedlo velmi pěknou hru. Branky: Kučera 3, Maleček, Gardavský a Plocek.

Národní politika

17. května 1940

Strana 6

Ztratil se černocho. Kladenská trestní komise projednávala případ, kdy při zápasu V. N. Strašecí–Hostivice hrál hráč na černo – na cizí legitimaci. Ke konfrontaci nemohlo dojít, jelikož se hráč se hřiště – ztratil. Příklad bude řešit kladenská rozhodčí komise v sobotu v 18 hodin v Dělnickém domě.

⁹ Stejná zpráva byla otištěna také 16. května 1940 na straně 4

Národní politika

18. května 1940

Strana 3

Ve II. třídě na Kladně se hrálo s výsledky: Oddělení A: Sparta Smečno–Čechie Dobrá 3:1, Přítočno V.–Nové Strašecí 2:3 (2:0), Hostivice–Družec 3:0 (1:0), Slavoj Kročehlavy–Meteor Kladno 3:1, Sparta Lužná–Čechie Hostouň 4:4 (2:2).

Tabulky před nedělním kolem:

Oddělení A

1. Přítočno	12	7	2	3	35:24	16
2. Slavoj Kročehlavy	12	7	1	4	29:30	15
3. Čechie Hostouň	12	5	3	4	39:26	13
4. Sparta Smečno	12	6	1	5	29:31	13
5. Sparta Lužná	12	5	2	5	39:31	12
6. Družec	12	5	1	6	33:34	11
7. V. Nové Strašecí	12	4	2	6	32:34	10
8. Hostivice	11	5	0	6	29:39	10
9. Čechie Dobrá	11	3	4	4	29:43	10
10. Meteor Kladno	12	3	1	8	10:35	7

[...]

V neděli se hrají zápasy (na hřišti prvně jmenovaného klubu, za dvojicí uveden rozhodčí): Sparta Lužná–Sparta Smečno, Čechie Hostouň–Slavoj Kročehlavy r. Král, Meteor Kladno–Hostivice r. Dlouhý, Družec–Velké Přítočno r. Pelc, V. N. Strašecí–Čechie Dobrá r. Šilha.

Národní politika

13. června 1940

Strana 5

Slavoj Kročehlavy–Hostivice 3:1. Zasloužené vítězství. Branky Kašpar a Kosan. Rozhodčí Mrázek.

Národní politika

19. června 1940

Strana 5

Dva káránci utekli z donucovací pracovny. Ryšavec a muž bez dvou prstů.

V pondělí časně ráno, ještě před 4. hodinou, podařilo se dvěma káráncům utéci z ruzyňské donucovací pracovny. Když tato věc byla zjištěna, ihned se pátralo po stopách káranecské dvojice a tu se zjistilo, že tito utekli směrem na Hostivice. V pátrání se dále pokračuje a bezpečnostní orgány se domnívají, že se jim podaří uprchlíky dopadnouti. Jde o bývalého šoféra Václava Kubeše, narozeného 17. srpna 1911 v Lhenicích, okres Písek, tam příslušného, a jeho kamaráda z „raitačky“ Karla Rajzla, dělníka, narozeného 2. ledna 1906 v Nebylovském Borku, okres Plzeň, a tam příslušného. Václav Kubeš je 173 cm vysoký, má kaštanové vlasy, podlouhlý obličej, hnědé oči a zdravé zuby. V horní čelisti má dvě stříbrné korunky. Na pravé ruce mu chybí palec a na levé malíček. Karel Rajzl je menší postavy, má ryšavé vlasy, podlouhlý obličej, hnědé oči a zdravé zuby. Na pravé ruce má vytetovanou hlavu ženy. Oba káránci byli oblečeni v ústavní obleky. Věc byla zároveň hlášena bezpečnostním rozhlasem. uh.

Národní politika

2. července 1940

Strana 8 – inzerát

Kadeř., dobr., ond., zn. trv. a vod. přijme za dobr. podmínek VI. Šprunk, Hostivice u Prahy. 1151

Národní politika

7. července 1940

Strana 5 – inzerát

Žehlířky měkkého prádla přijme Kafkova prádelna Litovice-Hostivice u Prahy. 2260

Národní politika

27. července 1940

Strana 6

Vycházky. Vzděl. spol. Osamělých má vycházky 28. VII. o 7:30 hod. z kon. st. el. 22: Bílá Hora–Břve.

Národní politika

25. srpna 1940

Strana 8 – inzerát

Stavební místa ve Břvech prodá stav. Hakl, Hostivice.

12355

Národní listy

26. srpna 1940

Strana 4

Mimořádná valná hromada Středočeské župy. V neděli dopoledne konala se v Praze mimořádná valná hromada Středočeské župy fotbalové, která měla na programu schválení mistrovství a projednání volných návrhů k mistrovskému řádu. Mistrovské soutěže všech tříd byly schváleny téměř bez debaty. Jedině ve druhé třídě vyžádal si protest SK Hostivice delší debaty. Nakonec však byla tabulka této třídy také schválena. [...]

Národní politika

26. srpna 1940

Strana 4

Při schvalování výsledků bylo vysvětleno, proč SK Hostivice nebyl pojat do kvalifikačního turnaje o postup do I.B třídy.

Národní politika

1. září 1940

Strana 10 – inzerát

Prodám domek, 4 místn., prád., chlív, sklep, voda, elektr. Cena dle dohody. Litovice, p. Hostivice. 02699

Národní listy

2. září 1940

Strana 3

Nedělní kopanou. Čakovice–Hostivice 7:1 (1:1). Hráno v rámci soutěže o Středočeský pohár.

Národní politika

2. září 1940

Strana 3

I. kolo Středočeského poháru. Čakovice–Hostivice 7:1 (1:1).

Národní politika

7. září 1940

Strana 5

Stopy po pralese z doby meziledové u Prahy.

Už dávno a dávno minuly ty věky, kdy ve středních Čechách byl obrovský prales. Známe dosud jeho stopy mezi Hostivicemi, Třebotovem, Lochkovem a Slivencem u Prahy. Byl jisto jistě i dál a slibujeme, že budeme hledati, ale rozhodně nedá se říci: najdeme je! Vždyť to všechno nezáleží jenom na vůli člověka, ale na dokladech, které se – často jen i pouhou náhodou zachovaly.

Jisto je i dále, že toho pralesa tu bylo víc, a že šel daleko na český sever, západ i východ, snad i jih, ale nemáme zatím tak určitých nálezů, abychom je mohli dát i na mapu. Ale ve Slivenci nejdříve, pak v Hostivicích, v Třebotově a naposled i v tom Lochkově našli jsme ve vrstvách cihelnami otevřených dřevěné uhlíky, a to zejména v Hostivicích v takovém množství, že doklad o velkém pralese této doby je tu nepopíratelný!

Všechny tyto uhlíky jsou uloženy pod žlutou cihelní hlínou, a této hlíně říkáme spraš, poněvadž ji za velkých bouří prachových sprašovaly větry na východní celkem úbočí hor a údolí. Vály tedy tyto pravidelné větry celkem nějak od západu. A to bylo v poslední době ledové.

A právě před touto dobou ledovou bylo mnohem tepleji, takže se tu dařilo velkým pralesům a proto také i hlína, která tu vznikala, nebyla větrem za prachových bouří nikam váta, ale zůstala na místě, kde se tvořila. Barva této hlíny je černá, a proto říkáme jí černozem a dobu, ve které i se svými pralesy vznikala, nazýváme dobou meziledovou. Je to poslední období toho druhu celé doby ledové, čili jinak klistocenu zvané.

Bylo tu teplo a hojné deště svažovaly půdu a ta zas život dávala svým obrovským pralesům i jinému rostlinstvu.

Avšak stopy po těchto pralesích našli jsme až dosud jedině v cihelnách oněch čtyř osad prve uvedených.

A tyto uhlíky dřevěné, které jsme tu vysbírali, nejsou snad dřevem zuhleněným, jsou to zbytky po dřevu spáleném, tedy po ohních.

Kdyby tak byly jen v jedné tenoučké vrstvě, řekli bychom, že tu vznikl velký požár pralesa, ale to, tehdy bylo nemožno, aby prales sám od sebe chytil, jako je tomu třeba v pralesích indických, kde rostou ale docela jiné stromy, a při větru může třením větví mrtvého velkána a suchých lijan nastat doutnání jejich a z toho bezdeštný vítr rozdmýchá pak ohníček a ten vzplane v požár.

A tak: kdeže se ty uhlíky po těch ohních vzaly, když tam v těch Hostivicích bylo jich v té černozezi na půl metru? Nic jinak, nežli že člověk, první člověk, který do Čech vstoupil, ty ohníčky si dělal, hřál se u nich v zimě, opékal ulovenou zvěř.

Až teprve letos našel F. Prošek v Lochkově jednu pazourkovou gravettu a jeden kámen na otloukání v této vrstvě i s těmi uhlíky a poněvadž v několika českých jeskyních našli jsme i velké osídlení z téže doby, máme naprostou jistotu o tom, že ten kraj tady byl tehdy obydlen, a to na tomto místě i dosti hustě osídlen.

Jak bylo dál, zatím ještě nevíme. Vždyť my jsme přišli vždy jenom na zbytky těchto vrstev a kdož ví, co všechno už bylo v těch cihelnách přehlédnuto a zničeno. A také nevíme, co hlíny ještě pod svou zemí všechno skrývají. Ale: našli jsme toho přece už tolik, že naše poznání není pouhým vysněným preludem.

Jar. Petrbock

Národní politika

8. září 1940

Strana 10

Prodám domek, 4 místn., prád., chlív, sklep, voda, elektr. Cena dle dohody. Litovice 17,
p. Hostivice. 02699

Národní listy

9. září 1940

Strana 3

Nedělní kopanou. SK Hostivice v. Radlický team 2:2 (1:1). Přátelský zápas v Hostivicích.

Národní listy

16. září 1940

Strana 4

SK Hostivice v. Čechie Nusle 6:0 (2:0). Mistr. zápas II. tř., byl předčasně ukončen.

Národní listy

17. září 1940

Strana 3

Nadějný hoch. Školák Antonín Vnouček ze Sobína, okres Hostivice, odcizil 10. září zedníku Antonínu Bezděchovi z uzavřeného šatníku obnos 150 korun a stříbrné hodinky s řetíz-
kem v ceně 30 K. O krádeži učiněno oznámení u okresního soudu v Unhošti.

Národní politika

17. září 1940

Strana 8 – inzerát

Kadeřníci příjmu za d. plat, stravu a byt. Nohejl Old., kadeř., Hostivice u Prahy. 3278

Národní listy

22. září 1940

Strana 13

Rozluštění hádanek z minulého čísla.

Správná rozluštění zaslali: [...] Beránek V., Hostivice; [...] Mařík O., Hostivice; [...]

Národní listy

23. září 1940

Strana 3

XI. býv. internacionálů SK Hostivice 5:1 (2:1) Přátelský zápas v Hostivicích v rámci jubilejních oslav domácího klubu. Dvě branky dal Tožička, po jedné Janda a Tošner, jedna vlastní. Za Hostivice Kubišta.

Národní listy

7. října 1940

Strana 3

Nedělní kopanou. SK Hostivice v. Úředníci Karlín 2:2 (0:1). Mistrovský zápas II. třídy řídil před četnou návštěvou Počta. Za Hostivice scorovali: Lasman a Kubišta, za Úředníky Mareš a Šmucr z 12y kopu

Národní politika

15. října 1940

Strana 4

Z nedělní kopané. SK Hostivice – SK Bílá Labuť 4:6 (2:3). Výsledek jest překvapením. Hostivice vedli ve třech minutách 2:0, Krob neproměnil pokutový kop. – Branky vítěze: Chmelař 3, Brukner 2, Jelínek, za Hostivice všechny Lašman, jedna z penalty. – Rozhodčí výborný.

Národní listy

18. října 1940

Strana 6

V noci karnevalové, původní opereta ve 3 jednáních, k níž libreto napsal E. Miran a hudbu J. Kaplánek, hraje se po prvé dne 19. a 20. t. m. v sokolovně v Hostivicích.

Národní listy

21. října 1940

Strana 4

Nedělní kopanou. SK Kralupy jun. v. SK Hostivice 4:3 (3:1). Hráno v Hostivicích. Branky vítězů: Zelenka 2, Varvažovský a Šulc, za Hostivice Lasman, Hubač a Studnička z 12y kopu.

Hostivice res. v. Sparta Unhošť res. 9:1 (3:0)

Hostivice dorost v. SK Dejvice dor. 6:1

Národní listy

25. října 1940

Strana 1

Hadi v zásilce korkové kůry z Maroka.

Jmenují se hlavatky kočičí a už jsou v pražské Zoo.

V zoologické zahradě v Troji přibyl v těchto dnech velice pěkný mladý kormorán, jenž pro vyčerpání sil při tahu přistál v Podolí u Písku, kde se jej ujali tamní občané, načež ochotou četnické stanice a přednosta poštovního úřadu bylo zařízeno odeslání do zoologické zahrady; tento krásný přírůstek se nadějně zotavuje a obeznamuje se pomalu s volierou, kde většinou sedí na vrcholku a pozorně se rozhlíží.

Z továrny na zpracování korku v Hostivicích byl darován párek pěkných hlavatek kočičích, kteřížto hadi byli nalezeni v zásilce korkové kůry ze španělského Maroka ve zcela bezvadném stavu a vyjímají se nyní krásně v terariu v trojské Zoo.

[...]

Národní listy

2. prosince 1940

Strana 3

Nedělní kopanou. SK Hostivice v. Olympia Praha I. 3:0 (3:0). Hrání v Hostivicích za řízení Hanzlíka. Branky vítězů Král, Lassmann a Matějka.

Národní listy

18. prosince 1940

Strana 4

Program hockeyistů Atlanticu. Hockeyisté Atlanticu mají ve středu trénink v 16 hod. na SK Dejvice. Sraz hráčů obou mužstev v 15.30 hod. Ve čtvrtek utká se Atlantic se Slavií v 15.30 hod. na SKEPU, v sobotu hraje v Uhříněvsi s LTC Uhříněves a v neděli zajíždí Atlantic do Hostovic. Členská schůze koná se tuto sobotu 21. t. m. v klubové místnosti v 19 hod.

Rok 1944

[Výstřížek z neurčených novin] 1944

37 spolků z Kladenska soutěžilo. Celkový výsledek divadelní soutěže

Oznámili jsme již v sobotu, které ochotnické spolky z Kladenska se umístily na prvních místech soutěže Strouhalova okrsku, probíhající za účasti 37 spolků letos na jaře. Pro zajímavost uveřejňujeme nyní celou tabulku umístění, aby bylo všem spolkům možno posoudit, kde mají přidat, aby se v příštích soutěžích umístily lépe. Tabulka vypadá takto (v závorce vždy autor hry a hra a počet získaných bodů):

1. Kladenské divadélko, Kladno (Dykovo Zmoudření dona Quijota, 87,43).
2. Tyl, Rozdělov (Ibsenova Strašidla, 83,00).
3. Hasiči, Litovice (Stroupežnického Naši furianti, 81,89).
4. Klicpera, Kročehlavý (Götzovi Soupeři, 80,73).
5. Tyl, Dušníky (Hilbertova Vina, 80,33).
6. DTJ Úhonice (Wernerovo Půlnoční slunce, 79,94).
7. Tyl, Hostivice (Tylova Paličova dcera, 79,80).
8. Svítání, Hostouň (Jiráskova Kolébka, 77,65).
9. SK Družec (Vrchlického Noc na Karlštejně, 76,37).
10. Hasiči, Doksy (Dobry člověk, 75,69).
11. Baráčníci, Dříň (Svobodovy Směry života, 75,36).
12. Tyl, Jeneč (Lipanské Kateřina, 75,04).
13. Beseda Dříň (Želenské Klášter šedých sester, 73,03).
14. DTJ, Doksy (Sokola Tůmy Pasekáři, 74,74).
15. Područín, Kročehlavý (Bártova Pomsta, 74,07).
16. Hasiči, Tachlovice (Tetauerův Zpovědník, 73,30).
17. Hus, Nučice (Stroupežnického V. Hrobčický, 72,73).
18. Svornost, Stehelčevy (Jiráskova Vojnarka, 72,67).
19. Jirásek, Kyšice (Jiráskova Vojnarka, 69,46).
20. SK, Přítočno (Klicperův Divotvorný klobouk, 69,05).
21. Svornost, Hostouň (Stroupežnického Naši furianti, 67,86).
22. Hus, Malé Přílepy (Štolbova Závět, 64,73).
23. SK, Braškov (Mrštíkův Maryša, 64,42).
24. Tyl K., Žehrovice (Jiráskův Otec, 62,90).
25. Jednota, Buštěhrad (Bártova pomsta, 62,71).
26. DTJ, Jinočany (Tomanové Zvon mého města, 62,71).
27. Dalibor, Rozdělov (Rónův Očistec, 62,41).
28. Tyl Unhošť (Noc na Karlštejně, 62,06).
29. Děln. kroužek, Chrášťany (Srdeční injekce, 61,58).
30. Hasiči, Pletený Újezd (Hrobčický, 61,20).
31. Baráčníci, Jinočany (Starý varhaník, 58,72).
32. Hasiči, Chýně (Goldoniho vdova liška, 58,23).
33. Pokrok, Hořelice (Klicperův Zlý jelen, 54,50).
34. Baráčníci, Červený Újezd (Od srdce k srdci, 54,44).
35. Hasiči, Ptice (Faltisova Stanice Gordian, 52,24).
36. Hasiči, Podkozí (Linhartův Můj syn, 47,65) a konečně Tyl, Buštěhrad (Šamberkův J. K. Tyl, 42,97).

Potěšitelné na soutěži je, že splnila svůj účel. Většinou si spolky volily za soutěžní představení hry hodnotné, takže celková úroveň ochotnického divadelnictví na Kladensku znatelně stoupla. Kde spolek přecenil své síly, je z výsledků soutěže také dobře vidět. Do příští soutěže bychom chtěli všem říci, že i poslední může báti první a že přední spolky nesmí uspat první sláva, aby to pak bylo zřejmé na poklesu výsledků.

Nedatované výstřižky

[Výstřižek z neurčených novin]

31. ledna neznámého roku

Samosprávné zajímavosti z Litovic. Pozemek na nový hřbitov. – Uhlí pro nezaměstnané. – Špatný stav silnice Litovic-Hostivice. – Páni z občanského tábora mají zájem: Píší dopisy. – Jednotností do další práce!

Obecní zastupitelstvo konalo 27. ledna řádnou schůzi, na níž byla schválena smlouva mezi obcí a správou okresního chorobince v Unhošti ohledně umístění Kateřiny Bělíkové. Usneseno podati žádost manželů Káclových ze Břvů o umístění v témže ústavě. Schválena a podepsána směnná smlouva mezi obcí a státní hospodářskou správou v Jenči, týkající se pozemku na stavbu obecního hřbitova. Vzat na vědomí přípis státní hospodářské správy v Litovicích ohledně chovu vlastních plemeníků. Schválena parcelační plánec pozemku Bedřicha Stádníka a uděleno témuž povolení k parcelaci. Projednány žádosti rázu finančního a přijat návrh obecní rady, aby se uvolnilo Kč 400 na zakoupení uhlí pro nezaměstnané. Rovněž schváleno usnesení obecní rady, aby zhotoven byl plán na stavbu silnice u Dělnického domu a jak počasí dovolí, aby započato bylo s její stavbou, čímž zajistí se práce pro místní nezaměstnané. obecní rada pověřena urychlití přípravné práce a potřebné formality. Žádost nezaměstnaných ohledně vyslání deputace na min. soc. péče přikázána obecní radě k prozkoumání a rovněž tak i návrh na poskytnutí finanční výpomoci těm, kdož byli předčasně propuštěni z vojenské služby a jsou bez prostředků. Písemně se upozorní správa okresních silnic na desolátní stav silniční spojky Litovice-Hostivice se žádostí, aby v letošním roce bylo pamatováno na její úpravu. Vzata na vědomí zpráva komise hřbitovní a zpráva o skončené práci elektrizační. Bude jednáno se Svazem o převzetí linky, postavené Družstvem děl. domu. Dopis podepsaný Náprstkem a spol. byl zastupitelstvu přečten, ačkoliv nebyl na pořadu jednání, ani nebylo žádáno, aby na pořad byl dán. Zastupitelstvo však nezaujalo žádného stanoviska k němu, neboť návrh v něm uvedený byl nejasný a paušální, zatím co návrh obecní rady o téže věci byl konkrétní a již dříve projednáván a schválen. Správě doporučil člen zastup. Zykán, aby pánové, kteří takovéto návrhy posílají, konali také svoji povinnost vůči voličstvu a navštěvovali schůze. Ani přítomný Náprstek neuznal za nutné, aby podepsaný jím dopis nějak obhajoval. Mělo to býti gestem vůči nezaměstnaným, aby se zdálo, že se páni z občanského klubu o ně zajímají, což se však nepovedlo. Ostatně zájem, který jeví tito lidé o pomocnou akci pro nezaměstnané, ukazuje, že to ani s tímto přípisem nebylo myšleno s nezaměstnanými doopravdy. Ke konci schůze žádal starosta členy zastupitelstva stran socialistických i zástupce živnostenské, aby i v letošním roce udržena byla tato spolupráce v zájmu obce i občanstva. Přijali jsme na sebe povinnosti a neseme plnou odpovědnost za naše konání. Jsme přesvědčeni, že v uplynulém roce za stávajících poměrů vykonali jsme vše, co bylo v naší moci.

Akce ve prospěch nezaměstnaných v Litovicích. Obecní rada v Litovicích konala společnou schůzi s místní sociální komisí, v níž pojednala o situaci místních nezaměstnaných. Bylo konstatováno, že i letos je nutno podpořiti četné rodiny. Protože přiděl potravinových poukázek ze státní akce nestačí, obrací se sociální komise k veřejnosti, zejména k zámožnějším občanům s prosbou o peněžní nebo věcný příspěvek. Od domovní sbírky bylo upuštěno a sběrací archy jsou vyloženy v obecní úřadovně. S povděkem zaznamenáváme příkladný čin p. Snětiny, majitele mlýna v Hostivici, který věnoval dva pytle mouky.

Pomocná akce v Litovicích. Akce ve prospěch nezaměstnaných občanů v Litovicích, která byla obecním úřadem uvedena v činnost, stále trvá. Příspěvky, které byly odevzdány, dal starosta k dispozici sociální komisi, která pak mohla rozdělit poukázky na potraviny celkem pro 36 rodin. Rovněž i věcné dary byly jednotlivým rodinám přiděleny a přišly jistě velmi vhod. Kvitovali jsme již dary a příspěvky. Dnes znamenáme další dárce: Josef Horák, uhelný obchod v Hostivici, věnoval 50 Kč, Jan Gutwald z Litovic složil 20 Kč, Antonín Findejs z Litovic rovněž 20 Kč. Z věcných příspěvků nejménějším darem byl dopis Antonína Hakla, podnikatelství staveb v Hostivici, který oznámil, že věnuje na pomocnou akci 1000 kg uhlí a 100 kg dříví. Byly ihned vydány poukázky, aby odběr paliva mohl býti proveden a tak nezaměstnaní živitelé rodin dostali ve skladě p. Hakla po 40 kg uhlí a po 1 kole dříví na jednu poukázku. S radostí kvitujeme a přáli bychom si, aby činy dárců staly se příkladem i pro ostatní občanstvo. Za dary peněžní i věcné vyslovujeme jménem nezaměstnaných vřelý dík. Žádáme občanstvo, aby i nadále pomocnou akci obecního úřadu podpořilo. Tyto dny došel od okresního úřadu příspěvek na vánoce v částce 300 Kč. Poukázky rozdělí opět sociální komise, složená ze zástupců všech stran, která též jest zárukou, že podpory dostává se skutečně těm nejpotřebnějším. Plňme svoji občanskou povinnost!

A. T.

Významný den hasičského sboru v Litovicích. Sbor dobrovolných hasičů v Litovicích koná v neděli dne 10. července v 9 hodin dopoledne ve sborové místnosti Jar. Prchala pololetní valnou hromadu. Mimo obvyklý pořad provede se doplňovací volba činovníků a podán bude návrh na zvýšení příspěvku o 1 Kč ročně. Podán bude referát z valné hromady Zem. has. jednoty a projednán přípis okresního osvětového sboru, týkající se záležitosti knihovnické. Účast všeho členstva je povinná. Týž den odpoledne uspořádán bude ve dvoře stát. velkostatku hasičský tábor, na němž vystoupí mužstvo, členky i žactvo jednak s ukázkami tělocvičnými, jednak hrami žáků a recitacemi básní. Spoluúčinkuje i hudba kapelníka Hokůva z Litovic, která hraje i večer na hasičské veselici v hostinci Prchalově. Bližší program na plakátech! Občanstvo z místa i okolí podpoří jistě tento podnik, jehož výtěžek jest určen sborové pokladně, aby mohla plnit svoje finanční závazky, které jí vznikly koupí motorového stroje. I okolní sbory se jistě dostaví v plném počtu.

Náhodný objev ve vykopávce. Nález z doby Kristovy v pískovišti.

V kraji pradávného železářství.

V obci Břvech u Hostivic byl učiněn pozoruhodný nález. Při větší vykopávce narazili dělníci v hloubce asi půl metru ve vrstvě písku na dvě kostry. Odborníci odhadli stáří koster asi na dva tisíce let. Tak staré byly také pece k tavení železa, které byly před pěti lety odkryty v nedaleké obci Chýni. Očekává se, že také nález koster pomůže osvětlit pradávnou historii kladenského kraje a jeho železářství. Jedna z koster byla celá, vysoké postavy a dobře zachovaná, druhá je neúplná.

Vzácné archeologické nálezy v litovické cihelně.

Záslužná práce nadšených sběratelů na Kladensku.

Litovická cihelna majitele Antonína Hakla, podnikatele staveb v Hostivici, jest místem, kde nalézají se vzácné archeologické památky z doby našich předků, kteří v těchto místech žili před mnoha tisíciletími. Jest jenom děkovati vzácnému pochopení majitele cihelny, že tyto předměty pečlivě sbírá a nedovolí, aby byly zničeny. Každé naleziště takové „jámy“, přijde-li se při kopání hlíny na ni, musí mu býti ihned hlášeno a on sám osobně provádí všechno další, aby obsah byl pečlivě sebrán. Tímto způsobem zachránil a získal již mnoho věcí, které odevzdal pro musejní účely města Kladna s přáním, aby sbírka nesla označení místa původu se jménem sběratele.

Zmínku zasluhuje nález mlýnských kamenů, na drcení obilných zrn, originální kamenný nůž, velmi pěkný sekáček, různé druhy šidel z kostí, kostěné dlátka a hliněné nádoby rozmanitých tvarů. Úlomky kostí a rohů různých zvířat, jejichž stáří měří se rovněž na tisíciletí, doplňují tyto sbírky vykopaných věcí a předmětů. Velmi zajímavá jest i část lebeční kosti, na které jsou různé čáry, paprskovitě nakresleny a kost sama jest zvlášť zbarvena.

Práce takových sběratelů jest velmi záslužná a jejich obětavosti můžeme děkovati, že musejní sbírky v našem kraji mohly býti založeny. Zásluhou Haklovou budou mít i Litovice mezi těmito sbírkami své čestné místo.

Litovice a jejich samospráva. Rozpočet obce uveden do rovnováhy.

V poslední době jednalo se litovické samosprávě o těchto věcech: Projednán byl znovu obecní rozpočet na r. 1932, vrácený zemským úřadem s podmínkou, aby uveden byl do finanční rovnováhy. Znovu upravený rozpočet vykazuje celkový schodek 66 650 Kč, který se uhradí takto: 200% přírůžkou k dani činžovní, jež vynese 4 690 Kč a 300% přírůžkou k daním ostatním, jež vynese 49 500 Kč, zbytek bude obci poskytnut příspěvkem z fondu vyrovnávacího. V rozpočtu pamatováno je na všechny potřeby, pokud to finanční možnost dovoluje. Na chudinství dává obec 10 000 Kč, na školství 18 600 Kč, úroky a anuity vyžadují 38 600 a t. d. V úhradě největší položkou minus přírůžek jsou dávky, které mají vynést 20 000 Kč, stát. přiděly 5 000 Kč a výnos obecního jmění 5 800 Kč. Znovu upravený rozpočet vykazuje nyní finanční rovnováhu a bude odeslán zem. úř. k schválení. Vzata na vědomí zpráva komise finanční, týkající se revise účtů a pokladny, jakož i připomínky její ohledně vybírání obecních dávek. Od července má býti dle pravidel, vybírána dávka za úřední výkony.

Další podrobnosti ze samosprávy Litovic.

V Litovicích v samosprávě byly v posledních dnech projednávány ještě tyto body: Vzata na vědomí zpráva komise elektrárenské a schváleno rozšíření veřejná světla v osadě Jenečku o 4 světla a zřídit část nové linky pro zapojení domků Brabce, Kopernického a ostatních, kteří se uvolili na výstavbu linky složití požadovaný příspěvek. Schváleny sjednané smlouvy s chovateli veř. plemenů pro rok 1932. Vyřízeny některé věci stavební a chudinské. Obecní náplavka opatřena bude výpustním zařízením, takže bude možno vodu vyměňovat i nádrže čistit. Zavezená část osázena byla stromy akátovými. Schválen návrh knihovníka, aby obecní knihovna byla po dobu prázdnin uzavřena za účelem revise, oprav a doplnění. Započne se půjčovati opět počátkem září. Od 15. června budou k veřejnému nahlédnutí vyloženy voličské seznamy, jest v zájmu voličů, aby se přesvědčili, zda jsou zapsáni. Pro nedostatek finančních prostředků nelze prozatím podnikati obecních prací, snad později; sociální komise rozděljuje přídel lístků, jež obec dostává ze státní stravovací akce. Jest třeba, aby každý, kdo lístek požaduje, se hlásil u okresní zprostředkovatelny v Unhošti, Na výstavbu školy v Hostivici byla uzavřena výpůjčka v obnose 150 000 Kč. Úsporným vedením stavby a solidností firem nebyl rozpočet překročen, nýbrž ještě snížen. Socialističtí zástupci v obecní samosprávě hledí i v této kritické době vykonat pro obec a občanstvo, co jest možno. Sledujte jejich práci a porovnejte činnost druhých. Zajímejte se o věci hospodářské.

Všimli jste si již...

- že korespondence sokolské župy Budečské nabádá jednoty, aby programové a taneční sokolské zábavy měly stále vyšší úroveň a byly nejlepšími v obci,
- že jeden spolek pro chov zvířectva z Kladenska nám koncem listopadu poslal zprávu o výstavě zvířectva, konané v polovici října, a to tak, že by z ní tisku vyšlo téměř půl strany; jak vidět, někteří lidé neumí stále psát pro denní tisk,
- že právě vyšlé číslo „Mladého hlasatele“ otisklo obrázek footballisty Burgra, který pochází z Kročehlav, a dětskou povídku Marie Majerové Chudé dítě,
- že veselohru Světová značka, která je dnes večer hrána v kladenském divadle, přeložil bývalý ředitel tohoto divadla, Rudolf Kautský
- že podle ciferníku na stát. průmyslové škole v Kladně nelze dobře poznat, kolik je vlastně hodin,
- že obecnstvo se většinou zastavuje jen u těch výkladů, kde zboží je označeno cenami,
- že v Litovicích volební leták občanského bloku nevykázal práce, ani co by se za nehet vešlo, ale místo ní že vypisuje dlouhatánský seznam slibů,
- že se občanská kandidátka v Litovicích dožaduje sousedského a družného života v obci a že si na pomoc bere červený tisk, který o družný život v celém státě má náramné zásluhy.

Litovice volí zítra č. 5. Starosta Antonín Tejnor.

Přinášíme fotografii Ant. Tejnora, starosty spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček, který byl znovu postaven v čelo národně socialistické kandidátky k zítřejším obecním volbám v Litovicích. Tejnor je muž na pravém místě, jemuž demokracie není prázdným heslem. Je vždy do důsledků houževnatý a pilný, Stejně obezřetně, jako svěřený úřad samosprávný, vykonává funkci předsedy školní rady v Hostivici, je svědomitým okresním důvěrníkem čs. strany nár. socialistické, členem kladenského nár. soc. obvodu, lounské župy, nechceme-li již podrobně se rozepisovat o celé řadě dalších povinností, hlavně osvětových. Jeho poctivá práce přináší ovoce všem, bez rozdílu politické příslušnosti. Nedělní volby v Litovicích jsou bojem demokracie proto reakci a fašismu. Občanstvo má v rukou jedinečnou zbraň: Kandidátku čs. strany nár. socialistické, která má číslo 5.

Žádné balamucení voličů!

Litovice chtějí vidět práci.

Nár. socialisté k obecním volbám v Litovicích vydali leták, ve kterém slušnou formou řekli, co jejich zástupci vykonali z programu, před šesti lety vytyčeném, a co si bez velkých slibů vytyčují do budoucna. V letáku nejsou žádné volební fráze, žádné sliby, humbuk, nebo balamucení voličů. Nár. socialisté otiskli číslice, o jejichž pravdivosti se může každý občan vždy přesvědčit. – Litovičtí občané se s podivem táží:

1. Proč tak zvaný občanský blok si říká nepolitický, když je to skupina nejpolitičtějších fašisticko-sjednocených směr!
 2. Proč teprve nyní t. zv. občanský klub slibuje ve svém desateru nějaké revidování, když se k němu nedostal za celých šest let
 3. Proč najednou ty sliby nezaměstnaným, když je přece dobře známo, kolik páni sami věnovali, když starosta se sociální komisí prováděl sbírky ve prospěch nezaměstnaných. V obecním archivu jsou přece výběrčí listiny
 4. Proč najednou nepolitičtí pánové mají o obec takové strachy, když celých šest let se o ni nestarali, do schůzí nechodili, pro nezaměstnané nepracovali, naopak zabývali se zbytečnými protesty, kterými přišla obec o peníze a tím o možnost svého zlepšení.
- A proto všichni občané v Litovicích volí zítra nár. socialisty, kteří mají č. 5.

Litovičtí volají: Nedej zahynouti nám – ni silnici.

Ještě po převratě v létech 1920–24 vedla spojovací silnička z obce Hostivice do obce Litovic. Silnička patřila a patří do správy okresu kladenského a byla tichá a vroubená s obou stran švestkovou alejí a po levé straně směrem k Litovicům udržován byl pečlivým strážcem silničním p. Matouškem pěkný popelovaný chodníček. Byla opravdu ¼ hod. cesta milou procházkou a příjemným osvěžením. Tak bývalo kdysi. Nyní L. P. 1932 z tiché silničky stala se hlavní frekventovaná spoj. Švestkovou alej vystřídaly řady obytných domků, hřbitůvek pro nedostatek místa byl uzavřen a stává se nyní spíše parkem.

Dnes po této cestě kráčí denně houfy dětí, řady lidí, jezdí povozy a automobily. Zmizela i popelavá pěšinka a místo ní – to je to nejhorší co nás potkalo – není náhrady. Litovice jsou velmi daleko od sídla silniční správy kladenského okresu a proto se na ně zapomínalo a zapomíná. Silnička je v desolátním stavu, neboť celou tu dobu nedostalo se jí ani té nejmenší opravy. Vytlučená a vyjetá místa jsou postrachem povozů a aut a v době dešťů tvoří se na ní moře bláta, neboť není rigolů k odvedení vody. Bylo slíbeno již loni, že se uválcuje, avšak šterk naházen do škarpy a marně čeká, aby byl dán na silnici k uválcování. Není prý peněz a tak silnička pustne a je stále v horším stavu tak, že jednou oprava bude dvojnásob drahá.

Škoda té idilické doby, kdy švarní hoši dělali rytíře bojácným dívenkám, po pěšině popelované a silničce pěkně upravené! Dnes máme pouze jedno zbožné přání a sice: Slavná správo okresních silnic v Kladně, nezastavuj se nad Litovicemi a bude-li jenom trochu možno, nedej, zahynouti, – nám – ni silnici!

A. T.

Co nám píší naši čtenáři. Chodci z Litovic si stěžují.

Stížnost, pod tímto titulkem uveřejněná ve Več. Čes. Slově dne 30. srpna, zaslouží si dodatku. Zmíněná silnice jest velmi frekventovaná, ale není to přec hlavní průtah a tudíž vozidla, která zde jedou, jsou vozy místních občanů, nebo vozy dodávkové či auta nákladní a tu při známém desolátním stavu této silnice, jak o něm již jsme psali, rozmyslí si každý řidič, aby jel rychlostí 120 km, neboť jede-li pouze 20 km, musí mít již obavy jak o vozidlo tak i o své vlastní údy a proto údaj 120 km jest jistě přehnaný. Občanům by jistě bylo milejší a chodci by raději uvítali, kdyby silnice zbavena byla v létě prachu a v zimě bláta, jak o to obec usiluje, ovšem okresní správa silniční nemá prý finance na úpravu. Pro svědomitého řidiče jest zmírnění rychlosti přes obec samozřejmou a pro šoféry, nedbající opatrnosti, neplatí žádné výstrahy, ty nutno hlásit četnictvu. Doporučované tabulky nelze najít v žádné obci, neboť jest samozřejmé, že chodník je pro chůzi a ne pro jízdu a stačí přestupek hlásit obecnímu úřadu, neboť může to býti pouze místní občan, který jede po chodníku. Dosud však nikdo nic nehlásil. Je dobře všimati si práce a pomáhat budovat věci užitečné, aby se nedály případy, kdy občané svým nerozumným odporem brzdí práce podnikané obcí (viz případ elektrisace v nové části, která dosud nemohla býti ukončena). Zástupci, kteří na radnici pracují, znají dobře potřeby obce, a v mezích možností povinnosti plní. Společnou prací a solidaritou dokáže se, že i Litovice se nám budou líbiti, budeme-li každý svoje povinnosti řádně plnit. Práce pro všechny dost a dost!

A. Tejnor